

CW

A. 9.6
CW 6..

3235. De Monstrorum Caussis, Natura, et
Differentiis libri duo... De masculo par-
turiante, de feminis in viros mutatis...
[&c.] 2^a ed. correctior, auctior, & iconibus
æneis... illustrata. sm. 4°. *Patauii, apud*
P. Frambottum, 1634.

With engr. half-title.
The first ed. was 1616 (Bayle). [W. O.]

FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD

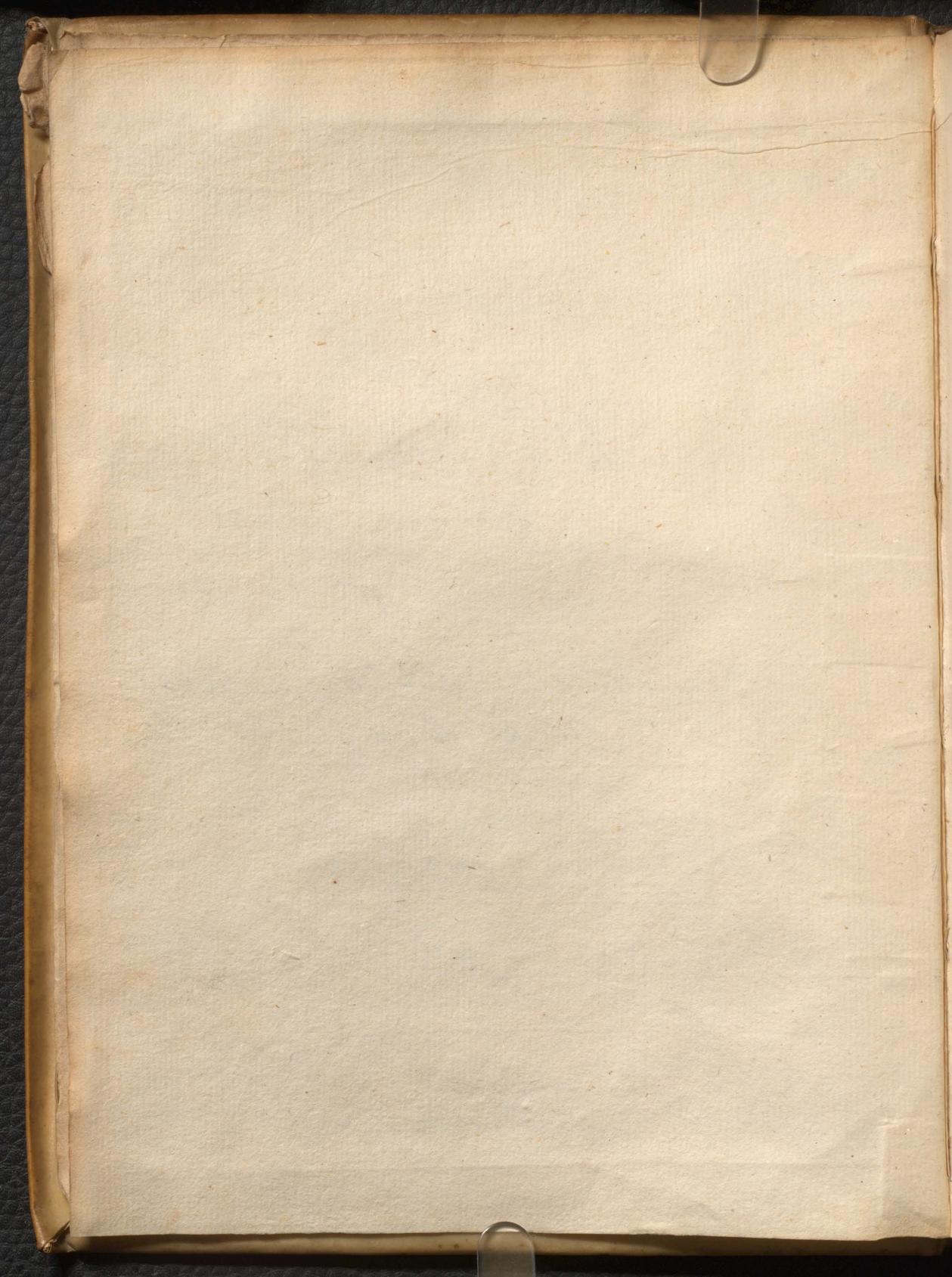
20 Emptus Lijda 20 February
1600

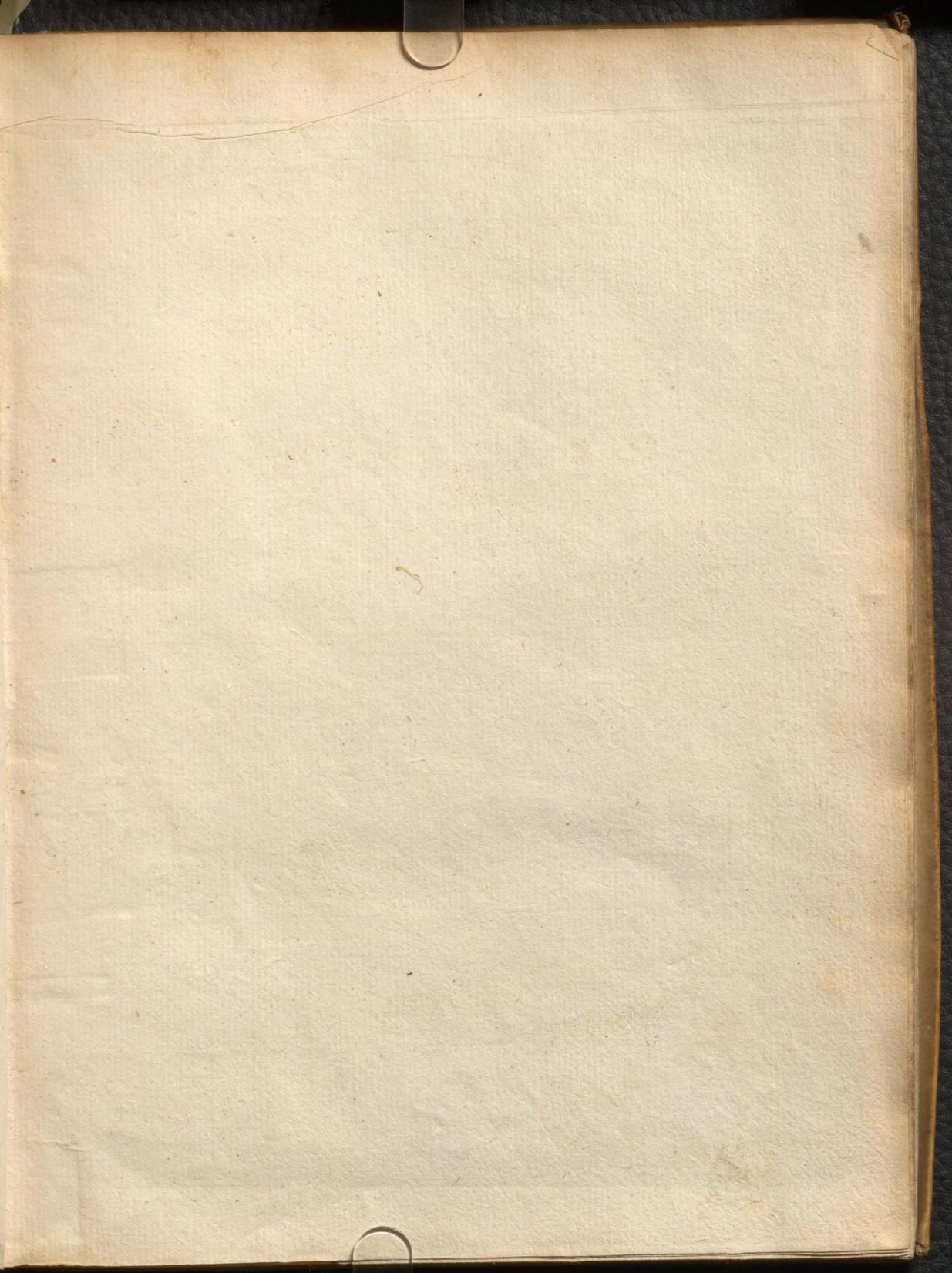
Bt. at Dorans (aine) Paris

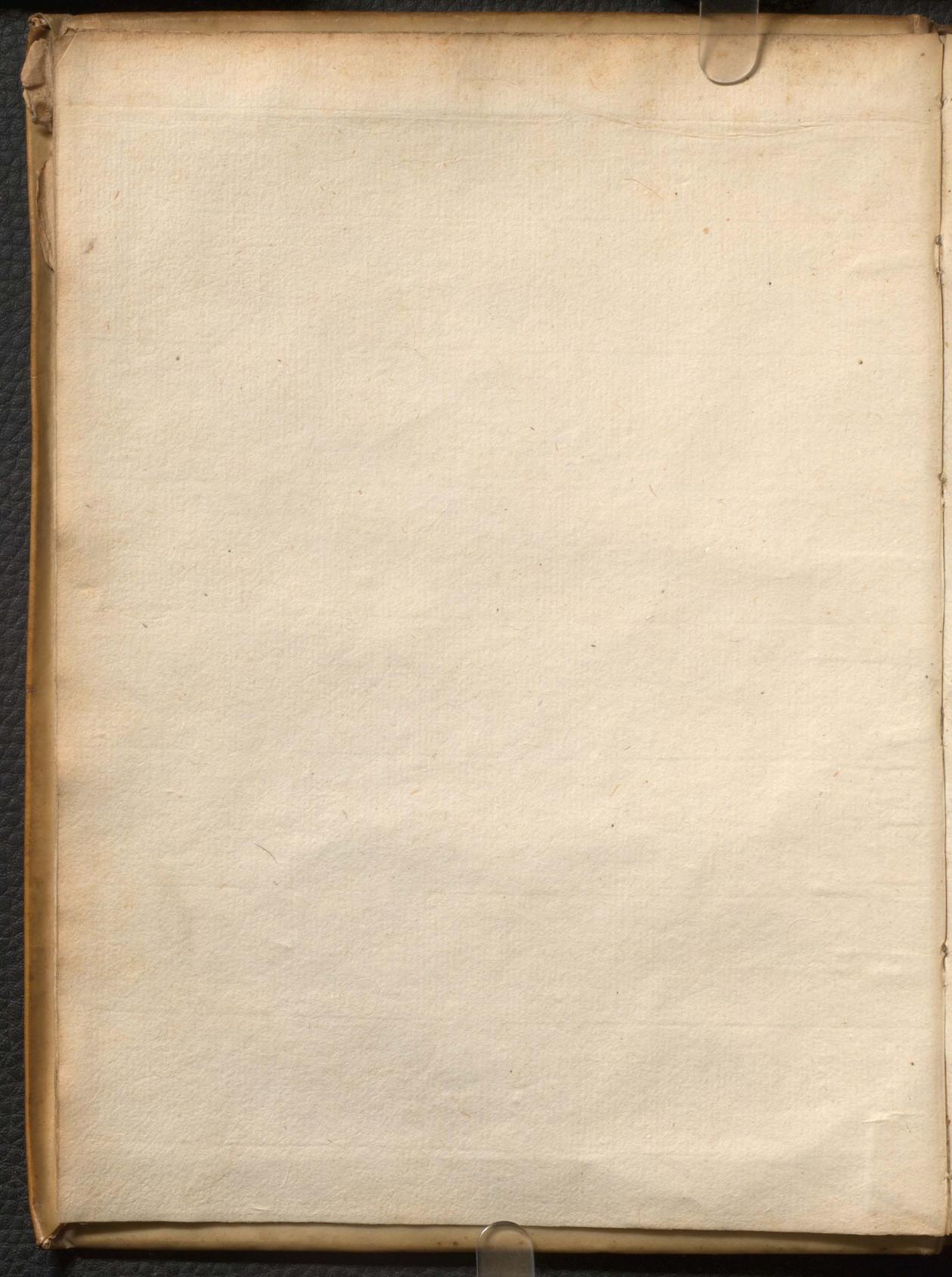
Nov. 23rd 08. 30 fr.

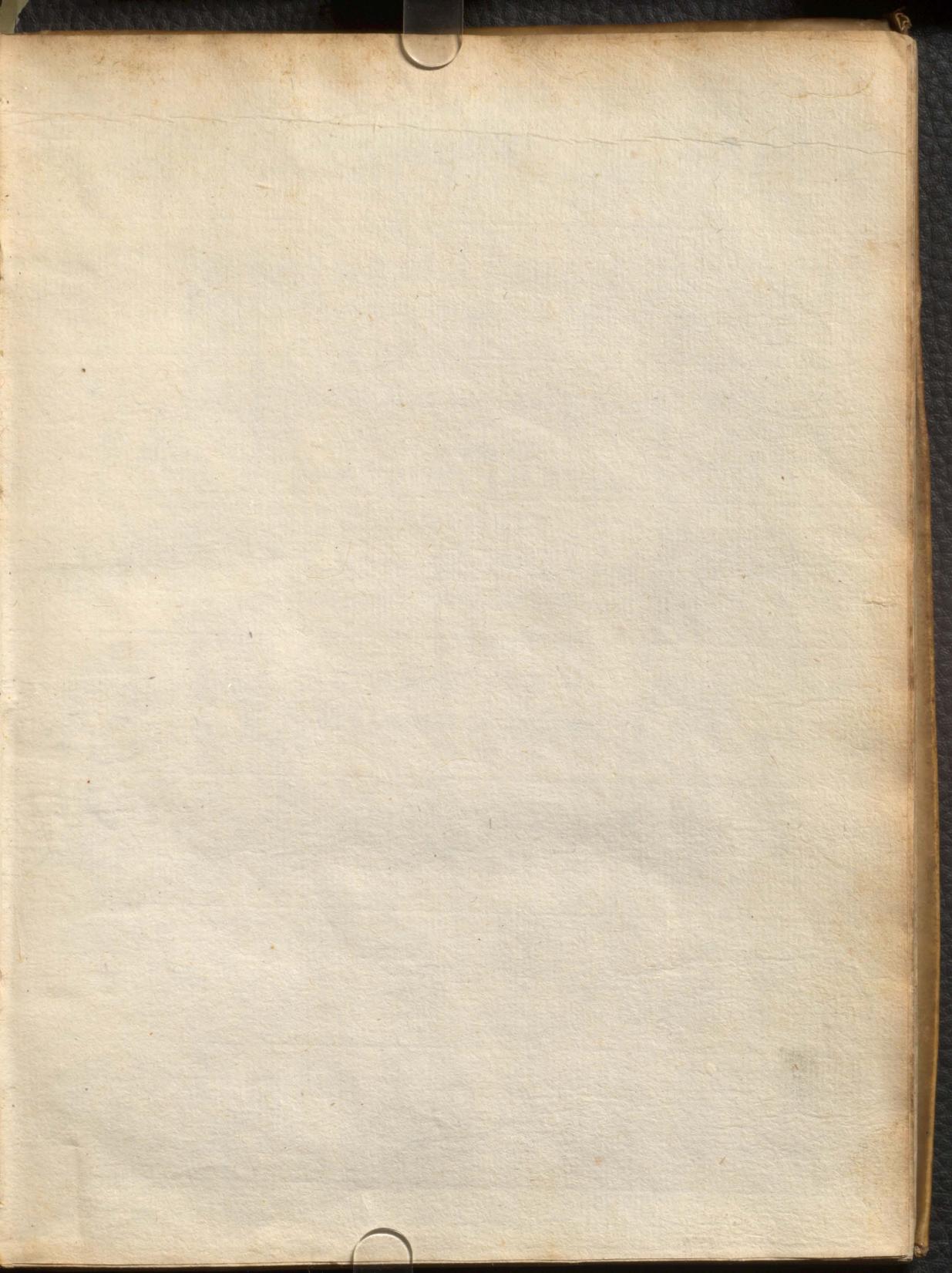
970.

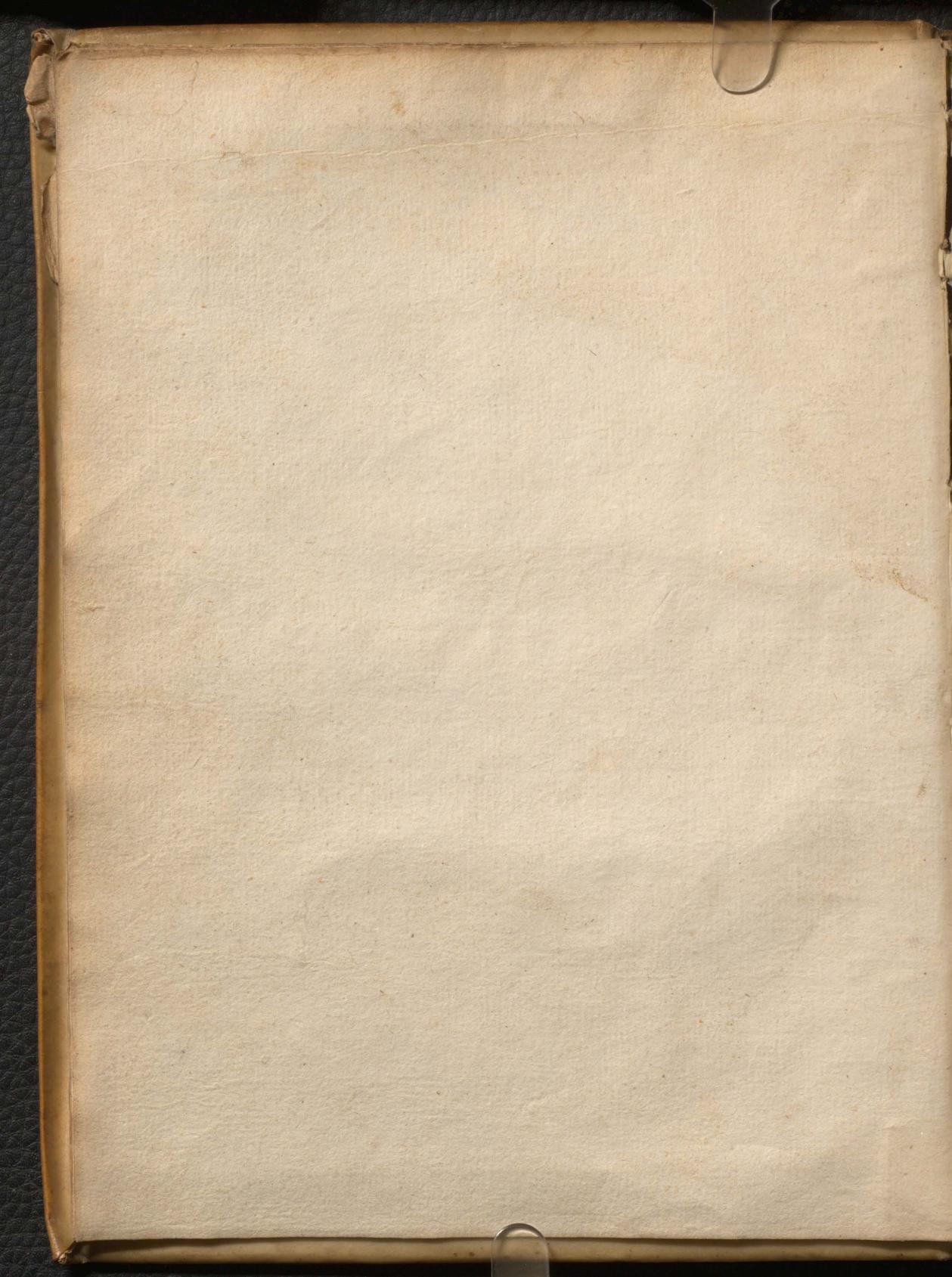
This is the 2nd edition "Augmentee et
ornee de figures". 1st edition
was in 1616. (Pg 61)

DE MONSTRORVM
NATVRA. CAVSSIS.

ET DIFFERENTIIS,

LIBRI DVO.

Aeneis iconibus ornati et aucti:

Auctore

FORTVNIO LICETO

GENVENSE.

In Patauino Lyceo Philosopho Ord.

AD EMINENTISS: PRINCIPEM

IO: FRANCISCVM

EX COMIT: GVIDIIS

CARDINALEM A BALNEO,

СЛОВО ПРО
СВЯТОГО АЛЕКСАНДРА
СВЯТОГО ПАПЫ ПІ
СВЯТОГО ДАВИДА
СВЯТОГО АРХАНГЕЛА МІХA
СВЯТОГО АРХАНГЕЛА ГА
СВЯТОГО АРХАНГЕЛА ГА
СВЯТОГО АРХАНГЕЛА ГА

СВЯТОГО АРХАНГЕЛА ГА
СВЯТОГО АРХАНГЕЛА ГА
СВЯТОГО АРХАНГЕЛА ГА
СВЯТОГО АРХАНГЕЛА ГА
СВЯТОГО АРХАНГЕЛА ГА

DE MONSTRORVM
CAVSSIS, NATVRA,
ET DIFFERENTIIS
LIBRI DVO:

In quibus ex rei natura Monstrorum historiæ, caußæ, genera-
tiones, & differentiæ plurimæ a Sapientibus intactæ, cum
generatim & in plantarum, & belluarum genere,
tum seorsum in humana specie tractantur.

Multis illustrium Autorum locis difficil-
limis explanatis

De Masculo parturiente, de feminis in viros mutatis, de Hermaphro-
ditorum natura, de dissimilium specierum Venere prolificâ, de
Castratorum fecunditate, depuero lapidescente, de ani-
mantis aurea parte, alijsque admirabilibus.

Secunda editio correctior, auctior, & iconibus æneis
Monstrorum præcipuorum illustrata.

A V T O R
FORTVNIVS LICETVS GENVENSIS
IN PATA. LYCEO PHYSIOLOGVS ORDINARIUS
Eminentissimo Principi
IO: FRANCISCO GVIDIO
CARDINALI A BALNEO
D. D. D.

PATAVII Apud Paulum Frambottum. M. DC. XXXIV.
Superiorum Permissu.

FIDEI DAO

Misericordia dei misericordia
misericordia dei misericordia

misericordia dei misericordia
misericordia dei misericordia

misericordia dei misericordia
misericordia dei misericordia

YOUT

YOUTHE MOTHER OF GOD

EMINENTISSIMO PRINCIPI
D. D.
IO: FRANCISCO
EX COMITIBVS GVIDIIS A BALNEO
S. R. E. CARDINALI
FORTVNIVS LICETVS
S. P. O.

Tlantes illos Libyæ Populos ,
quos omnium hominū solos
innominatos propterea nouit
Herodotus in ^a Melpomene , a. cap. 184.
quia singulis eorum nullum
nomen imponitur , nullaque
nominum vllerum apud ipsos appellatio est
(Eminentiss. Princeps) eas inquam Aethiopiæ
gētes ut nō immerito Plinius ^b accusat iccirco b. lib. 5. cap. 2.
degeneres humani ritus , quod Orientem So-
lem dira quadam imprecatione contuentur ,
ac ^c transcendentem execrantur , eique præte- c. Herodot.
l. cit.
rea omnia cōuicia ingerūt : ita sane iure ^d Plu- d. in apophy-
tarchus collaudare non potuit dictum Magni theg.

Pom.

Pompeij, qui Triumphum iunior expetens, id
ornamētum sibi neganti Syllæ iam seni, quod
nondū esset in Senatum receptus, obiecit igno-
rare Syllam a pluribus Orientem Solem adora-
ri quam Occidētem; hoc apophthegmate Tri-
umphum ab Imperatore inuito īgratijs extor-
quens: Si enim Atlātes illi proprii nominis ex-
pertes ab Oriente Iubare summum luminis be-
neficium digni perpetua cæcitate dissimulant;
pari profecto ratione vulgaris gentium multi-
tudo, solam ob spem affuturæ lucis, aduēturæ
que beneficæ caliditatis, nō sine turpis avaritiæ
nota, Phœbum aduenientem veneratur; & ac-
ceptorum munera immemor abeuntem ne-
gligit ingrata. Nos autem (inclyte Cardinalis)
pauciores illos hominum, supra vulgum elatos
laudibus honestādos esse censemus, qui Solem
Orientem, & adultum quoque suspicentes, de-
clinantem pariter eo potissimum nomine cole-
re cōsueuerunt, quod ab eo salutarem luminis,
& caloris ysuram iam consecuti, debitas grates
pro maximis beneficiis eorum Autori persolu-
ere nituntur, avaritiæ simul, & ingratitudinis
crimē effugientes. Quum itaq; Classici & Scri-
ptores Familiam Comitum Guidiorum a Bal-

e. Sigen.lib.
13. de Regn.
Ital.

neo

neo veluti Cœlū quoddam Italicæ Nobilitatis
suspiciant, in quo mirifice coruscant semper
Heroicæ virtutes, ad se magnorum Principum,
ac Regum etiam cōnubia, summorumq; Pon-
tificum, ac Imperatorū affinium maxima pri-
uilegia, præclarissimamq; dignitatē honorum
allicientes : Ego certe tot inter Heroas veluti
stellas Guidiorum generosissimam Prosapiam
illustrates, vnum Te, Domine, vitæ probitate,
Mentisq; rara prudētia Christiano Mundo to-
ti spectatissimum Solē retuereor : & eum quidem
Solē in S. R. E. qui nescit occasum, pro qua va-
tilis in Europæ regionibus per quaternas ferme
decurias annorū grauissimis muneribus, nun-
quā apud hominū memoriam intermorituris,
præclare feliciterq; perfunctus es : eumq; Solē
pariter in Litteraria Rep. qui ad medii cæli cul-
men virtutibus euectus, inde in eruditos, ac in
omnes litterarū cultores beneficas gratiarum
influentias demittis, mirificosq; fauorū imabres
depluis : eum deniq; Solem mihi præsertim,
Tuam in clientelam nuper jaccepto nunc exo-
rientem, a cuius effulgentissimæ benignitatis
radiis id rebus meis aduenire perspicio patro-
cinium, quo tetricoris fortunæ nubes ac tenebre

penitus.

penitus discutiantur. Ingratissimus ergo sim
apud omnes homines , ni signo quopiam non
vulgari Te non mediocria mihi bona molien-
tē venerarer . Annuit hac in re certe votis meis
Deus Optimus , cuius beneficio volumen hoc
meum de Monstrorum caussis natura & diffe-
rentijs , quod iamdiu multos annos sub prælo
torpens nō nisi post plures menses lucem aspi-
cere posse putabā , insperato nunc tandem pro-
diit e typographi torculario , sub Tuis auspiciis
inuulgandum ; oportunum etenim id esse cen-
sui , quod in obseruantiae erga Te meæ humiliſ-
simæ testimonium inclyto Nomini Tuо con-
secrearem : Qui namque noui Monstra Naturæ
semper in omnium admiratione fuisse ; non in-
gratam fore putauи commentarym hanc
meam Eminentiaе Tuæ ; quam summis virtu-
tibus vere admirabilem non nisi admirabilia
decent : Hanc meam si non admirabilem , certe
rerum admirabilium contemplationem , He-
re , benignus ea comitate foue , qua me , Tibi
nunc maiora dicare nequeuntem , protegere
non dedignaris . Vale Christianæ Reipublicæ
Iubar , Litterarū columen , Litteratorumq ; de-
cus ac præsidium . Patauij . M . DC . XXXIV .

INDEX

INDEX CAPITVM

In hoc volumine contentorum.

PRAEFATIO APERIENS PROPOSITVM, utilitatem, ac diuisionem totius Operis.

Liber Primus, in quo agitur de Monstris generatim.

Monstri varia significatio; quæ propria est,
ac nostri instituti, datur. Cap. I.

Monstri etymologia vulgaris, quasi res
euenturas monstrum, confutatur; ve-
ra, & propria proponitur. Cap. II.

De Monstrorum Humanorum reali
existentia. Cap. III.

Realis existentia Monstrorum irratio-
natum naturam non egredientium patescit. Cap. IV.

Ostenditur in stirpibus etiā reuera Monstra cōtingere. Cap. V.

De Monstrorum caussis generatim, quot, quæque sint. Cap. VI.

Monstrorum causa finalis generatim quotuplex, quæque sit.

Cap. VII.

De Monstrorum caussa formalis generatim, quotuplex, quæ-
que sit. Cap. VIII.

De Monstrorum caussa materiali generatim, quotuplex, quæ-
que sit. Cap. IX.

De Monstrorum caussa effectrice generatim, quotuplex, quæ-
que sit. Cap. X.

Pro-

I N D E X

Propria Monstri generatim accepti definitio inuestigatur.
Cap. XI.

Inuenta Monstri definitio explicatur. Cap. XII.

Monstri diuisio in suas species supremas multiplex assertur,
sed aptior eligitur. Cap. XIII.

Liber Secundus, in quo speciatim agitur de Monstris

Humanis.

Prefatio attexens dictis dicenda, & dicendorum ordinem
promulgans. Origo, & cauſa Monstrorum humanorum communis quæ,
& quotuplex esse valeat. Cap. I.

Monstrorum in humana specie mutilorum realis existentia
ex Historicis elicetur. Cap. II.

Origo, & prima cauſa Monstri uniformis mutili educitur ex
propriæ materiæ defectu. Cap. III.

Secunda cauſa, & origo Monstri mutili ostenditur esse ex de-
bilitate, ac defectu virtutis formaticis. Cap. IV.

Tertia cauſa, & origo Monstri mutili statuitur in angustia
vteri, ac loci fatum continentis. Cap. V.

Quarta mutili Monstri cauſa, & origo ad materiæ ineptitu-
dinem redigitur. Cap. VI.

Quinta Monstri mutili cauſa, & origo est ex parente itidem
trunko. Cap. VII.

Sexta cauſa, & origo Monstri mutili ad morbum fœtus atti-
nere dicitur. Cap. VIII.

Monstra mutila ex imaginationis parentum vi exoriri non
posse. Cap. IX.

Monstri uniformis excedentis realis existentia ex historijs
item comprobatur. Cap. X.

Mon-

C A P I T V M.

Monstri excedentis natura, & caussa prima elicitur ex parentum phantasia. Cap. XI.

Secunda caussa, & origo Monstri excedentis in materiæ nimio excessu esse perhibetur. Cap. XII.

Non omnia monstra excedentia ex materiæ redundantia extiri; sed aliqua excedentium sui causam tertio loco in una materiæ penuria obtinere. Cap. XIII.

Quarta caussa, & origo Monstri excedentis in superfætatione collocatur. Cap. XIV.

Quinta caussa, & origo Monstri excedentis resolvitur in iteratam effusionem materni seminis in uterum citra superfætationem. Cap. XV.

Sexta caussa, & origo Monstri excedentis pertinet ad angustiam uteri. Cap. XVI.

Septima caussa, & origo Monstri excedentis ex parentibus monstrosis elicetur. Cap. XVII.

Octava origo, & caussa Monstri excedentis in vicio nutricationis consistere perhibetur. Cap. XVIII.

Nona ratio, & caussa Monstri excedentis monstratur in animi passionibus parentes affidentibus: exercitatio cum Cardano, & Paræo. Cap. XIX.

Decima caussa, & origo Monstri excedentis in violenta materni corporis concussione reponitur. Cap. XX.

Vndecima causa, & origo Monstri excedentis refertur ad morbum fetus. Cap. XXI.

Monstrorum ancipitis naturæ subsistentia realis demonstratur. Cap. XXII.

Monstri ancipitis origo, & caussa communis insinuatur; eruiturque prima ex materiei diuersæ defectu, ac excessu. Cap. XXIII.

Secunda Monstri ancipitis origo, & caussa ex uteri angustia, & defectu virtutis formaticis explicatur. Cap. XXIV.

I N D E X

- Tertia Monstrorum origo, & cauſa in morbo fætus, &
superfætatione detegitur. Cap. XXV.
- Quarta Monstrorum origo, & cauſa refertur in materia
ineptitudinem, & iteratam materni ſeminis, & ſanguinis
effluxione ad uterum, citra superfætationem. Cap. XXVI.
- Quinta Monstrorum origo, & cauſa depromitur ex pa-
rentum corpore Monstroſo. Cap. XXVII.
- Sexta Monstrorum origo, & cauſa ex vehementi paren-
tum imaginatione, & vitio nutrificationis in fætu enucleatur.
Cap. XXVIII.
- Monstrorum origo, & cauſa ſeptima reponitur in arte,
peccata Naturæ imitante, ac non sine auxilio Naturæ
operante. Cap. XXIX.
- Monstrorum diſformis exiſtentia ex historicis promulgatur.
Cap. XXX.
- De Monstrorum diſformis natura, & cauſis; primaque illius origo
reſoluitur in malam uteri conformatiōnem. Cap. XXXI.
- Secunda Monstrorum diſformis origo, & cauſa ſpectat ad malum
ſitū placenta nūcupata: cuius uſus explicatur. Cap. XXII.
- Tertia diſformis Monstrorum cauſa, & origo ex mola depromitur.
Cap. XXXIII.
- Quarta Monstrorum diſformis origo, & cauſa ostenditur ex motu.
Cap. XXXIV.
- Quinta Monstrorum diſformis origo, & cauſa ſtatuitur imbecilli-
tas facultatis discretricis. Cap. XXXV.
- Sexta origo, & cauſa Monstrorum diſformis ad nimiam materiæ
vifciditatem redigitur. Cap. XXXVI.
- Monstra informia, debitam membrorum figuram non reti-
nentia, re ipsa inueniri. Cap. XXXVII.
- De Monstrorum informium origine, & cauſa; quæ pri-
mum deducitur ex imbecillitate facultatis formaticis.
Cap. XXXVIII.

Secundum

C A P I T V M.

Secunda Monstri informis origo, & causa ex angustia vteri colligitur. Cap. XXXIX.

Tertia informium monstrarum causa, & origo in motu inordinato reponitur. Cap. XL.

Quarta informis Monstri origo, & causa de promitit ex malia, & placenta, tumore vteri, concurrente virtutis formatrix imbecillitate, ac materiae ineptitudine. Cap. XLI.

Quinta informis Monstri origo, & causa ex imaginatione parentum vehementi explicatur. Cap. XLII.

Sexta informis Monstri causa, & origo in monstroso parente detegitur. Cap. XLIII.

Septima informis Monstri origo, & causa refertur ad mensuorum fluxum tempore conceptus. Cap. XLIV.

Monstri enormis existentia patefit. Cap. XLV.

Monstra enormia, & omnino monstra non esse infantes candidos e parentibus Aethiopibus ortos; nec vicissim Aethiopum more nigros e candidis: & de colore Andromedæ. Cap. XLVI.

Monstri enormis origo, & causa prima esse in imaginatione parentum prohibetur: & multa de aureo crure Pythagoræ considerantur. Cap. XLVII.

Secunda Monstri enormis aureo femore causa, & origo reponitur in exhalatione ignea de corpore viuentis effluente. Cap. XLVIII.

Tertia Monstri enormis aureo femore causa, & origo resolutur in morbum regium. Cap. IL.

Quarta Monstri enormiter pilosi causa, & origo ex crassitie, & fuliginum copia extruditur; ubi plura de corde piloso Aristomenis. Cap. L.

Quinta Monstri enormiter pilosi origo, & causa ex parente pariter piloso petenda est. Cap. LI.

Sexta Monstri enormiter lapidescentis origo, & causa ex interna-

I N T D E X

- intemperie, ac materiae ineptudine deducitur. Cap. LII.
- Monstri multiformis in eadem specie subsistentia patefit; vbi de capite virili mulieris corpori affixo; & de Hermaphroditis mira quædam explanantur. Cap. LIII.
- Monstri multiformis in eadem specie, mulieris nempe virile caput habentis origo, & caussa prima ex heterogenea seminis natura educitur; & de feminis vulgo in masculos mutatis; & de masculis effeminatis. Cap. LIV.
- Secunda caussa eiusdem monstri multiformis, & origo excutitur ex defectu seminis masculinei. Cap. LV.
- Tertia Monstri multiformis in eadem specie origo, & caussa refertur ad parentum imaginationem. Cap. LVI.
- Quarta origo, & caussa Monstri multiformis in eadem specie ad parentis consimilem naturam attinet. Cap. LVII.
- Monstra multiformia diuersas animalium species in eodem genere proximo referentia, non esse figmenta, sed in rerum natura reperi. Cap. LVIII.
- Monstri multiformis diuersas animalium species in eodem gedere proximo referentis, caussa, & origo prima deprimuntur ex apparentia. Cap. LIX.
- Secunda caussa, & origo Monstri, multiplicis speciei animalia referentis, ex imbecillitate generantis pendere demonstratur. Cap. LX.
- Tertia caussa, & origo Monstri multiformi animalium specie elicetur ex degenerata seminis anima in naturam alienam. Cap. LXI.
- Quarta Monstri multiformis varias animalium species referentis origo, & caussa eruitur ex materiali factus principio. Cap. LXII.
- Quinta Monstri humani brutalem effigiem habentis origo, & caussa ex virtutis alentis vitio elicetur. Cap. LXIII.
- Sexta hominis monstrose ferinas partes habentis origo, & caussa

C A P I T U M.

- causa in alimentaris materiae vitio reperitur. Cap. LXIV.
Septima causa, & origo Monstri humani ferinam effigiem
habentis ex morbo elicitor. Cap. LXV. BIBLIOTHECA
Octaua causa, & origo Monstri humani brutorum effigiem
in membris habentis, ex imaginatione parentum desu-
mitur. Cap. LXVI. K. monachorum s. p. ann.
Nona causa, & origo Monstri varia animalium effigies ha-
bentis agnoscitur ex parentibus monstrosis. Cap. LXVII.
Decima causa; & origo Monstri partes habentis brutorum
membra, & humana referentes, explicatur ex seminum
missione, ac nefaria venere. Cap. LXVIII. G. G. S. B. O.
Dubitationes propositam theoriam urgentes diluuntur, & pri-
mum educta ex Aristotele, alicubi negante monstrum fieri
ex animalibus diuersae speciei. Cap. LXIX.
Altera dubitatio Maniliana, & Lucretiana diluitur negans
quid esse nobis commune cum feris, & plantis ad inuicem (nam
Castronianam verbis temere suffultam, non autem ratio-
nibus innixam, late discussimus in opere de Feris Altricis
Animæ, disput. XXV. & XXVI.) Cap. LXX.
Tertia dubitatio viri eximij negantis ex varijs speciebus posse
quid vni tantum parenti congeneum nasci: Exercitatio
cum acutissimo Delrio. Cap. LXXI. D. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Distincte magis explicatur origo humani monstri ex fera na-
scientis. Cap. LXXII. D. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Undecima causa, & origo Monstri, variæ speciei animalium
partes habentis, ex cacodemonis opera elicitor. Cap. LXXIII.
Monstra multiformia tuisse constructa ex partibus referenti-
bus animantia diuersi generis. Cap. LXXIV. D. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Monstri humani membra viliorum animalium habentis origo,
& causa prima in apparentiam refertur. Cap. LXXV.
Secunda Monstri diuersi generis origo, & causa ex imbecil-
itate virtutis generantis colligitur. Cap. LXXVI.

Tertia

I N D E A X

- Tertia monstri diuersigenei origo , & causa in debilitate formaticis reponitur. Cap. LXXVII.
- Quarta cauſſa , & origo monstri multigenei ex imbecillitate virtutis separatricis deducitur. Cap. LXXVIII.
- Quinta cauſſa , & origo monstri multigenei refertur ad semi-nis degenerationem. Cap. LXXIX.
- Sexta cauſſa monstri poligenij materiæ ineptitudo elſe oſtentatur. Cap. LXXX.
- Septima cauſſa , & origo monstri multigenei desumitur ex debilitate virtutis alementis fætum. Cap. LXXXI.
- Octaua cauſſa , & origo monstri diuersigenij ex inepto partium alimento educitur. Cap. LXXXII.
- Nona cauſſa , & origo Monſtri multigenij ex morbo fætus adducitur. Cap. LXXXIII.
- Decima cauſſa , & origo Monſtri multigenij ex parentum imaginatione hauritur. Cap. LXXXIV.
- Vndecim a cauſſa , & origo Monſtri diuersi generis ad parentes monſtrōſos refertur. Cap. LXXXV.
- Duodecima cauſſa , & origo Monſtri poligenij habetur in ſeminum permiftione. Cap. LXXXVI.
- Decima tertia cauſſa , originis Meduſæi capitis in ouo gallinæ. Cap. LXXXVII.
- Decima quarta cauſſa , & origo monstri multigenij ad vim mali Dæmonis refertur. Cap. LXXXVIII.
- Monſtri cacodæmonis effigiem referentis existentia pateſit. Cap. LXXXIX.
- Monſtri cacodæmonis effigiem habentis origo , & cauſſa prima desumitur ex parentum imaginatione. Cap. XC.
- Monſtri Dæmoniformis altera cauſſa , & origo explicatur ex cauſſis prius adductis. Cap. XCI.
- Peroratio totius operis. Cap. XCII.

FOR-

FORTVNII LICETI
In suos Libros
DE MONSTRORVM CAVSSIS,
NATVRA, ET DIFFERENTIIS.

Præfatio.

A est admirabilium nostratis huius orbis euentuum conditio, ut hominem, rerum indifferenter omnium scientiam connato impulso, internoq; affectu nunquam non desiderantem, peculiari quadam vi ab alijs quibusq; scibiliibus ad sui ipsorum meditationem allicant non solum, verum etiam attrahant, rapiantque: Quum igitur inter uniuersa sub cœlo degentia monstrose animantes maxima raritate summam sui admirationem pariant in mortaliū animis; non ab re communi iam cupiditate flagrant & bi- que homines Monstrorum essentiam internoscere. Sed eorum quicunq; ad hæc usque tempora De Monstris contemplationem mundo inuulgarunt, plurimi nudas Monstrorum historias texere sat habuerunt; alijs subtiliores quidem, sed admodum pauci eorumdem aliquot differentias, & leuiores caussas ieune nimium tetigerunt; a nemine adhuc Monstrorum attributis omnibus exacte declaratis, ut propterea eximia hæc Physiologiz seges etiamnum inculta, & fere deserta nos ad sui culturam accuratiorem acrioribus dudum stimulis excitauerit. Qua quidem in speculatione licet omnia Monstrorum attributa persequi decreuerimus; quia tamen ex rei natura præcipue caussas, originem, & differentias eorum ex-

A plicare

2
plicare inservimus, primum quidem generatim monstrorum omnium communem naturam considerantes, deinde vero speciatim eadem attributa in homine monstroso, velut in ceterarum specierum regula, manifestaturi; proinde uniuersam meditationem De Monstrorum caussis, natura, & differentijs inscriptam, in duos libros partiri opera pretium duximus, eorumq[ue] primum communis monstrorum generi, alterum vero monstris humanis speciatim dicare voluimus, in hac theoria unam rei naturam iugiter intuentes, & Aristoteli magistro semper adhaerentes, Platone, Hippocrate, Galeno, atque Aucenna nequaquam neglectis. Difficilem scio me nunc subire prouinciam; Sed quum ea sit Monstrorum ad perfectas animantes habitudo, que priuationis ad habitum, obliqui ad rectum, ac omnino lesi cuiusvis operis ad absolutum; propere ut a Aristotelis obseruatione, priuationis natura intime dignosci nequit nisi per habitum, b 1. de an. cui opponi dicitur; & rectum obliqui scitissime b index t. 85. constituitur; omnesq[ue] norunt, oblationes atq[ue] operum peccata non nisi ab ipsis plene cognosci, qui absolutorum essentiam, & attributa prius non ignorauerint: ita plane quemcunque a nobis in hoc opere De Monstrorum caussis, natura, & differentijs exarata sunt, non exacte, nec facile ab ipsis intelligi valebunt, qui prius librnm De perfecta constitutione hominis in utero superioribus annis indulgatum non lectitaverint; in eo enim plurima iacta sunt fundamenta, & explicata principia dicendorum in presenti volumine.

Tu Divina sapientia Mater admirabilis, cuius hodie leta mirificam Nativitatem sacrosancte celebrat Ecclesia, in hac ardua contemplatione mihi scientiam veritatis a summo Deo impetra obsecro, Virgo Dei genitrix incomparabilis. Rem igitur in tuo nomine alacer aggredior.

FOR-

FORTVNII LICETI

GENVENSIS

DE MONSTRORVM CAVSSIS,

Natura, & Differentijs,

L I B E R P R I M V S ,

In quo agitur De Monstris generatim.

*Monstri varia significatio, quæ propria est, ac nostræ
instituti detegitur.*

C A P V T P R I M V M .

Væcumque raro contingentia communem rerum sui generis ordinem, ac legem magno excessu cum summa hominum admiratione transgrediuntur ; ea, siue in bonorum, siue in malorum serie, contineantur, publico sapientum consensu Monstra nuncupari consuevere : sic viri virtutibus heroicis mire præstantes, quasi humanam supergressi naturam prope ad Diuinam accesserint ; sic ex aduerso ferinis vitijs homines turpissime foedati, quasi belluarum conditionem induentes humanam penitus exuerint ; sic mulieres eximia corporis aut pulchritudine admirabiles, aut enormi deformitate abhominabiles, Monstrorum nomine passim a Scriptoribus appellantur. Sed cetera metaphorice,

Monstra me.
taphorice.

A 2 atque

4 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis;

atque communiter; physice vero, ac proprie monstra dicuntur, quæ in subcelestium animantium genere non sponte genita membrorum constitutionem

Monstra proprie dicta. perfectæ progenitorum structuræ turpiter dissimilem, ac eorum naturæ minime consentaneam sortita fuerunt; vt puerus expes, puella biceps, cinocephalus, centaurus, & alia id generis: Quæ siquidem enormia in rebus inanimis raro contingunt, suarum caussarum

Portenta, prodigia, & ostenta, non monstraria. naturam non referentia, sed alieni generis essentias mire præferentia; vt militum digladiantium, ac leonum imagines in nubibus aliquando apparentes; ea potius portenta, prodigia, & ostenta, quam vere monstra nuncupauero. Quæ autem animantes vnius naturæ in suo genere perfectam constitutionem habentes ex femina diuersæ admodum speciei enascuntur, vt rana, vel serpens ex mulieris vtero exiens, puerus albus ex æthiope genitus, ac vicissim ex parentibus albis puerilla nigra, & similia his, vere monstra non sunt, sed quasi monstra; vt docuit nos egre-

Quasi monstra non monstraria quæ sint. gie Plato in Cratylo; siquidem originem monstram habere possunt, non autem substantiam; quippe simpliciter visa intuentum mentes in admiracionem non rapiunt. Quæ item dissimilium specierum membra obtinere videntur viuentia ex parentibus sibi consimilibus orta, vt qui viuere dicuntur in Africa homines monoculi, vniipedes, & acephali, vere monstra non sunt, et si veris monstris similia sint, ac

Vulgimōstra vulgo monstra nuncupentur: sed vulgi errorem arguit non rara, nec parentibus dissimilibus, at ex consimilibus, & quotidiana eorum ibi generatio citra vllā incolarum admirationem. Quæ demum paruo excessu a natura parentum viuentia degenerant, vt gibbi homines, claudi, macrocephali, & id generis, monstra

monstra mihi non sunt, cui nec raro fiunt, nec admirationem vllam incutiunt. Reliquum est igitur vt Monstra, quorum contemplationem hoc opere aggredimur, propriissime dicta, sint animantia, speciatim humani aliquid habentia, inusitatæ structuræ, suis genitoribus valde dissimilia, & raro contingencia; vt homo trimanus, equæ pullus humano capite, natus ex muliere semicanis, & id generis alia plurima; quorum differentias † infra promulgabimus.

Monstri etymologia vulgaris, quasi res euenturas monstrant, confutatur: vera, & propria proponitur.

C A P. I I.

† de Diu. **D**icuntur autem hæc proprie Monstra, non quia sunt talia vt hominibus mostrent res euenturas; quod cum vulgo sibi persuasisse videtur † M. Tullius; siquidem in primis pleraque horum vidimus, ad quæ in ijs regionibus vbi nata, & alta fuere, nihil insuetum, aut insigne bonum, aut malum est consequutum, quod ab illis vnquam præmonstrari potuerit.

¶ 2. phys.
t. 82.
4. de gen.
an.ca. 4. Deinde vero monstra quum sint ^a Aristoteli, reluta nmine, peccata, & læsiones naturæ non recte operantis; profecto si physice quid portendere possunt, ea non nisi malorum signa esse valebunt: At vero nos agnouimus genitores antea vitam in summa inopia duriter agentes, e nato sibi monstro, nullam perpesta regione noxam, egestatis malum fugasse, pecunia non modica in filio monstrando a videntibus vndique sibi comparata. Deinceps autem naturalia signa quæcumque necessario sunt eorum, quæ ab ipsis monstrari dicuntur, vel caussæ, vel effectus: ceterum nerum.

Vere mon-
stra quæ.

Monstra nil
monstrant
futurum.
Monstra erra-
ta naturæ.
Monstra non
nisi malorum
signa esse va-
lere.

Signa physi-
ca diuum ge-
nerum.

monstra

Monstra non monstra non indicant futura quia sint eorum effe-
 indicant fu- ctus; quippe nulla causa est secundum tempus suo ef-
 tura quia sint fectu posterior, vna excepta finali; euenta vero po-
 futurorum tissimum mala, quæ a monstris significari dicuntur,
 effectus. Causa que non possunt constitui monstrorum fines; quia finis
 tempore po- essentia cōsistit in bono. ^a Quin & absolute quæ mon- ^{a 2. phys.}
 sterior suis ef strorum exortum sequuntur, eorum fines esse non va-
 effectibus. ^{t. 23.}
 Futura mala lent; quoniam finis perficit ea omnia, quæ ad finem
 cur non sint diriguntur; monstra vero euentis non perficiuntur,
 fines mon- quia sæpe intereunt monstra prius quam illa eue-
 strorum. Finis perficit nient, quæ ab ipsis monstrata creduntur; plerique
 Monstra non perficiuntur enim monstrosi partus exorti statim, vel paullo post
 euentis. emoriuntur: & profecto ^b Aristoteles Empedocli ^{b 2. phys.}
^{t. 76.}
 negans in prima viuentium constitutione multa ge-
 nita fuisse monstra, temere in vnum concurrentibus
 variorum animantium partibus; illi non inficiatur, si
 quæ monstra exoriantur ex diuersi generis membris
 male consarcinata, ea statim emori, nec diu in vita
 Monstra non seruari. Neque vero monstra censeri debent futuro-
 esse causas rum nuntia veluti suorum effectuum; siquidem nullam actiuitatem, causæ rationem obtinent mon-
 futurorum stra in res futuras, quas indicare putantur, tum quia
 signa, & causæ dicuntur esse; quum omnis actio phy-
 Actio phys- sica per naturalē ^c contactum obeatur; tum demum
 ca tactu fit. quia nihil in se habent monstra, quo futurorum caus-
 æ statui possint: quid enim rustici puerulus biceps
 mox exortum in Republica dissidium efficiendo præ-
 monstrat? Denique vero si monstra signa sunt, quum
 physica signa futurorum esse nequeant; erunt Diui-
 na: & certe plerique insignes viri opinantur a Deo
 sum-

^{c 1. de}
^{gen. t. 44.}
^{& 45.}

summo procreari monstra , vt homines moneat futu- ^{A solo Deo}
 ræ calamitatis : Ego quidem vt credo posse Deum ^{posse fieri om}
 optimum , & omnia monstrorum genera mirabiliter
 procreare , & ijs creatis vti ad monendos homines de
 futuris , ac imminentibus ærumnis ; ita non arbitra-
 mur , quæ re ipsa hucusque nata sunt monstra , ab uno
 Deo in hunc finem prodijisse ; tum quia in Africæ so- ^{Non à Deo}
 litudinibus multa ex brutis exoriuntur monstra , vbi ^{re ipsa fieri}
 nulli degunt homines , quibus euentura miseria vlla ^{proxime}
 monstra .
 præsignificetur : tum quia frequentia sunt monstro-
 rum exempla apud infideles , qui prodigijs a vero
 Deo , quem non agnoscunt , neque colunt , non retrahuntur a malis imminentibus : tum quia in sacris lit-
 teris nullum a Deo monstrum procreatrum legimus in
 hoc genere , licet multa olim prodigia fecerit : tum
 demum quia pleraque monstra ex nefaria venere ori-
 ginem ducunt , cuius ministerio piaculum sit asserere
 Deum optimum vti ad monendos homines . Monstra
 igitur appellantur , non quia sint signa hominibus vlo ^{Monstri vera}
 pacto monstrantia res euenturas ; sed quia vicissim ^{etymologia.}
 eiusmodi sunt , quæ ob sui nouitatem , ac enormitatem
 quamprimum visa cum admiratione , atque stu-
 pore ab unoquoque vnicuique alteri monstrantur : ea
 est enim hominum conditio peculiaris inter ceteras ,
 vt vbi quis aliquid insigniter enorme conspexerit ,
 statim cuius obuio , aut propinquio illud mirabundus
 ostendat ; & absente homine , cui illud monstrare
 queat , miris modis animo excrucietur donec alterum
 inueniat , cui monstrum commonstret : adeo gestit na-
 tura hominis quod rarum nouit , alteri monstrare .

De Monstrorum Humanorum reali existentia.

C A P. I I I.

Rerum existentia ut
comprobatur.

Monstra in rerum natura vere consistere, nec esse pura hominū figmenta, non aliunde quam ex historijs, Clarissimorum virorum testimonijs, & experimentis comprobari potest. Multa quidem ficta sub monstrorum nomine circumferri nouimus ; at omnia monstra esse Poetarum commenta, aliorumque hominum mendacia putandum est nemini ; siquidem Rueffo † natus est homo carens brachijs a natuitate, lib. 5 c. 3. pedibus ea omnia faciens, quæ ceteri manibus efficiunt. Et in agro Veienti puer natus est vnimanus & biceps. Quorum has ipse protulit effigies.

Natura, & Differentijs. Lib. I.

9

^{a lib. 3. de} Prodig. Polydorus & Virgilius puerum vniuersum ortum esse scribit; & puellam genitam altera manu carentem. ^{b lib. 15. de re anat.} Realduis autem Columbus illustris anatomicus Alios, inquit, secui, quibus brachia ab ortu dererant: alios, quibus deerant crura. Præterea corpus integrum intuitus sum, cui dimidium alterius cohærebat. Auriculas instar brutorum in hominibus. Et nonnullis interpositis subdit, Monstrum mihi oblatum est Patauij dissecandum, erat infans semestris mas, ut alij mares sunt, cui aliis imperfectus infantulus in anteriore parte incumbebat, cruribus, brachijs, dorso, abdominis parte, pene, medioque collo: videbatur autem caput huius imperfecti puelli in thoracem perfectioris intrusum. Hoc monstrum vivit aliquandiu. Si quis imperfectam illam appendicem, & pondus inutile attigisset, ille, quem integrum omnium membrorum diximus, statim persentiscere animaduertebatur. Hoc itaque monstrum, ubi diem suam obiit, ego rei nouitate allectus libenter secui: quæ autem obseruauit, haec ferme sunt: In imperfecto nonnulla intestina aderant, ex quorum vnius portione tum vesica, tum anus constringebantur: nullum ibi aderat iecur, neque cor, neque cerebrum: sed ren permagnus, quem ego hepatis pene munere fungi sum opinatus: nam ab extremitate iecore perfecti infantis crassa vena, duraque ad instar arteriæ deducatur ad renem illum insignem; atque inde venæ aliæ complures passim distribuebantur: at ab arteria dextra axillari perfecti puelli arteria ortum ducebat, quæ postmodum per vniuersam partem monstri imperfectioris deducebatur. Item a nericis dextri brachij exibant, qui per reliquum corpus imperfecti homunculi disseminabantur. atque hactenus de monstro Patauij

Monstrorum
historia.

B no

10 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis,
no vir egregius. Alius visus est, e cuius vmbilico
prominebat caput humanum, in has effigies.

Phlegontis & autem Tralliani, Cæsaris Liberti, eius-
demque scriptoris antiqui testimonio, Ad Neronem lib. de
allatus est infans quadriceps, respondentibus
portione etiam ceteris membris, Athenis præfecto
Thrasyllo. Natus est & alias caput habens e sinistro
enatum humero. Cornelij Gallicani vxor Romæ
infantem partu edidit capite Anubidis. Romæ quæ-
dam bicipitem abortu edidit fætum, qui Aruspicum
iussu in Tiberim amnem est abiectus. Diui & Augu-
stini testimonio, post Babylonici ædificij dissipationē
diuersi generis hominum monstra producta sunt.
Anno Mundi. Apud Ioannem Gualtherium & Belgam ex Rubea-
quense habemus pueros ingenuos Arimini sine oculis,
3772. & tom. 2. Chron. chr. pol.

lis, & absque naso genitos. In Piceno infantem manibus ab ortu, pedibusque carentem. Arretij puerum natum esse vnimananum. Sinuessæ alium a natuitate altera caruisse manu. Priuerni quoque pueram sine manu enatam. Romæ itidem ancillam puerum vna orbatum manu peperisse. Alia natum habuit sine foramine naturæ, quo humor emittitur. In Veienti puerum natum esse bicipitem. Theani Sidicini alium quatuor manibus, totidemque pedibus, binoque membro femineo ortum refert etiam

f cap. 71. Iulius f Obsequens.

3774.
3792.
3803.
3872.
3873.
3792.
3800.
3803.
3823.
3830.

Eidem Chronistæ Terracinae pueri trigemini editi sunt. Ceræ quadrupedes, & quadrumanes infantes orti. Amiterni puerus tres pedes ab ortu habuit.

B 2 Puerum

12 Fort. Lic. Monstrorum Caussis ,

Anno mun-
di.

- Puerum ancilla peperit quatuor pedes , manus , oculos , auresque totidem habentem cum duplice obscœno ; qui Aruspicum iussu crematus est , cinere mox in mare deiecto . Puella etiam quatuor pedes ab utero matris eduxit . Frusinone ancilla puero bicipiti mater extitit . Puer trimanus , ac tripes ortus est alibi . Puella biceps , quatuor pedes habens , totidemque manus , & duplicatum feminæ sexum , ex alio materna fine vita exiuit . Amiterni etiam Iulio Obsequenti & puer tribus pedibus , & una manu exortus est . g cap. 79.
 3832. 3838. 3870. 3871. 3819.

Nursiae gemini ex muliere nati , puella integris membris omib⁹ ; puer vero podice ad anteriorem regionem tranposito ; nempe a parte priore alio ita hiante ,

hiante, ut nudum intestinum conspiceretur; idem
 b. 9. var.
 hisso. ca.
 16.
 i. 17. An-
 tro polog.
 posteriore parte solidus natus; qui voce missa diem
 obijt. Idem Gualtherius ex Aeliano, & Volater-
 rano, & Rubequense memorat Matem Italiae
 accolam pubetenus hominem, reliqua equum retu-
 lissee; licet Aelianus arbitretur primum equitem fui-
 se, non vere centaurum. Tarquinij genitum esse
 porcum ore, & capite humano. Con simile mon-
 strum postea Sinuesso ortum non semel. Ceræ au-
 tem Suem humanas manus, & pedes habuisse. Pro-
 ximis mensibus in Agro Patauino mulier felem par-
 tu edidit, e cuius parte posteriore humana crura pen-
 dula prominebant; cuius historiam infra latius com-
 modiori loco referemus.

Plutar-

Plutarchus refert ^k se vidisse centaurum ex equa ^{In con-}
^{natum, superne ad ceruicem usque, & manus hu-}
^{manua forma, reliquas partes equinas habentem. As-}
^{næque filiam asinina crura, ceteras partes humanas,} ^{ui. lep. sap.}
^{easdemeque pulcherrimas obtinuisse. Aristoteles} ^{l Parallel.}
^{m m 4. de}
^{ipse puerum non diffitetur iam ortum capite arietis,} ^{29. gen. an.}
^{aut bouis; vitulum capite pueri. Quin & aperte con-}
^{fitetur pueris etiam quibusdam genitalis postre-}
^{mum, & meatum qua excrementum vesicæ transit,}
^{non eodem tetendisse; sed infra meatum illum transe-}
^{gisse; quamobrem eos demissis clunibus mingere, qui}
^{testibus paullo in partem superiore retractis, viden-}
^{tur a longe simul & maris habere genitale, & feminæ.}
^{Iacobus} ⁿ Rueffus infantem se vidisse asserit ortum
^{sine manibus, aliumque pedibus carentem. Ioan. Ba-}
^{ptista} ^o Porta confitetur multos se vidisse quadrima-
^{nos, & quadrupedes, varijsque formis: sed Neapolitani}
^{speciatim viuum puerum, ex cuius pectore alias puer}
^{foras exibat integer, retento solum in pectore prio-}
^{ris capite; qui cohærebant simul in ventre. Raby}
^{p Moyses testatur quodam anno mulieres in Sicilia} ^{p Aphor.}
^{peperisse pueros deformes, ac plurimos bicipites.}
^{Pausanias item refert mulieres ætate sua partu edi-}
^{disse monstra minotauro longe horribiliora. Sunt}
^{itaque monstrorum species plurimæ in humano genere.}
n 5. lib. de
concept.
cap. 3.
o 2. mag.
cap. 17.

*Realis existentia monstrorum irrationalium naturam
non egredientium patefit.*

C A P. I V.

Sed & in brutorum animantium serie monstrorum
 easdem propemodum contigisse differentias lit-
 terarum

terarum monumentis prodidere scriptores varij; Po- ^{a 3. de-}
 lydori ^a enim Virgilij obseruatione sues nati sunt
 aliquando sine auribus. Mulus triples genitus. Ma- ^{Prodigijs.}
 gno ^b Alberto hircus ortus est pedes tantum ante- ^{b 18. de-}
 riores habens, ijsque gradiens, posteriore parte cor- ^{animal.tr.}
 poris solum non verrens. Aeliano ^c Aegyptij ter- ^{c 11. de-}
 nis aliquando pedibus Accipitrem apud se visum ^{animal.}
 aiunt. Apion Gruem bicipitem, aliamque auem ^{cap 39.}
 quadriplicitem memorat. Aelianus vidit Bouem ^{12. de ani-}
 quinque pedes habentem, & vitulum, cui pes ab hu- ^{mal. cap.}
 mero dependebat; absolutus quidem, sed ad gres- ^{3. 38.}
 sum inutilis. Aegyptij ferunt agnum pedibus octo-
 nis; & cauda gemina esse natum; ac eundem fuisse
 bicipitem. Licet Aelianus hoc fabulosum putet,
 quod humano sermone locutus esse dicatur. Apud
 Clazomenios Suem alatum exortum fuisse auditum
 est. Ne huc afferam testimonium Empedoclis ab
 Aristotele ^d citatum, & ab Aeliano ita scribente, ^{d 2. phys.}
 Empedocles physicus de animalium proprietate ^{1. 76.}
 scribens, autor est nasci quædam bigenera, in vnum
 scilicet corpus natura duplice coalita; sed eius versus
 audiamus,

- ,, *Multa genus duplex referunt animalia membris.*
- ,, *Pectore, vel capite, aut alio, sic ut videatur*
- ,, *Ante viri, retroque bonis forma, aut viceversa:*
- ,, *In pecore humana quondam vestigia forme*
- ,, *Insunt, & pecoris humano in corpore contra.*

Quam sententiam non damnat Philosophus. Im-
 mo vero ipsemct Aristoteles ^e non negat ouem ^{e 4. de-}
 natam esse capite bouis: sed confitetur animalia orta ^{gen. an.}
 multis capitibus, & pluribus pedibus quam eorum
 speciem deceret: ac speciatim ouiparorum gallinas,
 & columbas peperisse pullos monstrificos corpore, &
 capite

capite uno, cruribus quaternis, alis totidem. Conradi Lycothenis testimonio, M D LII. mense Februario in domo Ludouici Dheitæi, felis domesticæ inter reliquos fætus numerosos, enixa est catellum viuum, monocephalon, bicorporem, octipedem, utriusque sexus, corporibus inuicem complexis, & in unum caput coeuntibus, sic ut se mutuo osculantium speciem referrent. Idemque mox addit, Anno Domini M D LIV. Catus Basileæ mihi domesticus, quem quatuor uno partu catulos edidisset, post quam post octiduum in profluentem projiciendos mandassem, inuenit ancilla unum ex his pedibus horrendis, ac quasi in spiram varijs reflexibus conuersis. Post biennium autem tres catulos uno partu edidit circa ventrem, non umbilici vinculo coniunctos, sed reuera in matris utero unitos, quos tamen partus dolore enecatos inuenimus. Eiusdem relatu, M D LII. Bonnae inferioris Germaniæ, haud ignobilis, atque ad Rhenum quatuor miliaribus a Colonia Agrippina siti oppidi,

XVII. Calend. Iunij biceps vitulus,

duobus scilicet corporibus,

capitibus, caudis, sed tri-

bus tantum oculis

natus est. Ho-

rumque

monstrorum effigies has

appinxit.

Sed

Sed & hodie Patauij in Collegio Rauennati felis inter multos catulos vnum peperit bipedem, qui carebat cruribus anterioribus; & habebat oris officium prope gulam; obtinebatque quadratas aures: Viuus ortus est, sed breui mortuus, quia carens pedibus, ad mammam repere nequivuit, vt fratres; quare fame perijt. Vidi ego recens mortuum. Aitq;

4. de gen. Aris. visum iam esse serpentem duobus capitibus.

an. c. 4. Conspectamque fuisse capram cornu in crure gerentem. Meatum etiam alimenti siccii coaluisse quibusdam bestijs, scilicet ouibus, & nonnullis alijs; nam &

C vaccam

vaccam fuisse Perinthi accepit , cui cibi excrementum extenuatum per vesicam transmittebatur , dissectusque anus denuo propere coalescebat , nec resecando euincere vitium poterant . Subtili ^f Scaligero canis bipes ortus est ; & anaticula vno crure nixa . Rueffo in Heluetijs ^g equa a tauro subacta pullum peperit equinis tantum pedibus , forma vero crinibus , & cauda boui similem . In Gallia vero equa à ceruo subacta pullum edidit posteriori parte equæ similem , quem nullus alias equus cursu æquare potuit ; ipsumque Ludouicus Rex a possessore dono accepit . Ælianus bouem quinque pedibus præditum vidit . Rhases tricipitem canem aspexit . Gualtherij relatu

^f in i. de
plant. A-
rist. com.
^g s. de
concep.
c. 3.

- Anno Mudi.
- 3755. agnus Tusculi natus est cum vbera lactanti . Equuleus Reate quinque pedibus ortus . Alium similem postea in Lucanis genitum asseuerat , & alium in Brutijs . Pulli gallinacei nati cum ternis pedibus . Sueßæ
  - 3763. Liuio etiam natus est agnus biceps . Aculo agnus biceps cum quinq; pedibus . Mulus tripes Reate natus .
  - 3766. 3767. 3769. 3789. 3838. 3841. 3861. 3873.
  - Anguis quadrupes visus . Calatiæ natus est asinus triples . Gallus gallinaceus quinque pedibus inuentus . Saturæ vitulus biceps natus . Alter in Gallia . In Lucanis duo agni equinis pedibus nati , alter siminino capite . Pullus gallinaceus quadripes . Bos recens

Anno Christi

    - natus initio belli Romani contra Persas conspectus 573. est , ex cuius ceruice duo capita eminebant . Ex uno prouenit anser monstrosus , quem se vidisse refert Albertus cum duplici collo , quaternis pedibus & alis , 1268. 1269. 1270. 1433. 1456. 1490.
    - dorso vno , vt videretur anser vnum alium deferens ; sed non diu vixit . Calissæ natus est vitulus cum duobus caninis capitibus , atque dentibus , & septem pedibus vitulinis ; capitum autem maius quidem in loco suo , minus vero ad caudam situm erat . Ex Anna-

libus

libus Dominicanorū Colmariensem Christiani Vv-
stisij fide & industria editis, habemus In Tham fotum
fuisse pulliculum quatuor pedes habentem ex ovo
gallinæ. Vvyle in Turgaujæ opido vitulus biceps na-
tus est. Alter postea in Sabinis. Pontanus testem ci-
tat, qui affirmauit allatum sibi arietem exenteratum,
qui præcordia, & intestina geminata obtinuerit. In
Suntgoiæ pago Lanser natus est porcus vno capite,
quatuor auribus, duabus linguis, octo pedibus,
corpore a capite ad vmbilicum vno, ad posteriores
partes gemino. Laurentius Pignorius, historicæ ve-
ritatis, & antiquitatis cultor eximius, in suis notis ad
 „ Alciati emblemata scribit, Locustæ anno Domi-
 „ ni M D LII. die XVIII. Augusti Insubriam
 „ & Venetiam depopulatæ sunt: id vero quoad an-
 „ num adeo verum est, vt ambigere non liceat. Præi-
 „ bat porro illarum agmen (vti traditum est) mon-
 „ strum, quod nos hic appingendum curauimus,
 „ cum locustæ imagine, vt rei memoria perennet,
 „ videantque Prouidentiæ Diuinæ hostes, syntaxim
 „ Dei Opt. Max. in pœnis etiam infligendis, ad
 „ quas non sine mente & consilio prodit sapientissi-
 „ mum illud Numen. Et huiusmodi parergo vñ
 „ sunt tunc temporis Phrygiones (vtiego non se-
 „ mel animaduerti) in aulæis exornandis.
 Pictura vero talis est, superuolans monstro suillo, de
 quo nuperime.

1496.

In pago Argentinensi Sugenheim anser in ouo inuentus dupli capite , collo uno , quaternis pedibus , quorum duo erant in alarum loco ; podex geminus .

1499. Ibidem sus ortus anserinis pedibus . Cracouiæ Vi-

1533. tulus biceps natus . In Heluetiorum opido Tella in aluo leporis inuentus lepusculus quatuor auriculis , & octo pedibus , quorum quatuor in dorso emine-

1541. bant , alij suo loco stabant . In Sardinia , qua nocte

1551. Carolus Quintus in Africam soluturus venerat , na-
tus est vitulus biceps . Alius postea ortus prope Fri-
bergum . In Thuringia vitulus natus est sextipes mas-
fam carnis e latere dependentem gestans . Bernæ , &
Basileæ visus equuleus quinque pedibus . Apud Rau-
racos

racos circulator bouem quinque pedes habentem
circumducebat. In Gallia gallinæ pulli comperti
sunt quatuor alis, totidem pedibus; ast vno capite
prædicti: Paræi i testimonio, Metis in Lotharingia,
in hospitio, cui Sancti Spiritus imago pro insi-
gni est, sus nephrendum peperit octonis cruribus,
quaternis auribus, & capite canino præditum: po-
steriora corporum a ventre deorsum tanquam gemel-
lorum distincta erant; anteriora sursum vnta; duas
in ore linguas habebat cum dentibus quaternis in su-
perioris maxillæ, totidemque in inferioris lateribus:
Haud satis expressa etat sexus distinctio, ita vt mas-
ne, an femina id monstrum esset dignoscere nemo
posset: vnica enim sub cauda rima: singula quæque
corporum posteriora fissa, & aperta erant. Paræo etiā
Anno Domini 1573. in Zezanæ Vrbis suburbio, lo-
co qui dicitur campus Benedictus, in ædibus Ioannis
Poleti, salis mensoris, natus est agnus, hac qua cer-
nis effigie: editus in lucem mox interijt; nec vitæ, nisi
exiguo motu, vlla signa dedit: sub auribus oscu-
lum ipsi visebatur, lampetræ osculo simile.

1572.

1573.

1575.

Venetij 1575. ortum monstrum
sub vno capite duo catellarum
corpora continens. Alibi
serpens visus dupli-
ci capite in-
has effi-
gies.

Eo-

1577. Eodem ^k autore in eodem pago Blandio Melo- <sup>k lib. 24.
cap. 12.</sup>
duni ortus est agnus triceps; medium caput reliquis
crassius erat; balante vno reliqua pariter balabant
capita. Id monstrum sibi visum affirmauit Ioannes
Bellangerius. In mea domo, Patauij, anno M DC
XXIV. famula præpinguem gallinam mihi deplu-
mans excoquendam, reperit in eius pedibus vtrisque
quinque digitos cum suis vnguis distinctos.

Ita ergo certissimum est in brutorum animalium
serie multa reperi monstra.

Osten-

Ostenditur in stirpibus etiam reuera monstra contingere.

C A P. V.

Quem inter homines, & inter animantia ratione earentia liquido iam constet Naturam multorum generum monstra procreare mira facie, membrisque,

a Lucret. **a** Orba pedum partim, manuum viduata vicissim,
lib. 5. Multa sine ore etiam, sine voltu caca reperta,

b 2. de an. **b** simpliciorem
2. 6. in stirpium genere quoq; consimilia peccati, lapsus que naturae contingere apertissime videntur ; licet multo rarius ; & hoc, quia plantae naturam sortitae, minoraque, & rudiora instrumenta corporis, in sui constitutione generanti naturae magnam peccandi occasionem adimunt ; facilius enim est errare in pangendis operibus variarum partium magno artificio inuicem connexarum, vti sunt animalium membra ; sed paucas plantarum partes recte componere non est ita difficile ; quocirca in plantis multo pauciora quam in animalibus monstra contingunt ; aliqua tamen in ijs etiam exoriuntur : In

c 2. phys. **c** habemus in stirpibus, perinde atque in animalibus, monstra necessario contingere, dum aduersum veteres ait, si ab initio temere concurrentibus rerum principijs fiebant bovigena viriprora in animalibus, oportuisse in plantis etiam consimilia monstra fieri vitigena oleoprora.

d 4. de gen. an. **d** Monstrra multimembria raro admodum fiunt in ijs, que singulos pariunt, sed crebrius in ijs quorum partus est numerosus,

Cur in plantis inostra roriora quam in animalibus.

Facilius cur si naturam errare in plantis formandis quam animalibus.

merosus, & præcipue in avium genere, earumque potissimum in gallinis; ijs enim partus numerosus, non modo quod sepe pariant, ut columbae; verum etiam, quod multos simul conceptus intra se continent, & temporibus coeunt; hinc gemina etiam pariunt plura; coherent enim conceptus, quoniam in propinquo alter alteri est; quomodo interdum fructus arborum complures. Ac reue-ra in sicubus, in persicis, in prunis talia nonnunquam vidimus monstrorum genera; vidimus & in limoni-bus. Petrus Bertellius bibliopola mihi familiaris in pepone monstrum huiusmodi conspexisse se confite-tur. Prosper Alpinus eximius plantarum naturæ per-scrutator haec de monstrorum natura conscribenti mihi testatus est obseruasse se in fructu cucumeris mire monstrosam deformitatem; & in folijs trache-lij vulgaris, virgæ aureæ, ac vlmī; & in folijs, flori-busque rosarum; & in floribus bliti rubri, & amaran-thi: misitque diebus elapsis ex horto medicinali spi-cam indici frumenti, cui a latere adnati visebantur veluti cæparum cortices albi, crassi, viscidam sub-stantiam habentes, nigra capillamenta, furuamque fuliginem intrâ se continentes. Gualtherius ex Ru-beaquense Sigibertum autorem affert, cui arboris, quæ dicitur Sambucus, flores, grana, & fructus in flores, grana, & fructus vitis transformantur; præcla-rum sane monstrum sambuci vuas ferentis. Ferrantes Imperatus in suo Musæo Carduum monstrorum se habuisse scribit, qui mirifice cornucopiae imaginem præferebat. Frumenta in arboribus nata-testatus est † Plinius, & Liuius. In Germa-nia prope Alberschuuiler, non longe a Landauio op-pido, vuæ in vindemia inuentæ sunt barbatæ, quæ primum ad Ludouicum Bauariæ ducem electorem dono

e 28. li. na.
Hist. c. 1.

† lib. 518.

cap. 18.

dono missæ , anno Domini M D XLI. deinde ve-
ro a Ferdinando Rege, ac Imperij Principibus in Co-
mitijs Spirensibus miraculi loco conspectæ ; ibidem-
que ab Henrico Ziogther , insigni pictore , ad viuum
in hunc modum expressæ ; vt ait Lycosthenes . Qui
tli. de pro-
dig. &
ostent.
mox addit , In Germania prope pagum Malsch non
procula Spira , Imperiali oppido , in vinea quadam
culmus quindecim spicarum , suis aristis egregie or-
natarum , absque villa satione inuentus est . Quo-
rum imagines hæ sunt ,

D In

In fungis etiam, quos infimum vegetalium gradum obtinuisse censeo, monstra interdum nasci autor est Porta ^f in sua Villa scribens afferri Neapolim ex Vesuvio monte lapides fungiferos, & Surrentum ex Fageto, & Abellini ex Parthenio, & in Apulia ex Gargano; qui lapides terra dodrāte operti fungos restibili fecunditate gignunt, qui septem diebus perficiūt, & sexies anno demetiuntur; nascunturq; fungi ex his petris aliquando non pileati, sed turiones, vt asparagi, & in ramos diuisi. Theophrastus & Terebinthum ^g ^{2. de caus. plāt.} morat in olea natum. Laurus item aliquando genita est in platano, querco, & ceraso; ficus, & platanus, & palma in lauro; iuglans, & cerasus in salice; vt cū Plinio, ^h ^{lib. 5. ac} Theophrasto & Scaliger, & Porta testantur. Pausaniae in Arcadicis ex vna & eadem radice ilex, & olea enatae sunt. Plutarchus in opusculo de Pythia oraculis ait sub Siciliensem Atheniensium calamitatem aureas glandes de palma defluxisse. Non carent igitur monstrorum differentijs plantarum genera.

De Monstrorum caussis generatim quot, queque sint.

C A P. V I.

Habent profecto monstra, vt qui uis alius effectus naturae, quatuor summa caussarum genera; materiam, formam, effectricem caussam, atque finalē: materiam quidem, quia naturaliter ex nihilo nihil fieri potest; & quicquid natura molitur, siue id substantia fuerit, siue accidens, non nisi ex præexistente subiecto, vt ex materiali principio, efficit, ^a Aristotele autore. Habent etiam monstra, ceteraque omnia naturae opera, caussam formalem; quia eorum a natura opera omnia forma constitutio, quæ generatio est, Aristoteleo ^b moniti ^{4. 1. phys. t. 62. &} b ^{2. phys. t. 14.} Naturæ opera omnia formam habet. tu, idcirco natura nuncupatur, quia est via in naturam præci-

Monstra qua
tuor habere
caussas.

Natura om-
nia efficit ex
materia.

Naturæ ope-
ra omnia for-
mam habet.

6. 2. phys. præcipuam, quæc forma esse constituitur ab eodem
 t. 12. & Philosopho: habuit autem hoc rerum naturalium ge-
 5. meta. t. neratio ad differentiam constitutionis rerum artifi-
 5. ciosarum, quia operatio artis non semper eam for-
 mam assequitur, ad cuius adeptionem ab artifice di-
 rigitur; quo circa denominationem ab ea forma non
 habet; sed ab artifice solo denominatur, a quo nun-
 quam non prouenit: sic plane operatio Medici non
 sanatio, sed medicatio nuncupatur; non enim sem-
 per sanat medicus operans; semper autem medetur:
 At generatio rerum naturalium, quia est via in for-
 mam, quam semper quoquo pacto consequitur; quæ-
 que natura est præcipua rei generandæ; propterea na-
 tura nuncupatur: Quæcumque igitur a natura fiunt,
 omnia suam obtinent formalem caussam; monstra er-
 go formalis caussæ non sunt expertia, quum a natura
 gignantur. Immo vero & effectricem necessarium ca-
 uslam habere oportet quæcumque quouis in odo pro-
 ducentur; siquidem nihil fit vspiam, quod ab aliquo
 efficiente non procreetur; nullusque reperitur effectus
 absque agente caussa: Quum etenim effectio cuiusque
 rei mutatio sit; mutatio vero nulla sit ^d Aristoteli sine
 motore, quod absolute definitum est esse principium
 primum vnde motus quilibet proficiscitur; propterea
 effectus omnes ab aliqua effectrice caussa pender-
 necesse est. Sed quorum natura est autor, ea finalem
 caussam etiam obtinere illud manifestū cuiq; reddit,
 e 1. cœl. quod natura ex ^c Aristotelis decreto nihil agit fru-
 t. 32. stra: sed omnia, quæcumque producit, propter deter-
 2. phys. t. minatum procreat finem. Monstra igitur, quum sint
 49. 75. & effectus naturæ; omnia obtinuere caussarum genera,
 seq. materialem, formalem, efficientem, atque finalem.
 De quibus singillatim agendum est nobis, & primum

D 2 quidem

Generatio
cur natura di-
catur.

Natura præ-
cipua forma
est

Ars non
semper asse-
quitur inten-
tam formam.
Artis opera-
tio vnde de-
nominetur.

Natura tem-
per formam
consequitur.

Nullum fa-
ctum caret
caussa effe-
trice.

Effectio reū
mutatio est.

Mutatio nul-
la sine moto-
re.

Motor quid.
Natura séper
agit propter
finem.

Nihil frustra.

quidem generatim, deinde vero etiam speciatim;
Aristoteleam methodum sectantibus; quæ a commu
nibus, & confusis ad specialia, & distincta progre
di consuevit.

*Monstrorum causa finalis generatim quotuplex,
queque sit. C A P. V I I.*

Monstra sunt effectus naturæ.
Alma rerum nostratum Natura parens, cuius effectus monstra sunt omnia, decreto Aristoteleo, ^a quum semper alicuius finis gratia præstet quodcumque operatur; quippe quæ nihil vsquam frustra ^b efficit: quemadmodum in procreatione subcælestium animantium nullum sibi finem alium conse-^{a 2. phys.}
in generatio-^{t. 42. 49.}
ne viuentium ^{t. 75. & seq.}
qui. ^{b 1. de cap.}
quendum proponit, nisi perennem conseruationem ^{5.}
Species a ge-^{1. coel. t.}
nerante in-^{32.}
tentu quo-^{c 2. de}
plex, quæque ^{an. t. 35.}
sit. ^{2. de gen.}
in specie aut essentiali, & accidentalii simul; quæ si-^{an. cap. 1.}
gura dicitur; consistitque in proportione partium corporis, quod notauit ^d Porphyrius: aut saltem in ^{d cap. de}
essentiali: & in hac aut specialissima, aut subalterna, ^{specie.}
quæ genus etiam nuncupatur: Ita plane quum Mon-
stra species sint viuentium nostratum; nullum alium in sui procreatione finem obtainere debent nisi speciei
generantium æternitatem: attributa enim cuiusque Generis el-^{a 2. top.}
fentialia fin-^{2. loc. 1.}
gula speciei ^{antep. c. 3.}
adint. ^{i. de plâ.}
Monstri finis ^{cap. 1.}
remotus, &
communis. ^{1. de plât.}
proximus, ac proprius esse non potest; erit igitur com-
munis, atque remotus. At vero finis proprius, ac
proximus, quo a perfectis animantibus monstra di-
scernun-

scernuntur, aliis est; nempe animantium perfectorum finis proprius est procreare sibi similia in specie secundum formam, quæ animam respicit; tum etiam secundum materiam, quæ in figura, & in membrorum corporis constitutione, atque organizatione consistit: organizatio enim quum sit dispositio corpus apparans ad animam, quæ propterea definitur actus primus corporis naturalis ^b organici, ad materiam viuentium refertur. Quum autem monstra sint errata naturæ in operatione sua impeditæ ne possit finem hunc totum integre consequi: non valens efficer quod vellet, natura eadem vult, ac efficit quod valet; procreatque in eadem specie substantiali sibi simile animatum, sed in membrorum constitutione sibi dissimile. Quare finis proprius in generatione monstrorum, ac proximus est conseruare perpetuitatem vnius speciei essentialis generantium in individuis dissimilis conformatiōnis; quum finis perfectorum animantium sit conseruare perennitatem speciei & secundum formam, & secundum materiam, siue speciei essentialis simul, & accidentalis: In eo enim solo monstrorum finis a fine perfectorum animantium dissidet; quod monstrorum finis est portio finis perfectorum animatorum; si quidem peccatum naturæ monstra generantis est, quia non integrum finem consequitur sibi propositum, & a se desideratum; sed alteram illius partem; perfectiorem quidem, ac magis essentialē, nimirum formam specificam, & animam, & in ea speciei substantialis æternitatem; non adepta euidentiori parte, quæ constituta est in simili conformatiōne corporis. Ut ex his appareat non esse cum vulgo simpliciter asserendum; Naturam in monstrorum procreatione suo fine frustrari; totali quidem

b 2. de
an. t. 7.

Finis animā-
tum perfe-
ctorum pro-
prius.

Organizatio
disponit cor-
pus ad ani-
mam.

Monstrorum
finis pro-
prius.

Peccatum
naturæ mon-
stra generan-
tis, in quo
consistat.

Naturam in
monstri pro-
creatione vt
suo fine fru-
stetur.

quidem sine frustrari videtur quoquo pacto , quia vnam illius partem non assequitur , quæ sensui est cidentior ; quod vulgo imposuit ; at reuera non frustratur suo fine ; quia illius partem essentialē , ac potiorē assequitur Natura monstra progignens . Ita ergo finis monstrorum est conseruare speciem essentialē suorum genitorum in materia dissimiliter organizata .

*De Monstrorum causa formalī generatim , quotuplex ,
queque sit. C A P. V I I I.*

Forma cum
fine concidit.

Monstrorum
forma du-
plex.

Discrimen
caussæ pro-
ximæ a re-
mota.

Caussa pro-
xima quid
habeat essen-
tiale.

Monstra in
quo genere
sunt.

Visa finali monstrorum caussa , par est ut ad contemplationem formalis accedamus ; quum hæ caussæ plerumque in vnum coincidant ^a Aristotelī : Quo factum est ut , quemadmodum de fine dudum ostensum est , monstra etiam obtineant duplē causam formalem ; remotam , & proximam . Est autem remota monstrorum forma communis & alijs in eodem genere degentibus ; quum enim ab ^b Aristotele <sup>a 2 phys.
t. 7c. & 81.</sup> inter caussas remotas , & proximas discriminē illud essentialē positum sit , quod omnis caussa proxima est propria solius eius effectus caussa , cui proxima dicitur ; at remota est communis etiam alijs effectibus in eodem genere contentis ; quumque id vnicuique causarum generi aptetur ; propterea quando monstrum peccata naturæ in genere viuentium ; monstrorum forma remota communis erit forma cunctis animalibus , atq; adeo forma proxima viuentium quatenus viuentia sunt ; ea vero ad aures Aristotelis est in genere ^c substantię sita , & omnino anima ; quæ definita est esse actus primus corporis naturalis organi- ^{s 2. de an.} t. 2. 4. ci . Forma igitur monstrorum remota est anima , quæ com-

communis est viuentibus etiam perfectis, quæ spe-
ciem constituunt monstro congeneam: diuiditur e-
nī animatum subcælestē in monstrōsum, & bene-
conformatum. Sed animam esse monstrorum for-
mam remotam illud etiam aperte demonstrat, quod
anima definitur esse actus corporis naturalis organi-
ci; quo sitam esse materiam monstrorum remotam
d. cap. 6.
e. 2. phys.
t. 26.

mox d' ostendemus; a deo enim se se mutuo e respiciunt
materia & forma, vt materiam remotam perficiens
actus nequeat esse nisi forma remota. Ceterum spe-
cifica, & proxima monstrorum forma, viuentia nostra
in esse monstri constituens, nulla est alia, quam
mala corporis constitutio, deformisque membrorum
organizatio, & omnino vitiata partium conforma-

f. 2. phys. tio; quandoquidem f Aristoteli monstra formaliter

82. &
4. de gen.
an. cap. 4. sunt peccata, & errata naturæ generantis: Modo na-
tura generans monstra errare ac peccare nequit in for-
ma monstri remota: quum etenim ea sit anima; & a-
nima sit natura vna, & similaris, siue simplex; simpli-
cia vero, & vna vel assequantur omnino, vel penitus
non assequantur caussæ productrices; nec ea partim
assequi valeant, partim non assequi: si natura gene-
rans in constitutione viuentis animam consequatur,
iam viuēs procreat nullo errore in animæ p̄ductio-
ne: sin autem animam procreare nequeat, plane haud
gignet viuentem substantiam; quare nec monstrō-
lam. Quum igitur natura monstrum procreans con-
stituat viuens, cuius forma est anima, quæ visa est es-
se monstri forma remota; iam constat naturam in-
monstri exortu non errare circa formam eius remo-
tam. Sed error naturæ in monstri procreatione con-
sistit post animationem materiae in eius organizatio-
ne; siquidem natura generans animantia nostratia in
sub-

Forma mon-
strorum re-
mota quæ.

Monstri for-
ma specifica.

Natura non
peccat in
forma mon-
stri remota.

Error naturae monstrum generantis in quo sit.

Varij errores naturae in monstrori origine.

subditam sibi materiam, præter animam, quæ substantialis forma nuncupatur, miram accidentalem construit formam; quæ multiplicem membrorum variorum structuram, nexum, figuram, molemque complectitur: in qua conformatio[n]e varijs modis potest natura peccare aliter efficiens ac efficere deberet admirabilem hanc animati corporis fabricam, siue numerum, aut molem partium diminuendo, adaugendoue; siue membra transponendo e naturali sede; siue ijs debitam figuram, aut connexionem non attribuendo; siue partium substantiam in alienam commutando: de quibus erroribus & postea sigillatim fuisus commodiori loco agemus. Quum itaque natura generans animantia nostratia in nulla re alia peccare valeat non recte operans, præterquam in partium organizatione; quinque monstra sint formaliter naturæ peccata; iam euidens est formam propriam, & specificam monstrorum nihil esse aliud quam vitiatum membrorum corporis subcœlo viuentis conformatum.

Monstrorum forma specifica quid sit.

De Monstrorum caussa materiali generatim, quotuplex, quæque sit. C A P. I X.

Materia subcœlestium duplex.

Relativa p[er]tina.

A monstrorum forma transeundum nunc nobis est ad eorum caussam materialem. Porro materialis monstrorum caussa generatim, ut aliarum rerum omnium corporearum sub cœlo degentium, ^a A. 8. metr. aristotele autore, duplex est; altera remota, & communis; altera vero proxima, & propria: *Quod vel ex eo elicere possumus, quia quum materia essentiale spectum habeat ad formam,* ^b Aristotelis decreto; ei- b 2. phys. demque viro quot modis vnum ^c relatiuorum dicitur, toti- t. 26. ^c cap. de Adaliqud.

totidem dicatur & alterum: quando nuper visum est monstrorum formam duplicem extare, aliam quidem remotam, aliam vero proximam; geminam quoque materiam monstrorum esse necesse est, remotam pariter, & proximam: Inter huiusmodi vero caussas, ut dudum & vidimus, positum illud est essentiale discrimen ab Aristotele, quod caussa proxima est propria solius eius effectus causula, cui proxima dicitur; ast remota est communis etiam alijs in eodem genere positis: quum igitur monstra sint peccata naturae in genere animatorum contingentia; idcirco materia monstrorum remota communis erit materia cunctis animalibus subcælestibus, atque adeo materia proxima viuentium nostrantium, quatenus viuentia sunt in genere substantiarum; vnde, vt verbis Aristoteleis vtar, corpus naturale organicum constitui debet monstrorum materia remota; materia namque proxima generis euadit materia remota speciei. Materia vero monstrorum proxima est ipsum corpus animatum, seu viens subcælestis; id enim nullius alterius rei preterquam monstrorum materia est; vt cuius inductio ne per omnia materialia conpertum fieri potest: quare monstri caussa materialis propria, & proxima generatim est corpus viens subcælestis. Quod inde quoque demonstratur aperte, quia quum monstri ratio in mala conformatione consistere visa sit; organizatio vero a natura fiat operante in conceptum iam factum: quum & Aristotele doctore conceptus sit corporis viens; quippe quod fit ubi excrementum feminæ receperit a semine maris principium, quo animatum est: quod principium nil nisi anima esse potest,

Caussa remota quid habeat essentiale.

f 2. de an. 6. & 7. Materia materiae remota in qua.

Materia proxima generis est remota speciei. Materia proxima materiae remota in qua.

Materia proxima monstri qua.

Organizatio fit post conceptionem. Conceptus quando, & quomodo fiat.

Conceptus quando, & quomodo fiat.

Anima vita causa.

E teria

teria monstrorum proxima necessario est corpus viuens subcælestē : Subcælestē inquam, quia monstra sunt ortui, & interitui obnoxia ; cuiusmodi non est cælum : corpus viuens, quia in solis viuentibus propriæ monstra contingunt ; quum in ceteris inanimis prodigia, & ostenta, portentaque contingere valeant in plerisque monstris similia, sed non vere monstra : viuens inquam absolute, quia quum organizatio corporis humani fiat non solum in utero, & primis diebus, quando Aristoteli conceptus viuens vitam stirpis, vnicam habet animam vegetalem ; & procedente tempore, quando insuper suscepit sentientem, qua

i 2. de
gen. an.
cap. 3.

Organizatio fit etiam in adulto viuente extra matris album

postea fit animal ; verum etiam extra uterum dum rationalem habens animam homo alitur ; siquidem aliamentum conuertitur in partium substantiam, & earū configurationem recipit : quinque natura errans in conformatio[n]e membrorum semper monstrum constitut, siue peccet in organizatione prima dum fætus solam habet animam vegetalem ; siue in media, dum etiam sensitricem obtinens animal est ; siue in ultima, dum homo natus est ; vt nos docuit etiam Ari- k 4. de
stoteles ; quod infra latius apparebit : Propterea gen. an.
monstri materia proxima generatim non est vegeta- cap. 3.
l lib. 2. c.
tans solum, non animal tantum, non homo ; sed cor- 18.

Monstra in brutis, & stirpibus.

pus viuens subcælestē vniuerse sumptum. Id ipsum ex eo item clare demonstratur, quia non solum in humana natura monstra contingunt, verum etiam in brutis, & in stirpibus : quod supra latius appa- m cap. 9.

Materia ut a physico nos- tatur pro- prie. Potentia no- scitur habitu.

ruit. Sic ergo monstrorū materia proxima est corpus subcælestē viuens generatim. Insuper autem quum materia proprie a Physiologo non nisi per formam n. 1. phys. cognosci valeat ; namque potentia non nisi per habi- t. 69.

tum cognoscitur ; materia enim potentia est o. Ari- o 1. phys. t. 82. & 2. de an. t. 2.

p. 9. meta.
 t. 20. stoteli'; cui p actus est absolute ratio cognoscendi, potentia.
 & intelligendi: si materia monstrorum proxima ni-
 hil aliud est, quam id in quo inest eorumdem forma; scendi.
 q. 2. phys. quod monuit q Aristoteles afferens materiam sim-
 4. & 2. de pliciter vniusciusque id esse, in quo velut in subi-
 an. t. 4. ecto insidet forma, ceu natura potior in viliori: pro-
 fecto quum forma propria monstri dudum visa sit
 nihil aliud esse quam deformis organizatio, mala-
 que membrorum corporis conformatio: quumque
 organizatio, conformatioque deformis forma sit in-
 existens, non quidem in anima viuentis; non in cor-
 pore vt est quid ab anima contradistinctum; quia
 oculus, aut pes animam non habens æquiuoce ocu-
 r. 2. de an. lus, aut pes est r Aristoteli perinde ac lapideus, vel
 t. 9. pictus; sed mala organizatio quum sit in toto com-
 4. de gen. an. c. 1. posito ex anima, & corpore organico; constare liqui-
 do iam potest materiam monstrorum proximam ni-
 hil esse aliud quam corpus subcælesti viuens. Ce-
 terum quia corpus subcælesti viuens trifariam con-
 siderari potest, primo quidem vt animatum est, at-
 que omnino ratione animæ; deinde vero vt corpo-
 reum quid est, seu ratione corporis; deinceps autem
 vt tertium quid est ex anima, & corpore æque con-
 stitutum. Materia monstri proxima Physiologo non
 est viuens quoad animam; nam corpus viuens ratio-
 ne animæ male conformatum monstrū est metapho-
 rice, ac poeticum; illi enim vitiosos homines ab Her-
 cule interemptos monstra ab eo edomita concinunt:
 Nos autem hic agimus de Monstris naturæ ad Phy-
 sicum attinentibus. Neque vero materia monstro-
 rum proxima est totum viuens, vt tertium quid ex ani-
 ma & corpore æque constitutum; quia id monstrum
 est integrum, non autem monstri pars materialis,

Materia est
 potentia.
 Actus est ra-
 dio cogno-
 scendi.

Forma vt in
 materia sit.
 Organizatio
 in quo subie-
 cto sit.

Viuentis tri-
 plex confide-
 ratio.

Monstra Her-
 culi domita
 quid fnerint.

si monstri formam obtinuerit: sin minus, iam nihil
habet monstri, & est viuens perfectum. Reliquum
est igitur ut monstri materiam proximam dicamus
esse viuens subcælestis quoad suum corpus animæ su-
biectum, ac potius corpus viuentis subcælestis, quam
corpus viuens subcælestis. Cuius ea ratio est, antea
tacta; quia in hoc solo proprie inest monstri forma
essentialis proxima; quum enim forma hæc monstrorū
essentialis, eademque proxima, sit mala mem-
brorum conformatio; membraque sint partes corpo-
ris viuentis, s Aristotele doctore; propterea mon-
strorum materia proxima nil nisi corpus animati sub-
cælestis esse dicenda est. Addo iterum monstrorum

Monstri ma-
teria proxi-
ma quæ.

alia oriri ab initio in aluo materna simul cum organi-
zatione fætus, alia fieri extra vterum adultis iam a-
nimalibus ob malam organizationem alimento in-
ditam in monstri naturam degenerantibus, obserua-
tione t Aristotelis; quum autem adultum animal t vide in
monstrosam formam non induat nisi in suis membris
quatenus sunt partes corporeæ subiacentes animæ; atque in aluo matris non organizetur nisi conceptus,
in quo inest anima vt forma, quæ sibi præparat, &
architectatur corpus, formatque idoneum ad ope-
rations vitæ recte obeundas; vt " alibi fuse demon-
strauiimus; plane manifesto iam constat materiam
monstrorum proximam non esse animam viuentis, non illius corpus vt ab anima contradistinctum, non ipsum viuens totum vt æque ex anima & corpore
constitutum, non idem viuens vt animatum; sed vi-
uens idem subcælestis vt corporeum quid, siue ani-
mans mortale quoad corpus, siue clarius corpus a-
nimantis mortalis animam in se habens.

*De Monstrorum caussa effectrice generatim, quatuorplex,
queque sit. C A P. XI.*

SVperest, post aliarum explicationem, nunc mani-
festanda monstrorum caussa efficiens generatim. Monstrorum
efficiens
differentiae.
Sunt autem in effectrice monstrorum caussa eadem agentis proximi, & remoti differentiae: sed præterea non nullæ aliæ; quia proximum efficiens subdiuiditur in primarium, coadiuuans, secundarium, & instrumentale. Porro caussæ monstrorum effectrices remota duæ sunt; prima quidem est Deus Optimus eminenter cum agentibus omnibus naturalibus ad eorum effectus omnes producendos, functionesque obeundas nunquam non concurrens; a quo propterea rebus omnibus pendere esse, & viuere, his quidem clarius, his autem obscurius, pro vniuerscuiusque

*a 1. cœl.
t. 100.* capacitate, docet *a* Aristoteles. Secunda vero monstrorum caussa effectrix remota est cœlestis corpus, quod motu suo perenni, & luminis opera physice gubernat omnia efficientia nostratia; quod nouit,

*b 1. me-
teo. cap. 2.* monuitque nos idem *b* Aristoteles alicubi statuens necessarium fuisse mundum hunc inferiorem contiguum extare supernis lationibus, ut omnis huius virtus gubernetur inde. Proximum vero efficiens instrumentale monstrorum generationi deseruiens est calor maternorum viscerum. Secundarium vero monstrorum efficiens est matris uterus. Coadiuuans monstrorum efficiens, quod in eorum generatione primo agenti cooperatur, est matris anima. Primarium vero monstrorum efficiens adhuc subdiuiditur in principium quod agit, in Scholis adæquatum dicitur, & est seminis portio magis spirituosa; unde spermati

Cœlum ve-
fit nostra-
rium, ac
monstrorum
caussa.

Monstrorum
instrumenta-
le efficiens.
Secundarium
efficiens.
Coadiuuans
caussa.

Primaria du-
plex.

ti

Fecunditas
vnde semini.
Efficiens mō-
strorum im-
mediatum,
& principa-
le.

ti fecunditas ineſt, c Aristoteleo dogmate; atque in c 2. de-
principium quo primo adæquatum efficiens agit, & gen. an.
est anima seminis, illi a parentibus indita, quatenus cap. 3.
est facultas organorum corporis viuentis constituti-
ua, non quidem absolute, sed impedita ne finem si-
bi propositum integre consequatur: secus enim vis
organizatrix non impedita semper animantis mem-
bra sine vlo errore constituit; at errat in eorum con-
formatione solum, quando aliqua ex cauſa impedi-
tur quo minus valeat munus suum recte obire, ac pro-
posito ſibi fine integre potiri. Sic ergo efficiens pro-
ximum Monstrorum generatim est virtus formatiua,
constitutiuaque, ſive organizatiua partium corpo-
ris viuentis, residens vt anima, & forma in parte spi-
rituosa seminis, illi a parentibus indita in ſuo mune-
re obeundo impedita; quæ virtus in animante etiam
adulto remanet nutrimento membrorum conforma-
tionem communicatura; vt d alibi fuse a nobis est d li. de-
demonstratum. Impedimenta vero huic virtuti mem- ort. an.
brorum viuentis corporis conformatrici multa, mul- hum.
tifariamque adueniunt a multis cauſis; quas e infra e lib. 2.
commodiori loco, agentes de ſpeciali cuiusque dif-
ferentiæ monſtrorum cauſa effectrice, ac origine, la-
te conſiderabimus.

*Propria Monſtri generatim accepti definitio inue-
ſigatur. C A P. X I.*

Ex hac tenus allatis monſtrorum cauſis nunc no-
bis proximæ omnes ſunt ſeligendæ, quibus
aptam Monſtri generatim accepti definitionem con-
texere valeamus, intimam eius eſſentiam, prius quam
ad ſpecierum contemplationem descendamus, intro-
ſpe-

specturi: feligendæ sunt autem caussæ monstrorum. Causæ com-
munes non
sunt in defi-
nitione po-
nendæ.

propriæ, quia communes, & remotæ procul absunt a definitione; quæ definitum a quocumque alio di-

^a 1. post. sterminare debet, ^a Aristoteleo præcepto. Quum Definitionis Definitionis officium.

^b 20. autem eodem autore ^b definitio quævis ex genere Definitio ex

^c 1.phys.t.5. proximo rei definiendæ, ac tot differentijs essentiali- quibus texa-

^d 3. met. bus contexi debeat, quarum si vnaquæque seorsum tur.

^e 10. sit re definienda communior, omnes simul con-
^f 7.meta.t. iunctæ illi ^c æquipolleant; quumque Aristoteli e-
^g 17. tiam ad inuestiganda rerum attributa latentia quæ-
cumque in definitionibus assumenda sunt, mirifice

^d 2. post. conferat vna ^d Diuisio; necessarium nobis profecto Diuisio vt
definitioni
conferat.

^{t.4. & 21.} fuerit abditionem Monstri definitionem Diuisionis Monstri defi-
nitio vt in-
daganda.

^{7. meta.} auxilio indagare. Porro monstra vel in accidentium Monstra non
esse acciden-
tia.

^{t. 43.} genere aliquo, vel inter substantias collocanda sunt: Viuentia om-
nia substan-
tia sunt.

^e 2. de an. ea vero non esse accidentia id apertum facit, quod corpora sunt vitam habentia, & animata; quæ om-
^f 3. & 4. nia in genere substantiæ ab ^e Aristotele reponuntur. Substantiæ
corporeæ
omnes com-
posite.

^f 2. de an. At vero substantiarum corporearum, quæ omnes ^f A-
^{t. 2.} aristoteli ex materia & forma constituuntur, aliae sunt substantiæ non solum ex parte materiae, verum etiam ex parte formæ, ut homo, leo, & id generis alia; quæ propterea pure substantiæ, ac maxime substantiæ Purae substi-
tiæ quæ.

recte dicuntur: aliae vero substantiæ sunt solum ex parte materiae, non item ex parte formæ; ut domus, nauis, statua, quæ constituuntur in esse per figuram, quam esse accidentalem qualitatem nemo non nouit. Substantiæ
solum ex
parte mate-
riæ, non ex
parte formæ
quæ.

^g In Pra- ex ^g Aristotele; cui talia fieri ^b simpliciter, & esse di.qualit. substantias aperte decretum est; licet minus substan- Monstra
quo in esse
constituan-
tur.

^h 1. phys. tias esse ⁱ alibi confiteatur. Quum itaque Monstra Monstra
substantiæ
sunt non ra-
tione formæ.

^{t. 62.} & ^j 2. de an. constituantur in esse per miram deformitatem, quæ item ad qualitatem quartæ speciei redigi consuevit; t. 3.

non pure, ac maxime substantiæ, sed erunt substan- tiæ.

tiæ ratione materiæ solius, ut nautis, domus, & statua, formam accidentalem obtinentia; quam esse miram, & abhominabilem deformitatem in membra-
rum constitutione k antea nouimus. Quoniam ve- k cap. 6.
Raro contin- gunt.

Frequentia
non mira-
sedrara.

frequenter eueniunt, sed raro admodum contingunt:
quod & l Aristoteles perspicue nos docuit, & ratio l 4. de-
conuincit; quæ siquidem frequenter, aut semper ac- gen. an.
cidunt, nullam videntibus incutiunt admirationem,
quæ necessario vbiique prouenit ex monstrorum in- ca. 4.
spectione; illa itaque raro nascuntur. Quia vero ra-
ro contingentium alia fiunt ex primario naturæ insti-
tuto; alia non: certum cuius esse oportet monstra-

Monstra non fieri ex primario naturæ instituto; quia natura-
ex primario naturæ insti- primario bonum, m pulchrum, & perfectum, sibi m 1. phys.
tuto. que omnino n consimile procreare intendit non so- t. 81.
lum in specie substantiali, sed etiam accidentalis; quiū n 2. de an.
ex aduerso monstra sint naturæ parentum singulo- t. 34.35.
rum dissimilia, imperfecta, & mire deformia. Sed t. magn.
quæ non fiunt ex primario naturæ instituto, adhuc in mor. c. 10.
duplici differentia versantur; nam alia fiunt omnino
præter naturam; alia vero ex secundario naturæ in-
stituto: Quæ præter naturam fiunt, ea sunt quæcum-
que proueniunt ab effidente violentiam naturæ infe-
rente; vel ab eo, quod naturæ quomodocumque co-
pulatum fuerit, nulli horum in actionibus natura-
cooperante: Quæ autem fiunt ex secundario natu-
ræ instituto, a natura fiunt impedita neposse opta-
turo.

Non potens facere, quod efficere nequit opus perfectissimum, quod vellet; ef-
vellet, natu- ficit imperfectum quod potest: Immo vero & hoc na-
ra & ars effi- turæ

• 2. phys.
1.75. pag.
47. col. 3.
2. phys.
pag. 32.
col. 1.

turæ commune cum arte video, vt non potens face-
re quod vellet, efficiat vtraque quod potest. Scio
plerosque cum o Philopono monstra simpliciter af-
serere præter naturam; quibus non esse assentendum
ex eo patet, quoniam a natura fiunt, eaque non so-
lum vniuersali, vt existimauit Ioannes Grammati-
cus, sed etiam a particulari suorum genitorum, licet
impedita ne possit opus in suo genere perfectissimum,
ac sibi simillimum procreare. Quare constituendum est monstra fieri ex secundario naturæ instituto propter aliquod impedimentum, ob quod quum nequeat illa perfectum, & pulchrum viuens constituere; potius quā nihil efficere, vult deforme monstrum procreare; si non in membrorum conformatione, saltem in essentia, & forma substantiali sibi consimile. Monstri ergo definitionem essentialiem iam ex his texere possimus afferentes Monstrum esse subcælesti viuens membrorum enormi constitutione videntibus horrem cum admiratione incutiens, raro admodum na- scens, ex secundario naturæ instituto genitum propter aliquod impedimentum in principijs suæ conformatonis.

cit quod po-
test.

Monstra non
esse præter
naturam.

Sed ex secun-
dario naturæ
instituto.

Monstri de-
finitio.

Inuenta Monstri definitio explicatur.

C A P. X I I.

AD exactam vero essentiæ Monstroſæ dignotio-
nem operæ pretium est allatam definitionem. Genus in de-
particulatim magis ex Aristotelea doctrina manife-
stare. Monstri sane genus proximum, quod Porphyrio in definitione substantiæ quid explicet
Diff. a in definitione substantiæ definiti materiam pro- Monstri ge-
priam explicare debet, nihil aliud est quam subcæle- nus proxi-
ste viuens; a quo genere tum cælestia corpora, in qui- m... Cœlo nulla
bus deformitas.

F

Inanimata
non sunt ve-
re monstra.

Amplitudo
generis mō-
strorum.

Differentia
monstri spe-
cifica a for-
ma deducta.
Materia qua
immediate
sibi vniiri
formam po-
stulat.

Monstra,
qua non sint
licet male
constructa;
& parenti-
bus dissimilia
in essentia.

Origo mon-
stroſa eorum
qua monstra
non sunt.

bus nulla deformitas, nullaque inest partium mala conformatio; tum inanimata omnia excluduntur; in quibus etsi monstrorum imagines aliquando reperiantur, ut in nubibus centauri; vera tamen monstra vñquam fieri non possunt. Includitur autem in hoc genere monstri non solum humana species, brutorumque animalium genus, verum etiam stirpium vniuersa natura; quæ tres numerantur viuentis subcælestis supremæ species: In plantis autem perinde atque in animalibus monstra contingere aperte colligas ex ^b superioribus. Est ita que monstrum gene- ^{b cap. 5.} ratim Subcæleste viuens. Cui quidem generi statim adiecta est in definitione differentia essentialis a specifica monstri forma desumpta: materia enim proxima quum essentiali, & immediatam habeat habitudinem ad formam, immediate illam sibi vñiri postulat; consistit autem monstri forma specifica in membrorum corporis enormi conformatioñe, horrem, & admirationem, ob rei nouitatem, videntibus incutiente: Qua differentia procul arcentur a monstrorum numero tum gibbi homines, & claudi, & sedigit i nascentes, qui frequenter oriuntur; non minus quam nigra vua exorta ex vite capneo albam ferre solita ex ^c Aristotele; qui que sine horrore, aut admiratione visuntur: tum quoque porcus, rana, serpens, elephas, quibus mulieres fuere matres, & lepus ab equa editus, & puella candida ex æthiopibus parentibus orta, & vicissim nigra ex candidis; quia in horum viuentium corporibus nulla deformitas extitit, malaue conformatio, nullaque configratio videntibus horrorem, aut admirationem afferens;

quamuis horum origo ex parentibus adeo dissimilis naturæ monstroſa fuerit: quare Plato ^d scitissime d In Cra-tylo. non

^{c 4. de-}
gen. an.
cap. 4.

^{e lib. 13.} non absolute monstra, sed quasi, monstra, & veluti monstra nuncupauit Vitulum ab equo genitum, & equum a bove ortum. Id ipsum censeas de leone ^{cap. 14.} ab oue genito, cuius historiam retulit ^e Cælius in antiquis suis lectionibus. Ceterum nos hic monstra propriissime dicta definimus, non autem res quomodo cumque monstrosas. Est itaque Monstrum viuens subcælestis membrorum vitiata constitutione videntes in horrorem, & admirationem illico rapiens, raro admodum enascens. At vero quia definitionis

^{f 1. phys.} prefectæ munus est ^f Aristotelis præscripto distin- ^{Definitionis} guere in singula, nempe tum singula definiti attribu- ^{perfectæ mu-}
^{t. 5.} ta essentialia distincte explicare; tum rem defini- ^{nus.} Locus Arist.
tiam a singulis alijs disterninare; propterea in mon- ^{Illustratus.}

stri, definitione haud satis est genere proximo materia propria, & differentia priori formam illius expressisse; verum ulterius oportet formaliter differen-
tiaz duas alias adiungere, quarum altera exprimat monstrorum causam finalem, altera effectricem; quo possit integra monstrorum essentia comprehendi. Ac sane finalis causa monstri generatim per id insinuatur, quod monstrum fieri dicitur ex secun-

^{g 2. de-} dario naturæ instituto; quum enim ex ^g Aristotelis

^{an. t. 34.} obseruatione haud uno in loco, agentia cuncta natu- ^{Agentium}
^{35. 2. de} ralia, & speciatim viuentia nostratia omnes opera- ^{cunctorum}
^{gen. an.} tiones suas in eum finem dirigant, ut pro suæ cuius- ^{naturalium}
^{ca. I.} que naturæ captu æternitatem assequantur, cuius par- ^{finis.}

icipatione Deo summo similia quoquopacto fiunt; peculiari tamen ratione viuentia caduca nequeuntia se se in individuo perpetuare, per generationem fo- ^{Mortalia ut}
bolissibi similis omni student ingenio æternitatem ^{æternitatem}
in specie consequi, eaque sibi & in essentiali, & in- ^{assequantur.}
accidentalī forma consimillima; quod est primarium

F 2 agen-

agentis institutum in generatione sobolis: vbi autem nequeat, quod primario intendit, sempiternitatem speciei specialissimæ per consimilis omnino individui generationem adipisci; secundario quodam in instituto efficiens quod efficere potest, se se vergit ad conseruationem aut generis propinquioris, aut etiam suæ speciei quomodocumque in individuo, si in conformatione corporis dissimili, saltem in identitate speciei secundum substantialem formam non vario. Caussa denique monstrorum effectrix, quæ impediebat ne agens subcælesti generans prolem sibi consimilem ad amissum procrearet, sed coactum fuerit viviata membrorum constitutione monstrum generare, vitium est in aliquo principio eorum, quæ animalis conformatioi sunt necessaria; siue id sit materiae inopia, siue copia, siue praua dispositio, siue instrumentorum ineptitudo, siue primarij agentis imbecillitas, siue cooperantis affectio vehementior, siue quid aliud; atque ideo scite ^b Aristoteles monstra sanxit alicubi esse oblationes quasdam, siue prævaricationes, & excursus naturæ, ac omnino pecca-

Vulgi monstra per allatum definitionem excluduntur a monstrorum cetero.

^b 2. de gen. an. cap. 4. 2. phys. t. 82.
per has duas differentias postremas monstra propriæ distinguntur ab ijs, quæ vulgo monstra existimantur; quum habentia monstrorum imaginem, vere tamen monstra non existant; atque huiusmodi sunt si qui sunt Pygmei, Cyclopes, Gigantes, Monopodes, Tritones, Syrenæ, Satyri, Cinocephali, Acephali faciem in pectore obtinentes (de quibus ⁱ 16. de ciuita. Dei cap. 7. k lib. 7. ^{c. 2.} / Descrip. Reg. Guian. ^m li. 1. c. 18.)

D. Augustinum, ^k Plinium, Iodocum ^l Hondium, Leuinum Hulsium, & Gualtherum Ralegh testimoniū perhibuisse nos dudum obseruauimus in opere nostro ^m De Vita) & alia multa siue in mari, siue in

in mari, siue in terra viuentia, ex parentibus eam-speciem, & membrorum constitutionem naturaliter habentibus in Africa, in Asia, & speciatim apud Indos originem ducentia; nullam etenim hæc vulgi monstra obtinent monstri conditionem, vna excepta membrorum structura monstrorum constitutionem æmulante; nam & in suis regionibus frequentissime, immo vero quotidie nascuntur, vt apud nos homines prefecti; nullamque incolis admirationem, nullumq; inferunt horrorem; ac fiunt ex primario naturæ instituto, vt parentes in specie per omnia consimili perpetuentur; nec in eorum conformatione ullum reperitur vitium impiens organizantia principia. Ita ergo tota veri monstri generatim accepti essentia quoad singulas sui partes & caussas ea definitione mirifice comprehenditur, qua constitutum est Monstrum esse viuens subcælesti membrorum vitiata constitutione videntibus horrorem cum admiratione afferens, raro admodum nascens, genitum ex secundario naturæ instituto propter aliquod impedimentum in caussis suæ originis.

Monstri diuisio in suas species supremas multiplex afferatur, sed aptior eligitur. CAP. XIII.

Hactenus de Monstrorum caussis generatim: comminus aggredi nunc oportet ad singulas eorum differentias, seu species; hæc autem Diuisionis opera sunt primum inueniendæ, mox sigillatim explicandæ, atque in suas quæque caussas referendæ. Tria vero quum sint in monstro, penes quæ in variis species partiri potest, materia proxima, tem-

Monstrorum
theoria spe-
cialis.

E tribus fon-
tibus mon-
stri diuisio
in species.

pus

A materia monstri duplex diuilio.
Prima.

pus originis, & forma essentialis: Quando materia monstri proxima dudum visa est esse subcælesti vivens, siue corpus viuentis nostratis; penes eam duplex diuilio monstri fieri potest: prima quidem Monstri diuilio est in tria suprema genera, quæ sunt Monstrum vegetatiuum, sensituum, & intellectuum; si quidem totidem sunt subcælestium viuentium supremæ species, planta, brutum animal, & homo. Verum quoniam homo ita est rerum omnium mensura, vt in eius origine theoria nostratum viuentium reliquorum apte contineatur; & quia in analogis sat est scientifico notitiam habere de præcipuo, in quo cetera omnia virtute dignoscuntur: propterea quum in monstrorum genere humana principem sibi locum vendicent, de humanis Monstris speciatim agere volentes, parum ab allata diuisione adiumenti haurire valemus: alias itaque monstri diuisiones consulamus. Altera vero diuilio monstri a materiali principio petita erit pro varietate membrorum corporis, in quibus conformatio vitiari potest: penes quam licet solius humanæ naturæ omnia monstra recensi ri valeant, vt homines monstroso capite, pectore, brachijs, ventre, cruribus, & id generis; minus tamen apta est methodo scientificæ, quia quum plures partes eamdem speciem malæ conformatio[n]is habere possint, cogeremur inutiliter easdem monstrorum origines, & caussas in varijs partibus repetere. Quarenobis vsui non sunt Monstri diuisiones a materia petitæ; ad alias ergo accedamus. Porro tempus originis monstrorum duplex obseruatur ab ^a Aristotele; quippe aliqua monstra fiunt a natura extra utrum maternum; sic Athletas quosdam prius bene formatos in monstra degenerasse testatur Præceptor

Quia sat est nouisse causas monstri humani.

In primo analogato nosci cætera virtute.

Monstri diuilio secunda.

Exploditur.

Quia repetitionis iniutilis origo est in theoria.
Monstri diuilio tertia:
Monstra extra matris uterum facta.

^a 4. de
gen. an.
cap. 3. &
4.

b cap. 18. eximius ; aliosque item faciem humanam in vultum diuersi animalis commutasse ; qua de re latius **b** infra cum Aristotele tractabimus : sic expositum infan-

c lib. 18. fantem factum quadrupedem iudicat **c** Cardanus, Infans expo-
de subtil. educatumque in syluis ferarum indulgentia ferinos situs in ferā degenerauit
cum lacte induisse mores , vultus , vngues , & cau-
dam emisisse ; taleque monstrum in Misnia captum ;
& eiusmodi etiam Magni Alberti ævo duos ma-

sculum , & feminam homines quadrupedes in Ger-
maniæ nō more captos multo antea , subiungit Car-
danus: cui tamen assentiri nequeo , quia Magni etiam

d 22. de Alberti **d** testimonio hæ feræ fuere de Simiarum ge-
animal. nere in multis partibus humanam figuram referen-
tr. 3. cap. 1. tium ; nam homini caudam e sylvestri vietu enasci probabile non est . Nec similiter verum putamus ,

e 10. de quod in proposito affertur ex **e** Platone de Glauco

Republ. Marino , eum scilicet fuisse hominem pescatorem , cu-
iūs posteriora membra in pescem mutata sunt , veteri-
bus corporis partibus partim fractis , partim contri-
tis , & a fluctibus penitus obtruncatis , vt cuius magis
bestiæ similis sit , quam qualis natura erat : nam me-
ra est fabula hæc , non historia Glauci ; nouimus e-
nim Platoni apologos esse visitatores . Verum tamen

f Dan. c. 4. habemus e sacra pagina **f** Nabuchodonosor Regem
ab hominibus eiecit septem annis nemora cum be-
stijs habitasse , fenum bouis instar comedisse capil-
los eius in similitudinem aquilarum creuisse , & vn-
gues illius quasi auium : sed hoc supra naturæ me-
tas dici potest fuisse miraculum ; adeo vt Athletæ so-

g 4. de li , & alij homines ab **g** Aristotele commemorati ex-
gen. ah. tra vterum degentes ex perfectis viuentibus in mon-
stra degenerauerint nulla dubitatione puris naturæ
viribus ; quum certo constet longe plurima in vtero

Infans expo-
situs in ferā
degenerauit
Cardano.

refellitur
Cardanus.

Glauci mari-
ni monstrofa
forma.

Purum fig-
mentum.

Nabucodonosor fe-
ram vt in-
duerit.

ma.

Reiicitur
tertia mon-
stri diuisio.
Quia nimis
confusam
theoriam
faceret.

Quarta mō-
strorum di-
uisio recipi-
tur a varia-
te formæ.

Actus distin-
guit, qui, &
quomodo.

Monstrum
vniforme
quod sit.

Multiforme
quod.

Monstrum
mutilum.

Excedens.

Anceps.

Diforme.

Informæ.

Enorme.

Multiforme
in eadem
specie.

Multiforme
in diversa
specie.

Multigene-
ris.

matris monstra procreari. Ceterum hæ duæ mon-
strorum species nimis confusam, & communem eo-
rundem theoriam nobis exhibent; quum exquisitam
propositi argumenti desideremus in hoc opere. A
formæ igitur essentialis varietate monstrorum spe-
cies omnes præcipuas hauriamus; sic etenim scienti-
fica magis diuisio fuerit; siquidem actus est, qui se-
parat, & distinguit, apud ^b Aristotelem; potissi-
mumque actus essentialis specificas differentias con-
stituit. Quum autem essentialis monstrorum forma
sit vitiata, insueta, & mira membrorum corporis com-
positio; penes eam primo diuiditur monstrum in vni-
forme, ac Multiforme: Monstrum vniforme illud est,
quod habet partes referentes membra viuentis vni-
us speciei; Monstrum vero multiforme constat ex
partibus membra viuentium diuersæ speciei æmulan-
tibus. Subdiuiditur autem hoc vtrumque genus mon-
stri propriæ dicti varias in species; nam monstrum
vniforme aut est mutilum, vt infans absque cruribus
ortus, absque brachijs; aut est excedens, vt puella
biceps; aut est monstrum ancipitis naturæ, vt infans
duplici capite sine pedibus; aut est monstrum diffor-
me, vt infans habens membra transposita, oculos in
pectore, manum in collo, testiculos intra ventrem
reconditos; aut est monstrum informe, vt infans ro-
tundus ⁱ Hippocratis; aut est monstrum enorme, vt
infans semilapideus. Monstrum vero multiforme
subdiuiditur in illud, quod constat ex partibus vario-
rum indiuiduorum in eadem specie, vt mulier virili
capite; atque in illud, quod coagmentatur ex parti-
bus membra viuentium diuersæ speciei in eodem
genere propinquo referentibus, vt infans semicanis,
centaurus, minotaurus; & in id, quod constat ex par-
tibus

^b 7. me
ta. t. 49.

ⁱ 2. sect.
epid. 2.

tibus membra viuentium diuersi generis propinquū
æmulantibus, vt puer anserinis pedibus, & alatus, &
faciem habens ranalem, ex humanis membris & a-
uium, imperfectiorumue animantium partibus constitutus: ac denique monstrum multiforme constare
poterit ex membris referentibus partes viuentium in

Semidæmon.

vario genere penitus; vt homo semidæmon ex mu-

liere natus. Dæmon enim assumpto corpore viuens
est æquiuoce, vt fuse demonstrauimus in libris *k De*
Vita. Decem itaque sunt supremæ monstrorum spe-
cies, ex formæ illorum specificæ varietate deductæ,nimirum Monstrum vnumiforme truncum, excedens, *Monstrorum*
ancipitis naturæ, difforme, informe, enorme, Mul- species om-
tiforme constans ex partibus diuersa viuentium in- nes ad de-
eadem specie indiuiduorum membra referentibus,
constitutum ex partibus diuersas viuentium in eo-
dem genere proximo species æmulantibus, consarcinatum ex partibus diuersi generis proximi, & coag-
mentatum ex partibus diuersi generis omnino natu- ram æmulantibus. Atque hæc de Monstrorum Causis, natura, & differentijs generatim dicta sint satis.
ad de-
cem redacta.

Finis primi Libri.

G FOR-

50
FORTVNII LICETI

DE MONSTRORVM
CAVSSIS, NATVRA, ET DIFFERENTIIS.
LIBER SECUNDVS

In quo speciatim agitur de Monstris humanis.

P R A E F A T I O

Attexens dictis dicenda, & dicendorum
ordinem promulgans.

Xplicatis in superiori contemplatione
caussis, natura, & differentijs Mon-
strorum generatim; ordo naturae po-
stulat, ut ad eadem attributa in sin-
gulis monstrorum generibus aperi-
enda nunc aggrediamur. Verum
quoniam quacumque in plantarum,
& brutorum animalium monstris considerari possunt,
eadem illustriora de proposito, & locupletiora sunt in
Monstris humanis; propterea opera pretium fore arbit-
ramur, si ex professo, primarioq; instituto de his spe-
ciatim agamus; originem Hominis monstrosi, & caussam
communem in primis adeentes; illius differentias mox
sigillatim pateficientes; ac unamquamque demum in
suas causas immediatas ex rei natura resoluentes ea
methodo, ut uniuscuiusque speciei seorsum primo existen-
tiam

a. 1. lib. *tiam, a dudum leuiter tactam ex historicis, fuisse com-*
 c. 3. *probemus; deinde vero generationem propriam ex suis*
causis proximis deducamus, rei naturā semper consulen-
 b. lib. 1. *tes; & propositum b antea ordinem in yis differentijs*
 c. 13. *investigandis obseruantes.*

*Origo, & caussa monstrorum humanorum communis
que, & quotuplex esse valeat.*

C A P. I.

Quem tot, taliaque sint principia ad humani corporis fabricam ædificandā concurrentia, quo-
 qualiaque vidimus in opere *De perfecta consti-*
tutione hominis in Vtero, semina parentum, eorumdē
 animæ, imaginationes, maternus sanguis, Vterus,
 Intelligentiæ, Cælum, Deus Optimus; ut certum
 est vnicuique, vbi ea omni labe caruerint, hominem
 perfectum constituere; ita vbi eorum aliquod, vel
 plura quomodoque vitiata fuerint, humanum ge-
 nus in varias monstrorum species plane deformant.
 At de monstrorum generatione speciatim acturos, il-
 lud in primis, quotuplex, quæque sit eorum commu-
 nis origo, & caussa, explicare oportet. Qua quidem

Monstrorum
generatio
triplex ab-
solute.

in re triplicem absolute putamus fieri posse monstro-
 rum procreationem; vnam quidem supranaturalem
 a summo Deo in pœnam perpetrati sceleris homi-
 nes deformante; quod legimus in sacra pagina Na-
 buchodonosor ^a Regi contigisse: alteram vero infra

Supra natu-
ralis.

Infra naturā.

Physica.

naturam, a Dæmone malo illudente sensus huma-
 nos; vt accidit maleficio transformatis; tertiam au-
 tem mere physicam, ob aliquod vitium, ac impedi-
 mentum in principijs naturalibus humanorum corpo-
 rum conformatiōni destinatis. Nostri muneris non

G 2 est

52 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis,

Eligitur ex-
plicanda po-
strema.

Monstrorum
quatuor cau-
farū genera.

Caussa effi-
ciens vna
communis
esse potest
omnibus mó
cuius est non vnam communem monstris omnibus
esse figuram, & conformatio-

Monstra non
omnia vni-
formia.

Materia non
vna omnium
monstrorū.

Caussa fina-
lis monstro-
rum omniū
non vna.

Deus vt mó-
storū caussa.

Deus vbi
Aristoteli.

est neque miraculosam, neque illusione a malo dæ-
mone fictam monstrorum originem perscrutari; age-

mus autem solum de naturali. Monstra vero quum in
sua physica generatione quatuor obtineant caussa-

rum genera; vna tantummodo caussa efficiens repe-
ritur, quæ eadem numero monstris omnibus commu-
nis esse potest: Quum etenim monstri forma essentia-

lis vna sit corporis figura, & conformatio; certum

est figuram, & conformatio;

quando alia sunt
quadrupedia, sine pedibus alia; alia brachiorum ex-
pertia, duplice alia capite, alia bicorpora, & alia con-
formationum aliarum. Materia vero monstri com-
munis vna est subcælesti viuens, quæ non individui,
sed generis habet unitatem: monstri vero humani ma-

teria omnes monstrorum species recipiens nec ipsa
est vna numero, nec specie, sed genere solum; nam-

pleraque monstra humanorum homines sunt; alia ex
congressu hominis nefario cum belluis orta, quapiam

ex parte humanam effigiem referentia, bestiæ sunt; a-

lia semibestiales homines; ut b Cap. 58 infra patebit. Causa item monstri finalis non est vna specie, sed genere

tantum; immo vero duplex; conseruatio alias solius

speciei essentialis, alias vnius generis; & vitæ opera-

tio. Vna caussa efficiens Monstris omnibus commu-

nis est tum Deus Optimus, tum Intelligentia motrix,

tum etiam cœlum. At vero Deus Optimus caussa est

remotissima, & communissima supernatura lis &

supernaturaliter, ac eminenter concurrens cum omni-

bus agentibus infra se positis ad quorumlibet effe-

ctuum productionem; ut monuit aliquando Ari-

stoteles, afferens a Numinis supra extimam lationem,

vbi neque tempus, neque motus, neque locus, neque

corpus

corpus, neque vacuum est, beatissimam, & sibi suffici-
cientissimam vitam viuente, rebus omnibus alijs pen-
dere esse, & viuere, his quidem clarius, his autem
obscurius: cum ceteris autem agentibus Deum sum-
mum non physice, sed eminenter concurrere dixi-
mus, quia sine motu concurrit; omnis autem *a* actio

a Gilb.
port. ca. de
Actione
e 9. meta.
t. 7.

physica vel motus est *a* Aristotelii, vel non sine mo- *Actio physi-*
tu. Intelligentia vero infra Deum motrix caussa est *ca est cum*
f 2. Eude- *cipio & cœlum f* Aristotelii, & tota natura dependet *motu.*

mior. c. 5. physice; *g* quia per motum a se in coelesti corpore, *Intelligentia*
12. meta. factum cuncta corpora conseruat, & moderatur, ge- *vt sit mon-*

t. 38. generabilia vero etiam producit. Cœlum item est ca- *strorum caussa.*

g 2. phy- *f. t. 26.* ussa tertio loco remota, & communium euentuum, *Cœlum vt*
cap. 2. subcælestium *h* physica, & physice agens; quia & *sit monstrorum*
t. 5. & seq. corpus est mobile, & non sine motu operatur; quod *caussa.*

i 1. meteo. alibi docuit idem Aristoteles inquiens necessarium *Cœlum non*
24. fuisse mundum hunc inferiorem contiguum extare su *agit sine*
2. phys. t. pernis lationibus, ut omnis huius mundi virtus gu- *motu.*

k 8. meta. bernetur inde. Verum quoniam decreto *k* Aristo- *Caussæ quæ*
t. 12. telis caussæ communes, atque remotæ non pariant *conparant*
1. post. t. exquisitam propositi scientiam; propterea his omissis *scientiam.*

19. 20. 23. ad propinquas monstrorum singulorum caussas acce-
38. damus, a quibus illorum differentiæ singulæ proue-
niunt.

Monstrorum in humana specie multorum realis existen-
tia ex historicis elicetur.

C A P. II.

a cap. 13. **N**E quis autem arbitretur inuentas in *a* prince-
denti libro Monstrorum differentias esse qui-
dem

54 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis;

dem intellectu excogitabiles, at reuera nunquam omnes in rerum natura fuisse, ac præsertim nunquam in humano genere compertas esse, aut inueniri posse; licet olim pleraque illorum exempla ex historicis b at- b 1. lib.
tulerimus; operæ pretium, immo verius necessarium c 3.
duximus nunc distincte magis singularium specierum monstrosæ figuræ in hominibus realem existentiam comprobare ex monstris ortis maxime post aduentū Christi Domini; nam superiorum plurima nata sunt ante Diuini Verbi Incarnationē. Sic ergo a monstris utilis exordio sumpto specialem hanc theoriam aggrediamur. Porro in Monstrorum mutilorum genere Ctesias Gnidius in Persicis asserit Roxanē Cambysis uxorem peperisse puerum capite carentem: cui Magi dicebant, hanc prodigiū significationem esse, nullum regni successorem a Cambyse relictum iri.

Dein Ioānes Gualtherius diligens Chronista ex Ru- c tom. 2.
beaquense multa recensuit inquiens, In pago Dirli- Chron.
storf natus est puellus corpore quidē bene compa- Chroni.
cto, polit.

Anno Dñi.

1492.

cui tamen brachia, pedesque ob naturæ defectum non conueniebant; dextra enim manus quum omnino deesset; eo loco, quo polles esse solet, carnosus tumor instar verticuli, aut nucis paruæ eminebat; sinistræ autem manus pars dimidia in tres tantum digitos, sed plane coniunctos, vt pedes quoque in totidem digitos desinebant: Educatus autem non tantum cibum potumque monstrosis manibus capere; sed numerare pecuniam, subducere rationes, easdemque elegantissimis litterarum characteribus rationum libro assignare potuit; quemadmodum alia omnia, quæ alias manuum auxilio ab hominibus fieri solent:

1503. Vixit ultra sexaginta annos viuidus, ac obeso corpori senex. Infans etiam in Hassia ceteris bene distinctis mem-

membris natus est , auribus tamen , oculis , ac naribus omnino carens , solumque oris hiatum obtinens
 in facie . Alius Vuittembergæ sine capite ortus . Puellus alibi postea exoritur , qui brachijs penitus orbatus , reliqua corporis forma rectissima fruebatur ; pedibus , quum ad vigesimum ætatis annum peruenisset , vice manuum mire vtebatur , accipiendo , secando , ori inferendo , nec non etiam alea , & chartis colludendo : Hunc se Lutetiæ vidisse a Paræus confitetur quadragenarium ; quadrato corpore , omnia quæ manibus perfici solent , munia obeuntem ; humeri enim trunco , & capite , colloque vibrato securim in palum oppositum tam certo , & valido iectu , quam manu quiuis alias vir eiaculabatur ; aurigæ flagellum tanta vi distringebat , vt aere validius percussio resonaret ; ceterum pedibus edebat , bibebat , chartis luforijs , & talis colludebat . Tandem latro , & sicarius deprehensus ex furca strangulatus rotæ affixus est . Infelici natura benigna parens brachia , manusque tradere noluerat , ne furta , & cedes patraret ; in quæ tamen vitia seu siderum , tempera-
 mentiuæ inclinatione ; seu potius ma-
 la educatione turpiter colla-
 psus , meritas infami vitæ
 poenas capite luit .

Eius hanc effi-
 giem antea
 vidimus .

1525.

1528.

lib. 23.
 cap. 6.

1531.

In eadem specie monstri mulier eiusdem agilitatis Paræo, & alijs visa est, quæ manibus omnino carens, arrepta pede pluma litteras non tantum elegantissime pingere; sed tractare colum, nere, numerare pecuniam, ac subtilissima quæque pedum digitis confidere potuit. Augustæ Vindelicorum Delij quoque testimonio mulier primo peperit caput humanum membranis inuolutum; mox bipedem serpentem, cui Lucij piscis caput, corpus ranæ, pedes & cauda lacertæ; tertio porcellum. In villa Nepritz non procul ab oppido Vurtzenſi ad Moldam sito natus est infans sine pedibus Iobi etiam f. Fincelij testimoniio.

My-

Disg.
mag. to. 1.
lib. 2. q.
14.

lib. de
mira.

Mysenæ ortus est infans diuiso in fronte craneo,
vnico crure, sine labijs, oris loco exiguum habens fo-
ramen, reliquo truncatus corpore. In ditione Prin-
cipis Palatini Electoris, in pago Horcshan, in valle
Zellina infans muliebri sexu ortum habuit monstro-
so aspectu, sine oculis, carens auribus, aperto, & la-
to ore, corpore vbique lacero, ac in plerisque mem-
bris excoriato simili. Vuidensbachi, quod parum
a Schleusinga distat, Fincelij quoque relatu, mon-
strum natum est ex muliere, quod infantem absque
pedibus referebat, eorum loco habens demissam cu-
spidem; a femoribus etiam cuspides prominentes ob-
tinens in hanc effigies.

Anno Dñi.
1552.

1553.

H Romæ

Romæ anno Domini M D LXXXV. viſus est
vir trigesimum secundum natus annum, coxis, & cru-
ribus, pedibusque infantis nuper nati partes con-
ſimiles magnitudine non æquantibus, supernis mem-
bris debitam ætati molem obtinentibus. In Misnia
infans natus est absq; capite, oculorum effigie in pe-
ctore expressa, Fincelij relatu. Basileæ infans natus
est masculus, carens auribus, earum loco habens duo
tantum foramina, sic tamen clausa, vt nihil inde au-
dire potuerit: vixit octo menses. Ibidem postea in-
fans etiā natus corpore satis quidem bene compacto,
sed sine collo, monstrofa plane facie, oculis insolitæ
magnitudinis, quasi in fronte sitis: superior capitis
pars illi omnino deerat: in occipitio foramen erat sa-
tis

1554.

1556.

1557.

tis amplum, ex quo sanguinis aliquantulum fluebat;
statim ab ortu occidit. Paræo refente, qui se id mon-
strum Lutetiae vidisse testatur, puer nouem annos na-
tus in Parpauilla pago, sex a Guisio oppido miliari-
bus, Petro Renardo, & Matre Marqueta genitus est,
cui duo tantum digiti in dextra manu erant; brachi-
um haud inuenuste a summo humero ad cubitum
vsque deformatum; sed inde ad extremos duos digi-
tos valde deforme visebatur: cruribus carebat; quam-
quam a nate dextra pedis imperfecta quædam velut
figura quatuor tanquam digitis distincta proferre se
videbatur: a sinistræ vero natis medio duo digiti pro-
filiabant; quorum unus genitali virili haud erat

absimilis. Puellâ ortam sine brachijs, quæ
pedibus omnia propemodum officia
muliebria peragebat, nos Pa-
tauij habuimus non ita
pridem a circulatore
per orbem spe-
ctaculo
propositam.

1564.

Romæ anno M D LXXXV. visa est octennis puella decora facie, ceteris membris bellissime formata, cui ab origine deerant crura, & coxarum partes inferiores. Reuera igitur sunt monstra mutila.

Origo, & prima caussa monstri uniformis mutili educitur ex propria materiae defectu.

C A P. I I I.

Pygmei cur
non sint
monstra.

Monstra in humano genere uniformia mutila non sunt pumiliones, quos vulgo nuncupant Pygmæos; tum quia hi frequentes sunt, & ex pusilibus parentibus orti naturam non referunt suo fine vilia ex parte frustratam; tum quia nullam deformitatem

tem habent, nec vitium in cauſis suis: sed monſtra
mutila ſunt, quibus cum turpitudine inſigni aliqua
pars deſt, vel adeſt imminuta: Horum originem re-
ferunt omnes in purum materiæ defectum; nec ulterius afferunt viri sapientes, cuius materieſi defectu,
& quomodo talis defectus contingat in materia, con-
fuſam nimium, ac rudem propositi doctrinam exhi-
bentes: quum effectum non resoluant in cauſam pri-
mam; quod negocium iniunxit naturali Philosopho

Monſtra mu-
tila, quæ ſint

^a 2. phys.
t. 27. &
38.

^a Aristoteles; querere namque poſſimus quæ, quo-
modo, & cur deficiat materia in conſtitutione fætus ſoluendi.

aliqua determinata parte mutili. Nos hic diſtinguen-
dum putamus; aliud enim eſt monſtrum mutilum,
cui deſt magna pars corporis, vt exos ille fœtus

^b ſed. 2.
epid. 2.

^b Hippocraticus, expes puella, vir ſine brachijs, & ca-
put membranis inuolutum partu editum ab Augusta-

na muliere; aliud eſt monſtrum cui deficit non ita ma-
gna portio corporis, vt monoculus infans, vni-
manus, auribus, naſoue ab origine carens:

Profecto monſtrum magno truncatum membro naſcitur ſem-
per ex defectu materiæ, non quidem cuiuscumque, ^{Monſtra mu-}
ſed illius determinatae, quæ illarum partium conſti-^{tula, quæ ſint}
tutioni proprie dicata eſt a natura, primam ſui origi-^{ex defectu}

nem habens ex eo, quod ſuperabundauit partibus
eiusdem ordinis in corpoſe parentum; ſcilicet in-

fans exos in ſui conſtitutione non habuit in ſeminis
parentum eam portionem crassam, quæ ortum duce-

re ſolet ex alimento redundantē nutricatiui paterno-
rum, ac maternorum oſſium: defecit autem ea por-
tio ſeminis parentum, vel quia nutricationi ſuorum Deficere cur
oſſium ob aliquod vitium nihil ſuperabundauerit; vel minata por-
quia ſuperabundans materia inepta fuerit ob ſui cras tio ſeminis.

ſtudinem, quæ in venas arctiſſimas regrederetur, per
quas

Infans exos
cur genitus.

Deficere cur

minata por-

tio ſeminis.

quas ad ultimam seminis prolifici officinam peruenire posset; vel quoniam ad testes delata in semen perfectum commutari nequierit, seu sua, seu testium culpa; vel quoniam ab aliquo seu calore vteri nimio dissipata, seu frigore ambientis concreta; vel quia in alium usum consumpta fuerit, reliqua seminis, & sanguinis substantia bene se habente. Consimiliter sine coxis, & cruribus illa fere semipuella genita fuit ex defectu partis crassioris genituræ parentum, menstruque sanguinis, quæ ortum habere debuit ex alimento superabundante nutricatui crurium, & coxarum genitorum. Idem iudicium esto de viro, & de puella sine brachijs; mutili enim ortus est ex defectu materiae illius particularis, quæ a partibus eiusdem generis in corpore parentum effluere debebat, ortum ducens ex alimento earum nutricatui superabundante: secus enim natura, quæ de possibilibus efficit quod melius ^c est, non monstrum, sed hominem perfectæ conformatioonis generare debuisset minoris quantitatis cum omnium membrorum apta proportione.

<sup>c de an. in
ces. c. 10.
1. polit.
cap. 5.</sup>

Natura semper efficit quod melius est, de possibilibus. Caput membranis inuolutum, quod ab Augustana muliere partu editum affirmatur, mihi purum caput non est; quia caput sine corde, ac hepate physice viuere non potest multum temporis, nec in utero; pars autem omnis formata est viuens ^d Aristoteli: sed in ea mole cor, & hepar etiam fuere, aliqua principalia viscera; licet facies totam materiam extrinsecus in formam capitis occuparet; reliquæ autem partes deerant in monstru, deficiente materia spermatica, & sanguinea, ex qua determinate generari debebant; vt pote originem trahens ab eo, quod redundare consuevit nutricatui earumdem partium in corpore parentum: defecit autem, quia consumpta

^b Infans ca-
rens cruribus
vnde ortum
habeat.

Infantis abs-
que brachijs
caussa origi-
naria.

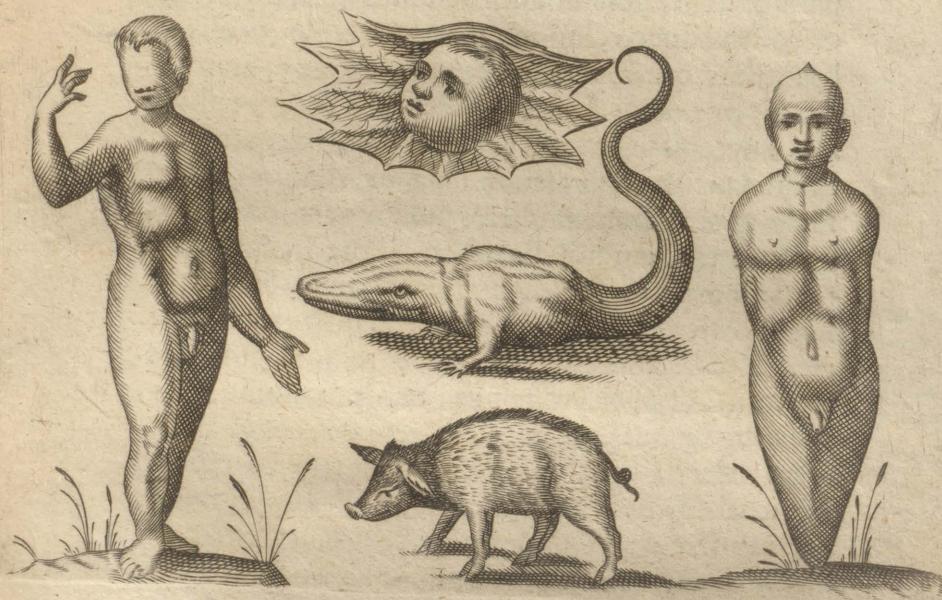
Natura sem-
per efficit
quod melius
est, de possi-
bilibus.

Caput mem-
branis inu-
latum quam
naturam ha-
buerit.

Caput sine
busto, nec in
utero diu
vixit.

<sup>d de gen.
an. c. 4.</sup>

pta est in ortum spontaneum serpentis, quem mulier illa post capit is monstrum peperisse dicitur; & in constitutionem animalis alterius bruti, quod post serpem edidit in has effigies.

Abire autem parentum semina ex mala siue sua, siue vteri qualitate in materiam, ex qua serpentes in vtero sponte nascantur, nouum non est, eo experientia comprobatum, quod e Paræus a f Leuino recepit in hanc sententiam scribente, Superioribus annis me vsa est medico mulier quædam insularis, quæ ex congressu cum nauta quum concepisset, celesteriter illi adeo alius intumuit, ut ad præscriptum a

eli. 19.c.3.
f de oc.
na. mir.

Ex semine in
vtero mulie-
ris serpentes
signi quo-
modo pos-
sint.

natura

natura usque terminum gestando oneri non videtur suffictura: nono mense exacto obstetricem accersit, moxque post validos conatus, & enixus exclusit primo informem carnis concretionem, duabus vtrimeque ansis in brachiorum longitudinem, & modum exorrectis praeditam, & a vitali quodam principio se spongiarum, & vrticarum more motitantem, ac palpitantem; post modum delapsus ab utero serpens est rostro adunco, longo, teretique collo, oculis vibrantibus, cauda acuminata, eximiaque pedum agilitate; qui ortus fremitu, sibilisque totum cubiculum impleuit in omnem se partem proripiens, ut latibrac nanciseretur; sed ipsum mox vnanimi impetu facto quae aderant mulieres puluinis coniectis suffocarunt: tandem misella multo labore fracta fetus masculum peperit adeo male multatum, & excarnificatum ab eo serpente, ut statim baptizatus interierit. Monstrum autem uniforme minori portione truncum, ut puer vnimanus, semipes, monocularis, nasindigus, auricaptus, & id generis, oritur ex defectu materiae, quae suam originem traxit a residuo alimenti superabundante nutricatui consimilium partium in corpore parentum; secus enim si materia menstrui, vel feminis, vndeunque a parentis corpore prodiret, apta esset ex qua in utero virtute feminis unaquaque fetus particula constitueretur, nunquam ex defectu materiae monstrum mutilum orietur, potissime truncum parte pusilla, ut manu, aribus, naso; nam poterat fetus a natura, ubique de possibilibus effidente quod melius est, paullo minor constitui corpore toto, ex alijs partibus desumpta portiuncula materiae in deficientis membra constitutionem. Quod latius explicauimus in opere de & perfecta constitutione hominis in utero.

Mola mira
formæ.

Non ex quacunque portione feminis aut menstrui fieri quamcunque partem fetus

Se-

Secunda cauſſa, & origo monſtri mutili ostenditur eſſe ex debilitate, ac defectu virtutis formatricis.

C A P. I I I I.

Monstrum idem vniforme aliquo membro mutilum, vt puer vnimanus, vnipes[;], monoculus, nasicarens, aurindigens, præter materiæ illarum partium propriæ defectum, ab aliqua ex propositis causis prouenientem, fieri etiam potest ob imbecillitatem virtutis formatricis eorumdem membrorum: si etenim pars illa seminis parentum spirituosa, cui vim constitutiuam fætus inesse vidimus, imbecilla fuerit; reliquas partes efformare poterit, præter eas, quæ monstro defunt: determinate vero potius has quam alias efformare desinit ob imbecillitatem multiplici de cauſſa: vna quidem est, quia portio seminis parentum spirituosa, cui propriæ talium membrorum efformatio demandata est, quum habeat originis suæ materiam a consimilibus generantium membris; si quapiam ex allatis cauſſis in tota seminis massa foetus constituentे non reperiatur, vim ea massa non habebit eas partes in foetu generandi; vt potecarens temperamento simili, quo earum partium naturam constituat: Quæ cauſſa belle ad efficientis defectum redigitur, vt prior ad inopiam materiæ. Altera vero est, quia in massa spirituosa seminis ea portio, ad quam eiusmodi membrorum efformatio pertinet, sit vel nimio calore vteri dissoluta, & eneruata; vel nimio ambientis frigore proprio calore priuata, a quo^r fecunditatem habebat a Aristoteli; alijs partibus seminis intactis; vel etiam quia non ultimum seminis complementum in testibus habuerit;

Vt monstrum
deficiens
oriatur ex
defectu vir-
tutis forma-
tricis.

2. de-
gen. an.
cap. 3.

Semen vnde
fecunditatē
habeat.

I   vel

vel demum quia olim a partibus consimilibus in parente, quarum nutricatui superabundauit, vi tertiae coctionis non adepta fuerit exactum illarum partium temperamentum, quo ad consimiles in foetu procreandas indiget ceu necessario penitus instrumento. Id autem vitium simul inesse debet cum paterni, tum etiam materni semenis illi portiunculæ, quæ a consimilibus parentum membris materialem originem ducentes, consimilium membrorum foetus constituti-

Vnius parentis semen alterius vitium corrigere posse.

a natura destinantur: Quod quia raro admodum contingit, ideo frequenter monstra non oriuntur, paterno semine materni vitia sæpen numero corrigen-
te, atque non raro vicissim materno spermate pater-
næ genituræ defectum supplente. Tertiam caussam
refert ^b Aristoteles in caloris, quo semen pollet, ex-
cessum, aut defectum inquiens, *Inest hic calor in ex-
cremento seminali, tantam, talemque habens motio-
nem, & actionem, quanta modice ad quamvis corporis
partem accommodetur.* Quod si vel deficit, vel exce-
dit, rem, que fit, aut deteriorum efficit, aut laetam, &
mancam. Atque hac sane ratione ortum reor mon-
strosum puerum, quem anno Domini M D LXXXIII. <sup>c lib. 24.
Paræus cap. 6.</sup>
Paræus ^c Lutetiae vidit nouem annos natum, in Par-
pauilla pago, sex a Guisio miliaribus, Petro Renar-
do, & matre Marqueta genitum; cui tantum duo di-
giti in dextra manu erant; brachium haud inuenuste
a summo humero ad cubitum usque deformatum; at
inde ad extremos duos digitos deformè valde vise-
batur: cruribus carebat; quamquam a nate dextra-
pedis imperfecta quædam veluti figura quatuor tan-
quam digitis distincta proferre se videbatur: a fini-
stræ vero natis medio duo digiti profiliebant, quo-
rum unus genitali virili haud erat absimilis. Cuius
hæc erat effigies,

Ter-

Tertia caussa, & origo monſtri mūtili ſtatuitur in an-
gūſtia vteri, ac loci fætum continentis .

C A P. V.

Sed trunca etiam hominum corpora quibusdam partibus oriuntur nullo materiæ defectu , nullaque virtutis agentis imbecillitate , ob ſolam vteri , membranæve fætum ambientis angūſtiam in ea re- gione , quæ conſtituendæ partis in conceptu locus eſſe deberet : ſi namq; vterus quapiam in parte ſui ni- mis coarctetur , aut ob aliquem tumorē ſcyrrhosum ,

Caussæ vie-
rum angu-
stantes.

sive in sua substantia natum, sive in tunicis intra eum sitis, & embrio circumpositis: sive in visceribus extra uterum degentibus, sed illi propinquis exortu, a quo comprimatur: aut ob nimis arctam ventris adstrictiō nem studiose a muliere factam, seu conceptus occul tandi caussa, seu quavis alia ratione: aut ob placenta x nuncupata, aut molæ cum foetus coniunctæ immodicum incrementum: aut quia duo sint foetus magni, pluresve duobus in utero; nequeunte materia in ijs angustijs locum habere, in quo determinata pars illa foetus generetur; vel consumitur in halitus, vel in humores diffundit, vel in membranas foetum ambi entes, sive placentam, sive in alias partes cosimilis naturæ alio loco ampliori genitas commutatur; vel demum intra vicinarum partium cavitates, ac laxiore rem substantiam introducitur; fætu a natura mutilijs membris, quibus in amplio loco constituendis ea materia destinata fuerat: Et hac sane ratione foetus expes, auricaptus, absque brachijs, nasindigus construi potest; ac tunc maxime, quum duo, vel plures conceptus iustæ molis fuerint in utero.

Quarta mutili monstri caussa & origo ad materiæ ineptitudinem redigitur. C A P. V I.

Ineptitudi-
nis materia
foetus caussæ
variae.

SI quando autem utero existente satis amplio, & expedito; virtuteque formatrice valida, & integra; quin & materia debitæ quantitatis; aliqua tam en materiae portio inepta fuerit, quæ animetur, & in substantiam viuentem conuertatur; aut quæ animata determinati membra figuram induat, siue quia ultimas dispositiones, ac temperametum necessarium ad animam, vitamque, aut membra figura ram

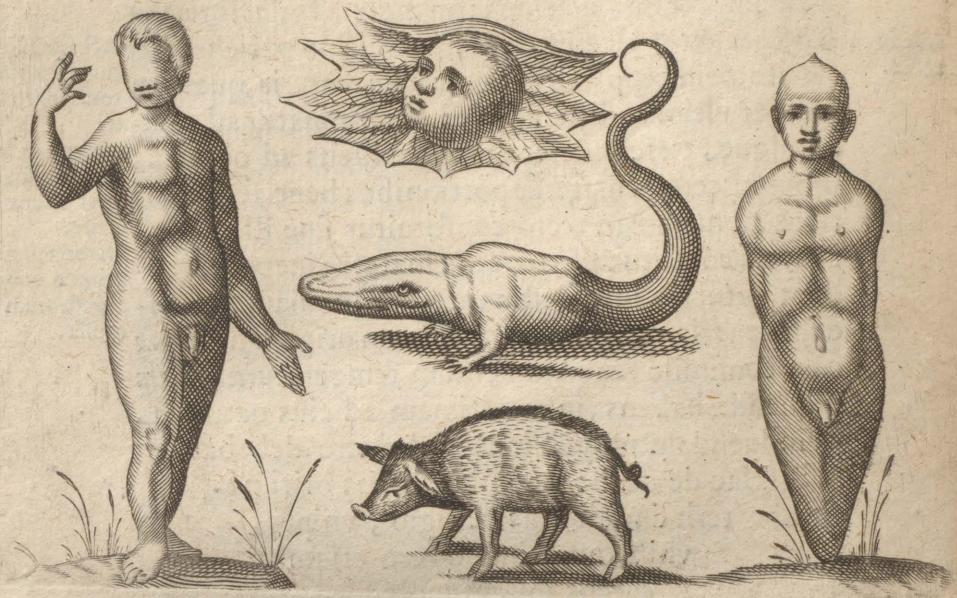
ram subeundam non habuerit: siue quia tales dispositiones, ac huiusmodi temperamentum, ob aliquam intemperiem sibi quomodocumque ab ambiente corpore impactam, aniserit: quando actus actiuorum

^{2. de an. t.} Aristoteleo ^a decreto non fiunt nisi in paciente disposito, & in propria vniuscuiusque materia, quæ non nisi per vltimas dispositiones determinatur ad vnū. ^b Actus actiuorum in patiente disposito fieri.

^{24. 26.} quodque, ex se indeterminata existens ad omnia; Materiæ ex se indeterminata, ut determinatur.

proinde ceteris materiæ portionibus bene se habentibus monstrum in vtero constituitur sine illo membro, cui constituendo pars illa materiæ inepta secundum naturam ideo destinata erat, quoniam ab eiusdem generis membro parentis suam originem, & per eam consimile temperamentum temperaturæ partis dignendæ habens, in eo vltimam ad eius naturam induendam propensionem obtinere debebat.

Hac de caussa vhoculus infans oriri poterit sine alterius vestigio, vnipes, vnimanus; immo vero etiam carens insigni mole corporis, ut captus brachijs, & cruribus, coxis, que.

*Quinta monstri mutili caussa, & origo est ex paren-
te iidem trunco. C A P. VII.*

Porro si parentes ambo truncati fuerint eadem alia
qua suorum corporum parte ab origine ; at-
que adeo in genere monstri continantur ; necessa-
rio prolem monstruosam suscipient eadem parte ca-
do ex mon-
strosis paren-
tibus mostro illa efficiens spirituosa seminis, cui dicata est eiusmo-
si filii nascan-
di membra conformatio ; nec a matre materia eidem
parti constituenda necessaria : Quocirca ex duobus
vnoculis, aut vni manis, aut cruricaptis, brachisue
caren-

^{a li. 24.} ^{c. 6.} carentibus partus omnes enascentur necessario monstrosi, monoculi, vnimani, crurindigi, brachijsue capti: si ergo carenti brachijs illi sicario Lutetiae strangudato nupta fuisset mulier illa, quæ ^a Parei testimonio visa etiam Lutetiae fuit non ita pridem sine brachijs orta; ex tali coniugio non nisi proles brachiorum exors exoriri potuisset.

Sin autem utriusque parentum eiusdem membra
mutilatio post ortum morbi alicuius sœvitia contige-
rit, non erit necessarium ex illis monstrosam pariter
sobolem procreari; poterit monstrosa tamen ex illis
itidem soboles prouenire ob caussam nuper allatam:
At vero non erit necessarium, quia fieri mutila-

Ex monstrosis
paréibus cur
& quando fi-
lij non mon-
strosioriatur.

tio

tio potuit in parentum corpore quando iam ad eorum testes, & ad venas prope ventrem perucnerit materia seminalis cum sanguinea, quæ sperabunda erat olim nutricatiui earum partium, quibus postea parentes orbati fuere; tunc enim ex mutilis parentibus integra potest exoriri soboles; quo nomine **A-**

Taurus castratus **quomodo** **vaccā** **potuerit** **grauidam** **efficere.** b i. degen.
an. c. 4.

rystoteles alicubi vere dicere potuit taurum a castratione vaccam impleuisse; tunc enim vasa ejaculania inter testes & penem media taurus ille semine plena obtainere potuit, quod vel exectis testibus in uterum feminæ iaculari valuit, & ex illa prolem integrain suscipere: Tale quid enim cani cuidam contigisse olim audiuimus a Papyrio Caballetto præclaræ indolis viro; canem scilicet Veneris oestro percitum, dum femellam sui generis ad coitum insectare tur, inuitis catellæ dominis, intra valuæ cuiusdam angustias comprehensum medium, ac vi detentum forcipe statim ab hero catellæ testiculos amputatum, & illico dimissum, a castratione cum obuia sibi cane venerem non detrectante corpus miscuisse. Sin autem vni tantum ex parentibus membrum aliquod defuerit, si quidem femina sit carens aliqua parte, præser-tim non spermatica, vel ex utroque genere partium constituta, necessario fætus enascetur monstrum eadem parte truncum; quia materia illius membra constitutioni apta non nisi a matre integra inest suam.

Paternum **se-men** **quando** **supplere** **ne-queat** **defectum** **materna-materia.** originem ab eius parte consimili obtinens: neque huic defectui cōsulere poterit masculi semen, quia id in materiam carnosarum partium illi membro necessariarum concedere non valet. At vero si pater fuerit homo aliqua parte mutilus, is ex femina integra poterit quidem monstrum æque truncum procreare; at non necessario mutilam prolem suscipiet, quia vbi deficit

deficit spirituosa pars paterni semenis illius membra formationi destinata, præsto esse potest a consimili parte materni corporis materialem generationem habens feminei spermatis spirituosa portio, quæ in eius membra conformatio[n]e suppleat defectum patris; qua ratione Aristoteles alibi monuit ex læsis parentibus interdum læsos, interdum non læsos filios prouenire. Ita ergo ex coitu cum monstro mutilo monstrum consimile generatur.

c 2. de gen.
an. cap. 3.

Sexta causa, & origo monstri mutili ad morbum fetus attinere dicitur. CAP. VIII.

Postremo loco monstruosus partus ab integris parentibus edi poterit, nulla vel deficiente, vel inepta materia; nulla continentis vteri angustia; nullaque virtutis formaticis imbecillitate; ubi fetus integer efformatus in vtero aliquem morbum patiat, quo integra illius aliqua pars absumatur. Ut enim homines adulti suis Venereæ veneficio plerique ^{Monstrum ve} nates amittunt, ac virile membrum; utque sphacelismo integris brachijs aliquando, vel cruribus priuantur; utque nimio frigore nonnulli pedibus truncantur; ut alijs membris ferro amputantur, igneue consumuntur; qui omnes obducta vulneri, ulceriue cicatrice, monstra mutilata nobis apparent; ita sane tenerimum fetus corpusculum in vtero aliqua parte detruncari valet, siue adurente inflammatione consumpto pede, siue corrodente humore aliquo exesa manu, siue sphacelismo absumpta virga, siue quomodo cumque aliter alia parte detracta; qui morbus a natura, [†] Hippocrati medicatrice, mox qua qua ratione curatus, obducta corpori fetus cicatrice, relinquitur puellus truncus, qui suo tempore nascitur mon-

[†] 6. epid.
lect. 5.

K strum

strum eo membro destitutum. Raro autem contingit exoriri eiusmodi monstrum, quia raro contingit factum in utero tenellum adeo graui morbo affici, & non interimi, sed ab amissio vi morbi membro integro obducta corpori cicatrice conualescere. Sic igitur ex vi morbi oriuntur pleraque monstra mutila.

*Monstra mutila ex imaginationis parentum vi exoriri
non posse. C A P. I X.*

Neque vero plerisque alijs assentimus, quibus omnia cuiusque speciei monstra, atque adeo mutila, vi vehementioris phantasiae parentum ensuntur: Quum enim phantasia quantumuis intensa vim non habeat detrahendi quidquam materiei generandi conceptus: nec virtuti generatrici: nec formatrici seminis: nec loci amplitudini, utrum nimis quam par sit angustando: nec sanitati fetus, membrorum consumptorem procreando: sed solum valeat figuram, & colores partium variare vehemens imaginatio: liquido iam patet nullum ab ea monstrum mutilum posse procreari: at omnia in eo genere fieri a caussis antea propositis cum seorsum acceptis, tum etiam multo magis si plures in unum conuenerint, siue in eadem parte, siue in pluribus: si quidem trunci monstrose a natura homines sunt simul pluribus membris carentes: quorum uno utrius angustia destitui possunt, altero vi morbi priuari, altero defectu materiae orbari, altero imbecillitate agentis caussae spoliari: & ita de alijs. Ita ergo ex tot caussis physice nascuntur omnia monstra mutila: monstri vni- quorum originem Clarissimi viri indifferenter ref- formi. rerunt in unum materiei defectum.

Mon-

Monstri Vniformis excedentis realis existentia exhibitorum item comprobatur. C A P. X.

AT in eodem genere monstri vnliformis ex aduerso multa re ipsa comperiri monstra in aliqua parte aut secundum numerum, aut secundum molem mirabiliter excedentia, ijsdem historicis confirmari potest; namque apud eudem Ioannem Gualtherium Infans dupli capite ortus est. Quin etiam Theodosio imperante, Arcadio, & Honorio Coss. in orientali plaga in castello Emaus Palestinæ natus est puer ab umbilico deorsum vnum corpus obtinens, sursum bicorporeus, duo habens pectora, duo capita proprijs pollutia sensibus adeo discreta, vt altero comedente, ac bibente, alterum abstineret monstri caput; altero vigilante, alterum somnus oppressum detineret; licet nonnunquam simul dormirent, simul colluderent inuicem; sed & inter se aliquando rixabantur, seque inuicem percutiebant. Vixit monstrum fere biennium; & alter semipuer alteri mortuo quatriduum superuixit. Huius monstri testimonium perhibuit D. Augustinus luculentissimum.

^a lib. 16.
de Ciu.
Dei cap. 8.

Constantinopoli puer natus est quatuor pedes habens. Alter duos vertices a natuitate obtinuit. In Thracia pariter natum infantem quatuor pedes habentem populi viderunt. Alterum ibidem duo capita gerentem; quorum vterque ferro concisus est. Henrico Tertio imperante in confinio Normanniæ, ac Britanniæ portentum visum est in vna, vel potius in duabus mulieribus; erant duo capita, & quatuor brachia, cetera gemina vsque ad umbilicum: inferioris singula omnia, comedebat, ridebat, loquebatur vna, dum altera interim abstineret, fleret, atque

K 2 taceret;

Anno Dñi.

140.

398.

601.

1044.

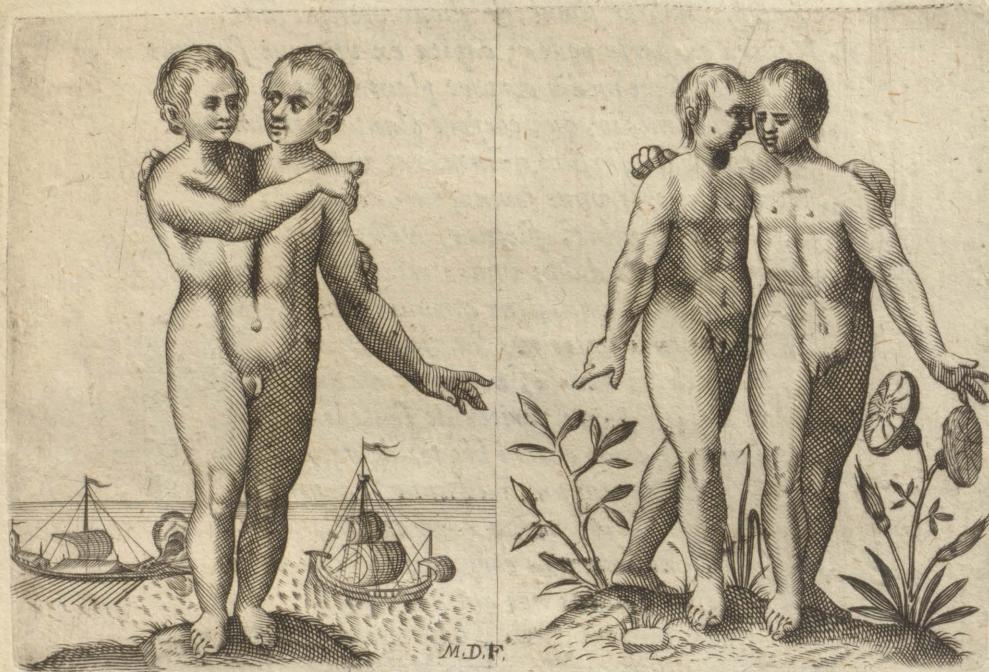
taceret; ore gemino comedebatur, sed uno meatu venter eius ciebat; vni defunctæ superuixit altera pene triennio mortuam portans, denique pondere molis, & nidore cadaueris occubuit. Historiam texuerunt quoque Vincentius ex Guillerino, & Matthæus Palmerius, quamuis tempus nativitatis varium reddant.

lib. 26.
cap. 38.

1063. Constantia ad lacum Acronium nati sunt duo infantes, masculus & femina, duobus capitibus, quatuor brachijs, totidemque pedibus, membris omnibus absolutis, sed coniunctis corporibus imo ventre circa umbilicum. Homines alibi postea nati bicipites. In Anglia ortus est puer geminus a clune usque ad superiores partes ita diuisus ut duo haberet capita, duo corpora integra ad renes cum suis brachijs, qui triduum superuixit. Monstrum etiam Namuti exortum est infantem bicipitem referens tam sexu duplarem, quam ceteris partibus, sola corporis compage simplicem. Noui ex Annalibus Dominicanorum Colmariensium Mulierem in Scleci stat peperisse puerum cum duobus pitibus. Trithemius in Chron. Sponheimensi ad ann. 1236. Hoc anno quod fuit Iuari Abbatis in villa Gebrad natus est puer masculus biceps monstrosus valde, vixitque mensib. sex & quod. dieb. cuius duo erant capita a parte posteriori sibi opposita, vnum vero corpus, duo ventres confusi, & inferius mirabiliter in vnum redacti, pedes duo.

Anno Dñi.

195.

1316. In agro Florentino puer natus bicorpori effigie,
geminis capitibus, quaternis manibus, circa geni-
tales partes ita connexus, vt in duos tantummodo
pedes terminaretur; a partu matris paucos dies vixi-
se perhibetur: de quo ^b Franciscus Petrarcha Lyrico-
rum italorum Summus meminit, asserens, eiusdem
monstri effigiem Florentiae in Hospitali ad scalas ex-
culptam, epigramma sequens inscriptum habere.

^b lib. 4.
ter. me-
morand.

„ Hac Petrus Paulusque, uno sub corpore bini,
„ Fabrica natura mira iacemus humo.
„ Cuique suum fuit & manuum, fuit oris opusque;
„ Vesica, ast unum ventris opusque fuit:

„ Iunxere

„ Iunxere extreme partes nos corporis ambos
 „ Quas neuter simul, & dicat uterque suas.
 „ Neutra ex parte pedes ; capita ex utraque fuerunt
 „ Bina ; sed e medio corpore planta fuit.
 „ Bina fuit medio, quæ corpore planta deorsum
 „ Pendebat, sursum quinta erat una manus.
 „ Non vero nobis unus somnusque, cibusque,
 „ Nec risus nobis, fletus & unus erat:
 „ Somno membra dabat unus, ridebat & alter,
 „ Sugebatque unus flens quoque & alter erat.
 „ In Florentina natos nos flaminis Arni
 „ Valle dedit Patrie, nos pia cura Patris.
 „ Inde alti, & Sacro pariter de fonte leuati,
 „ Viximus ambo decem bis totidemque dies.
 „ Quid nunc Neptunum, quid nunc Ianumque bifrontē
 „ Miraris? Stygij terna quid ora Canis?
 „ Et quid Geryonis tria corpora? scilicet unum
 „ Nos corpus, binas nos animasque lege.

De hoc etiam monstro Kornmannus libro suo de
 Miraculis viuorum. In pago Vallis Arni superioris
 nomine Tertanio monstrum exortum est duos puellos
 uno vmbilico ad inuicem iunctos habens, cui ab uno
 latere & genitalia erant membra, & bina quoque
 pendebant inualida crura; ab altero vero latere crus
 solum exhibat imperfectum; fuitque monstrum hephe
 merum. Alibi natus est in Italia infans sub uno ca
 pite quatuor brachia, totidemque crura diuarians;

1389.

Anno Dñi.

1413.

cui vita exiguo tempore durauit; de quo & Ambro
 sius ^c Paræus, & ^d Ioannes Riolanus Fil. testimo
 nium perhibuere. Puella biceps in Boioaria Aqui
 lonari inter Danubium, atque Alemannum fluuios
 in Sandersdorf nata est in mola pagi, quæ & quater
 na brachia, bis geminas manus, & totidem pedes
 habuit.

^e li. 24, c.
^f de mō
^{str.} Lut.
^{cap.} 8.

habuit. In agro Piceno exortus est infans dentibus sex, & facie insolitæ magnitudinis. Bernæ puella

1472. orta est uno capite, duabus posterioribus corporis
1475. partibus, totidemq; pudendis.

In Veronensi agro infantes feminæ duæ natæ sunt binis genitalibus, dupli ventre quaternis brachijs, sed sibi dorso ab imis humeris, ut inquit Paræus, ad nates usque arctissime cohærentes; quod monstrum parentes diu multumque per Italæ vrbes, quæstum inde sibi comparantës circumtulere.

In pago Rorbachio non procul ab Heydelberga,
 1486. Paræt etiam relatu, gemini vtriusque sexus obuer-
 sis tergoribus annexis orti sunt. Biceps infans Pa-
 tuij natus est, in quo præter naturæ luxuriem nihil
 1487. aliquoquin fuit fœdum aspectu. Romæ gemini or-
 ti sunt, simulque vno corpore coniuncti, aduersis
 inter se manibus, ac facie; qui pauculos vixerunt
 1493. dies. Berheldiæ in ditione Principis Palatini Elec-
 toris nati sunt gemini pectoribus sibi affixis, vnico
 vmbilici dependentis vinculo constricti. Germaniæ
 in oppido ad syluam Hirciniam sito infans duobus
 capitibus, quatuor manibus, & duobus pedibus na-
 tus

tus est. Prope Vuormatiam ad dextram Rheni partem in Villa Birstad, quæ sita est inter Vuormatiam, & Benshaim, mulier quædam enixa est duas puellas corporibus integras, sed in vertice fronte tenus inseparabiliter connexas, & sese mutuo inspicientes; 1495.
e lib. 3. p. 625. eas e Munsterus Maguntiaæ se in sua Cosmographia scribit vidisse sexennes; cogebantur simul incedere, simul cubare, ac surgere; & quum vna procederet, altera retrocedebat: nasi vtriusque se se fere continebant: oculi vero non in directum, sed in latera tantum torqueri poterant. Vixerunt ad annum decimū; quo tempore, quum vna defuncta resecaretur a superstite, viua hæc aut ex accepto in capite vulnere, aut potius ex vulneris foetore & putrefactione corrupta in cerebro, paullo post etiam diem obiit extremum; cuius imaginem paullo supra vidimus. In ditione Vueremberga monstrum feminei sexus ortum est duplici capite, quaternis brachijs, pectore, ac ventre uno, pedibus duobus. In agri Tigurini pago Gossau apud Heluetios mulier honesta masculos duos duobus capitibus, uno quidem corpore, vmbilici vinculo coniunctos, quatuor manibus, & quaternis pedibus enixa est. Colmariaæ Imperialis Altatiæ oppidi ad Illum fluuium siti natus est infans virili sexu, ex cuius pectore aliud integri hominis, eiusdemque sexus corpus omnibus membris absolutum ad genua usque propendebat, solo capite in alio corpore infixo. In Germania visus est iustæ vir ætatis, cui aliud caput ex vmbilico exertum prominebat; quod in morem superioris etiam cibum assumebat: 1498.
lib. de homi. cō. cc. Huius meminerunt itidem Iacobus f Rueffus, & Ambrosius g Paræus. 1503.
g lib. 24. cap. 2.

Ianus Vitalis Panormitanus in suo Teratorizone
de monstro isto, e cuius pectore propendebat collo-
tenus abdito capite alter infans ait,

- ,, Ecce oritur, dictu horresco, prope curua cauerne
- ,, Ora puer mentis mens haud ignara Deorum
- ,, Protinus ergo ingens telluris creuit aceruu
- ,, Tollitur ex ima gramen compage reuulsum
- ,, Mox ruit abrupte cumulo; mirantur arista,
- ,, Mirantur glebae, Cyprios tum terra capillos
- ,, Decepit, aurati dudum patuere cylindri
- ,, Nec monstris similes pauidis, crescitque tuendo
- ,, Ocius, & truncum sub pectore librat inanem
- ,, Egressus puer, & sine nomine pectore corpus
- ,, Imminet, huic collum caput est, & brachia parua
- ,, Pro manibus sunt, terga polum spectare videntur.

Ex

Ex Sabaudia in Heluetiam migrauit quidam iusta
ætate, integra forma, membris bene compactis, ex
cuius tamen ventriculo præterea aliud hominis cor-
pus ita propendebat, vt caput totum, atque brachia
sola deessent: circumfulit vir bonus hanc molem ma-
gno hominum vndique confluentium spectaculo, &
admiratione, per regiones diuersas ex corpore mira-
bili quæstum faciens.

1525.

In Hircinæ syluae quodam pago non procul a
Kniebis infans monstrosus natus est virili sexu, in-
cuius corpusculo circa pectus aliud præterea corpus
membris omnibus absolutis propendebat ad genua
vsque, solo capite in alio corpore tecto. Peruenit
hoc monstrum ad virilem ætatem pererrans orbem.
Prope Esselingam Neccari natus est infans uno ca-
pite, quatuor aures, quaterna brachia, bisgemina
crura, totidemque pedes obtinens; cuius & Iouianus
Pontanus, & ^b Paræus etiam meminisse videntur,

1529.

^b lib. 24. cap. 2. non geminato aurium ordine. In Heluetiæ pago
Gossauu, prope Groningam ortus est infans duobus
capitibus, ternis brachijs, totidemque pedibus.
Theani Sidicini Rueffi relatu natus est infans, mani-
bus quatuor, pedibusque totidem, capite & ventre
vno, binoque membro femineo.

1531.

In oppido Seckingen, prope Basileam ad Rheni ri-
pam sito, gemini nati sunt coniunctis lateribus, qui
propter matris grauiter parturientis angustias ni-
mium compressi, fere oppressi non diu vixerunt. Bre-
mopyrgi Marchiæ vrbe, notante Fincelio, natus est
infans ita in corpore circumflua, & laxa carnis mole,
vt militari sago Germanico indutus appareret. In
agro Tigurino natus est infans ei plane similis, qui in
Heluetijs etiam, in pago Gossauu ante sexcennium

1534.

1535.

1536.

1538. ortus est, vno corpore scilicet, duobus capitibus, tribus manibus, totidemque pedibus. Natus est homo, & ad perfectam viri staturam excreuit, capite, ac humeris tantummodo geminus, ita ut caput alterum ante, alterum retro prospiceret, mira inter se similitudine; barbis etiam, & oculis se se mutuo referentibus; idem erat utrisque cibi appetitus, vox simillima; idem vxoris, quam monstrum habebat, desiderium; eadem excernendi cupiditas: annum excedebat trigesimum.

Simile

Simile monstrum in Bauaria conspectum est ; fuit mulier viginti sex annorum , duobus capitibus, quorum vnum satis deformis erat ; hæc dum mendici habitu ostiatim sibi victimum quæreret , ne grauidæ consimilia monstra id admirantes parerent, dato viatico iussa est e finibus abire. Foetum natum vidit Hasfia geminis capitibus reflexis in dorsum ; quorum se se facies obuersæ inuicem minaci vultu conspexerunt . Friburgi Mysorum editi gemelli totius thoracis anterioris cohæsu inuicem iunctis . Textoris vxor in Misniæ Friburgo in vico Franciscano gemellos peperit anterioribus corporis partibus in mutuo complexu coniunctos . In Ducatu Vuirtembergensi nati sunt gemini coalitu pectoris ad vmbilicum usque connexi . Schaußiæ Heluetiorum ortæ sunt infantes duæ uno solido corpore a collo ad vmbilicum usque, vmbilici subtus vinculo propendente ; ceterum capitibus geminis , quaternis brachijs, totidemque pedibus monstrum pollebat . In pago Rinach non procul a Basilea Rauracorum , mulier geminos edidit concretis corporibus duobus supra vmbilicum, quaternis brachijs; quæ tamen corpora a lumbis in duos pedes coniuncta desinebant ; fuit Monstrum à Munstero descriptum , & postea quoque a Stumpfio . Mediolani , referente Cardano , puella biceps orta est, reliquis membris vnum corpus referentibus; nam bina crura, bina brachia, vulua una fuit : Sed quum Gabriel Cuneus Chirurgus mortuam dissecauisset , primo quidem gulam interiorem (sunt qui Meri vocant) & cum ea ventriculum inuenit duplicum ; qui tamen in fundo coibant ; ibi etenim pylorus unus; nihilominus ex eo intestina gemina exoriebantur , vt illorum vterque ordo duplicatus esset,

uno

1540.

1541.

1542.

1543.

lib. 14.
rer. var.
cap. 77.

vno excepto recto, in quem vnum coibant omnia, qui ad vnum anum terminabatur: erant autem foeces in ambobus intestinorum paribus: Pulmones gemini visebantur, atque hi nulla ex parte in vnum coibant; Cor paullo altius quam in alijs esse solet r litteram græcam referens bifidum scilicet; sed tamen in vna sede; an vterque ventriculus superior in eo esset, non explorauit: Iecur crassum, valde oblongum, sed absque lobis: Spina dorsi duplicata; distabatque vna ab altera digiti magnitudine, vnaquæque suo subdita capiti; & vsque ad crus, quod sibi in directo erat, ferebatur. Dentes inferiores anteriores quatuor, superiores duos habuit, sed magnos, & inferioribus duriores; qui tamen dentium duritatem non exquisite præferebant. Renes erant duplicati: vreteres, & vesica minime. Orta est mense nono & ab soluta, & corpulenta: verum in ipso exortu ob errorem obtorto collo vnius ab obstetricie idem dies, eademque hora fuit, qua tenebras mortis, & vitæ huius lucem experta est. Manifestum est igitur idem in his contingere, quod in fructibus: duas tentauit natura creare puellas; in ipso exortu principalium membrorum collisa atque constricta sunt omnia, præter caput: omnia igitur principalia præter cerebrum, in vnum coiuerunt; fuerunt tamen potentia duo; quæ autem posterius creata sunt, velut vterus, brachia, & extrema, ab vno tantum principio, & tanquam in vno foetu sunt absoluta. Heydelbergæ apud Neccarum flumen orti sunt infantes duo coniuncti, & masculi, duobus corporibus ventre conglutinati, duobus capitibus, quatuor manibus, & pedibus quaternis; vixerunt sesquidiem: dissecato monstri cadavere, cor vnum extitisse visum. In A-

1544.

1546.

chen

chen oppido Saxoniæ ad Albim duo infantes femoribus laterotenus concreti visi sunt qua crura subnectuntur coxae, eo situ, ut dexter sinistra manu humero dextro alterius incumbet, sinister dextram thoraci alterius transuersim prætenderet. Louanij gemelli nati distinctis corporibus vni adhærentibus

^{k lib. 4.} ^{cap. 1.} capiti. k Paræ obseruatione mulier Lutetiæ sexto

grauiditatis mense fœtum peperit geminum caput, bina brachia, & quatuor habentem crura; in cuius mortui cadauere dissecto cor vnicum repertum fuit. In ditione Abbatis Vrsini, pago Riedesi, prope Kaufburen Sueviæ oppidum, fabri vxor gemellas omnibus partibus absolutas, sed ventre ad collum usque coniunctas peperit. Mildelstoni in Anglia natus est infans duobus corporibus, atque capitibus, quatuor manibus; vnicō ventre, umbilico, & alio ad ejcenda excrementa: ab una parte corporis duobus pedibus iusta proportione formatis: ab altera vnicō pede tantum; sed ex duobus conflato, ac nouem digitis munito. Ioannes ^l Riolanus Fil. in tractatu de

monstro Lutetiano testatur in Anglia, non procul ab Oxonia natum esse monstrum biceps, quatuor manibus donatum, sed ventre vnitum, & partibus inferioribus vnicum. Ex ipsis gemellis uno vigilante, alter dormiebat; dum hic latam faciem ostenderet, ille tristis, & modestus apparebat; quindecim dies vixerunt; sed alter vnicō die alteri superuixit. Memorabilis est, subiungit vir ^m doctus, historia monstri cuiusdam in Northumbria orti, quod ventre cohærebat, gemino capite, quaternis manibus; sed inferiores partes communes habebat.

Circa hæc tempora, inquit Rerum Scoticarum. ^{† Georg. Buc. l. 23. hist. Sco.} Historiographus, [†] monstrum noui generis in Scotia

1547.

1550.

1552.

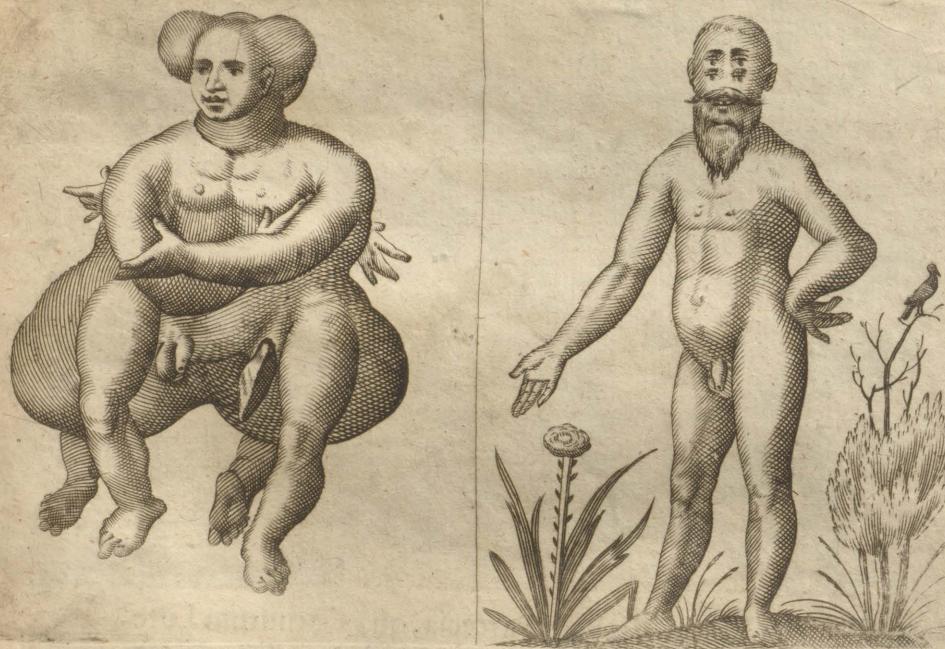
^m Hect.

Boe. l. 2.

hist. Sco.

tia natum est, inferiore quidem corporis parte maris, nec quicquam a communi hominum forma discrepans; umbilicum vero supra, trunco corporis, ac reliquis omnibus membris geminis, & ad usum & speciem discretis: Id Rex diligenter & educandum, & erudiendum curauit, ac maxime in musicis: qua in re mirabiliter profecit: quin & varias linguas edidicit: & varijs voluntatibus duo corpora secum discordia dissentiebant, ac interim litigabant, quum aliud alteri placeret; interim velut in commune consultabant. Illud etiam in eo memorabile, quod quum inferne crura, lumbiae offenderentur, utrumque corpus communiter dolorem sentiret; quum vero superne pungeretur, aut alioqui laederetur, ad alterum corpus tantum doloris sensus perueniret: quod discrimen in morte fuit magis perspicuum: nam quum alterum corpus complures ante alterum dies extinctum fuisset; quod superstes fuit, dimidio sui computrescente, paullatim contabuit. Vixit id monstrum annos viginti octo, ac decessit administrante regem Scoticam Ioanne proroge. Hac de re scribimus, ait, eo confidentius, quod adhuc supersint homines honesti complures, qui haec viderint. In Hassia Germaniae Vuitzenhausiae infans masculus biceps, collo duplice, corpore infero hene compacto exortus est. Conradi Lycosthenis testimonio, Geneuae apud Allobroges, monstrum, quale hic subiectum vides, ex Galla quadam muliere, Geneuae tunc habitante, natum est: quod materiae redundantis indicium fuit: Id monstrum binas habuit facies, hoc est bifrons erat, quam Iauum pinxit antiquitas: quod utrumque pendet inflatum, intestina sunt ex dorso prodeuntia: quod autem ex ventris inferiore parte pendet

det, id iecur est, ex feminæ vulua prolapsum: monstrum hoc vtrumque habet sexum, ad dextram mas est, ad laeuam femina: Ad viuum expressit Gaspar Maserius pictor, qui tum ibidem cum multis alijs aderat. Eadem Lycostheni, apud amœnum illud & ambitiosum Antiochiæ suburbanum, visu relatuque horrendum natum est Constantij Imperatoris temporibus monstrum, infans scilicet ore gemino, dentibus cum binis, & barba, quatuor oculis, breuissimis duabus auriculis in has effigies.

Herbeslebij in Thuringiæ pago gemellæ natæ sūt
ventre concreto, ac fascia carnea in vnum quasi col-
ligatæ, medio corpore se mutuis amplexibus reti-
M nentes,

1553.

90 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis;

nentes: quæ paucas post horas obierunt. In Misniæ pago Ziehest, non longe a Pimauu natus est infans duo habens capita. ^{nli. 14 c. 2.} Paræus autem Lutetiaæ in vico Grauillierorum ex Petro Germano, & Mathea Petronilla natos esse ait duos infantes perineo ad nates coniunctos, communem vmbilicum in loco sexus obtinentes: sexum illis distinctum fuisse asserens.

Anno Dñi.

1572.

Addit in Viabani Parœcia, qua Carnutum Lutetia itur, in pagulo Paruarum Bordarum, Cyprianam Girandam Iacobi Mercatoris agricolæ vxorem peperisse gemellas ad nates iunctas; quibus unicum fuit commune feminine pudendum; unicum abdomen;

&

& in eius medio vnicum vmbilicum: ceterum duo pectora, quaterna brachia, sed terna crura monstro fuisse; illudque pauculos superuixisse dies. In insula obscuri lacus, Ferrariensi ditione, ortum est ex muliere monstrum uno capite, cui ad occipitum frustum grande carnis dependebat: in ore duæ linguæ, acuta lationi insidebat: uno collo, duobus pectoribus in vnum iunctis: ex anteriori parte duas mammas exercens: ex altera nullas; quaternis brachijs hinc inde pendentibus: epigastris paullo infra vmbilicum disiunctis: sexu femineo distincto utriusque ventri a natura concessso. Doctissimus Riolanus filius disertum edidit opusculum De monstro nato Lutetiæ, quod coagmentatum fuit ex duabus puellis amplexu mutuo, icterno, & ventre ad vmbilicum usque coniunctis;

in quibus dissectis repertum est cor, & iecur unum. Nouissime autem nos Patauij puel-

lum quadrimum vidimus circum-
ferri capite maximo, nullam
fere cum pusillo corpore
proportionem ha-
bente. Ami-
terni

Rueffo natus est puer
tribus pedibus.

1579.

1605.

1611.

Reperiuntur itaque in natura rerum Monstra vniiformia excedentia tum in discreta, tum in continua membrorum quantitate.

Monstri excedentis natura, & causa prima elicetur ex parentum phantasia. CAP. XI.

Gigantes nō
esse monstra
& cur.

Monstra quid
sunt.

Monstra vero in humano genere vniiformia excedentia non sunt vastæ molis Gigantes proportionatam corporis, ac membrorum rectam conformatiōnem habentes; quippe in eorum origine nullus adest error vllijs causæ naturalis; quum Aristotele ^a doctore monstra generatim sint naturæ peccata, & oblaſiones ob vitium in aliquo principio

<sup>4. 2. phys. t.
82. & 4.
de gen. an.
cap. 3.</sup>
ex

ex ijs, quæ viuentium generationem quomodocumque promouent. Sed monstra excedentia vniformia sunt homines multo plura, vel multo maiora quædam tantummodo membra obtinentes quam vnius indiuidui perfecti natura postulet, & reliquarum corporis partium proportio requirat; sic monstrum excedens Cardani ^b testimonio in Daphne vrbe regionis Antiochiaë Constantij tempore natus est; infans fuit enim ore duplice, duobus dentibus, quaternis oculis, duabus exiguis auribus, barbaque præditus: sic in Britannia eidem ortus est infans, cuius genitalia genitalibus inserta erant, crura commista, ut in duo redirent; cetera duorum, caput, brachia, venter, æque ex aduerso positi: sic puer biceps; mulier bifrons; sic omnes illi, quorum exempla

^b 15. de
va. cap. 77. ^c cap. 10. quamplurima dudum retulimus: quibus ex D.
^d lib. 24. Augustino, ^e Paræi quoque obseruatione, adjicimus suo tempore natum in Oriente infantem, qui a ventre sursum duplicita omnia membra obtinebat, deorsum vero simplicia: duo namq; habuisse capita, quatuor oculos, pectus duplex, manus quatuor; cetera reliquorum infantium similem extitisse, & aliquandiu vixisse. Quum autem huiusmodi monstrorum excedentium plures caussæ naturales esse valeant; inter eas primum locum Phantasiæ dabimus;

^f cap. 9. quæ monstris utilis efficiendis inepta ^g nuperrime Mo. striexce-
visa est: Neque vero potest Phantasia omnia exce- dentis causæ
dentium monstrorum genera procreare: sed ea tan- plures.
tummodo, in quibus sunt geminatae partes, quæ ta- phantasia
men simul iunctæ membrum non efficiant maius quā quæ monstra
deceat proportionem ceterarum partium vnius in- parere possit
tegri fætus: siquidem phantasia ut materiam immi- Phantasia
nuere, sic neque illam potest adaugere: quum au- non potest
tem angere, materiam
minuere, nec

ⁱMonstra ex-
cedentia quæ
sunt.

tem valeat formam accidentalem partibus indere ad libitum : iam poterit cum virtute discretrice , ordinatrice, ac formatrice partium fœtus operans ministerio spirituum bifrontē fœtum more Iani constituer ; ut propterea scitissime feminam illam bifrontem Bauariæ Principes ostiatim viatum sibi quæritantem dato viatico a finibus abire iussent , ne illius conspectu grauidæ mulieres consimilia monstra parent.

Poterit etiam quadrupes , ac biceps puella nasci diuisa materia capiti constituendo apta in duas partes, consimili spectro a phantasia indito alte spiritibus virtuti formatrici deseruientibus; adeo gestit omnes natura generans rem sibi ^f consimilem consti-
tuere .

^{f 1. magn.}
^{mor. c. 10.}

*Secunda caussa , & origo monstri excedentis in materie
nimio excessu esse perhibetur*

C A P . X I I .

Sed longe communior excedentium monstrorum caussa est materiei excessus , nulla distinctione solus in proposito ab omnibus decantatus : Nos autem eum ita explicamus , quia puella biceps caussam obtinuit redundantiam illius materiæ determinatae , cui soli demandata erat a natura capitinis constitutio ; hæc autem est portio illa crassior vtriusque seminis , & sanguinis , quæ ortum habuit ex alimento superabundante nutricationi capitinis parentum ; quæ materia si a discretrice virtute seminis , aut aliqua alia caussa diuidatur , seorsum induens formam capitinis , bicipitem fœtum constituit ; sin autem in vnam massam coniuncta maneat , fœtui caput indet non nume-

Puella biceps
cuilus mate-
riæ exces-
su genita .

ro

ro geminato, sed improportionata magnitudine, monstrosum. Sic puer trimanus, triaue gestans crura, fætusque quadrupes constitutus est ex redundantia illius materiæ tum sanguineæ, tum seminalis, quæ in parentibus ortum habuit ex alimento superabundante nutricatui partium earumdem.

Secus enim si vndecumque a parentum corpore, defluxa materia in utero apta esset, ex qua singulæ partes embryonis progignerentur; iam nunquam ob excessum materiæ fieret puellus trimanus, aut biceps, aut quadrupes; fieri enim deberet paullo maior infans toto corpore nullam monstrofam obtinens turpitudinem, a natura de possibilibus semper quod melius ^a est efficiente: quæ omnia late & superius, & ^c Materia mō. strum exce-
de an. incess. c. 10. i. polit. cap. 5. b cap. 3. c de perf. const. hō. in vt. c. ii. alibi. Ita ergo monstrum excedens siue in continua, siue in discreta membrorum quantitate, oritur tuens quæ.

Non omnia monstra excedentia ex materiæ redundantia exoriri; sed aliqua excedentium sui causam tertio loco in una materiæ penuria obtainere.

C A P. X I I I.

ORiri posse monstrum excedens citra materiæ rei redundantiam plerisque difficile videri poterit; sed monstra excedentia nasci ob vnam materiæ penuriā, cunctis fortasse falso, ac primo aspectu in Physiologia monstrum apparebit: Vtrumque tamen verum esse intime rei naturam intuenti constabit a-
Mōstrum ex- cedens vt ex materiæ pe- nuria nascatur.
 perte: Ac primum quidem ea ratione, quia monstrum bicorporeum sub uno capite adeo magnum ut duo-

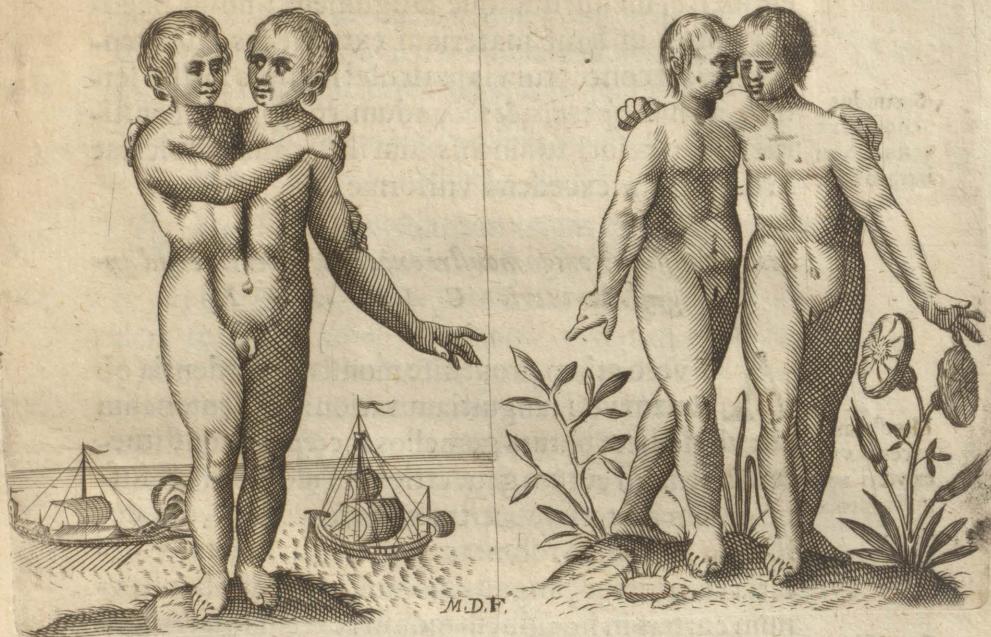
rum iustæ molis capitum magnitudinem æquet; quia & Riolani monstrum gemellarum vno corde, dia-phragmate, ac iecore magno, quasi ex duobus con-stituto, pectore, ac imo ventre coniunctarum, ab e-xundantia materiæ non exortū fuisse ideo dicendum, quia gemellorum origo monstrosa non est, neque in-redundantis materiæ culpam referenda est; sed ma-teria nihil excedens si in duas vel plures partes qua-uis de caussa in vtero scindatur, plures vno fœtus constituet; ut alibi demonstratum est, dum *De Per-* cap. 6.
*fecta hominis conformatio-*ne ageremus. Secundum vero ea ratio probat, quia materia duobus fœtibus constituendis insufficiens vnum monstrose nimium excedentem constituere potest. Ac sane aliquando instituens natura in vtero geminorum procreatio-nem, eamq; agressa, vbi formati quibusdā partibus materiam postea sufficientem non habeat pro dupli-ci corpore constituendo, seu ea sit in vtero consumpta, seu ad ipsum aliqua ex caussa non peruererit; quod vellet efficere non valens natura efficit quod va-let, residuum materiæ in vnius corporis formam ge-mellorum partibus antea formati adiungit, & mon-strum excedens constituit ob defectum materiæ ne-cessariæ gemellarum generationi primario intentæ a natura, & dudum inchoatae. Iurarem ita ortum fuis-se monstrum excedens & Mediolanense a Cuneo di-sectum; & in Northumbria ortum, & Anglicana duo, & Viabane, & pleraque alia; quorum superius historias adduximus nunc tibi relegendas. Ita ergo fiunt etiam monstra excedentia ob vnius materiæ defectum.

*Quarta cauſſa, & origo monſtri excedentis in ſuperfa-
tatione collocatur. CAP. XIV.*

RAEO superfatationem contingere experimento comprobatur ; eam vero rari euentus illius , quod monſtrum dicimus , à Physiologo conſtitui posſe , difficile non est ratione conuincere . Fieri enim potest ſuperfatatio primo gestationis tempore ; tunc autem virile ſemen ad priorem conceptum ſi applicetur , in eo nouam partem conſtituere potest ea re- gione , qua contigerit præxiftenti foetui copulari ; ſic exortus fuiffe veriſimile eft infans , e cuius ventre caput alterius hominis exerebatur . Fieri quoque ſuperfoetatio valet ſecundo , vel tertio mense grauidatis ; tunc enim ſecundo foetu iugiter crescente , quum in vtero pleno iſ locum non habeat ab alio grandiori conceptu vacuum , in quem adoleſcat ; nec duriorem vteri ſubſtantiam perſodere queat , in tenerimum gemelli corpus , ſenſim abdomen diſiſo , aliqua ſui parte penetrat , illique in vnum monſtrum copulatur . Ita genitum fuiffe hominem illum adul- tū , e cuius abdomen puerus pro ſtatura corporis lo- ge minoris ætatis abdito capite collotenus prominebat , mihi probabile eſt ; nam gemellorum vno , & eodē tempore conceptorum non eſt adeo diſpar magnitu- do , vt dum vnuſ vigefimum agit ætatis annum , alter vix decimum attingentis magnitudinem referat : ge- mellos autem omnes eodem congreſſu ſatos æquali , aut parum admodum inæquali magnitudine compe- ri certum eſt vnicuique , ſiue discretos ab inuicem , ſiue coniunctos in monſtri formam conſiderauerit : vt

N   appetat

apparet in monstro Lutetiano Riolani, & alijs quamplurimis. Ceterum senioris foetus maiorem molem adaugere potuit nutricationis modus; nam solus ille comedens appenso fibi non nisi residuum subministrabat: quare hic alimenti penuria non tantum adaugeri valebat; vt in proposito locum habeat tritum illud a vulgo proverbiū: qui aliena manu cibum porrigitē comedit, raro nutrimenti copia suffocatur. Verum & alia longe faciliori ratione huiusmodi monstrum per superfætationem, sine hac violenta prioris puelli perforatione fieri potuit; nempe facta superfætatione primis illis diebus post anteriorem conceptum; tunc enim facto illi priori conceptui superinductus alter nullo negocio, propter utriusque materiæ mollitiem ac visciditatem, conglutinatur; forteque contingit vt male sita muliere, vel quomodo docunq; aliter caput minoris, aut aliam quamuis partem cum alio membro maioris puelli monstrose natura coniungere cogatur. Sic ergo vi superfœtationis monstrum excedens oritur coniuncto posteriori conceptu cum priori, vel perforatione, vel adhæsu, ita

M.D.F.

Quinta causa, & origo monstri excedentis resoluitur in iteratam effusionem materni seminis in uterum citra superfætationem.

C A P . X V .

Q Vando superfætatio non fit nisi per nouam mulieris grauidæ cum masculo mitionem, ac per conceptum a primo penitus distinctum: licet secundus illi postea copulari valeat; quia tamen citra compressionem a mare factam potest mulier in seipsum semen effundere, vt in pollutione contingit siue nocturna, siue diurna: profecto si grauida mulier paul-

Superfætatio
non sine coi-
tu iterato.

Mulier sine
coitu quo-
modo possit
in seipsum
semen effun-
dere.

N 2   lo

lo post conceptum iterum , siue dormiens , siue vigilans venereorum imaginatione intra vterum semen effuderit , menstruumque sanguinem ; nullo negocio potest in hanc materiam extrinsecus adhaerentem priori conceptui vis masculinei feminis in illo seruata iterum operari , & secundum conceptum constitutere ; qui priori adiunctus cum illo sensim adolescat in monstrum excedens vuniforme .

Secundus
conceptus
vt sine coitu
iterato fiat.

Sexta caussa , & origo monstri excedentis pertinet ad angustiam vteri . C A P . X V I .

Monstrum
excedens vt
ex vteri an-
gustia proue-
niat.

Angustia
vteri ex qui-
bus caussis
pendeat .

AT vero etiam prouenire monstra excedentia ob vnam vteri angustiam rationi consentaneum est : vbi scilicet natura gemellos incœperit constitutere , habens ad eorum generationem idoneam , & sufficientem materiam , citra vllum excessum , aut defectum , viresque robustas : si locus , in quo talis materia continetur , angustus extiterit , ex duobus fit vnum corpus in imaginem monstri excedentis : Angustia vero hæc vteri monstrorum excedentium ortui occasione tribuens varijs de caussis exoriri potest : nam vel aduentitia ex tumore intra vterum eius cavitatem aliqua ex parte occupante ; siue vteri substantiae tumor adhaerat , siue membranæ foetus inuoluenti , siue etiam placenta foeti substratae : aut hic tumor est extra vterū in vicinis membris eius culpa vterum nimis comprimentibus : sed & arcta ventris inferi constrictione fascijs , aut vestium muliebrium structura , vterus nimium angustari poterit , & inde monstrum exoriri . Hanc sane ob caussam , præter alia plura , monstrum Riolani genitum fuisse mihi verisimile est , quod duplicis puellæ corpora in vnum a sterno ad

ad vmbilicum iuncta continebat, uno corde, uno dia-phragmate, ac uno iecore quidem ; sed quorum singulum magnitudinem duorum iustæ molis adæqua-ret : quum ceteras partes omnes discretas habuerit æqualis , & proportionatæ inter se quantitatis.

Sepima causa, & origo monstri excedentis ex paren-tibus monstrofis elicetur. CAP. XVI.

Adeo satagit nostratum rerum quarumcumque natura semetipsam in specie saltem perpetua-re , vt hac ratione si qui parentes ambo fuerint in ea-dem specie monstri excedentis , nullo negocio iam possint sobolem mostrosam pariter ortui dare : dummodo ex eo sint monstrorum genere, cui a natura in-terdicta non sit procreandi functio : sic profecto ex ambobus bicipitibus biceps enascetur : sed tamen hoc necessarium non est , quia ex eorum capitibus omnibus adeo exigua materia semini communi-carri potest , vt vni constituendo capiti puelli suffi-ciatur , duplci non sufficiat : & hoc tum quia ex uno tantūmodo capite ad testes seminaria materia trans-mitti valet : tum maxime quia unus parentis ventri-culus duabus capitibus non adeo vberem transmittit alimoniam , vt illorum nutricati magna portio vti-lis alimenti superabundet , quæ ad testes delata , & in semen absolutum versa, indeque in uterum effusa, ibi pluriū capitum constitutioni sufficere valeat . Sin autem alteri soli ex parentibus contigerit natu-ra monstrosa excedens, rarius adhuc ex eorum con-gressu monstrum eiusdem generis , ob easdem caus-as; enascetur . Ita sane oriri poterit puerus trimili-nus , aut tripes , tricepsve a parentibus confimili-bus , vt ex sedigitis sedigitus enascitur ; non tamen

Monstrum excedens vt ex parente monstroso.

sem-

Ex læsis inter
dum læsos,
interdum
non læsos
oriri.

semper, ac necessario; quod obseruasse monuimus
Aristotelem ^{a 2. de} alicubi dicentem ex læsis parentibus ^{ge. an. c. 3.}
interdum læsos, interdum non læsos filios exoriri.

Octaua origo, & caussa monstri excedentis in vittio nu-
tricationis consistere perhibetur.

C A P. XVIII.

Nutritionis vnius culpa monstrorum homines
in excessu induere naturam Aristoteles, ex-
perimentum, & ratio docet; ^a Aristoteles quidem ^{a 4. de}
alicubi statuens, *Degenerare quod patitur, nec supe-*
ratur, aut defectu facultatis eius, quod coquit, & mo-
uet; aut copia frigiditateque eius, quod concoquitur,
& distinguitur; quum enim partim supereret, partim non
supereret; facit multiforme quod constituitur, ut Athleta-
rum nonnullis per usum cibi nimium accidit; quum
enim per copiam pastus natura nequeat superare, ut
proportione augeat, formamque seruet eamdem, dinea-
se efficiuntur partes, & adeo interdum, ut nihil fere
similes primis euadant. Experimentum autem ostendit
nobis in pueru quadrimo, cuius caput ingens erat adeo, ut magnitudinem reliquarum partium molles nulla ferme proportione superantem haberet adulorum hominum duo magna capita simul iuncta excedentem; testimonio namque patris, qui eum mensibus elapsis circumferebat visendum, ad stipem inde sibi corradendam, audiuius illum ab ortu natum capite paruo ceteris membris proportionatos; sed in dies puello caput mire creuisse, corpore reliquo consuetam in alijs augmenti celeritatem, seu verius tarditatem recipiente; nulla tam celeri, ac magno capitatis incremento febre, destillatione, sensuum læsione,

Monstrum
sola nutrica-
tio vt efficiat.

Monstri Pa-
tauini natu-
ra.

nione, aut alia vitæ offensa molestatur infans; sed sanus solummodo iaccre cogitur puerulo corpore adeo vastam capitis molem non ita facile sustinere ac regere valente: Quare nos arbitramur cu[m] Aristotele ceteris partibus corporis debitam nutrimenti quantitatem in sui substantiam conuententibus, vnum caput nimiam alimenti copiam in sui naturam commutare; quacumque ex caussa eo tanta pabuli tendat vertertas, siue a capite veluti a magna cucurbitula trahatur, siue in caput non ita validum a partibus infernis quod eis superabudat transmittatur: quæ quidem alimentaris materies a propria capitis natura in sui substantiam per nutricationem vertitur; vnde nulla symptomata, nullique morbi exoriuntur in puerō; sed tamen vitians proportionem capitis in magnitudine cum corpore reliquo puerum monstrum constituit. Ratio demum nobis aperiissime suadet, quod huic puerō iam nato contigit; puellis in utero matris adhuc existentibus eodem plane modo contingere posse: sic ergo quauis de caussa in utero ad aliquam foetus particulam, nullo parentum vitio, vbi maior alimenti vertertas peruererit, alijs membris decenti mole nutrimenti fruentibus; eaque pars totam huiusmodi pabuli massam in se conuerterit; proportionem suam cum residuo corpore destruere potest ea pars in maximam adaucta quantitatem, ac monstrum uniforme in excessu constituere: atque hac ratione oriri potuit puer maximo capite, ingenti manu, immani pede, naribus, vel auribus, vel oculis supra cuiuscumque hominis adulti quantitatem monstrose grandibus, nullo penitus intercedente morbo.

Ad caput
quomodo
nimia mate-
ria copia
tendat.

*Non a ratio, & causa monstri excedentis monstrantur
in animi passionibus parentes sufficientibus:
exercitatio cum Cardano, & Parco.*

CAP. XIX.

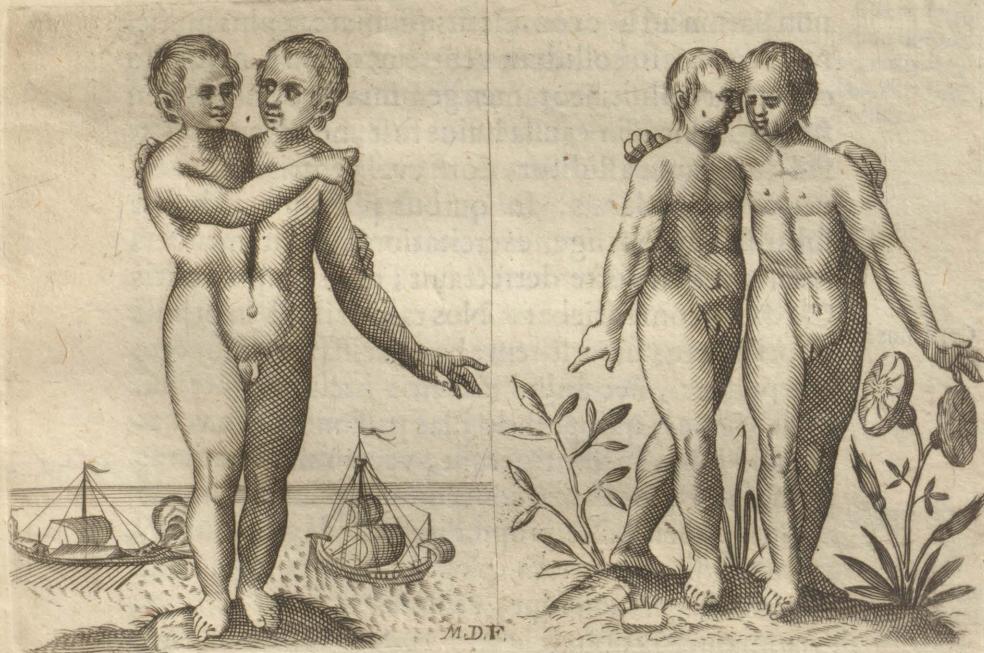
*Animæ par-
tes viliores
in actionibus
suis à nobi-
liorib. guber-
nari.
Vis semine
formatrix vt
operetur.*

*Parentum
vt imaginatio
vt monstra
excedentia
efficere va-
leat.*

ANimi passiones vehementiores, seu ad sensitricem, seu etiam ad intellectricem animam attineant, potissimum in matre grauida, posse monstrorum caussam existere, probabile sat is est; quum enim animæ partes inferiores omnes a superioribus in eodem viuente ad proprias operationes obeundas gubernentur; quod sine adimento; nobis explicatum est in opere [†] *De Vita*; quumque in semine degens ^{† l. 2. c.} virtus formatrix conceptuum vtatur ministerio calo- ^{190. 200.} ris sibi assidue a matre per spiritus communicati; pro- ^{1. 4. c. 65.} fecto simulacra rerum quæcumq; vehementia fuerint ^{a Cap.} in animo, & spiritu materno (vtroque hoc ad foetus organizationem cum paterni seminis virtute coope- ^{a Cap.} rante) poterunt in conceptu consimiles imagines ef- ^{26.} formare, ob rationes alibi allatas in opere ^a *De per-* ^{b Cap.} *fecta constitutione hominis in utero*; sed monstrum ^{11.} excedens vniiforme nunquam constituere valebunt, nisi vel geminatis mēbris, vt ^b dudum ostendimus; ^{b Cap.} vel quum gemelli concepti fuerint, quos varie in v- num monstrum copulent; nam sola parentis cogita- ^{11.} tio, solaque imago rei visæ in spiritum substantia residens, vbi conceptus vnicus extiterit, ex eo mon- strum efficere non potest vniiforme, neque excedens in mole, neque deficiens; quia talis inago in matris animo, aut spiritu substantiam foetus vlla ex parte nec augere, nec diminuere potest; duos autem con- ceptus inuicem cohærentes in consimilem imaginem efformare potest: atq; hac sane ratione Moguntinum mon-

e 12. de
fabil.

monstrum effigi potuisse censemus cum solertissimo Cardano, e qui alicubi hanc protulit historiam. In Moguntio quoque nostris temporibus accidisse constat ut duæ mulieres, quarum altera prægnans esset, inuicem colloquerentur; currēns alia superuenit, quæ loquentium capita inuicem collisit; quæ grauida erat, dum pareret, signa timoris in infantibus exprefsit; siquidem duas puellas peperit a summa fronte, usque ad nasum iunctas in facie, sic ut non nisi oblique spectare possent.

Superuixit hoc monstrum tamen usque ad annum decimum: Altera mortua, atque ab alia viuente excisa, quæ supererat & ipsa mortua est; seu timore, seu

O podo-

pudore , seu animi molestia ; quam misera , dum altera ægrotaret contabescens , susceperebat , incertum est : (Paræus ^d opinatur eam obijisse propter inflictæ plagaæ diuulsificæ malignitatem) Certius illud est , quod a multis quæsitum est sæpius , prægnantum affectus foetus , qui in vtero sunt , posse vitiare ; vnde tot maculæ in infantibus vini , suillæ cutis , punicorum malorum , ac talium : Nam quum mater harum puellarum concussa timore imaginem collisi capitis retinebat , capita puellarum in vnum coalerunt : Neque enim id concussione sola factum credibile , quamquam non parum ad hoc contulerit ; quoniam sæpius mulieres magis casu collidunt ventrem , quam tunc , quum caput illa collisit ; nec tamen gemini vna coeunt : Nam si modo concussio caussa huius fuit , non iam capitum , sed dum caput alliditur , dorsi , vel ventris . Hæc ad verbum Cardanus . In quibus pleraque habebat subtilissimus Scaliger exercitationis incitamenta ; sed negocium forte detrectauit ; quia de propositis Cardano consentiebat . Nos tamen illud in primis priori mortua superstitem ab ea excissam nec timore , nec pudore , nec animi molestia breui extinet . m. fuisse damus ; quippe inde illas passiones adeo vehementes ipsi non contigerunt , vt eam neci tradere potuerint : Nec Paræo concedimus ipsam sorori suæ non diu superuixisse propter inflictæ plagæ diuulsificæ malignitatem ; tum quia medici opera inflictæ plagæ malignæ non sunt , vt hostiles a telo venenato ; tum quia rationabile est a perito medico talem sectionem ad arcendum sanguinis fluxum peractam fuisse candardi ferro , quo nulla inferri , sed si quæ forte subesset à præcisa parte deberet malignitas , & posset

Cardanus no
tatur.

Paræus nota
tur.

Plagæ quæ
malignæ non
sunt.

Plagæ ut a
medico infli
gi debeant.

^d Lib. 24.
cap. 2.

posset omnis auferri. Arbitramur itaque per illam coniunctionem capitum, per quam mutuus erat præcipuorum membrorum vtriusque puellæ consensus, ab ægrotantis corpore halitus, & spiritus morbificos in alterius membra præcipua transfusos esse morbi consimilis in superstite procreatores; quæ propterea eodem morbo mox interierit. Quin & ea de caussa interijsse potuit, quia cum tali communicatione caussæ morbificæ, sororis coniunctione destituta soror priuata erat auxilio, quo per mutuam conspirationem alterutrum corpus ab alterutro gaudere consueverat; nouimus enim assuetorum adiumentorum priuationem morbos, & mortem inferre consueuisse; quot suppressis mensibus, quot assuetis hæmorhoidum, narium, & fonticulorum fluxionibus destituti delabuntur celeriter in morbos mortales? Mitem cur a Cardano Scaliger non postulauerit in tantæ subtilitatis occasione, qua ratione, quove modo prægnantium imaginationes, & affectus animi consimilium rerum imagines in corpore fœtus efforment: & cur ipse suo e secundo penu tantam subtilitatem lectoribus omnibus cupientissimis more suo non porrexerit: Nos deproposito mentis nostræ cogitata nuper tetigimus; sed latius in libro *e De constitutione fœtus* explicauimus. Illud præterea distinguendum erat Cardano subili de tempore, quo contigit materni capitis collisio, si enim statim a conce.

e Cap. 26.

ptu, & ante organizationem gemellarum in utero, anteque formationem capitum discretorum prægnans capite allisa fuit; id certe fieri potuit, vt postea matris anima, & spiritus cooperans virtuti seminis formatrici monstrum effingeret, ac materiei gemellis constituendis sufficienti similem imaginem imperti-

Affuetorum
adiumentoru
priuatio mor
bos, & morte
inducit.

Monstri ex-
cedentis ori-
go varia.

retur. Id ipsum censeas si mater capitis collisionem passa est in ipso articulo conformatio*n*is capitum puellarum in vtero. At vero si contigerit ultimis grauiditatis temporibus, ac omnino iam efformatis pueris ab inuicem discretis, caput maternum cum mulieris sibi colloquentis capite collidi, iam pura nequeat gemellos coglu*m*inare.

*Parentū phantasia quando nequeat gemellos coglu*m*inare.*

imago in animo, spirituq; materno haud potis fuit disiuncta gemellarum capita in unum conglutinare. Sed hoc longe aliam habet rationem; quæ nobis ex rei natura nunc est indaganda.

Decima causa, & origo monstri excedentis in violentia materni corporis concussione reponitur.

C A P. X X.

Vi gemellis in vtero iam formatis, ijsque distincta omnino corpora obtinentibus, posteriore gestationis tempore capitibus, aut quavis alia parte corporis, ob matris percussionem copulari contigerit; hoc certe monstrum haud aliam originem, & caussam habere poterit, nisi quia gemella capita in vtero e regione sibi inuicem opposita, & prope sita fuerint, quæ in magna illa materni corporis concussione ipsa quoque inuicem collisa fuerint, & confriicatione excoriata, sanguinisque glutine nudatae externa cute partes fere contingentes ac iugiter crescentes facile coaluere; vidimus enim s^epe, dum Bononiæ studijs operam nauaremus, eximum præceptorem Taliacotium nares hominum præcitas reflecturum prius excoriare cicatrices nasi, deinde brachij partem decorticatam naso ad unionem coaptare, ac suere ad plusculos dies. Quin & arborum variarum partes decorticatæ, ac inuicem ligatæ coeunt in

Gemelli in vtero formati ut copulantur.

Nares præcise, & labia curta ut resistentur.

Arbores variæ ut in variis cohærent.

in vnum corpus glutine succi alimentaris ad eas par-
tes ab vtraque arbore defluentis. Nec tamen obest
Cardani oppositio de mulieribus , quæ sœpe casu
magis colliduntur , quam illa Moguntina , in quibus
tamē gemini non vna coeunt; siquidem in primis ha-
ud probat vir egregius grauidas geminos vtero ge-
stantes vehementius collisas geminos copulatos non
peperisse. Deinde vero constituimus hoc ideo in-
ter monstra nobis connumerari, quia raro contingit ;
& quo rarius accidit , eo magis monstri naturam ob-
tinere : sat nobis est caussam attulisse , a qua talis ef-
fectus proficisci valeat : Immo vero caussam mon-
strorum indeterminatam , & raram necesse est esse.
Deinceps autem gemelli non semper eamdem ser-
uant in vtero positionem, ut ex concusso materni cor-
poris conglutinari valeant in monstrum. Denique Capitis ma-
negamus viro subtili caussam coniunctionis gemel- terni violen-
lorum in monstruosam formam esse non posse ventris, ta concusso
& dorsi materni collisionem , non autem capititis ; cur monstrum
nam simul cum capititis violenta, & vehementi colli- efficiat magis
sione totum corpus , & quæ in materno corpore con- quam dorsi,
tinentur gemellorum corpuscula inuicem valide con- aut ventris,
cuti necesse est ; ac magis in collisione capititis , quam
ventris , aut dorsi ; quia capititis dura substantia mi-
nime cedens , sed ictui resistens, violenter percussa
retrocedit ; secumque retrahit corpus vniuersum ; at
venter , & dorsum ob mollitiem cedens ictui colli-
sionem perperi potest etiam vehementem , corpore
reliquo quiescente , nec agitatis in vtero gemellis.

Monstrorum
caussa inde-
terminata, &
rara.

Capitis ma-
terni violen-
ta concusso
cur monstrum
efficiat magis
quam dorsi,
aut ventris,

*Vndeциma caufa & origo monſtri excedentis refertur
ad morbum fætus. C A P. X X I.*

Ceterum alia eidem monstro, citra materni corporis collisionem, percussionem ve vllam, origo esse potuit; nempe si gemellorum corpora in utero prius distincta vel ambo, vel eorum alterum, sanguinem excedens, fronte tenuis, defluxa in eum locum, aut ibi genita, ut sit, materia quapiam erodente, exesum fuerit; communicato corrosuo humore vicino capiti alterius; nullo negocio tenella vtriusque cutis consumitur; capita vero propinqua, se seque contingentia excoriata facile conglutinantur: Quare consumpto a 6. Epid.
Ex morbo fe-
tus vt fiat mō
fīnū excedēs. Natura mor-
borum medi-
catrix. a natura (a Hippocrati morborum medicatrice) illo
humore noxio, inductaque partibus vndique cicatricē, gemellæ conglutinatæ in monstrum ex utero prodiere: cui origo vulgo relata est in materni capitum ad alterum allisionem, quia forte contigerit matrem eas utero gerentem capite collidi; quum tamen hac etiam de caufa citra villam capitum collisionem eiuscmodi monstrum illa parere potuerit. Ab hac itidem caufa in eodem genere pleraque alia monstra excedentia exoriri potuerunt; siquidem gemellorum fætuum & pectora, & latera, & tergora, & brachia, & crura, & nates aliaque membra sic primum excoriari, suborta in ijs inflammatione, ac deinde vniiri; sedatoque morbo coniuncta monstrum demum constituere; cuiusmodi multas historias dum recensuimus. Sic igitur ex tot caussis physice generantur monstra uniformia excedentia; quorum originem plerique omnes indifferenter in unam referunt materiae redundantiam.

Mon-

*Monstrorum ancipitis natura subsistentia realis demon-
stratur. C A P. X X I I.*

AT vero præter defientia, & excedentia mon-
stra in vnumformium genere nonnulla fuere a-
lia naturæ cuiusdam ancipitis; quæ scilicet in una
parte mutila, in alia excedentem fortita sunt quan-

a Chron. titatem; quandoquidem **a** Gualtherij Chronistæ a-
chron. po- nimaduersione in pago Freyuerck, non procul ab
lit. tom. 2. Adorffio Voitlandiæ oppido, natus est infans biceps,

b Lib. 24. quaternis manibus, totidemque pedibus: sed carens
cap. 2. vtroque sexu; in cuius loco vmbilicum habebat: ma-

ter illi fuit vxor Fabriferrarij. **b** Paræi quoque ob-
seruatione in ponte Sæo, ad Andes oppidulo, pro-
dierunt in lucem gemellæ feminæ membris omnibus
perfectæ, nisi quod alterutrius manus sinistra qua-
tuor tantum digitis distincta erat; cohærebant au-
tem anterioribus partibus a mento usque ad vmbili-
cum; qui utriusq; vnicus, vnicum item cor erat;

hepar in lobos quatuor diuisum: vixit

monstrum semihoram. Apud eum-

e Lib. 24. dem, autorem monstrum aliud
cap. 6. inspeximus; ancipitis na-

turæ infans erat du-

plici capite,

sed sini-

stro

carens brachio in

hac effigiein.

Anno Dñi.

1555.

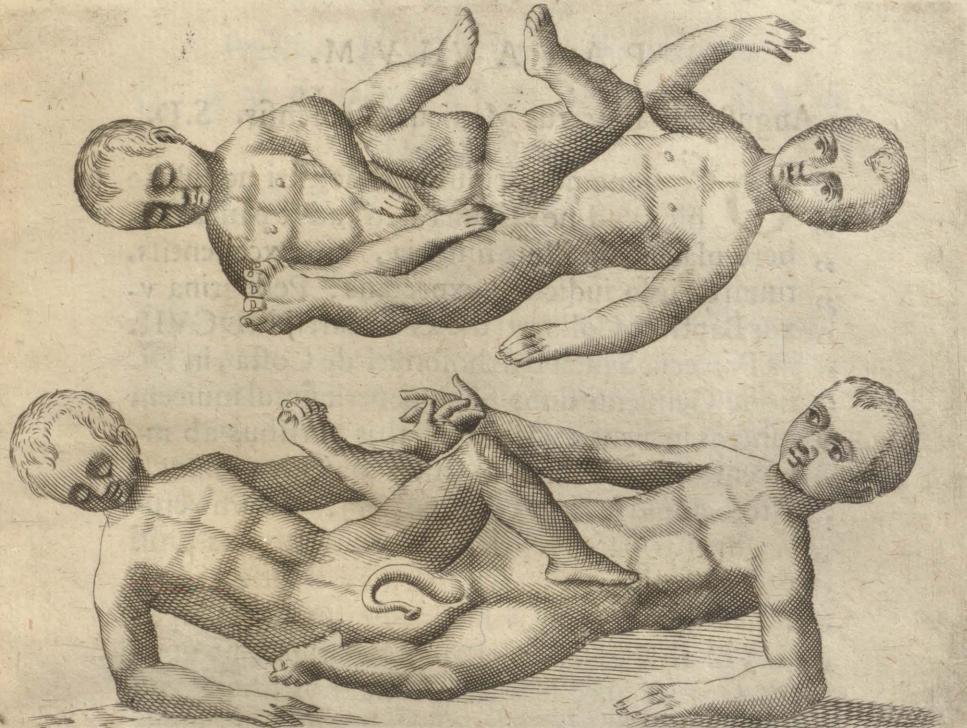
1572.

1575.

Rueffo in Veienti agro puer natus est vni manus, ^{lib. 5. c. 3.} & biceps. Eidem in Anglia non procul ab Oxonia MDLII. natus est partus duobus capitibus, brachijs quatuor, manibus totidem, ventre vno, membro muliebri, sede vna: ex vna parte pedes transuersi duo erant, ex altera unus tantum, rite exorrectus, forma duorum pedum digitos habens decem; Horum alter diebus quindecim, alter vero uno suderuxit: Lacrymarunt hoc tempore raro. Alter ex his laetus admodum, alter autem somniculosus & tristis extitit: Viginti digitos transuersos erat longitudo, & latitudo ipsorum. His simile natum est monstrum Cutiliani, ditione Pistoriensi, anno Domini

Natura, & Differentijs. Lib. II. 113
minum, MDCX. XI. Martij Patre Maio Carbona-
to, matre Genuera Masi, ætatis xvi. annorum.

Venetis mulier hebræa monstrum peperisse fertur
ex duobus infantibus ad nates copulatis, vtroque
sexu carentibus, & vnico vmbilico gaudentibus:
tales quid; ortum est etiam Genuæ monstrum fuit
infans perfectus, cui alter imperfectus inferiori ven-
tre coniunctus adhærebat corpore longe minor, al-
tero crure carens, captus oculis; nihil omnino la-
ctans: ambo simul meiunt. De quo monstro recens
nato mihi talem epistolam scripsit olim Augustinus
Pincetus Genuensis Medicus.

1617.

P

Per-

114 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis,
Perill. & Excellentiss. D. Obseruandiss.

D. FORTVNIO LICETO
PATAVIVM.

Augustinus Pincetus Medicus Genuensis. S.D.

” **O**ccasione noui cuiusdam monstri nouissime
” hic apud nos Genuæ nati, ad te pauca scri-
” bere placuit de illius historia, Vir Excellentiss.
” tuum de ipso iudicium expectans. Pellegrina v-
” xor Baptista Colloreti die xxi. Martij MDCVII.
” in Parœcia Sancti Bartholomæi de Costa, in Di-
” tione Genuensi duos filios peperit simul inuicem
” iunctos in ventre inferiori, alijs partibus ab in-
” uicem disiunctos: ambo sunt masculi; vnus est
” altero duplo maior: & minor mancus est uno cru-
” re, in alijs partibus est bene conformatus, nisi
” quod oculos non habet apertos. Baptizati fue-
” runt ut duo corpora; vnus appellatus est Io:Bapti-
” sta, & alter Lazarus: Parentes eorum sunt opti-
” me sani, & ante hos genuerunt alios filios bene
” formatos. Quod autem mirabile reddit hoc mon-
” strum, illud est, quod vnus solus lac fugit, & am-
” bo nutriuntur ac viuunt; & dum maior fugit lac,
” obseruatur minori lac peruenire vsque ad labia,
” quibus ipsum lambere pergit: quam rem ego vi-
” di, & obseruaui. Dicunt hos duos filios eodem
” tempore foras emittere excrementum vrinæ. Cu-
” pio te mihi aliquid hac de re scribere. Vale. Ge-
” nuæ. die xix. Martij. M DC XXII.

Cui

Cui viro responsum tunc ego dedi in hac sententiam,

Perill. & Excellentiss. D. Obseruadiss.

D. A V G V S T I N O P I N C E T O

Medico Genuensi

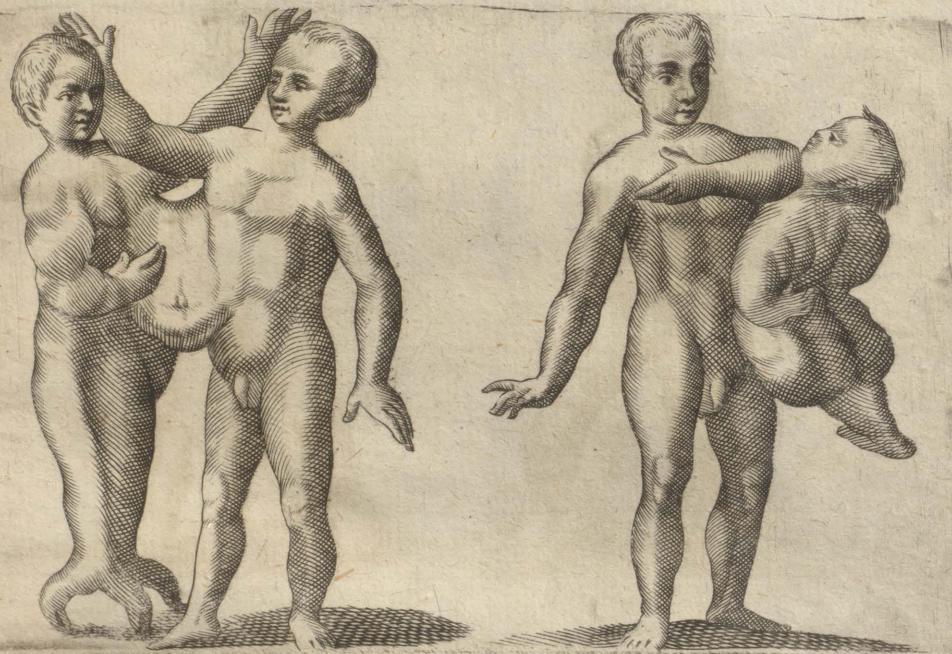
F O R T V N I V S L I C E T V S

S. D.

1. can. f. d.
4. cap. 2. **P**AUCA dicam de Monstro recens nato istic apud vos, vir egregie, te remittens ad ea, quæ vulgauimus de natura monstri ancipitis explicata lib. II. cap. XXII. & sequentibus: puto enim esse Monstrum anceps a me ibi descriptum: Si foret ambobus vnum ventriculus, facile, uno lactante solo, viuerent & alerentur ambo; & minori e communi stomacho non difficulter ad os regurgitaret substantia materni latetis, quam ille mancus seu lambit, seu veluti ruminat, ne destitueretur illa priori nutrimenti digestione, quam in ore fieri monuit Auicennas: si etiam haberent commune iecur, ut habuerunt duæ femellæ Riolani in monstro Lutetiae nato MDCV. ambo simul vrinam reddere possent apud eos, qui putant vrinam excrementum esse coctionis illius, quæ celebratur in stomacho, dicentes vrinam separari a sanguine, peracta iam ea coctione nutrimenti, quam obimus in hepate. Aliorum monstri attributorum caussas habere poteris vir egregie ex ijs, quæ nos de monstri ancipitis natura late differuimus in edito libello. Potest autem hoc monstrum diu viuere, quemadmodum diu vixit homo monstrosus ille, cui e pectore prominebat caput infantis intra præcordia

reconditi; nec non viceversa illius alterius, cui e pectore collotenus abdito capite propendebat infans integrum pendulus. Verum inspectione structuræ partium coniunctarum coniectari melius caussa poterit in viuente monstro; quæ ut ex nuda relatione satis aperta non potuit haberri, sic ex anatome cadaueris apertissime posset intueri. Vale vir eximie, & me tui studiosum ama. Patauij. Calendis Aprilis M DC XVII.

Hoc idem Monstrum ego postea non semel vidi Venetijs, & Patauij quadrum; cuius ostentatione Genitores eius errores per orbem sibi victimum comparabant, a spectatoribus sibi stipem erogantes. M DC XIV. 111. Kal. Iunij. hora diei xx. circiter, in Villa Porcetti prope Coloniæ opidum ex rusticis parentibus orti fuere gemelli monstrose coniuncti veluti per tertium abdomen; quorum alter masculus fuit bene conformatus; alterius non fuit sexus distinctus, sed eius vice cavitas quædam ad usque genua protendebatur, signum potius distinctionis coxarum, quam feminæ sexus: coxae, cruraque in unum iungebantur, ut referre viderentur truncos duos plantarum coalescentes: loco pedum tres habuit carnosas propagines prominentes in extremitate scissas ad instar ferme vnguum suis, aut ouis. Obierunt a nativitate. Horum duum monstrorum has fuerint imagines.

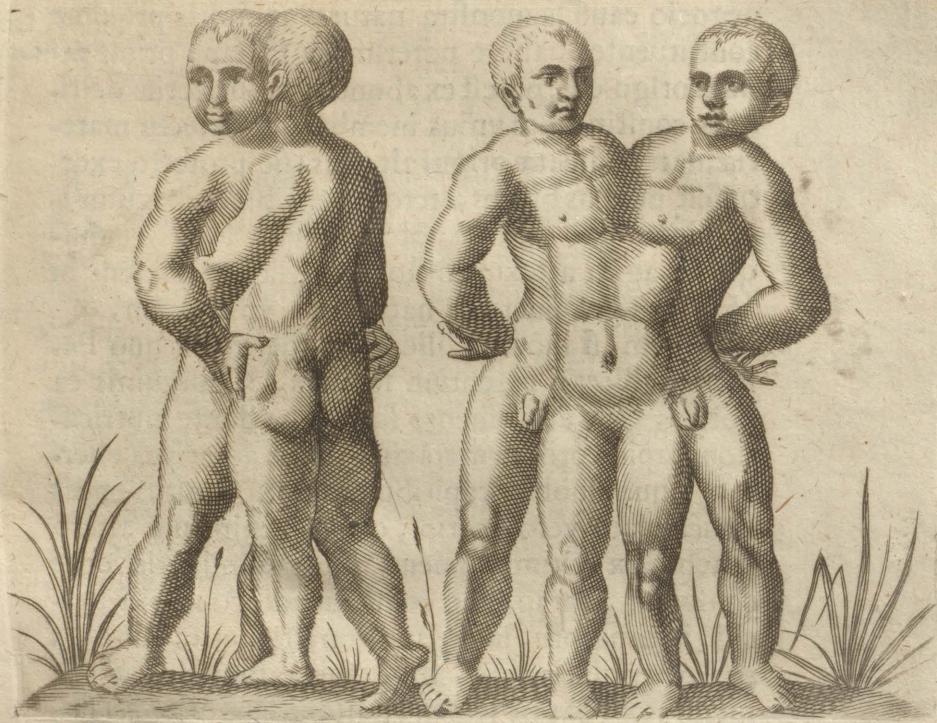

Rueffo puer Amiterni natus est vno brachio , sed pe-
dibus tribus in hanc effigiem .

Parai

Paræi vero relatu, anno Domini M D LXIX.
Turonensis quædam mulier gemellos peperit vnicō
capite coniunctos, & se mutuo complectentes: Ho-
rum ad se sceleton misit Renatus Ciretus, tota Tu-
ronensi regione famatissimus. Et multo prius eidem
autori, anno Domini M D XLVI. mulier Lute-
tiæ sexto grauiditatis mense, fætum peperit, gemit-
num caput, bina brachia, & quaterna crura haben-
tem. Cuius monstri cadauer quum dissecuisset, vni-
cum cor reperit. Ex quo scire licet, vnicum eum in-
fantem extitisse.

Monstri ancipitis origo, & caussa communis insinuatur; eruiturque prima ex materie diversæ defectu, ac excessu.

C A P. X X I I I.

Monstrum ancipitem naturam obtinens, quod & excedentis, & deficientis in varijs sui corporis partibus imaginem refert, plures agnoscit originis suæ caussas; quas ex traditis assequi difficile non erit; simplicium etenim naturæ compositorum essentias manifestant: complicando igitur excedentis, ac deficientis monstri primordia, & generaciones, quæcumque se se inuicem compatiuntur, nullo nego!

Monstri
ancipitis caussæ
varia.

negocio caussas monstra naturæ ancipitis proxime constituentes habere poterimus: Et sane prima ta-
lium origo esse potest ex abundantia materiæ desti-
natæ constitutioni vnius membra, & defectu mate-
riæ, natura dicatæ origini alterius: sic profecto exor-
tus est puellus biceps altero carens brachio; cuius i-
maginem sine historia nobis depinxit Paræus cuius-
que imagini attexuit historiam Rueffus asserens in
Veienti agro puerum natum esse vnimananum, &
bicipitem; si modo is ille idem fuerit, de quo Pa-
ræus: scilicet si parentum semenis, & sanguinis ea
portio, quæ ab alimento superabundante nutrica-
tioni capitum originem traxit, vterum adierit ea vber-
tate, qua duobus capitibus in fœtu constituendis
sufficiat; ea vero portio, quæ a genitorum altero
brachio ex vltimi alimenti superabundantia oriri
consuevit, aptaq; esse constituendo consimili bra-
chio in conceptu, in vterum non irrepserit; siue quia
parentum illi brachio nihil superabundauerit ali-
menti, ex quo tale semen, talisque sanguis effici po-
tuerit, vnde brachium puelli constitueretur: siue illa
materia obstructis venis ad testes, ac vterum deferri
nequiverit: siue quia contracta intemperie aliqua di-
spositionem amiserit, qua in semen, & sanguinem
brachio puelli constituendo aptum nata erat com-
mutari: siue quia calore partium consumpta fuerit:
tunc sane conceptus expers fiet illius brachij, & bi-
ceps, si materia capiti constituendo apta in duas par-
tes intra vterum quacumque de caussa diuidatur: se-
cundum enim vnam in massam cohærens vnicum efficiet
caput maius quam par sit pro ceterorum membro-
rum proportione: atque ita fiet monstrum anceps, seu
biceps absque altero brachio, seu carens uno brachio
sub maximo capite.

Secunda monſtri ancipitis origo, & cauſſa ex vteri anguſtia, & defectu virtutis formatricis explicatur. CAP. XXIV.

AT vero monstrum anceps exoriri etiam potest ob vteri angustiam, & defectum virtutis formatricis simul conuenientibus: quibus enim feminis vterus angustior aliqua ex ^a antea relatis cauſſis contigerit, quam vt in eo commode gemelli contineantur, & augeantur: si portio seminis halituosa ex aliqua parte parentum determinata materiam ſuæ originis trahens, cum reliquo semine ad vterum non confluxerit, aut in parua nimis quantitate confluxerit: inde fane monstrum ancipitis naturæ generabitur, vteri angustia copulante gemellos, & formatricis imbecillitate aliquorum membrorum constitutionem prætermittente. Sic profecto monstrum in ^b Cap. 22. ponte São ad Andes oppidulo dudum ex ^b Paræo relatum exoriri potuit: nempe seminis vtriusque pars crassior, & materni sanguinis portio tanta fuit, vt gemellorum constitutioni sufficeret: sed spirituosa spermatis portio dupli cordi, & absoluto digitorum numero constituendo pares vires non habuit, seu ob alias cauſas, seu quia portio illa seminis spirituosior a digitis parentum priorem materiam ſuæ generationis hauriens in vterum quacunque occasione non irrepserit; quare concurrente vteri angustia gemellæ cohærentes vno corde, ac digito captæ in finistra manu originem facile habuere.

*Tertia monstri ancipitis origo, & cauſſa in morbo
fætus, & ſuperfætatione detegitur.*

C A P. X X V.

IN eodem genere monstri ancipitis pleraque oriri etiam possunt ex superfætatione, ac maxime prioris conceptus ægritudine ſimul conuenientibus; vbi enim ſuperfætationem grauidas perpeti contigerit, & nouum conceptum pristino quavis ratione cohærere; atque alterius embrij particulam aliquam vi morbi fanabilis abſumi: tunc fane monſtrum exorietur ancipitis naturæ, deficiens quidem aliqua particula vi morbi consumpta, ſiue nimium emaciata nutricatum debitum ſibi ad vitæ munia obeunda, & ad aliarum partium proportionem incrementum habere nequuerit: ſiue corrodentis alicuius humoris malignitate penitus exēſa fuerit: exundans autem euadet idem monſtrum ob ſuperfætationem, qua posterior conceptus pristino copulatus, & coagmentatus viuentes duos vnit in monſtrosam figuram. Immo vero etiam ſola ſuperfætatione citra ullum interuentum morbi monſtrum ancipitis naturæ generari poterit, ſi posterior conceptus priori copulatus, vel prior, vel vterque ab origine ſua quopiam membro caruerit quacumque alia ex cauſſa.

Quarta

*Quarta monstri ancipitis origo, & causa refertur in
materiae ineptitudinem, ac iteratam materni semi-
nis, & sanguinis effluxionem ad uterum, ci-
tra superfationem.*

C A P. XXVI.

SIn autem grauida mulier citra veneris actum, solo imaginationis venereorum stimulo incensa, vel etiam ob seminis abundantiam, siue dormiens, siue vigilans, iterum seminis portionem, ac menstrui sanguinis intra uterum effundat ea ratione, ut haec materia praexistenti conceptui quomodo cumque agglutinetur, atque cohæreat; iam poterit vi seminis paterni adhuc in primo conceptu existentis spirituosa pars feminei seminis adiuta nouelli fœtus partes animare, atque constituere aut omnes, aut aliquas, pro materiæ quantitate, ac aptitudine; si quidem omnes integri fœtus partes efformare posset; monstrum excedenti occasionem daret; quod in ancipiis genere collocaret aliqua pristini conceptus materiæ portio inepta, quæ alicuius membra naturam induere non potuerit: atque ita eo membro spolians conceptum, defectu excessui adiecto, ancipitis naturæ monstrum enasci oporteret; sin autem fœtus posterior priori additus aliquo membro destitueretur, siue ob materiæ illius partis constitutioni a natura destinatae ineptitudinem, siue ob eiusdem materiæ absentiam, monstrum itidem ancipitis naturæ procrearet aliqua parte redundans, aliqua deficiens, ut puerum tripedem vnimananum, vel vnicipitem infra bicorporeum altero crure carentem; & id generis.

*Quinta monstri ancipitis origo, & caussa depromitur
ex parenture corpore monstroso.*

C A P. X X V I I.

Si vero parentes ambo ancipitis naturæ monstrosa corpora seu a natuitate , seu ob ægreditinem habuerint, adeo ut Venerem agere, ac ex actu venereo prolem suscipere valeant; proculdubio foetus procreare poterunt ancipites cum in eadem, tum etiam in diuersa monstrorum specie: in eadem sane, si parentes in consimili monstri specie continantur: siquidem ex trimanis vnipedibus trimanus-vnipes orietur : in diuersa vero , si parentes ancipitem monstri naturam diuersæ speciei obtinuerint: nam ex vnoculo , & tripede genitore , ac matre vnimana , & octodigita monstrum enasci poterit vnoculum tripes, vnimanan & octodigitos in manu habens ; si ex omnibus parentum membris materia seminalis ad foetus constitutionem concurrere contigerit: sed fieri etiam potest ut varietur monstri species in foetu , quia ob aliquod impedimentum ex ijs , quæ supra enumierata sunt , aut quæ partes in uno parente sunt, suppleant defectum earum , quæ in altero non existunt , vberem seminarij principij copiam exhibentes : aut quæ partes in utroque sunt generante, nihil transmittant ad vterum pro constitutione partium foetus sibi consimilium .

*Sexta monstri ancipitis origo, & causa ex vehementi
parentum imaginatione, & vitio nutricationis
in fœtu enucleatur.*

C A P. XXVIII.

Vehemens quoque imaginatio parentum, ac speciatim feminæ, ob rationes allatas in libro *a De Humani conceptus constitutione*, ¶ Cap. 26. monstri ancipitis originem promouere potest; nimirum si mulier gemellis concipiendis materiam sufficientem in utero habuerit, virtutemque utriusque conceptui efformando idoneam; vehemens imaginatio gemellarum in una quapiam parte corporis copulatorum, si adiunctam habuerit in fœtu alicuius membra atrophiam, facile iam tibi producere poterit ex geminis turpiter in unum iunctis monstrum, anceps tabefactam obtinen's particulam quamquam, reliquarum magnitudini nullum proportionis signum obtinentem.

*Monstri ancipitis origo, & causa septima reponitur
in arte peccata naturæ imitante, ac non sine
auxilio naturæ operante.*

C A P. XXIX.

Artem etiam esse ancipitis monstri conficiendi, mirum fortasse videbitur alicui, & ad nostrum institutum minime pertinens, qui Physicorum tractamus in hoc opere. Verum quoniam Philosophum naturalem decet omnia naturæ contemplari.

opera contemplari, seu solitarie operetur, seu alteri cuiquam efficienti cooperetur: quando ars, si aliqua est monstra effingere valens, hoc ipsum sine opera naturæ præstare nequeat: immo vero quum origo monstrorum a natura præcipue pendeat; artis autem operatio sit solum applicare actiua passiuis naturalibus: iam physici muneris est monstra in viuentium genere artis ministerio facta considerare. Porro artis beneficio, seu verius maleficio, viuentia monstra effungi posse primum obseruamus in stirpibus; siquidem agricolæ variarum arborum insitione, colligatione neve, quo magis vnitæ stirpes specie inuicem dissideant, eo ex ijs coniunctis viuens monstrosam magis naturam obtinebit.

Deinde vero in mentem subit solertissimum præceptorem Taliacotium per insitionem consueuisse curtas aures, & nares, curtaque labia curare, brachio primum partibus illis excoriatis coniuncto; quod poterat nullo negocio inducta cicatrice ijs partibus, coniunctum relinquere in monstrosam effigiem: vt appareat ex eius disertissimo libello. Non dissimili plane ratione factum est, vt Anno Domini quadringentesimo sexagesimo sexto, referente a Iordane, & Cuspiniano, in Gallia duo iuuenes fulmine tacti adustione in vnum concretis corporibus inuenti sint. Sed & homines adustione pedum, manuumque, aut capitis, male curatos monstrosam effigiem præferentes plurimos conspeximus. Non ergo mirum sit, si ambulones aliquot prouincias peragrantes monstra mirifica ostensuri ad lucrum, ea prius sibi confecerint puellorum corpora miris modis aliqua ex parte, potissimum carnosa, vt dorso, natibus, & brachijs, decorticata, invicemque colligata, & a natura per transfusum sanguinem

a Lib. anal. in con ful.

Ars monstra
non efficit si-
ne opera na-
turæ.

Ars vt mon-
stra efficiat.
Ars monstra
vt efficiat in
stirpibus.
vt in homini
bus.

guinem, ac nutricationem in vnum coagmentari permissa; alia quapiam parte amputata, ad horridorem monstri aspectum. Auerruncet Deus, & seuere puniant Principes tales Sicophantas. Sed etiam sine vlo scelere ob Chirurgorum aliquorum imperitiam, atque aliquando ob ægrotantium negligentiam, membra corporis vulnerata, excoriata, e naturali loco dimota, ad pristinum statum haud probe restituta monstruosam hominis formam representant. Hæc autem extra vterum monstra gignuntur, quæcumque artis ministerio constituuntur. Tot igitur, ac tales sunt, & his aliæ consimiles vnicuique ex superioribus deductu faciles origines, & causæ propriæ monstrorum humanorum ancipitis naturæ. Iam ergo ad alias monstrorum species in eodem genere patefaciendas accedamus.

Monstri difformis existentia ex historicis promulgatur.

C A P. XXX.

Multa in eadem vnliformium serie fuere, Anno monstra, partes de naturali sede transpositas turpiter habentia; quæ difformia nobis appellare libuit. Namque Venetijs ^a Petro Iustiniano historico insigni, Rubeaquense, Gualtherioq; autoribus, puer editus est corpore pluriuariam scissio; qui, præter multa fædiora relatu, genitale membrum habuit vertici adnatum; atque ob eam rem non placuit in apertum referri. ^b Cœlij Rhodigi- ni testimonio natum est in patrij soli vico, nomine Sarzano, magnitudinis inusitatæ monstrum; infans fuit

^a Hist.
Venet.lib.
10.

^b 24. lect.
ant. ca. 3.

1487.

1514.

fuit biceps ; multa in eo mira ; quadrimestris magnitudo , membra omnia cum proceritate responsum habentia , & amussitata ; facies vtraque similitudinis prope indiscretæ ; in capitibus crines aliquanto longiores, ac nigricantes ; inter utrumque caput ex collimitio humerorum tertia manus exerebatur, sed quæ aures longitudine non excederet, nec integra visebatur omnino : Quia vero non solum ob excessum geminatorum capitum , sed ob transpositionem tertiae manus inter colla , visenda res erat , mitti placuit ad Hispanorum Ducem , qui in proximo vicaria Regis fungebatur potestate : Id autem ut citram putredinis notam posset obiri ; exenterare præmortuum necesse fuit : inibi ergo mirum aliud ; cor quidem simplex , vt assolet ; at iecur duplex , sicuti & lien ; nam in viscere hoc visam quandoque duplicitatem credimus , Ari stoteli ; verum in hoc genitus monstris mira quidem , sed naturalis tamen a peritis rerum ratio afferri solet.

c 4.de gen.
an.cap.4.

In

In Ploa Voitlandiae oppido, Rubeaquensis testimoniio infans natus est, in quo neque dorsum, neque venter apparuit; intestina circa pectus ex aper-
to corpore longe dependebant; caput versus
pedes inclinavit; umbilicus fuit in mo-
la dextræ tibiæ; caput acumina-
tum fuit ad similitudinem
cidaris, aut tiaræ,
in hanc effi-
giem.

1547.

R Lunc-

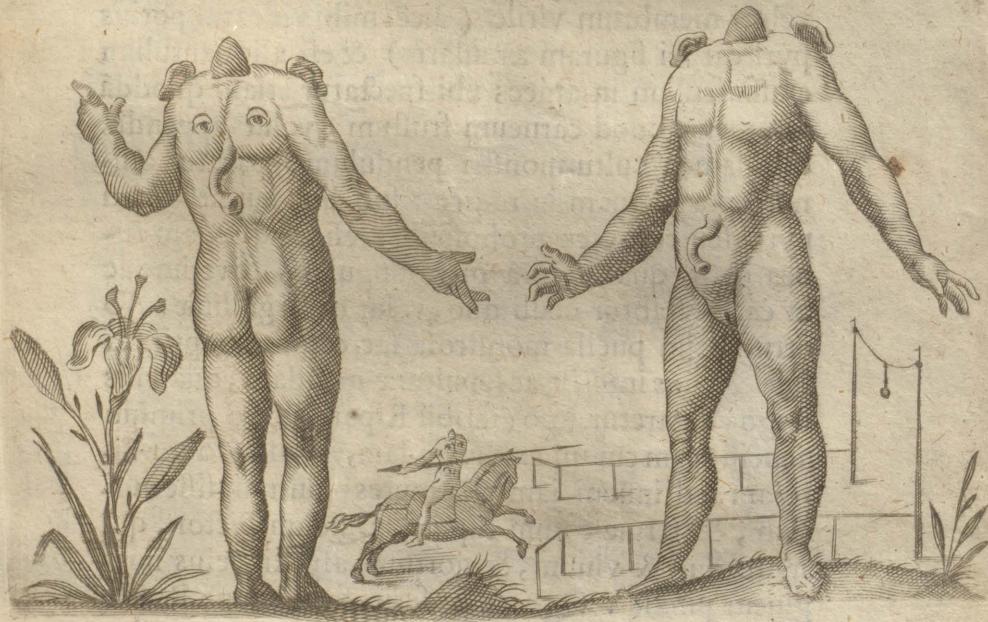

Luneburgi ortus est infans ore distorto ; vnde
 1550. lingua fissa , quasi duplex , exerebatur . Simile mon-
 strum ibidem triennio post exortum est . Stetini ,
 1553. autore Fincelio, in suburbio monstrum enatum est ,
 1554. cui capitis loco massa informis erat , mobilis , vt ex-
 ta ouilla ; loco vnius auriculae brachium stabat ; loco
 faciei cincinnus similis pilis felinis ; & lupi pectoris
 oua , per quæ inferius lucebant ocelli vitrei , & reni-
 dentes ; os contractissimo erat foramine , sine labijs ;
 nasus quoque minutissimus erat ; absque collo ; alterum
 brachium e latere prominebat : sed neque pe-
 catoris , neque dorsi effigies aderat ; lineola solum no-
 tabatur rachi ; nullus erat omnino sexus : brachia ,
 &

& longa crura continuo rigebant osse sine iuncturis,
cubitibus, & poplitibus : manus, & imi pedes erant
molles, & penduli, tanquam bis fracti, similes
vngibus curuis, & aduncis Lutræ : mortuum mater
peperit, licet in utero viueret. Cuius imago initio
capitis visa est cum monstro Sarzanense. Ambro-
sius Paræus confitetur Villæ Francæ in Vasconia or-
tam esse puellam sine capite, habentem aures in sca-
pulis retro, nasum inter eas in spina, qui proboscis-
dem paruam referret ; oculos in humeris retrorsum
aspicientes ; & linguam sursum exertam, vnde col-
lum prouenire debuisset : cuius monstri effigiem a
Fontano Agenensi Medico, qui se id vidisse sancte

^{d lib. de} mirab. & affirmabat , acceptam ^d Ioannes Altinus Doctor
long. Medicus Paræo tradidit huiusmodi.

1562.

Sed & testimonio Phlegontis Tralliani Cæsaris
Liberti multo prius infans ortus est caput habens e
sinistro enatum humero.

M DC XXIV. die xii. Iulij, Firmi , quæ ci-
uitas est Italæ in Æmilia , dum Vrbi Præfectus es-
set Octavius Riparolia Genuensis, exorta est puella
toto corpore bene organizata , excepto capite, quod
est aspectu fædissimum ; nam videtur in occipite ve-
lvet oculus obscurus : alter oculus visitur elatus in
capite supra futuram coronalem , referens oculum
humanum , & paulo maiorem , sed sine palpebris , &
absque cilijs , quorum vice sunt capilli capitis .
Monstrum id habet frontem rugosam , sub qua v-
trime spectantur paruæ quædam cavitates , vbi
decebant naturaliter esse oculi . In media facie, ad
locum nasi , erumpit frustum carnis , quod pendet
veluti membrum virile (licet mihi videatur potius
pyri carnei figuram æmulari) & est aliquantulum
crassiusculum in apice ; vbi spectatur etiam quoddam
foramen : quod carneum frustum , velut appendix
quædam , a vultu monstri pendulum separatur om-
nino præterquam in radice : sub hoc seu naso , seu
pyro , seu cole , seu proboscide , residet quædam ru-
bea pellis quasi figuræ quadrangularis , & vtrimeque
in ea spectantur oculi duo , velut oculi gallinæ . Ab
ortu statim puella monstrosa sacro fonte baptizata
fuit: & prius interiit , ac sepulturæ mandata , quā eius
origo vulgaretur . Ego (scribit Riparolia) ad primum
nunciū , eam curaui exhumandam , vt balsamo condi-
retur : sed inueni iam illi mures consumpsisse vul-
tum , & ferme totum caput . Quidam Pictor , qui
monstrum & viuum , & mortuum aspexit , eius ima-
ginem pinxit : Quæ cum serie facti , tunc Romæ
trans-

transmissa, ad Eminentiss. ac Reuerendiss. S. R. E. Cardinalem Franciscum Barberinum S. D. N. Urbani VIII. nepotem, nunc demum ex Vrbe Roma Patauium missa fuit ab eximio Equite Cassiano a Puteo eiusdem Cardinalis Pincerna ad Clariss. Virum Laurentium Pignorium ; qui mihi nostro volumini dedit inserendam, cum historia nuper fide relata ex autographo Riparolian : Monstri vero eiusdem , vt pictor ille, sic & nos triplicem damus figuram, vt possint perspici pars anterior, posterior, & lateralis, in quibus ad sunt partes a naturali situ, & sede, atque figura prorsus abiunctæ.

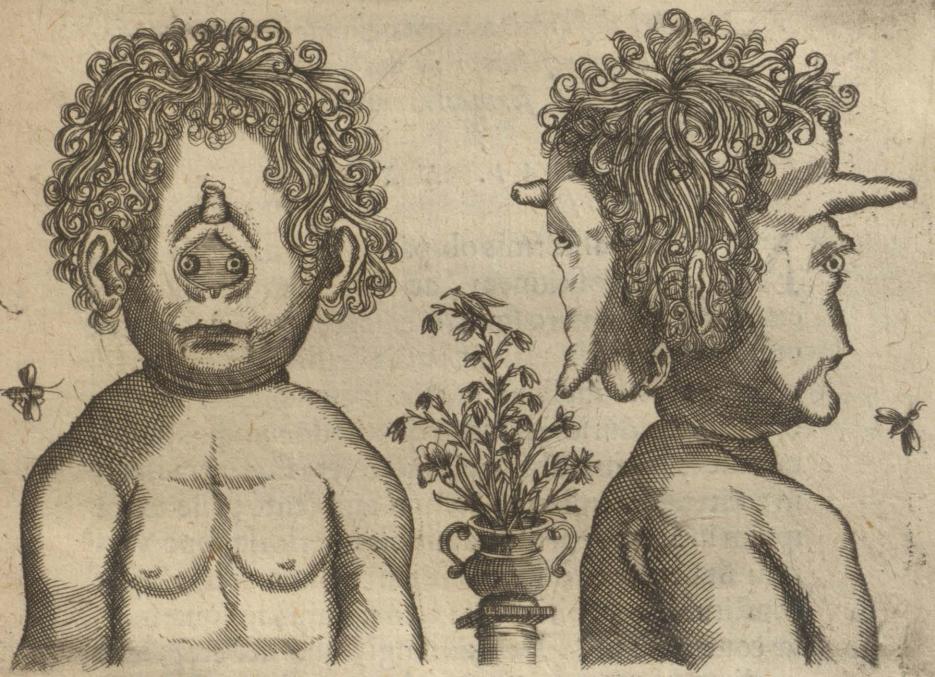

Huic

Huic monstro simillimam faciei effigiem obtinet aliud, quod habuit caput Iani bifrontis; & vtraque facies loco nasi membrum virile; quod altera quoque sortita est cum testibus in loco menti: ad radices portentosi nasi parte inferiori vtraque facies pariter habuit geminos oculos; altero vultu aures longe infra locum naturalem, altero illas ad sedem naturalem obtinente: incertum an masculine sexum natum, an femineo: certum est ortum paullo ante quam Rex Galliae superiori saeculo cum exercitu non ita faustis auspicijs in Italiam venisset. Imaginem nuperrime transmisit Patauium ex Urbe Roma vir eruditissimus eques Cassianus a Puteo, scribens eam deductam fuisse ex iconе Leonardo Vinci, seruato in Musæo Eminentiss. & Reuerendiss.

Cardinalis Francisci Barberini, qui picturam emit vna cum alijs plerique rebus eximij sculptoris, ac pictoris Villamenæ, non ita pridem vita defuncti. Monstri vero effigies talis erat.

Sic

Sic ergo reipsa fuere monstra partes transpositas
habentia, quæ Diformia nuncupauimus.

De

De Monstri difformis natura, & caussis; primaque illius origo resolutur in malam vteri conformatiōnem.

C A P. X X XI.

Monstri difformis ob partium e naturali sedē transpositionem, ac speciatim puelli caput exerentis ex humero sinistro caussa, & origo est ex vteri māla conformatiōne: quia scilicet ea pars vteri, quæ capiti puelli naturalem locum præbere debebat, aliquo duriori tumore quomodocumque repleta, siue is in eius substantia insideret, siue intra illam in contenta membrana fœtum ambiente, siue extra ipsam in aliqua parte abdominis interiori prope vterum sita: nequeunte enim parte illa materiae, quæ constituendo capiti dicata est a natura, reliquæ massæ conceptus in eo loco adiungi, quo deberet, eum alieno corpore minime cedente repletum inueniens, cogitur in vicinas quantum potest sedes decumbere: ibique propriam formam capitū a vi formatrice adipiscens, importuno in loco collocato capite monstrum difforme constituit.

Secunda

Secunda monstri difformis origo, & cauſa ſpectat ad
malum ſitum placenta nuncupata: cuius
uſus explicatur.

C A P. XXXII.

EIdem monstrorum generi consimiliter origi-
nem præbere poterit moles illa carnea placētæ referens imaginem, & vterini iecoris belle sum obtinens in grauidarum vtero, ex menſtruо ſanguine ſenſim ab orificijs vaſorum effluente, & con- crescente genita; vteri fundo, & ſuperiori parti ad- annexa; in qua maternus ſanguis fætui nutriendo vi- teriori elaboratione aptior efficitur; quod ſc̄ite pri- muſ omnium anatomicorum obſeruauit Arantius: nempe ſi placenta hæc maiorem in magnitudinem intumefcat, maioremque duritiem contrahat, quam par sit; & alienum a natura ſitum, quacumque ex cauſa, ſortiatur; tunc locum occupans debitum alicui parti formandi conceptus, eam a naturali ſede pel- lens orientem, ac proinde ob ſummam mollitiem duriori corpori concedentem, membrorum natura- lem ſitum vitiat, monſtrumque diſforme constituit. Atque hac ratione ortum habere potuit monſtrum ore diſtorto, partibusque turpiter nimium hianti- bus, ac ſciſſis, transpoſitisque; interpoſito nempe duriori placenta corpore, ac molliores illas de ſibi debitibus locis expellente; cuiuſmodi monſtra dudum notauiimus Nursiæ, ac Stetini genita.

*Tertia difformis monstri causa, & origo ex mola
depromitur. CAP. XXXIII.*

Mola quid, &
vnde orta.
Vt monstrum
difforme fa-
ciat.

Non dissimilem consimili monstrorum speciei caussam, & generationem tribuisse poterit & mola, carnea substantia nonnunquam in utero mulieris sex vitiat semine genita; si contigerit eam siue per superfætationem post conceptum, siue ante conceptum, siue simul etiam procreari; ipsa enim potest tum mole sua nimia, tum duritie sua peruicaci, tum motu suo incondito, & inordinato, tum pondere suo graui varias partium fætus transpositiones efficer monstrosas, nunc distorquendo membra, eorum pulsu ad vicinas sedes; nunc scindendo partes; nunc ad loca remotiora illas pellendo: nunc in alia membra velut intrudendo: & haç sane ratione procreari potuit monstrum sine capite oculos habens in pectora a Paræo relatum; scilicet a magna, & dura mola comprimente pulsa, & intrusa materia capitis constitutioni destinata in regionem thoracis.

*Quarta monstri difformis origo, & causa ostenditur
ex motu. CAP. XXXIV.*

Mortus
monstrum
difforme
producat.

Difformium monstrorum origini caussam exhibere poterit etiam motus materiae, quæ determinatarum partium fætus constitutioni dicata est a natura; vbi etenim siue a flatibus in utero genitis, siue a percussione ventris grauidarum, siue ab earum casu, siue a vehementi aliquo alio earumdem motu mollissimi conceptus aliqua portio de pristino loco, siue naturali violente diuellatur, & in alienam sedem transferatur, ibi non cognatis sibi membris veluti

veluti per insitionem adhærescens monstrum membrorum turpi transpositione difforme in esse constituit. Sic plane dixerim olim enata fuisse monstra.

¶ cap. 30. quamplura, quorum supra memorauimus historias.

*Quinta monstri difformis origo, & causa statuitur
imbecillitas facultatis discreticis.*

C A P. X X X V.

¶ cap. 7. 8. & seq. **V**oniam partes omnes vtriusque seminis, & materni sanguinis ex quibusque parentum membris materiam sibi ab eorum nutrificationis superabundantijs haurientes, dum in utero ad primam conceptus constitutionem conueniunt, simul in unum confunduntur, ac exactissime permiscuntur; necesse est in semine praeter vim formaticem membrorum, adesse quoque aliam facultatem, quæ rudit, atque confusæ illius massæ partes singulas discernat, & quasque suis locis applicet, qui a natura debentur ijs membris, quorum constitutioni sigillatim partes illæ inseruire debent: vti latius a nobis ostensum est in opere *a De humano foetus constitutione*: Si vero contigerit in semine vim quidem formaticem robustam esse, at facultatem separaticem, discreticemque partium materiæ conceptus, siue ob ineptitudinem instrumenti proprij, siue ob vitium temperamenti, quo nititur, adeo imbecillam esse, vt nequeat proprium munus adimplere: tunc vis formatrix valida infirmam separaticem habens adiunctam, & munere suo non functam, ociosamque, in confusis illis absque ordine partibus varia membra effingit, quorum ex naturali sua propensione capa-

Necessitas
virtutis di-
screticis in
semine.

Facultas di-
scretiva ut
monstra dif-
formia pro-
ducat.

ces existunt, non obtento eorum situ naturali: quo-
circa monstrum partium conuenientem situm, & or-
dinem inter se non habentium difforme generatur:
cuiusmodi generationem inter cetera obtainere po-
tuit Stetini monstrum.

*Sexta origo, & causa monstri difformis ad nimiam
materiae visciditatem redigitur.*

C A P. XXXVI.

SIN autem cum formatrice facultate discretrix in-
semine virtus valida satis extiterit, quantum
postulat naturalis, & ordinaria materiei, quam subi-
gere debet, constitutio: at vero in massa conceptus
aliqua particula, siue redundans, siue non redundans,
fuerit tenaci adeo letore alicui particulę diuerso a si-
bi consentaneo loco sita, vt iuncta inde nulla vi, neq;
sciditas ut ^{Materiae vi-} valida facultate reuelli, & in conuenientem sibi re-
monstrum, difforme co-
stituat. ^{sciditas ut ex} gionem transferri valeat: tunc virtus formatrix mē-
brum ex ea formans, ad quod illa materia determi-
natam, & naturalem habet propensionem, difforme
monstrum effingere cogitur: virtus enim partium vi-
uentis formativa est agens mere naturale; agentia
verò pure physica vbicumque locorum materiam di-
spositam compererint, munere suo ex necessitate fun-
guntur, illaque materiei debitam formam con-
ciliant: & profecto hac ratione ortum fuis-
se potuit Sarzani monstrum tertiam
manum inter duo colla reti-
nens: & alia quoque in
hoc genere plu-
rima.

Mon-

*Monstra informia debitam membrorum figuram non
retinentia recipsa inueniri.*

C A P. XXXVII.

IN forme illud monstrum appellatus, cuius vel toti corpori, vel alicui parti præcipuæ, conspicuæ que non inest figura naturalis, sed alia ab ea longe dissidens. Fuisse vero & in hoc genere monstra humana constat apertissime apud ^a Hippocratem, qui Antigenis vxorem peperisse fatetur carnosum puerum, exossem totum, crassum, & rotundum; qui membris, & præcipuis corporis partibus distinctus, magnitudinem quatuor ditorum non excedebat.

^a de morbis vulg. fact. 2.

Multo post ex Rubeaquensis, & Gualtherij Chronista relatu in Saxonia infans natus est horrendo aspetto, contusis, laceratis, atque laxatis membris omnibus: capite oblongo, & quasi Turcico pileo insignito. Tendorfij quoque figuli vxor monstrum peperit horrendum: erat autem a vertice ad hypochondria hominis figura, ore tamen prominente ad instar canis: facie torua: ab umbilico vero destitutum reliquis partibus corporis humani, descendit in formam pyramidalem, in cuspipe referens similitudinem caudæ suis inflexæ: in dorsi autem spina umbilici alia imago prætensa erat: erecta tamen instar caudæ: sexus nullus omnino apparebat, non masculi, non feminæ, non androgyni. In agro Piceno Iacobi Rueffi ^b testimonio natus est infans absque brachijs, a genitalibus itidem definens in conum quasi Pyramidis, nullis coxis, tibijs, aut pedibus: erat autem sexu masculino, ceteras partes integre formatas

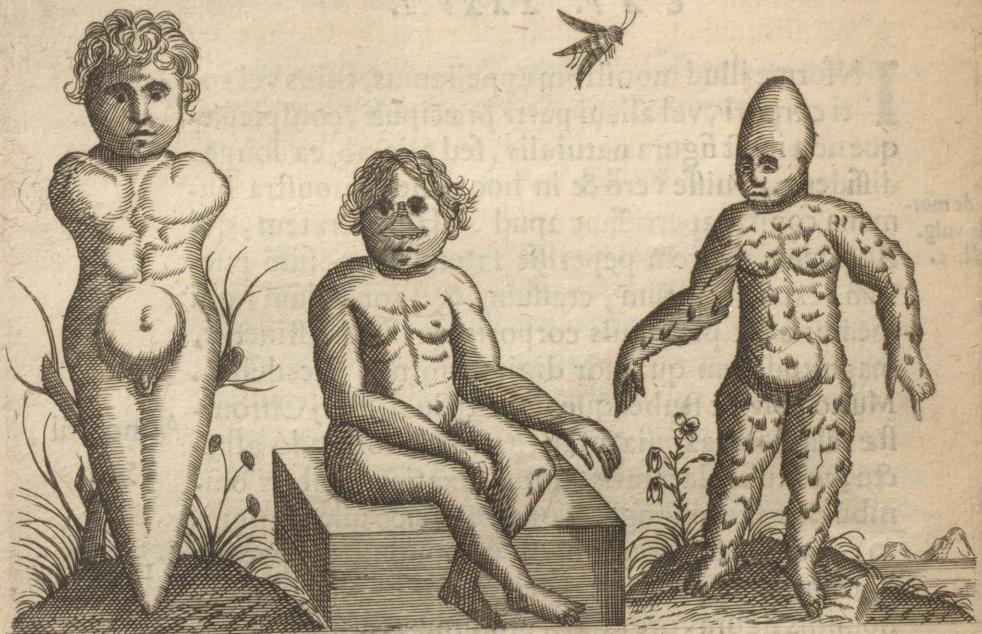
^b s. de concep. ca. 3.

Anno Dñi

1545.

1556.

142 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis,
tas obtinens. Basileæ vero Gualtherio infans adeo
scissis, & apertis naribus ortus est, ut inde illius cere-
brum facilime sit conspectum.

Diuo & Augustino apud Hippone^m natus est ^{c. 16. de ciuit. Dei. cap. 8.} homo quasi lunatas habens plantas, & in eis binos tantummodo digitos, similes & manus. Non sunt itaque figura monstra informia naturalem corporis totius, vel partium aliquarum conuenientem figuram non habentia.

De

*De Monstrorum informium origine, & causa; que pri-
mum deducitur ex imbecillitate facultatis
formatricis. CAP. XXXVIII.*

AT vero monstrum informe, quod in eo totam
sui naturam constitutam habet, ut aliqua por-
tio corporis figuram maxime alienam gerat a natu-
rali, alias obtinuit suæ generationis caussas: qua-
rum primam esse putamus virtutis formatricis imbe-
cillitatem: quum enim ad hanc virtutem solam, &
maxime pertineat effingere singularum partium fi-
guras: vbi quæ in seminis ea portione residet, cui
præcise alicuius membra determinati conformatio
destinata est a natura, ita debilis extiterit, siue ob
caloris inopiam, siue ob spirituum, quibus innititur,
intemperiem, siue ob aliam quamcumque caussam,
tunc sane parti sibi efformandæ naturalem, ac debi-
tam suæ speciei figuram non imprimens, monstrum
conficit informe. Et sane de caloris excessu, & de-
fectu in proposito meminit ^a Aristoteles alicubi scri-
^{a 2. de}
^{ge. an. c. 4.} bens, *In est hic calor in excreimento seminali tan-
tam, talemque habens motionem, quanta modice ad
quaminis corporis partem accommodetur. Quod si vel
deficit, vel excedit, rem, qua sit, aut deteriorum effi-
cit, aut lesam, & mancam. Sic ^b Hippocraticus il-*
^{b 2. de}
^{vulg. sect. 2.} le puellus ex Antigenis vxore rotundus totus ena-
tus est.

Cuius virtu-
tis inter se ef-
formare mé-
brorum figu-
ras.

*Secunda monstri informis origo, & causa ex angu-
stia vteri colligitur. CAP. XXXIX,*

HVIC informi monstrorum generi procreando
satis dici non potest quantum vteri conferat
angu-

angustia, vnde cumque illa dependeat: siue a naturali matricis exilitate, siue a ventris affectata constrictione, compressione; siue a vicinarum partium, aut uterini duro tumore; siue a multitudine foetuum simul conceptorum: quum etenim crescens indies embryo locum amplum non habeat, in quo pro ratione sui augmenti partes omnes corporis extendere commode valeat; prominentiores ob suæ substantiæ mollitiem angustiæ loci facile cedentes, varijs, mirisque modis in seiphas contorquentur, & ad continentis loci figuram turpiter conformantur; quam informitatem diu in utero sustinentes, habitualem reddit caussa censeruans illam multo tempore; vnde monstrorum dixeris puerum pedibus, manibusque mire distortum a ^a Parao, ^b Rueffo descriptum.

^a Lib. 24.
cap. 2.
^b 5. decō.
cep. ca. 3.

Tertia informium monstrorum causa, & origo in motu inordinato reponitur. CAP. XL.

OB materiae foetus in utero degentis teneritudinem cum visciditate coniunctam fieri quoque potest ut quacumque de caussa membrum aliquod infantis inordinato, ac vehementi motu cieatur, pars ea corporis mire in monstruosam figuram distorqueatur; siue materna culpa enormes corporis agitationes fiant, ut in validioribus choreis, & saltationibus; siue ab externo aliquo motore grauida violente concutiatur; siue temere foetus ipsem in alio sponte mouetur: & eo sane magis monstrum informi vehementior motus originem præbere poterit, si motum fieri contigerit in angusto nimium utero. Sic profecto genitum dixeris infantem illum adeo scissis,

scissis, & apertis naribus, vt per eas cerebrum insipienti manifeste pateret; intrusis nimirum intra nares puelli digitis, & post digitulos etiam manibus integris, odorandi meatus mire sensim sine sensu in monstruosam informitatem diducentibus.

*Quarta informis monstri origo, & causa depromitur
ex mola, & placenta, tumoreque vteri, concurrente
virtutis formatricis imbecillitate; ac ma-
terie ineptitudine.*

C A P. X L I.

Sed informitas illa maxima, quæ obseruata fuit in puello habente partes ab umbilico infra in pyramidalem figuram desinentes, nullamque membrorum humanorum imaginem præferentes, plures habuit in vnum concurrentes causas monstrificas; nimis virtute illarum partium formatrice debili suam functionem intermittente; rudique, ac inepta illa materia hinc a dura mola, illinc ab excrecente placenta, & tertio ex latere a tumore vteri compressa in conum pyramidis; cuius cuius acutior ab angustia loci in suillæ caudæ similitudinem contorta esse potuit. Quæ quidem causæ ut difficili negotio in vnum coeunt; ita monstrorum origini adscribi optime possunt; quorum natura est ut raro admodum proueniant.

Quinta informis monstri origo, & causa ex imaginatione parentum vehementi explicatur.

C A P. X L I I .

Ceterum aliquas etiam monstrosas informitates a vehementi parentum imaginatione, potissimumque matris, seu vigilantis, seu dormientis, embrij corpusculo præsertim organizationis tempore imprimi posse, nihil est quod prohibeat satis; & eo minus, quo facilius est vigenti, vrgentique phantasie spectro conceptus alicuius membra figuram distorquere, atque a naturali constitutione turpiter variare, quam partis alicuius aut magnitudinem augere, aut numerum geminare, aut situm permutare: At vero & ^a alibi fuse demonstrauimus imaginationis generantium simulachra vehementiora facile posse in embrij substantiam alienissimarum rerum imagines, ac figuram insculpere; quæ theoria inde hoc nobis transferenda non est. Ita ergo fieri potest ut visi monstri consimilis a parentibus, vel etiam per somnum, simulachro imaginationi eorum alte defixo; indeque spiritibus, ac virtuti formatiæ impresso consimilis figura in membris embrij generetur.

Sexta informis monstri causa, & origo in monstroso parente detegitur.

C A P. X L I I I .

SIn autem parentum aliquis, aut ambo monstrosam informitatem in corpore, siue ab ortu, siue post

a De hum.
fact. const.
cap. 26.

post ortum a morbo contraxerint ; næ ipsi filios sibi consimiles , atque adeo monstruos procreare poterunt ; non quidem semper , quia vnius informitati parens alter consulere poterit , si aut non ambo informes extiterint , aut non eadem corporis parte , aut non longe a concubitu vi morbi in talem informitatem inciderint ; adeo ut seminis ante informitatem geniti aliquid habeant fætui constituendo sufficiens . Sin minus , ex monstrosis parentibus informes itidem filij procreabuntur : mire namque pertinax est cuiusque natura viuentis in generanda sobole sibi quantum fieri potest quam simillima : Quin & lapsam parentum essentiam in generatione filiorum errare non est difficile .

Septima informis monstri origo , & causa refertur ad menstruorum fluxum tempore conceptus .

C A P . X L I V .

QUAM autem parentes liberorum procreationi menstruæ purgationis tempore operam dare voluerint , monstrorum generationi se se obnoxios reddunt , vel e sacrarum litterarum testimo-
 nio ; siquidem nobiscum & ^a Paræus apud ^b Es-
 c. 1. dram Prophetam se legisse confitetur , Mulieres , quæ
^b li. 4.ca. ^{3.} fluentibus mensibus viro se miscuerint , monstra-
 paritas : ^c Solinus etiam in suo Polyhistorico ex
^{c cap. 3.} Democrito Physico asserit mulieris profluvia men-
 strualia non paruis spectata documentis inter mon-
 strifica merito numerari : cuius ea ratio est , quia
 tunc menstruo primæ partium fætus constitutioni
 apto , ut puta ex residuo ultimi alimenti membrorum

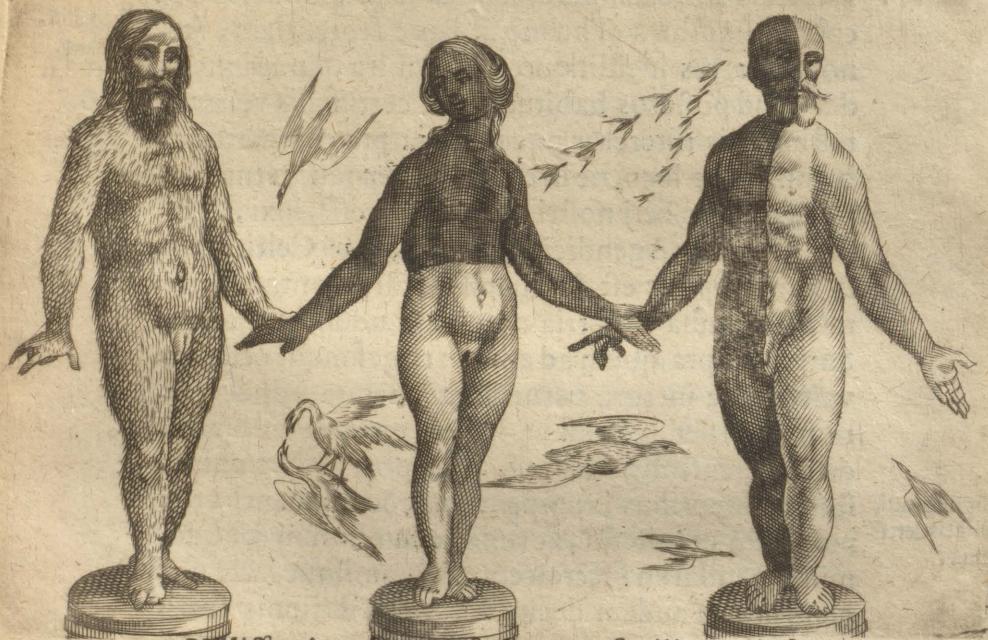
omnium parentis exorto , cōmīstum est menstruum alimentare , nondum vi tertiae coctionis vltimam dispositionem adeptum ad induendum naturam cuiusque membra determinate : quare ex illa menstrui vtriusque confusione non nisi monstrum informe potest exoriri . Sic sane ortum dixero Rueſſi monstrum , & alia .

Monſtri enorſis exiſtentia pateſit .

C A P . X L V .

Hūmana corpora , eorumue membra , quibus nihil desit , nihilque supersit ; nec situs , aut figuræ vllum adſit erratum ; ſed in ſola ſubtantia ordinariū naturæ curſum non feruantia , & videntibus admirationem parientia , ea nobis Enormia Monſtra cognominantur , quorum tres tantum diſſerentias videre licuit apud Auſtores : Prioriſ exemplum eſt veſtiffiſſum illud Phythagoræ , cui femur aureum extiſſe credidit Antiquitas ; † Diogenes enim Laertius aſſerit famam eſſe nudatum Phythagoræ femur aliquando aureum apparuiffe : de cuius cauſis ſuo loco ^a latius . ^b Aelianus huius rei aſſertorem facit Aristotelem dicens , Aristoteles dicit a Crotoniatis Phytagoram Apollinem Hyperboreum cognomi- nari , & hæc addit ille Nicomachides , Quod aliquando eadem die & eadem hora viſus fit a multis & in Metapontio , & in iudicis Crotone ſurgere : vbi Phytagoras etiam alterum femur aureū oſteſdit : Dicit idem ille quod Neſſum fluuium transiens appellatus fit ; & multos ait hanc appellationem audiuiſſe . Alterius exempla recentiora ſunt ; & primum a ^c Cardano adducitur aſſuerante Constantij tempore in vrbe ^{c 15. de variet. c.} Daphne ^{77.}

Daphne regionis Antiochiæ natum infantem barbatum præter alia monstrosa. Secundum proponitur
 d Maiol.
 dier.canic.
 collo. 3.
 e li. 13.
 c. 2.
 a d Damasceno, qui testatur visam sibi puellam corpore toto instar Vrsi villosam in agri Pisani oppido Petrasancta genitam. e Realdus item Columbus insignis anatomicus ait se vidisse Hispanum quemdam pilis refertissimum in omni corporis parte, præter quā in facie, & manuum parte; ut in prima figura huius imaginis apparet.

Vidisse ait etiam Vestalem consimiliter pilosam. Rubeaquensi, & Gualtherio pariter, Martino Quarto Pontifice, ex illustri quadam femina natus est puer villosus, & in speciem vrsi vnguiculis armatus; quo monstrifico partu permoti matronæ necessarij omnes visorum imagines, quæ forte in eius do-

mo

150 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis,

mo fuerunt, deleri iussere; manifesto argumento receptæ ab ea imaginationis in conceptu. Sueuam mulierem peperisse infantem ad instar vrsi pilosum testantur duo Magni Vpsalenses Episcopi, consente Delrio. Sed & in sacra pagina legimus *f* Esau *f* Genes. filium Isaac hominem fuisse pilosum; quem ut æmularetur Iacob materno impulsu pelliculas hedorū circumdedit manibus, & colli nuda protexit; & a patre tactu putatus est Esau. Tertiæ differentiæ monstri Enormis duo exempla recentissima proponuntur a Iacob Augusto & Thuano in hanc sententiam, Anno 1582. res incidit quo magis mira, eo minus fidei apud posteros habitura, nisi certissimis veritatis testimonij niteretur; quam quia pro comperto habemus, hoc loco, ne in dubium olim reuocetur, amplius asseri officij nostri & instituti esse duxi. Mulier quædam Agendici Senonum, quæ Celticæ nostræ metropolis est Archiepiscopali dignitate ornata, Columba Charria nomine Ludouico Caritati Sartori nupta, quum ad annum trigesimum octauum valetudine integra peruenisset, neque adhuc utrum gestasset, certissima habuit concepti fætus India, menstruis purgationibus non iam vt antea statis temporibus erumpentibus, & frequenti vteri motu iam manifesto, ac tumore lumborum & abdominis paullatim succrescente, mammisque lacte turgentibus. Tandem decurso statæ gestationis curiculo, graueis puerperij labores, & alui tormina experiri cœpit, vrina ad aliquot dies suppressa, quæ postea currente veluti alueo magna vi erupit, profuso illo ichore nō tam ex vesicæ meatu, quam ex mulieribus loculis scaturiente, & tunica disrupta una cum serosis recrementis sanguinis coacti quasi rhombus

Signa grauidatis certissima.

*gl. 17. hist.
par. 4. to.
2. to. 11.
lib. 76.*

bus emersit: ex eo mammæ concidere visæ; & motus infantis aut ignauus, aut nullus, ac labores mulieris tolerabiliores fuere; quæ a ludibrio illius fœturæ totum triennium in lecto decubuit, semper de valetudine aduersa, de duritie, de tumore, de torminibus alui, ac de inutili illo pondere, quod per se mobile pro vario gestantis motu, modo in hanc, modo in illam partem procumbebat, quandiu vixit, conquesta. Quum rideretur a vicinis, vt erat satis lepido ingenio, respondere solita erat, fore vt fœtus, quem vtero gestabat, cum parentis exitio aliquando prodiret: Fato post vigesimum octauum gestationis illius annum functæ dissesto ab domine, vterus rugosus apparuit, & versicolor, tactu durus, ac veluti testaceus; sectoque rursus eo vix tandem renitente ad nouaculæ aciem, portentosa mole gypsea eductus fœtus bene conformatis membris, ac eodem prorsus quo ceteri positu, de cetero pene lapideus; ita tamen vt ossa capitis quasi cornea interlucerent; Fœtus lapi-
deus in vte-
ro.

partes autem internæ, viscera, cor, cerebrum naturalem habitum seruabant; nisi quod ultra modum induruerant, non tamen vt externæ. Hodie adhuc corpusculum illud Agendici a prætereuntibus miraculi instar visitur, expers putredinis, & teredinis. De eo scripsere Ioannes Alibofius Augustodonensis, qui postea Henrici Quarti Archiatros fuit, & Simo Prouencherius Lingonensis, præstantes Medici, causas concretionis, & post extinctum fœtum duritiei contractæ, quum potius putrefieri debuisse, ex arte rimati; quas rerum naturalium peritis amplius discussiendas relinquunt Historicus. Huius infantis semilapidei lapidescentis testimonium etiam perhibue

b Hist. a. re *b* Laurentius celebrati nominis anatomicus,
nat. q. 36.

Quer-

Quercetanus i Iatrochimicus insignis, k Bonamico; Diæt. Po-
cus egregius Philosophus, & nouissime omnium ly hist. fe-
l. Riolanus Medicus eximus. Subiungit autem aliud c. 2. c. 4.
in hoc genere monstrum Thuanus inquiens, Tan- k 4. deali.
tum addam huic gemellum fere naturæ miraculum c. 42.
proximis annis Lutetiæ in illustrissima femina visum; l disp. de
sed post quinquennium seu medicamentis, seu fer- monstr. c.
ramentis frustillatim educitus fœtus fuit, eumdem
proculdubio exitum, si diutius in vtero hæfisset, ha-
biturus; quippe qui iam lapidescere incipiebat.

*Monstra enormia, & omnino monstra non esse infantes
candidos ex parentibus æthiopibus ortos; nec vicissi-
sim æthiopum more nigros ex candidis;
& de colore Andromedæ.*

C A P. X L V I.

Filios albos ex æthiopib. ortos non es-
se monstra. Nec æthio-
pes ex albis.

AD hoc genus monstri sunt, qui censeant redi-
gendos esse fœtus albos ex genitoribus æthio-
pibus ortos, & vicissim nigredinem æthiopicam ha-
bentes ex candidis natos; quam sententiam tueri vi-
detur doctissimus ^a Paræus; nam de Monstris agens ^a Lib. 24.
vi parentum imaginationis conformatis, Puellæ vil-
losæ a Damasceno visæ duo alia hæc attextit exempla
inquiens, Proditum ab Heliodoro legimus Persinam
Æthiopiæ Reginam ex Hidaspe marito pariter
æthiope filiam suscepisse albo colore insignem, quod
quum in viri amplexibus, ex quibus grauida eua sit,
esset, fixis oculis, intentoq; animo in oppositam pul-
chræ Andromedæ imaginem se cōuertisset: & paucis
de puella pilosa interpositis subdit, Narrant Hippo-
cratem hac caussarum explicatione principem quam-
dam

dam mulierem, quæ alba ex marito pariter albo problem æthiopis instar nigram ob id susciperebat, quod concubens oculis obuersantem æthiopis imaginem fortiter, & assidue animo comprehendisset, adulterij suspicione explicuisse. Hæc vir insignis: cui ut consentio sola vi phantasiam posse parentes albos nigram problem suscipere, ac vicissim æthiopes albam; utque damus ex Platone ^b huiusmodi originem esse monstruosam, & sobolem veluti monstrum; non tamen dabimus albam filiam, licet ex æthiopibus ortam, aut nigram ex albis genitoribus, esse monstrum; quia videntes se non rapit in admirationem, nihilque in suo corpore absolute considerato, ac non in relatione ad parentes, obtinet monstrosi: monstrum enim substantia est, & absolutum quid, ac per se monstrum, non per comparationem ad aliud: Neque vero sola raritas originis eam puellam inter monstra reponet;

siquidem multa raro fiunt, quæ monstra non sunt; & nec sola raritas monstrum constituit; vt ^c dudum nouimus ex monstri definitione. Deinde vero ut recipimus exemplum Hippocratis, ita exemplum Persinæ, quæ ex Hidaspe marito in æthiopia candidam filiam peperit solo Andromedæ intuitu, non belle duxit vir eximius in argumentum; siquidem Heliodori nomine historia inscripta, re ipsa mera est Poetæ fabula: quod vnicuique constabit illud opus totum legenti; et si enim soluta oratione conscriptum sit; methodo tamen poetica res fingit, non factas narrat Heliodorus; unde poeta, non historicus præcepto Aristoteleo ^d dicendus est. Nec minus poeta fuit Achilles ^e Statius, cui Andromeda item candida pingitur. ^f Manilio etiam ex poetica libertate Andromeda

^b In crat. Monstrum non semper est, cuius origo monstr-

^c Monstra sunt absolute, non relata, non relatiua.

^d Poet. Sola raritas monstrum non constituit. Heliodorus non historicus, sed poetæ est.

^e lib. 3.

^f lib. 5.

ninea cernice reclinis

Molliter ipsa sue custos est sola figura.

Multo verisimilius apud Ouidium & Sappho Phao-

^{g Epist.}

Andromeda ni suam nigredinem excusans scribit,
Æthiops.

Candida non sum, placuit Cepheia Perseο

Andromeda patriæ fusca colore sue.

Vnde Petrarcha in Triumpho Amoris belle mutua-
tus lepidissime concinit,

Perseο era l'uno; e volli saper come

Andromeda gli piacque in Etiopia

Vergine brunai begli occhi, e le chiome.

Petrarchæ
locus diffici-
llis.

Ioppe ciui-
tates duas.

Syriaca om-
nium anti-
quissima, di-
luiuum præ-
cessit.

Quæ sententia plerisque difficultatem parit, eo quod Perseus Andromedam Ioppe, in maritima vrbe Pa-
lestinæ, non in Æthiopia scopulo deuinctam a ceto liberauerit: sic testantur ^b Solinus, ⁱ Pomponius, ^h In col-
lectan. Hieronymus, ^k Plinius, ^l & ^m Boccatius: Nos ⁱ 1. Col-
apud autores duas eodem nomine Ioppe ciuitates mograph.
maritimas legimus, alteram in Palestina omnium to-
tius orbis virium antiquissimam; vt pote ⁿ Solino, ^{lib. 9. c. 5.}
& ^o Plinio ante Diluium vniuersale conditam: cu-
m 11. de
ijs olim ^p Contarenorum primus comes fuit, in geneo. deo
extinctæ coniurationis præmium a vidua Cypri Re- ^{cap. 25.}
gina titulo recepto, Georgius vir magni animi, ac ⁿ in colle.
Reginæ pernecessarius, eius successoribus natu ma- ^p Petr. In-
ioribus in æternum eadem dignitate decorandis: in-
st. hist.
ter quos nunc amplissimum Senatorem Venetum, ^q lib. 9.
& Equitem Io. Thomam, virum integritate, ac pru-
dentia summe conspicuum, veneramur: Alteram-
verò Ioppe in Æthiopia, relatu P. Ouidij ^{1.} de art.
Naso-
nis, cui ^{aman.}

Perseus Andromeden nigris portauit ab Indis.

Veteres enim Æthiopiam Indiæ nomine appella-
bant: & utrobique Andromedam scriptores alij ma-
rinæ

rinæ belluæ dicunt expositam, & a Perseo liberatam. Si quidem Petrarcha Ouidio consenserit, nihil habet difficultatis eius assertio; censuit enim Andromedam in Æthiopici maris oppidi saxo alligatam Perseo placuisse: sin autem cum Solino, & alijs Andromedam in Syria expositam crediderit: bifariam eius carmina dubitatione liberantur; primo quidem si vertamus particulam *in in particulam* legentes

Andromeda gli piacque d'Etiopia.

Deinde vero seruata littera contextus afferentes poetam Æthiopiæ meminisse, non tanquam loci, ubi Perseus Andromeden viderit, amauerit, a ceto liberauerit; sed tanquam regionis, in qua nigerrima inter omnes accolas Andromeda videretur; licet oculos pulchros, non rubentibus venuulis foedatos, & capillos longos, non breuiores, ut æthiopiæ feminæ habent, obtineret; qui sensus euidens in codice vulgato, euidentior fiet, si sic interpungatur,

Perseo era l'uno; e volli saper come

Andromeda gli piacque, in Etiopia

Vergine bruna i begli occhi, e le chiome.

Accerte Andromeda orta ex Cepheo, & Cassiope Regibus Æthiopiæ nigra Physiologo censebitur: Alioquin enim ex nigris parentibus quauis de caussa candida extitisset; quum id aut priuilegium Regum Æthiopiæ natis datum esse oporteret (quod non nullos opinatos memini; qui propterea Tasso censemebant, quasi rei huius ignarus miraculo, aut maternæ imaginationi Clorindæ Regibus Æthiopibus natæ candorem adscripserit) aut spectro albæ virginis parentis phantasiam alte defixo contigisse necesse esset: quorum neutrum latuisse Persinam, & Hidasphem probabile est; atque adeo ab illa candida

Petrarchæ lo
cus difficilis
elucidatur.

Charicliam expositam fuisse verisimile non est. Quū autem Palestina sit Æthiopiæ contermina; in ea facile potuit Cepheus ditionem oppidi habuisse; atque ibi vel vt in temperatori loco feruidioribus anni diebus habitasse; velsacrificia statis temporibus Aras, quas vetustissimas Cephei, & Phinei fuisse refert ex ^r Pomponio ^s Boccatius, peragendi causa illuc aduenire, ac diutule cum tota Regia permanere consueuisse. Eo loci Solinus, & Pomponius Saxum esse scribit Andromedæ, seruataque immania belluæ marinæ ossa; quæ inde Romam translatæ M. Scauro Ædili memorat ^t Plinius. Sed hæc obiter. Sat nobis sit ex æthiopibus ortam candidam puellam, & vicissim ex candidis parentibus atram, de qua ex Galeno, Auicenna, & Magno ^u Alberto Maiolus, ^v licet monstrose genitas, ac veluti monstra, vere tamen monstra non extitisse; ac proinde a nobis, qui de Monstris proprie dictis agimus, non de quasi monstris, nec de sola generatione monstrofa, inter monstra referri non debuisse. Idem iudicium feras de Leone ex oue nato; cuius meminit Cœlius ^y Rhodiginus inquiens, In Co insula, rarum ^{y lib. 13.} dictu apud veterem autorem fidei integra, & granitatis non diluta legimus monstrifica, & ideo mira præcipue, ut vix non ficta videantur, & de ingeniorum Graecie afflata producta ratione: de grege Ouiario Nicippi, Ouem non ritu naturæ agnum, sed Leonem peperisse. Prodigiale id, ut erat, visum multis; siquidem Nicippo tyrannidem portendit, quam mox is est consecutus; quum edito monstro priuatum adhuc ageret. Ac vt demus ex oue Leonem oriri, monstrorum esse partum; Leonem natum monstrum esse non dabimus. Sed & apud ^z Aelianum in varia historia legimus ^{lib. 1.c.} hoc ^{29.}

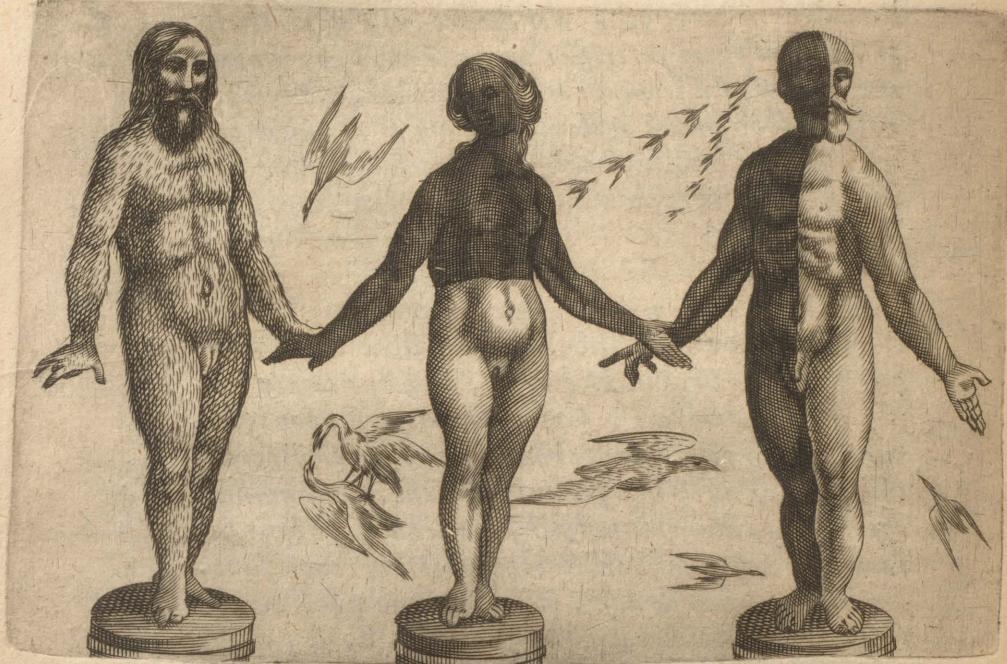
r 1. Cosmograph.
s 11. geolog.
t deo. cap. 25.
^u l. 22. animal. tr. 1.
^v ca. 3.
^x loqu. 3.
^y 3. dier. canicular.

hoc idem in hæc verba, *Coi dicunt, in Pascuis Nicippi Tyranni ouem peperisse: peperisse vero non agnum, nec agnam, sed leonem: atque id Nicippo, qui tam priuatam adhuc vitam agebat, futuram tyrannidem portendisse.* Consimilis est origo monstrosa rei non monstrosæ; de qua in Annalibus Colmariensibus, ubi legimus, MCCLXXVI. In Turego lupa domesticā perperit duos lupos rufos, duos veltres albos & tres catulos maculosos, generum diversorum. Non alia plane ratione, ut admonet alicubi Aristoteles, K Fieri potest ut quis licet iniuste agat, iniustus tamen non sit: nam concubere cum muliere quis posset non ignorans qua cum rem habeat: non tamen ex electionis principio, sed ex affectu id faceret: qui sane iniuste quidem agit: non tamen est iniustus: sicut neque fur, licet furatus sit: neque adulter, licet adulterium commiserit. Simili modo etiam de alijs. Ex his itaque patet ad aures etiam Aristotelis monstrose fieri posse id, quod re ipsa monstrum non est: monstrosamque generationem esse valere viventis minime monstrosi: vere tamen inter monstra numerabitur tum illa muliercula, a capite usque ad mammae nigra, infra vero usque ad pedes alba; de qua Philostratus in vita Apollonij; b quam visam ceteri veluti portentum extimuere: tum etiam vir ille bicolor, cuius medietas ex æquilibrio summe foret nigra reliqua portio albedinem præferret eximiam; ad cuius hominis ita coloribus distincti a Ptolomæo Lagi Aegyptijs in Theatro propositi intuitum, ut ait c Cœlius, partim fusius riserunt, partim ut monstrificum quicdam auersati sunt.

a 9. Ethic.
cap. 6.

b lib. 3.
cap. 1.

c lib. 7.
ca. 18.

Monstri enormis origo, & causa prima esse in imaginatione parentum prohibetur; & multa de aureo crure Pythagore considerantur.

C A P. XLVII.

Crus aureum
Pythagoræ
vel apogonus
est.

Allegoria ex-
plicata.

ENorme vero monstrum præsertim, quod in Pythagora obseruauit antiquitas, quem ferunt aliquando nudatum femur aureum habere visum: si modo id inter apogonus referendum non est, aut potius allegoricam, quam naturalem caussam habuisse dicendum non est; significare siquidem volentes priisci sapientes Pythagoram in via morum, & sapientiae nequicquam errare, sed bene incedere, femur aureum illi scitissime attribuerunt: namque Platonem

*a In Euti
demo.*

nem legimus afferentem *a apud Scythes eos felicissi-*
mos, optimosque viros esse, qui in sui capitibus offe-
b aurum multum continent: quodque magis est mi-
rum, suis ex capitibus deauratis bibunt: & hæc intro-
spiciunt, verticem, frontemque suam manibus attol-
entes. Et b alibi ex Hesiodo statuenter hominum
primum genus aureum dici, non ex auro productum,
sed bonum, & pulchrum: coniectura hinc facta, quod
idem nos, heu quam a prisca illis degneres! ferreum
genus esse dicit: aureos vero, & bonos ipse solos fa-
pientes constituit, qualem Pythagoram maxime col-
luit antiquitas: quem propterea non inepte sanxit
aureo crure incedere. Sed si huius caussam physicam
assignare liceat, eam primo afferemus parentum ima-
ginationem: si enim sola phantasiæ vi passim vide-
mus in natorum vultibus, alijsq; membris suillæ, vini
rubri, nigri, aliarumque rerum imaginem depictam:
quid ni matre Pythagoræ vel vini flavi aurēū colore
referentis, vel aureæ alterius cuiusque rei desiderio
flagrante, pueri sui femur aureo colore pingere po-
tuit? Eadem sane caussam habuisse Damasceno scri-
bitur puella villosa, quam ex eo quod mater in ip-
so excepti conceptique seminis articulo in Diui Io-
annis camelina puelle induit figuram ex lecti oppo-
sitis fulcris, seu verius in Ecclesia pendentem, acrius
esset intuita; ut aperte testatur ex Petr. Hip. Sylu.
Maiolus. Et profecto eadem ratione sola vi vehe-
mentioris parentum imaginationis aliquando ex æ-
thiopibus parentibus fœtus albus enatus est, ac vi-
cissim ex candidis æthiops.

*e Part. 2.
cap. 7.
dier. cani-
cul. col-
loq. 3.*Scythes cur bi-
bant ex calua-
rijs deauratisPrimi homi-
nes cur aurei
dicti.Aurei femo-
ris caussa pri-
ma naturalis
ut sit pareu-
tum imagina-
tio.

*Secunda monstri enormis aureo femore causa, & origo
reponitur in exhalationem igneam de corpo-
re viuentis effluentem.*

CAP. XLVIII.

Alia vero insuper aurei femoris Pythagoræ, atque adeo monstri enormis origo, & caussa naturalis constitui potest exhalatio ignea, & crassa ex eo membro quum nudaretur confricato emergens, ipsumque ambiens in auri speciem; qualis est inter meteora Physicis relatus ignis ille fatuus non vrens, qui aliquando ambulantes homines insequitur: & sane profilire quandoque ignes huiusmodi ex animalium corporibus non semel obseruantum est:

Ignes ex humano corpore mire profluentes. ^a Cælius etenim Rhodiginus ^a in suis antiquis lectionibus Tiberij equum notat eius extitisse naturæ vt ore ^{cap. 5.} flammigare videretur. Ioachinus etiam ^b Fortius Ringelbergius confirmat sæpen numero per nigri equi ^b lib. ex collum se manum sursum, ac dorsum in tenebris duxisse, & vndique ignium scintillas erumpere conspexisse. Theodorici pater ex toto corpore quoque scintillas dicitur profundisse. ^c Apuleius, & ^d Valerius Maximus testantur Seruilio Tullio etiam tum puerulo dormienti flammati circa verticem emicuisse. Quin & ex Lucij Marij Ducis duorum exercituum capite concionantis flamma eluxit. ^e Cardani etiam relatu quidam monachus Carmelita id per annos tredecim perpetuos passus est, vt quoties capitium reducebat ad occiput, scintillæ ignis e capillis erumperent: atque ea de caussa ad conuiuia frequenter vocaretur. ^f Virgilius etiam id Ascanio contigisse, & Lauiniæ memorat; Ascanio quidem,

Cum

^c Lib. de
Deo So-
crat.^d lib. 1.^e cap. 6.^f 2.ænid

ver. 680.

varc.43.

Cum subitum, dictaque oritur mirabile monstrum;
 Namque manus inter mastorumque ora parentum,
 Ecce leuis summo de vertice visus Iuli
 Fundere lumen apex, tactuque innoxiam molli
 Lambere flamma comas, & circum tempora pasci.
 Nos pauidi trepidare metu, crinemque flagrantem
 Excutere, & sanctos restinguere fontibus ignes.

g 7. æneid. Lauiniæ vero, dum & posterius concinit,
 imit.

Præterea castis adolet dum altaria tædis,
 Et iuxta genitorem astat Lauinia virgo,
 Visa (nefas) longis comprehendere crinibus ignem,
 Atque omnem ornatum flamma crepitâte cremari;
 Regalesque accensa comas, accensa coronam
 Insignem gemmis; tum fumida lumine fuluo
 Inuolui, ac totis Vulcanum spargere tectis.
 Id vero horrendum, ac visu mirabile ferri.

b 3. cæl. t. Alexandrinus Medicus b Philalthei testimonio af-
 com. 31. seuerat a vertebra coxae in laborante coxendice i-
 gnem exiluisse, oculofq; inspicientis combussisse. At
 vero ego pluries audiui a Iosepho patre, se, dum iu-
 venis in Insula Corsicæ Medicinam faceret, Fran-
 cisco Guido Iurisperito, artificiosæ memoriæ mon-
 stro mémorabili, nullique hominum comparabili,
 familiariter vsum; quem sæpenumero, dum nudus
 in lecto recumberet, casu brachia frictione manu-
 um lœuigantem, flamas euidentius excutere con-
 fueisse, quam si aridæ truncum hederæ virentis lau-
 ri baculo vehementissimo, concitatissimoque nisu
 attruiisset. Quinimmo dum Pisis agerem publicus
 Philosophus superioribus annis ab Antonio Cian-
 fio Bibliopola Pisano audiui se bis, dum subucu-
 lam nuncupatam exueret arctiore, flamas e dor-
 so, & brachijs cum crepitu efflasse ita vt vniuersa fa-

Secunda caus
fa physica
cruris aurei
Pythagoræ

milia præsens miraretur. Hoc idem frequentissimo in more positum fuisse Maximo Aquilano medico insigni Petrus Lupius inter Pisani Gymnasij professores non indoctus eius nepos amplissimo testimonio mihi retulit. Sic ergo Pythagoræ contigisse potuit ut dum nudaretur, frictione femoris confertim ex aperitis poris flammulenta exhalatio prodiens aureo colore membrum illud inficere videretur.

Tertia monstri enormis aureo femore caussa, & origo
resoluitur in morbum regium.

C A P. XLIX.

Potuit etiam Pythagoræ femur aureum astatibus apparuisse, quia in eam partem quavis de causa flauæ bilis portio decubuerit ieteritiam, morbumq; regium particularem in eo membro procreans; nouimus etenim arquato illo morbo affectos aureo colore mirifice cute tenus infectos esse; ac circa vllam erysipellatis præsentiam solummodo tingu; Quod autem ceteris passim toto corpore ab obstructione fellei meatus flauus, aureusque color innascitur, quid ni Pythagoræ soli femori contingere potuit? aureas vero illas glandes ^a Plutarchi testimoniæ palma defluxas, putauerim esse fructus palmæ ob nimiam maturitatem flavescentes in lapido fam substantiam commutatos; fungos enim, & stirpium frondes, fructus, & stipites nonnunquam lapidescere, notum est viris mirabilium naturæ studiosis; flauos autem palmarum fructus lapidescentes in substantiam aureæ consimilem permutari neminem latere censeo.

Aureæ glan-
des vt
palma phy-
sice defluxe-
rint.

^a Opus de
Pyth. o-
rac.

Quarta

*Quarta monstri enormiter pilosi cauſſa, & origo
ex crassitie, & fuliginum copia extrudi-
tur; ubi plura de corde piloso.*

C A P. L. bifiū

AT vero monstri ob corporis villoſi, aut barbæ
precocis enormitatem origo, & cauſſa alia
ex conditione materiæ deduci poterit; quum enim
videamus infantes molliflaminis pilis cute tenus enaſci;
sed euidentiſſime in capite, supercilijs, & palpe-
bris; quod obſeruat etiam ^a Aristoteles; vbi mate-
ria illa fuliginosa in materno ſanguine plurimum
abundauerit, ex quo foetui corpus conſtituitur; ra-
tioni conſonum eſt multo pluribus, & crassioribus
longioribusq; conſuetu more totum corpusculum
infantis enaſcentis pilis conuertiri: ſi enim homo in
trinſecus monſtrum enorme fieri potuit piloſo cor-
de; quum in eo viſcere nullus a natura pilus enaſci
conſueuerit; profecto quum monſtroſa enormitate
ob ſolam exuperantiam excrementosæ fuliginis in
humano corde pili multi aliquando generari po-
tuerint; quid ni ab eadem cauſſa foetus humanus,
cuius cuti naturaliter pili, eti ob tenuitatem, ac bre-
uitateni cæcutientibus inſensibiles, enaſcuntur; to-
to corpore piloſo, vel etiam vultu barbato, euiden-
tibus ob crassitatem, longitudinem, ac multitudinem
velleribus, exoriri poterit? pilorum enim abundan-
tiam, & hiſutiem prouenire ab excrementorum co-

^b de ge. ^a n.c.6. ^b 4.de ali. ^c cap. 43. pia, quam vt effectus cauſſam ſuam indicat, mo-
net ^a Aristoteles. Sed plerosque homines corde Homines cor-
piloſo extitiffe, vel ^b Bonamici obſeruatione monent de piloſequi.

clarissimi scriptores; Cælio ^c enim Rhodigino scri-

^{c Lib. i.}
cap. 16.

bunt autores Græci Hermo ^{enem}, cuius de Rheto-

rica libri extant, cor habuisse hirsutie, ac magnitu-

dine extra mortalium reliquorum rationem insigne.

Id ipsum fere de Leonida in Paralellis afferit Plutar-

^{d Paral. 4.}

chus ^d ex Aristidis Primo Persicarum rerum; nem-

pe quum Persæ in Græciam adduxissent innumerabili-

lem hominum exercitum, missus est Leodidas a

Leonida for-

titudo.

Spartanis cum trecentis militibus: Is ingruente pran-

dentibus barbarorum multitudine, ijs conspectis,

dixit ad suos; sic prandete ut cænaturi apud inferos;

factoque in barbaros impetu, multis confixus

hastis in ipsum Xerxem contendit, eique diadema

auellit: Mortui cor barbarus secans, hirsutum re-

perit. ^e Plinius item Aristomenem Messenium, qui

^{e Lib. ii.}
cap. 37.

tercentum occidit Lacedæmonios, memorat con-

uulneratum, & captum semel per cauernam Latoniarum euasisse, angustos vulpium aditus secutum;

iterum captum, sopitis custodibus somno ad ignes

aduolutum lora cum corpore exussisse: tertio capto

Lacedæmonios pectus disseccuisse, hirsutumque cor

repertum fuisse. Si ergo enascuntur homines hirsu-

corde ex fuliginoso excremento non purgato, &

lentore nimio cordi adhærente; quid ni fieri

possit infans in utero pilosus, atque etiam

barbatus, fuliginum copia vel

per vniuersum corpus

disper-

fa,

vel ad faciem

delata?

*Quinta monstri enormiter pilosi origo, & caussa
ex parente pariter piloso perenda est.*

C A P. L.

EX pilosis parentibus vel vtrisque, vel uno filios hirsutos exoriri probabile satis est; quum semper natura studeat effectus suis caussis consimiles pro creare; quam veritatem mirifice comprobat pilosus infans ex muliere glabra ab vrso compressa editus; cuius historiam ex Delrio, Saxone Grammatico, Ioanne, & Olao Magno, vtroque Vpsalensi Episcopo, licet alibi tactam, hic breuibus repetere necessarium duximus: nempe in Suetia puellam eximiæ pulchritudinis, ancillis comitatam, quum extra opidum ad recreandum animum exiuisset, ab vrso mire magnitudinis ancillis consternatis, amplexam, raptamque, & molliter vnguis receptam ad specum in nemore abditum delatam fuisse; atque in summo timore ab vrso amante ad concubitum ex-
Puella ab vr-
petitam; bruto commistam, a quo carnibus crudis lo compres-
quotidie venatu captis enutriebatur, vtero gestas- fa pilosum
se, ac partu edidisse monstrum pilosum membris hu- infantem
manis; quem infantem, a venatoribus imperfecto
vrso, ad patriam delatum patris nomine vrsum ap-
pellauit: ille autem parentis necem inultam non
passus est; adolescens enim venatores illos intere-
mit: Postea vero ex accepta vxore filium genuit no-
mine Tregelum Sprachaleg, a quo Vlfo genitus est
Suenonis Danorum Regis pater. Ita ergo satis con-
stat ex piloso parente hirsutum filium posse procreari.

*Sexta monstri enormiter lapidescentis origo, &
caussa ex intemperie, ac materia
ineptitudine deducitur.*

C A P. L I I.

Monstrum autem illud foetus in utero materno
enormiter lapidescentis aliam profecto nul-
lam causam habere potuit, quam eam, ex qua in hu-

Pueri lapide-
scentis origo. mano corpore lapides procreantur, siue in renibus, si-
ue in vesica, siue in iecore, siue in alio viscere; hu-
iusmodi vero caussa gemina est nempe materia cras-
sa, densa, terrenarumque partium vbertate afflu-
ens; & calor seu etiam frigiditas excedens; calor e-
nim resoluens tenuiores partes in halitus, crassiores
in tophaceam substantiam indurat; sic plerisque a-
renum calore nimio creantur lapides; vt ex terræ lu-
to ab igne in fornace lateres: frigus etiam nimium
exprimens partes tenuiores, crassas item cogit in la-
pidosam duritiem; sic noui Genuæ bis e genibus e-
ductam tophaceam substantiam Catherinæ cuidam

Frigore vt la-
pides fiant in
humano cor-
pore; vetulæ, cuius historiam in Doctissimo suo ^a Dc Lib. 4. c.
Consultatione Medica libro attexuit solertissimus,
idemque, dum viueret, mihi obseruatissimus
Bartholomæus Turrianus in hanc sententiam,
Hoc anno M D C. Catherina nostra etatis sue nona-
gesimo abscessus in utroq; genu habet; quorum alter a
Dominico Locella Chirурgo nostro legitima occasione
setas, pro humore materiam non solum gypseam, sed
fere lapideam in frustula diuisam, marmoris rupti
fragmenta referentem, protulit: quæ materia adeo tena-
citer adhærebat, ut ope volvella fuerit paullatim sciun-
genda.

^b inf. 6.

genda In qua sane vetula, & inqua parte corporis non nisi ab intemperie impense frigida in crassam, & viscidam materiam agente huiusmodi lapidea substantia generari potuit. Sic plane semilapidei puelli, quorum superius historias attexuimus, non aliunde ortum habuere, quam ex materia seu seminaria, seu menstruali, seu etiam vrraque nimium viscida, & crassa, terrenæque substantiæ participes in quam vel impense calida vteri intemperies agens, eius partes subtiliores dissipauerit in halitus, erasiores vero adusserit in tuphum; vel frigidior siue vteri eiusdem constitutio, siue aeris eo quomodo cumque ingressi consimiliter operans, partes tenuiores expresserit, & crassiore indurauerit in lapideam consistentiam. Quod enim a Disertissimo ^b Bona-
b 4. de ali. mico assertur eorum foetuum ita dispositam fuisse ^{Bonamicus} notatus.
c. 42. in fi. materiam ut mortua femina, concreceret, & exiens ex vtero lapidesceret, historiae non respondet; nam alter Thuani foetus e matre viua lapidescens eductus est ope chirurgica, qui durus in vtero sentiebatur: alter vero Alibosij non modo lapideus ipse fuit per viginti & octo annos a conceptu in vtero manens durus, & grauis; verum etiam vterus testaceus compertus est: indicium non ab aere solo, sed ab intemperie vteri frigida saxeam duritiem foetui communicatam fuisse. Nouimus plerasque materias intra viscera terræ molliorem substantiam nactas, que securi facile secantur; aeri expositas protinus in durissimos lapides commutari: concedimus item viro subtili pituitam gypseam ex capite in dentem extrinsecus illapsam, tacto aere, statim dentis duritiem accepisse; at confiteri non possumus ita repente a solo aere infantes illos monstruosos lapidosam duriem

ritiem contraxisse; quando experimento constat eos illam nondum aere tacto intra uterum habuisse. Ceterum humana corpora ob solam ambientis aeris intemperiem lapidescere autor est ab experimento doctus & Aristoteles; *Ad Lydiae metallam* ^{c de admittend.c.50.} inquit apud Pergamum existentia, que antea *Cra-*
sus confeccerat, bello quodam exorto, opifices confu-
giſe ferunt, qui obstructo illius loci ostio suffoca-
ti sunt; posteaq; longo temporis interuallo metallis
adopertis, vasa, quibus pro manibus ablueri o-
portunitate viebantur, in lapides conuersa inuen-
tuiſſe; & amphora, & vasa reliqua huiusmodi, quo-
cumque liquore plena fuerant, una cum hominum ca-
daveribus præterea in lapides conuersa vulgo produntur.

*Monſtri Multiformis in eadem ſpecie ſubſiſtentia pa-
 tefit*; ubi de capite virili mulieris corpori
affixo; & de Hermaphroditis
mira quadam explanantur.

CAP. LIII.

SVNT nihilominus in monstrorum genere vitientia illa reponenda, quæ membris constant diuersæ naturæ cum deformitate raro contingentia; quæ propteræ multiformia nuncupantur. In hoc autem cœtu ea primum ſe ſe nobis offerunt, quæ membra obtinent in eadem ſpecie diuersum ſexum referentia; quæ monſtra duas habent differentias; in prima quidem ſpeciei mulieres ponendæ ſunt barbato capite; ſuperiori enim ætate huiusmodi tulit, & aluit Germania monſtrum caput habens a femineo distan- tissimum, virile proſum, capillis crassis breuibus, & nigris; barba ſpiſſa, craſſa, nigra, promiſſa; facie toroſa,

torosa , vno verbo, tota & summe masculea ; sed reliquo corpore feminineo , molli scilicet , glabro , candido , mammis in pectori turgentibus , abdomine , coxisq; magnitudine feminineis ; nullo membris , sexusve musculi vestigio ; pudendo vno feminineo .

Talem fuisse Venerem , cuius simulachrum barbatum apud Cyprios memorat + Macrobius . In altera

+ 3. Sat.
cap. 8.

specie monstrorum plerique viri clarissimi reponunt omnes Hermaphroditos . Nos non audemus omnes Hermaphroditos inter monstra collocare , tum ob eo- frequentiam , tum quia plerique nullum praef- ferunt naturae peccatum ; in quo monstri naturam su-

Hermaphro-
ditos omnes
monstra
non esse .

^a cap. 5. & ^b pra ^a consistere vidimus . Et certe si utriusque seminis , paterni scilicet , ac materni vis ita vigeat , ut in organizatione conceptus utrumque suum texum integre constitutat ; quomodo natura generans peccare dicenda est , si sibi simile utraque perfecte procreat ? certe omnes vno iam concinunt ore Philosophi , generare sibi simile esse perfectissimum opus naturae ; b Aristotelesque vim generandi sobolem sibi consimilem solis perfectis animantibus concessit :

^b 2. de-
an. t. 34. ^c Lib. 7. c. 3. Quare inter monstra non refero cunctos Hermaphroditos , assentiente Plinio , c qui eos in prodigijs habitos , sua vero tempestate in delicijs haberi monuit : speciatimque illos Androgynos monstra esse non dixerim , quos in Africa ex Aristotele admonet esse .

^d Lib. 7. c. 2. in fi. Plinius ^d dextra mamma virili , sinistra muliebri , vicibus inter se coeuntes . Et quæso quæ deformitas est in corpore habente utrumque sexum , eumque completum , & naturali sede ? Quam notam imperfectionis , quodve peccatum admisit natura , aut qua ratione impedita fuit , dum procrearet Hermaphroditū illum , qui testimonio ^e Montui viro nupserat

^e I. Theor.
med. c. 6.

Y rat

rat, ex eoque filios, & filias susceperebat; & suas ancillulas comprimere, ac in illis generare solebat? Peccauit non certe natura, dum alteram Androgynam constituit, quæ anno Domini M D LXI. in Scotia herili filiæ vterum impleuit: Peccauit certe Androgyna tum prior illicita sibi ancillarum venere utens: tum hæc posterior suæ custodiæ commissam heram constuprare ausa. Sed Androgynos illos monstra existimo, quibus neuter sexus ob exilitatem perfectus est: aut quibus alter longe a naturali suo loco transpositus est: prioris generis illud monstrum fuit, de quo historiam texuit Columbus ^f illustris ^f Lib. 13. anatomicus inquiens, Femina erat æthiopica mulier, earum quas Cingaras vocant Longobardi: hæc neq; agere, neq; pati commode poterat: nam vterq; sexus imperfectus illi contigerat suo magno malo: penis namque minimi digiti longitudinem, crassitudinemque non excedebat: vuluæ autem foramen adeo angustum erat, vt minimi digiti apicem vix intromitteret: optabat misera vt hunc illi penem ferro euellerem: quippe quem sibi impedimento esse dicere, dum cum viro coire exoptabat: optabat enim vt vuluæ foramen illi amplificarem; vt viro ferendo idonea esset: ego vero, qui horum vasorum discrimen intueri sæpius cupiebam, verbis detinui. Hæc ille. Duo autem alia, quæ refert Androgynorum exempla, mihi ob rationes allatas proprie monstra non sunt. Sed posterioris generis monstrum Androgynum illud est, quod habet vteri foramen in podice: quemadmodum enim ^g supra vidimus, Nursiæ ^g Lib. 1. c. natum fuisse puerum, cui podex nullus erat in posticaria parte: sed apertus visebatur in anteriori corporis regione: Et quemadmodum ex ^b Aristotele ^b gen. an. c. acce- ^{4. de} ^{4. in fi.}

Androgynū
monstrum
quale sit.

accepimus tum iecur in sinistris, & lien in dextris visum esse locis permutatis: tum pueris quibusdam genitalis postremum, & meatum qua excrementum vesicæ transit, non eodem tetendisse: ast infra meatum illum translegisse; ac propterea illos demissis clunibus mingere, qui testibus paullo in superiore partem retractis, videntur longe distans simul & maris habere genitale, & foeminæ: tum vaccam fuisse Perinthi, cui cibi excrementum extenuatum per vesicam transmittebatur: dissecatusque anus propere coalescebat, nec resecando euincere vitium poterant, scilicet recto intestino finiente a prima constitutione vaccini fetus cum collo vesicæ in ostium matris: Quin ut nouissime retulit mihi Iacobus Zabarella. Simplicium Lector in Patrio Lyceo clarissimus, famulâ habuit ipse, quæ carebat ani foramine, ac nulum toto suæ vitæ tempore alui excrementum emisit; sed vrinas mingebat crassas ac turbulentas in magna copia; idque post mortem eius mulierculæ, quæ ad senectutem vixit incolumis, audisse se testatur a propria matre, insigni matrona, & lectissima femina; ut inquam ancilla hæc sine podice alui excremeret per vrinam excrenebat; quid ni fieri possit hermaphroditus, cuius sexus muliebris foramen habeat vel in podice, vel illi copulatum? Huiusmodi certe fuisse duos illos oportuit, quorum historias texuit Phlegon Trallianus inquiens; *Dorotheus Medicus in commentarios suos retulit Alexandria in Aegypto Cinandum peperisse: factumque conditum miraculi causa afferuari.* In Germania quoque in exercitu Romano, quem T. Curtilius Mancias duxit, seruus militis peperit: Athenis Conone præside, Rome Q. Volusio Saturnino, & P. Cornelio Scipione Coss. scilicet hic parere, &

Lib. de mir. & longæ. *Dorotheus Medicus in commentarios suos retulit Alexandria in Aegypto Cinandum peperisse: factumque conditum miraculi causa afferuari.* Seruus militis ut parere potuerit.

Cinædus qui parere potuerit.

antea concipere potuerunt, qui hermaphroditi erant monstrose vteri meatum occultum in podice, vel potius cum podice coniunctum obtinentes ab ortu. Ab his parum sane absfuit hermaphroditus ille, qui Columbi anatomici relatu foramen habebat vulnæ consimilem, sed non penetrantem, inter anum, & testes, ubi sectio fieri consueuit ad educendum vesicæ lapidem. Sunt itaque monstra multiplicita in eadem specie diuersæ naturæ partes obtinentia.

Monstri multiformis in eadem specie, mulieris nempe virile caput habentis origo, & causa prima ex heterogenea seminis natura educitur; & de feminis vulgo in masculos mutatis: & de masculis effeminatis.

C A P. L I V.

MUltiforme illud monstrum, quod in eadem specie sub virili, & mire barbato capite glabrum, molle, ac plane feminineum corpus gestabat, cum mammis, sexu, & alijs partibus muliebribus, nullaque alia sub capite masculine; maxime oriri potuit eo quia virile semen, quod capiti constitendo, & efformando ex paterno capite materiam hauhit, pollens viribus paterno capiti simillimum probe suo munere functum in conceptu genuerit; at vero paterni seminis portio e corpore reliquo materiam adepta, & alijs infra collum patribus efformandis destinata, vires languidores obtinuerit / seu inopia, seu temperamenti discrasia / quam vt potuerit masculine bustum constituere: atque adeo feminine truncum virili capiti attexuerit in monstrum, in quo

Cer-

Ceruicem capiti voluit Natura virili

Iungere feminine am, geminasq; inducere formas;
 quia non potuerit masculum integrum, ac incœptum
 perficere. Sed neque iurarem hoc monstrum esse in-
 trinsecus androgynum: cuiusmodi puellæ, ac nuptæ<sup>Mulieres vt
in viros mu-</sup>
 illæ fuere plures, quæ virili membro emissæ in ma-
 tari queat.

a Pli. I. 7. sculos vulgo commutatæ dicuntur: de quibus ce-
 c. 4. leberrimi scriptores luculentissimum testimonium

b Lib. 7. perhibent: siquidem Plinius b alicubi scribit, Ex
 c. 4. feminis mutari in mares, non est fabulosum. Inueni-

mus in Annalibus P. Licinio Crasso, C. Cassio Longi-
 no Coss. Cassini puerum factum ex Virgine sub paren-
 tibus: iusque Aruspicum deportatum in insulam de-
 sertam. Licinius Mutianus prodit, visum a se Ar-
 quis Arescontem, cui nomen Areucus fuisse, nupsisse
 etiam, mox barbam, & virilitatem prouenisse, uxo-
 remque duxisse. Eiusdem sortis & Smyrnae puerum a
 se visum. Ipse in Africa vidi mutatum in marem nu-
 ptiarum die L. Cossium Ciuem Tisdritanum. Plini-
 anum hoc testimonium comprobat Agellius in

c Lib. 9. noctibus Atticis inquiens, c Libitum tamen est in
 cap. 4. in loco hoc miraculorum notare id etiam, quod Plinius
 f. Secundus, vir in temporibus etatis sue, ingenij, di-

gnitatisque gratia, auctoritate magna præditus, non
 audisse, neque legisse, sed scire se se, atque vidisse, in
 libro Naturalis historiæ VII. scripsit. Verba igitur
 hec, quæ infra posui, ipsius sunt ex eo libro sumpta;
 quæ profecto faciunt, ut neque respuenda, neque ri-
 denda sit notissima illa veterum poetarum de Cœnida
 & Cœneo cantilena. refertque statim verba Plinij
 nuper allata, sed posteriora parum immutata sic,
 Eiusdem sorte & Smyrnae puerum a se visum. Ipse in
 Africa vidi mutatum in marem die nuptiarum L. Cof-
 fitum

situm ciuem Tisdritanum : viuebatque quum prode-
rem hac. Hunc locum Plinij confirmat in suis Anno-
tationibus Dalechampius ita , Pontano Caietana mu-
liercula pescatoris per annos X I V . uxoris , repente vir
facta est . Idem contigit Aemilia coniugi Antonij Spen-
se , ciuiis Ebulani anno XII . postquam nupserat : sexu
mutato ea duxit uxorem , & liberos sustulit . Idem
& alteri mulierculae accidit , quum iam semel peperis-
set , temporibus Ferdinandi primi Neapolitanorum re-
gis . Baptista Fulgosius e olim Genuensium Dux in- lib. i.
clytus , Valerij Maximi clarus æmulator , agens de
rebus Mirabilibus infit , Miranda quoque res atate no-
stra contigit , Neapoli regnante Ferdinando primo : nam
quum Ludouicus Guarna Salernitanus ciuis quinque
filias suscepisset ; quarum natu maioribus duabus , alteri
Francisca , Carolus alteri erat nomen : postea quam ad
quintum decimum annum peruererunt , ambabus ge-
nitalia membra in marium morem erupere : mutato-
que habitu pro maribus habiti sunt , Franciscus , &
Carolus nuncupati . Item Eboli sub eodem Rege puel-
lae , que iam quatuor annos viro tradita , cum eo cubuit ,
sive ex confriicatione , sive ob aliam caussam , que igno-
ta sit , effractis membranis , que ut mulier videretur ,
efficiebant , virilia membra prodierunt ; domumque re-
uersa in iudicio dotem repetiuit ; virorum numero po-
stea habita . Albertus Magnus etiam huic rei fidem
facere videtur inquiens , ^d In quodam etiam nostri ^{d 18. de}
temporis nato testiculi intra pellem contenti erant su- animal.
perius , ita quod prominentia eorum representabat duo ^{tr. 2. cap.}
^{3.} labra vulvae muliebris ; & fissura videbatur esse in me-
dio clausa per pellem ; & quum putaretur esse puella a
parentibus , & deberet esse fissura ut habilitaretur ad
coitem , incisione facta , prosilierant testiculi , & virga ;
&

e l. 24. cap.
 de Vesica
 in f.

& postea duxit uxorem, & genuit ex ea plures filios.
 Sed haec non est mutatio sexus feminei in masculo.
 leum, qua de agimus; at masculinei latentis explicatio.
 Volaterranus in Philologia scribit his consentientia.
 Nos Romae vidimus Alexandri temporibus infan-
 tes geminos simul coniunctos aduersis inter se vultibus
 ac manibus in eodem corpore; qui tamen parum vi-
 xerunt: Nec longe post duo successere prodigia, que
 fidem omnem excedunt: Duarum virginum altera
 ex canis concubitu semicanem peperit: altera nuptria-
 rum die subito erupto genitali vir marito apparuit.
 Vterque igitur casus ad eundem Pontificem expiatio-
 nis gratia meo fratre Mario conciliante relatus, & Mi-
 noraurum quondam monstrum, & Plini*j* verba credi-
 bilia fecere, L. Cossatum in Africa factum ex femi-
 na mare in simili die se vidisse testantis.

In Bibliotheca etiam Angelica plures habentur
 Scriptores de mutatione puellarum in masculos, iux-
 ta historie naturalis veritatem comprobata, & de
 Androgynis, vel Hermaphroditis; quorum omnium
 multa recitantur exempla: viget autem nunc exem-
 plum Roma ad Turrim Sanguineam, ita vulgo voci-
 tatam, de Aromatari*j* filio, qui ex femina circiter
 menstruorum eruptionem anno etatis XIII. factus
 est masculus; quem genitalia, que in feminis, ut
 aiunt Medici, & Anatomist*a*, intus manere solent,
 ordine inuerso, exierint. Hic in Baptismate Anna
 sub nomine femineo nuncupatus fuit, atque ad XIII.
 etatis usque annum, femineum retinuit vestitum;
 nunc vero masculo vestitu indutus, idem retinet no-
 men, imberbis tamen, ac mirum in modum corpulen-
 tus, & obesus, tertium ac vigesimum annum agens.
 Hunc se vidisse nuper mihi testatus est eruditus

L. Pignorius, duam Romæ esset annis non ita multis. Ac nouissime legere potui ex Annalibus Colmariensibus M CCC XI. mulierem prope Bernam in villa decem annis viro cohabitasse; & quum a viro cognosci non posset, iudicio spirituali a coniuge separatam fuisse: quæ Romam proficiscens anno Iubilei, Bononiæ a Chirurgo scinditur in vulua; e quo vulnere virga virilis cum testiculis egreditur: Domum reuertitur; vxorem dicit; opera rustica facit; cum vxore congregitur legitime ac sufficienter. Ceterum in proposito vulgari plurium Medicorum sententiæ non subscribo de caussa mirabilis huius mutationis nuper tacta; non enim vulgo assentiri possum afferenti collum vteri foras in virginem profilire, & testes abditos exerci: tum quia collum vteri nullam cum pene habet magnitudinis, aut figuræ proportionem: tum quia collum vesicæ prope vuluam in vteri collo implantatum non longe a pæputio noui masculi conspiceretur: tum quia testes nullo scroto integerentur; quum extra vterum sint, in corpore femineo, quod oculata fide nos docuit anatomæ. Quare dicendum, androgynos abditum sexum masculineum per vteri foramen exerentes illo occluso ex feminis in viros vulgo commutari: at nobis occultum sexum exerere, & pristini foramen novo impletentes ferme oblitterare. Nec alia ratione masculus vicissim femineam naturam induere potuit, quam quod Hermaphroditus occultum feminae sexum exeruerit, aperto imo ventre: cuius historiam non nisi c. attulit Ausonius.

„ *Vallebone res nota, & vix credenda Poetis;*

„ *Sed quæ de vera promittur Historia:*

„ *Femineam in speciem conuertit masculus ales,*

*c Epig.
68.*

- „ Panaque de Pavo constitit ante oculos :
- „ Cuncti admirantur monstrum ; sed mollior agna
- „ Astitis in tenerum de grege versa marem :
- „ Quid stolidi ad speciem nota nouitatis haberis ?
- „ An vos Nasonis carmina non legitis ?
- „ Cænea conuertit proles Saturnia Consus ,
- „ Ambiguoque fuit corpore Tiresias :
- „ Vedit semizirum fons Salmacis Hermaphroditum
- „ Vedit nubentem Plinius Androgynum .
- „ Nec satis antiquum quod Campana in Beneuento
- „ Vnus Epheborum virgo repente fuit .
- „ Nolo tamen veteris documenta arcessere fame .
- „ Ecce ego sum factus femina de puer .

*Secunda causa eiusdem monstri multiformis, & origo
excutitur ex defectu seminis masculinei.*

C A P. L V.

I Dem vero monstrum in eadem specie multiforme fieri quoque potuit ob defectum paterni seminis quoad illam partem, quæ a membris masculineis infra caput existentibus materiam, primamq; sui originem sumere consuevit ; & eiusdem conditionis, ac naturæ membra in fœtu efformare ; quippe semen a solo patris capite materiam, ortumque deducens viribus integris masculineo capiti efformando in conceputu sufficere potuit ; sed aliarum partium constitutionem, conformatiōneve feminei seminis parti spirituosæ relinquens, licet eam in operando gubernet, vel necessatio ei quomodocumque agenti coopetur, ad masculinearum tamen partium procreationem

Z attoh

778 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis,

attollere non potest; vnde monstrum enascitur, in quo construendo natura masculine capiti bustum muliebre coniunxit, ac tumidas induxit mammas, cunctis emollitis membris inferioribus; vt propterea desierit in feminam masculus barbatus superne: Consimili plane ratione haud raro factus fuit opposito modo infans solo sexu masculus in corpore molli, ac plane femineo; quia semen masculine e paternis genitalibus primordiale material habens, ijsque formandis in foetu destinatum, viribus polens, conceptui sexum masculine indidit; cui reliquum femineum corpus attexuit, ob imbecillitatem, ac penuriam reliquarum partium feminis, quae a residuo corpore patris primogeniam naturam obtinuere; in quam originem lepidissime Poeta lusit inquiens,

Dum dubitat Naturamarem, faceret ne puellam,
Factus es o pulcher pene puella puer.

Tertia monstri multiformis in eadem specie origo, & caussa refertur ad parentum imaginationem.

C A P. L V I.

Vehemens quoque parentum imaginatio multiplici huic in eadem specie monstrorum caussam originis exhibere potest, spectro nimirum monstris eiusdem speciei phantasiae parentum alte impacto, & inde spiritibus impresso, quicumque in semine foetu organizaturo comperiuntur; atque animae feminis, virtutique formatrici communicato; siquidem talis imago facile corpusculo foetus imprimi poterit, ac monstrum multiforme in humana specie

con-

constituere : si enim parentum phantasia potest in humano conceptu fructuum, brutorum animantium, vini, & aliorum inanimorum imagines procreare, quæ tantopere dissident ab humana substantia; quid ni parentum imaginatio monstrosæ figuræ formam in eadem specie multiplicem, masculine capiti femineum corpus subiiciens, efformare poterit?

Quarta origo, & causa monstri uniformis in eadem specie ad parentis consimilem naturam attinet.

C A P. L V I I .

SI quis autem parentum monstrosam figuram habuerit in eadem specie multiplicem, næ consimile sibi monstrum, si sobolem suscipiat, generare valebit; adeo satagit omnium quarumcumq; rerum natura consimilem sibi effectum procreare: ac certe si Germanicum illud monstrum quispiam maritus subactum impleuisset, nullo negocio monstrum eiusdem naturæ filium suscepisset; haud quidem necessario; quia si paternum semen validum fuisset, viribusque maternum superasset; masculus perfectus inde genitus videretur; at monstrosæ matris semine masculine semini præualente, inde nil nisi monstrum pariter in eadem specie multiforme oriri valeret. Ita ergo pluribus de caassis exoriuntur monstra in eadem specie multiformia. Reliquum est modo ut ad multiformia monstra, diuersas animalium species referentia, deueniamus, ante omnia illorum realem existentiam ex historicis haurientes.

Monstra multiformia, diuersas animalium species in eodem genere proximo referentia, non esse figura- ta, sed in rerum natura reperiri.

C A P. LVIII.

MUlto sane plura leguntur apud auctores mon-
stra in humanorum serie constituta ex parti-
bus mirifice referentibus dissimilia, variaq; nimium
membra viuentium diuersæ speciei, at eiusdem gene-
ris proximi ; genus autem idem proximum appella-
mus animal terrestre gressibile perfectæ naturæ ; siqui-
dem ante omnia ^a Maiolus Episcopus in opere suo ^{a Collo-}
Dierum Canicularium , & ante illum Fulgosius ille ^{qu. 7.}
olim Genuæ Dux inclytus, asserit Frusinone ortum
fuisse agnum humano capite C. Aurelio, & P. Sulpi-
tio Coss. Belluina capita hominibus fuisse confitetur
idem ^b Episcopus : ac speciatim equino capite com- ^{b colloq.}
pertos homines testatur Arrianus apud Ramusium . ^{2. t. 1. lib.}
Narrat Petrus Damianus Archiepiscopus Rauen-
nas, & Cardinalis, Robertum Gallorum Regem pro-
pinquam sibi copulauisse in vxorem ; ex eaque fusce-
pisse filium anserinum per omnia collū , & caput ha-
bentem. C. Lycostheni, In agro Cōstantiensi mulier
humano capite leonem peperit. Eadem auctori, In
Germania prope Lauffenburgum oppidum in fini-
bus Heluetiorum ad Rhenum fluum situm, natus
est infans manibus ac pedibus anserinis , horrendo
capite , in has effigies.

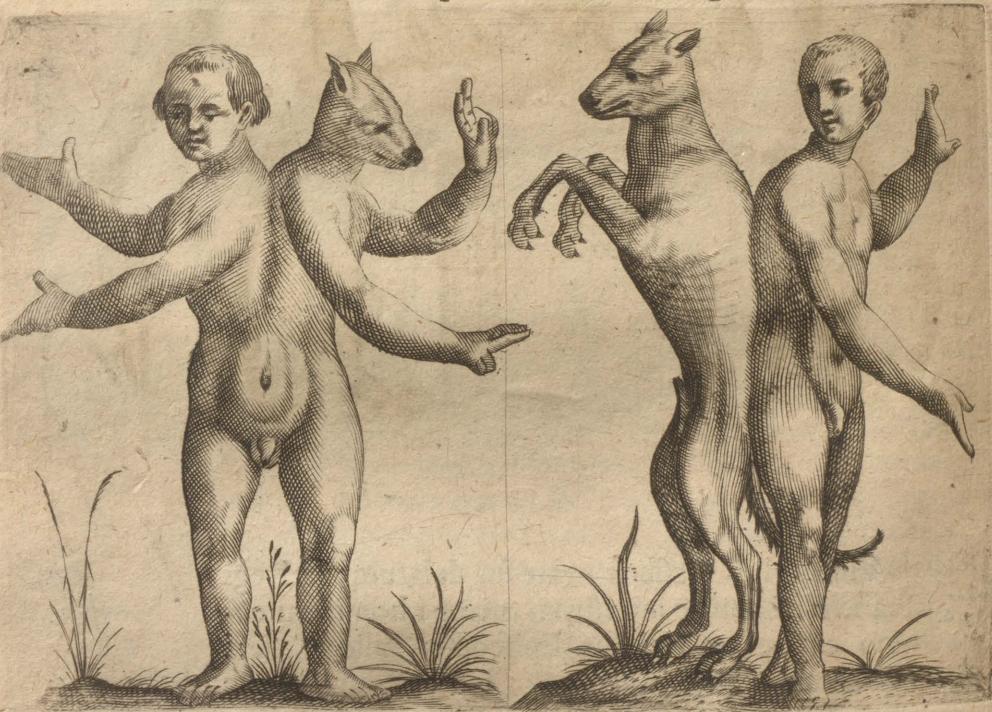

Spec.na-
 tu.li.31.
 cap.126.
 ad collq.
 7.li.8.c.
 42. cap.
 46.   Vincentius & asserit ætate sua delatum esse Regi
 Franciæ Ludouico monstrum, nempe hominem ca-
 nino capite. & Maiolus Episcopus Iulio Cæsari
 fuisse equum humanis anterioribus pedibus; neque
 alium dorso excepisse legit apud Suetonium, Plutar-
 chum, Plinium, Solinum, afferentes mira illum cele-
 ritate ex Italia in Belgas profectum. C. Lycosthenis
 relatu, In Albania ignobilis muliercula monstру-
 bis gemini corporis est enixa, auersis vultibus, &
 cor-

182 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis

corporibus sibi cohærens : Ante quidem effigies hominis integra , corporisque membrorum homine distincta , retro vero facies canis , similiter corporis , & membrorum proprietate integra .

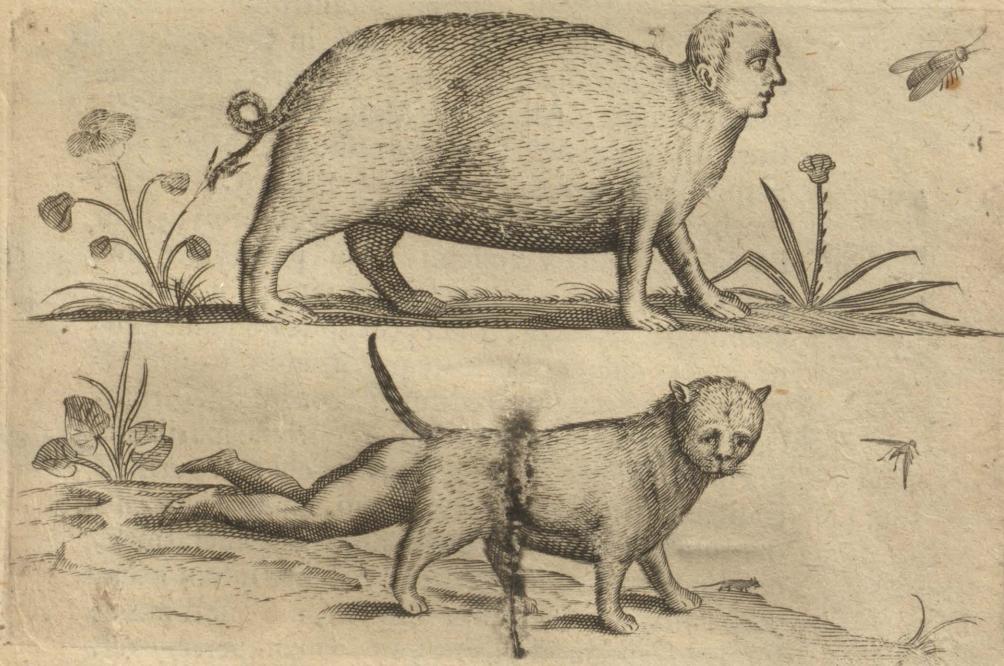
Gualtherio quoque chronistæ ex Rubeaquense Anno Dñi circa finem imperij Lotharij Cæsar is , qui fuit Saxoniæ dux , mulier partum edidit specie hominis , & canis corporibus integerrime coniunctis , dorso connectis , ac dorsis spina solidissime congregatis .

Porca

Porca enixa fetum edidit humana facie. Idem
genus monstri paucos post annos exortum. Henrico
imperante sus fæta porcum peperit humano capite.
In Paroecia Legiensi matre sue natus est porcellus
e Lib. 24. habens faciem hominis. Paræi e relatu & Lyco-
cap. 12. sthenis in Eburonum quodam pago sus nephrendem
edidit facie, pedibus, manibusque humanis ; reli-
liquo autem corpore suem referentem. In Gallia,
consimile monstrum enatum.

1011.
1018.
1055.
1109.
1110.
1118.
1126.

f Maio. In f Rathstadio oppido in alpibus Noricis,
colloq. 7. Fulgos. I. quas Taurum incola vocat, infans cornutus na-
de prodig. tus est. Monstrum aliud in agro Veronensi editum,
2 l. 24. c. 1. Paræi g etiam obseruatione : fuit autem equæ par-
tus quadrupes humano capite, ad cuius murmur, va-
gitum 1233. 1254.

gitum, & confusum humanæ vocis sonitum accurrens ruris illius accola, & nouo attonitus spectaculo, execto ingenti gladio monstrum occidit: quam ob caussam ad iudicium tractus, & de monstrofi partus

Anno Dñi origine, deque occidendi caussis interrogatus, horrore, atque abominatione rei tantum se fecisse re
1274. spondit: quo auditio iudices suspicionem omnem de
1297. posuerunt. In factis Dominicanorum Colmarien-
1315. sium, natus est puer prope Lauffinberck habens ma-
1493. nus & pedes anseris, & caput monstrosum per omnia. Ibidem legitur paullo post in Columbaria equum fuisse, qui formam in se mulieris, marisque comprehendit. Albertinus Mussatus Patauinus Historicus, nuper Mss. Cod. recentitus, & Notis per-

petuis illustratus ab eruditissimo Felice Osio ait, Per hos dies, (Mense scilicet Maio Anni 1315.) in Porcilio Colonia Veronensi ex equa prodigium insigne exortum est, Foetus scilicet viuus, quadrupes equini corporis cum ceruice, & capite humanæ figuræ, quem cum balbutientem horrendo vagitu vir agrestis, cuius tugurio editus est, conspexisset, rurali simplicitate conterritus harpe continuo mutilauit, præfixo capite in pali acie secus accessum tugurij ad transeuntium spectaculum: qui insinuatione aliquorum ad Curiam euocatus, atque de generatione, & singulis inquisitus, curue sic repente ipsum necauerit; nihil præsumptione dignum, nisi quod metus solius inuasione id fecerit, in illo compertum est. amota cuiusque alterius delicti suspicione, quod sic in patulum monstrum edidisset, cui rem occultauisse tempus, & locus facultatem obtulerant.

Romæ puella innupta filium semicanem peperit, qui ab umbilico sursum versus humanam, inde vero deorsum

b VII. de Ge-
stis Italicorū
post Henri-
cum VII.
Cæs. Rubri-
ca VI. pag.
52.

‡ lib. 24. c.
de vesica.

Natura, & Differentijs. Lib. II. 185

k 14. de rer. deorsum canis exquisitam haberet effigiem: id mon-
varia. c. 64 strum memorant: Volaterranus, k Cardanus, l Pa-
t lib. 24. cap. 12. ræus, & alij plures.

Scriptum Volaterranus in Commentarijs Vrbani reliquit, sub Pio huius nominis III. Pont. Maximo, in Hetruria puellam quamdam, quod cum cane adamato stupri consuetudinem habuisset, grauidam esse factam, ac semicanem fætum edidisse, hoc est pedibus manibus ac auribus caninis, cetera vero hominem; remque expiationis gratia ad Pontificem fuisse delatam. Memoriae proditum est, relatu Magij

† lib. 1. suis in † Miscellaneis, Auenione, anno salutis hu-
c. 20.

Aa manæ

186 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis;

manæ M D XLIII. ex simili concubitu editum
esse monstrum , humano quidem capite præditum ,
sed auriculis , collo , brachijs , manibus veretro , par-
eibusque alijs quibusdam caninis : pueroram vero
fassam esse se a cane initam ; ideoque mox prid. Ca-
lend. Aug. iussu Francisci Gallorum Regis vna cum
cane amasio , vindicibus flammis facinus expiasse .

Cracouiae in suburbana villa , cui Nigræ nomen-
est , mulier puellum edidit collo , & auribus leporinis :
1444. diducto rictu spirantem : uno grandiore intestino to-
tum ventrem occupante : ceteris membris humanam
figuram habentibus . Anno M CC XXXIII .
ut antea notabamus , in Rathstadio oppido in Al-
pibus Noricis , quas Taurum incola vocat , infans
cornutus natus est ; vagitus atque ploratus eius qua-
tuordecim ante dies quam ederetur , auditus : Hæc
Lycosthenes . At Plutarchus Paradoxorum libro se-
cundo refert ex Aristotele , Aristonymum Ephesium ,
filium Demostrati , mulieres exosum , asinam iniisse ;
quæ suo tempore filiam peperit formo-
fissimam , Onoscelim nomine ,
quod sonat , asininis cru-
ribus præditam , in
has effigies .

Ad

Ad oppidum Bitterfeld vitulus in agro repertus
est oculis, naribus, & auribus humanis: vertice ton-
so, & miniato; rictu, & pectore vitulino: cruribus
anterioribus vitulinis, posterioribus humanis, & bre-
uibus admodum: sed vtrisque desinentibus partim
in vngulas vitulinas, partim in humanos digitos, qui
vngulis suberant, & separatim propendebant. In
Marchiæ villa Dammenuualde, prope Vvistock, co-
loni cuiusdam coniux monstrum edidit a Fincelio ita
descriptum, infans toto corpore fuit spadiceo colo-
re; capite cornuto; oculis crassis, prominentibus;
carens naso: patulo ore, quod longitudine spitamæ

1551.

Aa 2 di.

distantum erat; in cuius medio lingua candida eminuit, & quadrata; colli expers; caput enim scapulis accreuerat; corpus totum inflatum, & rugosum; brachia in lumbis hæserunt; pedes longe tenuissimi: ab umbilico autem species laxi intestini dependebat ad pedes. In villa Pomeraniæ Rekouu, vicina Rudio ad ostium Viadri, equi pullus natus est capite horredo, oculorum loco maculæ fuere subrufæ; aures pendulae, quales sunt canum sagacium, infimis auriculis cuti accretis; os erat monstruosum labris inflexis, ut duæ tudiculae compositæ, vnde lactari non poterat: collum erat tortum, & sinuosum, distinctis coloribus veluti catenis variatum; iuba implexa, plena plegmatibus: eo hinniente putabatur hinnire magnus caballus: accendentibus nobilibus toto corpore mouebatur, terram pulsabat, velut in rabiem versus, & quasi impetum in ipsos facturus, erectus stabat hinnitu terribilis: ciues, aut colonos ferre poterat, ijs accessum liberum permittens: cutis erat asperior, & villosa: in locum caudæ alta crista erigebatur, etiā mortuo pullo: pes imus anterior vnuſ erat humanus; alter nullus erat, sed tantum tibia manca, pedes posteriores erant equini: extinctus in triuio sepultus.

Anno Dñi In Pomeraniæ villa Rossauu, prope Passeluuualck sita,

1555. femina monstrum edidit horrendum; corpus erat vitulinum; caput glabrum, ac rotundum instar globi, ad simiæ similitudinem; mentum hirsutum; prominens lingua; pedes anteriores absque vngulis, solis globulis rotundis; posteriores bouilli; cauda sine nodis, ossea, & omnino immobilis. Basileæ Raura-

1556. corum puellus natus est crudeli aspectu; corpore quidem satis bene compacto, sed capite hirsuto cænem,

nem, aut cattum magis, vel simiam, quam hominem
referente: vixit semihoram circiter. In pago Cleis-
dorf, non procul a Pamberga, in prædio Viduae no-
bilis, Fincelio autore, Vacca enixa est monstrum
pedibus quatuor vitulinis; capite humano, virili,
atra barba; geminis auribus humanis; modicis ca-
pillis; pectore humano, & mammoso.

^m Paræ quo-
^{æ Lib. 24} que testimonio Bruxellæ in ædibus Iœst Dictzpeert,
^{cap. 12.} Vico Vuarmoesbroeet sus sex peperit nephrendes,

quorum primus monstrum erat capite, facie,

156.

anterioribus pedibus, & omoplatis ho-

minem referens, reliquo toto cor-

pore nephrendem: nam & ge-

nitalia feminæ suis ha-

bebat; ceterorum

more suilla-

vbera

fugebat: sed secundo sui ortus

die a plebe monstri diri-

tate incitata cum

matre confos-

fus est.

Horum monstrorum huiusmodi
fuerunt effigies.

Alber-

Alberti Magni temporibus in villa quadam vacca
vitulum semihominem peperit; pagani concursu fa-
cto pastorem quasi tanti sceleris consicum in iudi-
cium rapuerunt mox cum vacca comburendum: sed
oportune adfuit Magnus Albertus; cui propter Astro-
nomicæ artis multiplicem experientiam crediderunt
non humano aliquo scelere, sed stellarum certæ con-
stitutionis efficacia id generis monstrum editum fuis-
se. *In Sym-*
Plutarchus adolescentem pastoralem memo-
rat, qui sibi monstrauit equæ partum, superne ad cer-
posio.
uices usque, & manus humana forma; reliquas par-
tes

tes equinas habentem ; in morem hominum recens
 natorum vagientem. Idem in Aristotelis o Parallel.
 29. Paradoxorum libro secundo , quem desideramus , legit asin-
 p Lib. 25. nam peperisse puellam formosissimam , sed asinini
 cap. 32. q 3. de Pro cruribus præditam . p Cælij Rhodigini obseruatio-
 digijs ne apud Sybarim capella infantem peperit humana
 r de cad. facie , caprinis cruribus , ac veluti satyrum . Ex Po-
 3. 1. 7. s lib. 1. c. 6 lydoro q Virgilio legimus , ex Liuio , r Fabio con-
 t 3. de concep. fule , ex Valerio / Maximo , & ex Rueffo t puerum
 c. 3. natum cum elephanti capite , in hanc effigiem .

Paræi relatu , monstrum in Italia peperit , mulier
 Hebræa ; quod erat infans ore leonino , intusque eo
 dentibus duobus candidioribus , & alio quodam osse
 pectori gallinaceo non absimili deformatum poste-
 rius

192 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis,

rius ad regionem, vbi alias cauda propendere solet,
paullo tamen superius, habebat Characterem in-
star verucæ, ceteris omnibus erat homini ad natu-
ræ leges nato conforme; viuumq; septimanas quin-
que manebat.

In ditione Nouariensi ex muliere vetula natum
proditur monstrum cruribus, & pedibus bouinis,
residuo corpore humano; sed septem habens bra-
chia, totidemque capita vni busto affixa; uno capi-
tum auriculas hircinas, & oculum vnicum habente,
illumque in medio frontis ad instar cyclopum.

Puellam natam Leonina facie testatur

Paræus.

Vin-

Herodotus in Melpomene scribit, Herculem in antro quamdam inuenisse virginem ancipitis naturæ, humanæ, ac serpentinæ; superne quidem femorum tenus, feminam; inferius autem viperam: eam conspicatum Herculem, atque admiratum interrogasse nuncibi suas equas errabundas vidisset; illamque respondisse, se quidem illas habere; sed non prius reddituram ei, quam cum ipsa coiuisset; Herculem pro ea mercede cum femina concubuisse. Huic simile monstrum natum dicit Philostratus ex Pallade ac Vulcano Erichthonium nomine. Nouissime anno M DC XXIX. mense Iulio, in Ditione Patauina, prope opidum Montifsilicis, in Villa, cui nomen, Amolaradiema, vxor bubulci Domini Bernardi Grifalconi (ut mihi testatus est in scriptis clarissimus Laurentius Pignorius, & voce contestatus eruditione probitateque spectabilis Martinus Sandellius) peperit pueram, & exiguo tempore intercedente mox enixa est monstrum, quod erat integer felis, cui a parte postica dependebant duo integræ crura cum partibus coxarum hominis; quam humana appendicem catus retro post se trahebat:

Monstrum hoc in Vrbem Patauinam de-
latum, projectum fuit in fluuium Me-
doacum, ibique demersum; cuius
ea fuit effigies, iuncta cum
icone monstri suilli,
de quo supe-
rius.

Constat igitur reuera fieri aliquando in natura
partus mēm̄bra obtinentes diuersarum specierum
animalium perfectiorum partes repræsentantia.

*Monstri multiformis diuersas animalium species in eo-
dem genere proximo caussa, & origo pri-
mum deponitur ex apparentia.*

C A P . L I V .

AT verq monstri multiformis diuersæ speciei a-
nimallium perfectorum membra referentis o-
rigo est e multiplici caussa; ceterum in primis illud ob-
Monstra non feruatum volumus, non omnia, quæcumque in hoc
omnia vulgo genere monstra videntur, vere monstra existere; si-
apparentia. quidem

a 4. de
gen. an.
ca. 4.

quidem vt, ^a Aristotele doctore, ferarum partus nonnunquam caput habent, haud vere humanum, sed tamen humano simile; sic existimandum est mulieres edere posse fætus, qui capite, aut alia quapiam corporis parte varia brutorum animalium membra referant: Hinc plane, Physiognomi varios hominum ^{Physiogno-}
^{mi vnde mo-}
^{res hominū}
^{coniecen-}
^{tur.} mores, & inclinationes coniecentur ijs affectibus, ac passionibus cōsimiles, quibus eiusmodi bruta obnoxia esse conspiciuntur; quod apertissime constat ex ipsomet Aristotele in Physiognomicis. Verum ea similitudo, quæ multititudini plerumque de identitate imponere consueuit, virorum doctorum iudicio, quorum interest rerum existentiam, non apparentiam solum internoscere, ab identitate separari debet. Si qua ergo mulier foetum ediderit, cuius caput canis, aut bouis referat imaginem, ille haud protinus inter monstra reponendus est, nec puer dicendus vere cinocephalus, aut bouillo capite, sed humano ad ferini effigiem inclinante. Idem prorsus esto iudicium de plerisque belluarum filijs, quorum capita humana, vel alterius speciei esse vindentur. Quod enim scribitur ab ^b Aristotele, vnumquodque generans subcælesti in animantium serie viuens generare sobolem sibi consimilem, huic sententiæ minime refragatur; tum quia id assertum est de similitudine, seu potius identitatem speciei essentialis, & formæ interioris, quam substantialem nuncupant; non autem de similitudine speciei accidentalis, exteriorisq; formæ, quam figuram dicimus, & imaginem; de qua nunc agimus: quod vtrumque legimus ex ^c Aristotele: tum quia ibi solis viuentibus perfectis, ac non mutilis hoc attribuit ^d Aristoteles, vt generent viuentia sibi consimilia: Ceterum

Dubium.

Solut.

b 2. de
an. t. 34.
& 35.

e 2. de an.
t. 34.
d 4. de
gen. an.
ca. 3.

quæ sibi dissimilia procreant, id habent ob aliquod
impedimentum, quo prohibentur ne possint suum
finem integre consequi; agentia vero impedita re-
ferenda sunt ad imperfecta, & mutila; quippe illis
deest virtutis robur, quo tale superent impedimen-
tum. Sic ergo pleraque monstris consimilia non
bene vulgo inter vere monstra collocantur.

*Secunda causa, & origo monstri, multiplicita species
animalia referentis, ex imbecillitate gene-
rantis pendere demonstratur.*

C A P. L X.

Generantis
virtus ut va-
ria fit. a 4. de
gen. an.
c. 3. **A**ltera vero causa monstrorum partus animalium
varias species præferentis in parentibus
comprehensa ex ^a Aristotele pulchre haberi potest;
cui virtus generantis aliquando robusta est, aliquan-
do autem imbecilla, & secundum varios imbecillita-
tis gradus differenter affecta: Quum itaque gene-
rans homo simul sit viuens, animal, homo, mascu-
lus (exempli gratia) Lucretius, & tali figura,
conformatio neque corporis constitutus; ab ipsis om-
nibus attributis, & formis essentialibus proprias si-
gillatim vires obtinentibus in unum iunctis confa-
tarunt vniuersa vis generantis in se complectens omniū
propositorum virtutes omnes; quorum vis etiam sin-
gula in actu generationis, alijs quamcumque ex causa
ociantibus, operari potest. Quamobrem Lucretius
ille, ubi virtute polleat, optime subigens materiam
feminæ, seu fætus, ex ea generat viuens animal, &
hominem masculum sibi etiam in exteriori figura
consimilem: ubi autem primum gradum imbecilli-
tatis contraxerit in virtute configuratrice, atque
ad eo

adeo virtus indiuidui langueat (indiuiduum hic
 cum Porphyrio ^b sumo ex collectione omnium ac-
^{b cap. de}
 cidentium) non ita omnino materiei dominans ho-
 minem masculum procreat, sed tamen in figura non
 sibi omnino consimilem : vbi vero maiorem adhuc
 obtineat imbecillitatem, & cum indiuidui virtute,
 prostratum sit etiam robur ad sexum attinens, tunc
 homo Lucretius nec sibi similem in figura, nec ma-
 rem, sed hominem feminam sibi dissimilem procreat:
 sed vbi cum virtute sexus imbecilla vis indiuidui va-
 lida coniungitur, a Lucretio gignetur femina sibi
 consimilis in externa corporis, ac faciei figura: Ve-
 rum speciatim deiecta in Lucretiano semine virtute,
 speciei, foetus constituet ille non homini, sed ani-
 mali consimilem vel in parte aliqua, vel in toto etiam
 corpore: atque hinc oriuntur ex mulieribus virtute,
 masculi hominis imbecilla monstrosi partus vario-
 rum animalium naturam præferentes, modo vilio-
 rum, modo nobiliorum, prout virtus generatrix ma-
 iorem, vel minorem contraxerit imbecillitatem; ac
 modo in vna parte corporis, modo in alia; modo in
 pluribus, modo in paucioribus; prout modo languet
 virtus in vna particula seminis determinatum mem-
 brum foetus apta constituere, modo in alia; & modo
 in pluribus, modo in paucioribus; vnde cumque il-
 lam imbecillitatem contraxerit, siue ante ortū semi-
 nis in ea parte determinata, ex cuius residuo alimen-
 to primordiale material habet; siue in testibus, dum
 semen efficitur: siue post seminis ortum in utero mu-
 lieris. Insuper autem si adhuc debilior extiterit vir-
 tus agentis, eo quod iaceat eneuata virtus indiuidi,
 sexus, speciei, ac proximi generis; ac speciatim
 si langueat virtus animalis productiva; ab illo gene-
 rante

198 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis,
rante nec homo, nec animali simile, sed viuens quod-
dam generabitur carnis frustum rude, nomine mola:
& hac sane ratione procreatrum dixero monstrum
illud, quod hoc anno M DC XXX. die xxv. Maij
vespere natum est Romæ; vbi proxenetæ cuiusdam
vxor, in Platea Sciarræ nuncupata, quum duas edi-
disset molas, peperit magno cruciatu animal, cuius
caput, & pedes anteriores bufonē referebant, reliqua
pars corporis representabat piscē illum, quem Festus
Lingulacā, Plinius + Soleam, Passerem Venetus Fo- † lib. 9.
cap. 20.
līum, vel Passerem: quam historiā ex Vrbe Roma nu-
per habitā mihi communicauit eruditus Pignorius.
Sin ulterius etiam Lucretij virtus generatrix in debi-
litate prouehitur, iam nihil omnino generat ille ho-
mo, sed infecundum semen sterilis effundit. Mon-
stra itaque varia generantur in humana specie vario-
rum brutorum effigiem habentia, ob generantis se-
minis imbecillitatem deiecta virtute speciei, quæ in-
firma non potest partum parenti similem effingere;
quum illi adiuncta virtus animalis viuida conceptui
figuram animalis imperfectioris indere valeat; siqui-
dem omne agens Aristotele c. doctore agit quatenus c. 3. Phys.
l. 17.
est actū: agens autem imbecillum quum se habeat ad
validum ut id quod potentia est, ad id quod est actū;
quippe robur omne agendi est ab actū; propterea de-
bile agens robusto cedit in operando. Propositam
vero theoriam insinuavit aperte nobis d. Aristoteles d. 4. se-
ctio. pro-
bl. 13. &
alicubi dicens monstra exoriri a semine corrupto in-
vtero; corruptum autem semen alienam habere na- 14.
turam a generante; ac proinde illius seminis opera-
non gigni similia ei animanti, a quo effluxit: corrup-
tum autem semen non intelligit putrefactum; sed
illud, in quo langueat virtus speciei, vigeat sola ge-
nc

Robur omne
agendi ab
actū est.

nerica : licet ex corrupto per putrefactionem semine
in ytero sponte nascantur aliquando ranæ , ac ser-
pentes ; quas a mulieribus partu editas monstra vul- Ex corrupto
femine quid
gus appellat : Generans igitur homo vi sui feminis
quomodocumq; corrupti monstroflos partus, eos nō
vt suam prolem agnoscit ; sed vt alienam repudiat ;
quia genericam naturam, vt puta non sibi propriam,
sed alijs communem animalibus , alienam sibi op-
natur . Ita ergo caufsa monstrofi partus plerumque
vna est imbecillitas virtutis generantis in masculineo
semine residentis : quæ quidem imbecillitas , vt fre-
quentissime prouenit ab exilitate caloris naturalis
in semine degentis ; quam solam respexisse videtur
ibi Aristoteles , huiusmodi semen , a quo monstra
producuntur , corruptum appellans , atque putre-
scens ; quum putredo , & misti corruptio fit extinctio
caloris interni apud eumdem autorem : ita pende-
re potest ab eiusdem feminis quacumque intempe-
rie : siquidem virium robur qualitas est , natural-
temperamentum consequens ; quam eo quomodo- Viriū robus
cumque vitiato labefactari necesse est . quid sit .

*Tertia caufsa , & origo monstri multiformi animalium
specie elicitur ex degenerata feminis ani-
ma in naturam alienam .*

C A P. LXI.

Vbi autem feminis robur non solum remitti con-
tigerit , sed essentiam , ac formam variari , &
in aliam speciem vel secundum totum , vel secun-
dum partes degenerare ; hinc nullo negocio mon-
strofi partus , & varias animalium species referen-
tia

tia monstra contingere valebunt. Ac sane posse in alienam speciem semina mutari, apertissime constat in stirpibus, nam haud semel sata frumenta in locum degenerarunt, & frequentissime in filiginem, ac vicissim filigo in frumentum commutatur *a* Co-<sup>a 2. de re-
lumellæ, b Plinio, ac c Portæ: sic lolium vicissim
fatum vertitur in triticum; & linum in lolium; lo-<sup>b lib. 18. c. 8.
c lib. 11.
d lib. 11.</sup>
lium itidem in ordeum d Theophrasto autore, ac e obseruatione. Quod autem stirpium semi-<sup>e lib. 11.
f lib. 8. c. 8.
g In Mene-</sup>
*nibus in terra contingit, id ipsum animalium sper-
matibus in utero seminarum contingere posse pro-
babile est; nam Aristoteleo f decreto, & g Plato-
nico theoremate, utero, & matre animali utitur, vt
humo planta: quinimmo terra non mulierem con-
ceptu, partuque; sed terram mulier vicissim imita-
tur, ut pote natura priorem. Vbi ergo masculi se-
men in utero feminæ quavis de causa degenerau-
rit a pristina natura, eius anima in aliam speciem
commutata: si quidem totum semen huiusmodi mu-
tationem perpeuum fuerit, homo integrum animal
diuersæ speciei, non monstrum, sed veluti monstrum,
ut ait Plato in Cratyllo, monstrosa generatione pro-
creabit: sic mulier illa ex legitimo concubitu simum,
sic altera suem; sic alia vrsum, sic alia leporem pa-
rere potuit. Sin autem seminis aliqua portio tan-
tum degenerauerit in viliorum naturam, ac omnino
mutata fuerit in alienam speciem; si quidem a reli-
quo spermate segregata fuerit, duo animalia diuer-
sæ speciei ex eo femina pariet: ita mulier illa post
humanum caput membranis inuolutum parere po-
tuit serpentem, ac tertio suem: quanto enim pro-
pinquier ^t est suilli corporis natura corporeæ homi-
num substantiæ, tanto minus difficultis est huius in-
de simplic. Gal. 18.
med. fac. eam*</sup>

eam commutatio . ita etiam altera infantem parere quiuit , cuius dorso inhærebat homicida serpens : ex Rubeaquense siquidem habemus anno Domini M C D X C I V . Cracouiæ mulierem quamdam in platea , quæ a sancto Spiritu nomen habet , infantē exanimem peperisse , cuius dorso serpens viuens in hærebat arrodens , ac depascens cadaueris infantis . At vero si feminis mutata portio in dissimilem speciem adhæserit immutatae plane , ab utrisque una iunctis monstrum fieri valebit partes habens varia diuersorum animalium membra referentes ; sic mulier infantem parere potuit canino , bouillo , ac elephantino capite : sic mulier quævis alia citra crimen nefariæ veneris monstrum varias animalium diuersæ speciei partes referens partu edere valuit : Id ipsum afferas de monstro ex feminis brutorum animatum orto , cui caput , aliave pars aliqua diuersæ speciei animalium membra æmularetur . Cæterum de hac viuentium degenerandi potestate in aliam speciem a nobis agitur in opere *b De spontaneo viuentium ortu.*

*b lib. 4.
cap. 31.*

Ita ergo monstra multi forania , ex partibus diuersæ speciei animalium membra referentibus constituta , originis suæ cauissam in paterno semine habere possunt , cuius aliqua , vel plures partes degeneruerint a natura pristina , & in alienam speciem commutatae fuerint ; vnde cumque illis aduenerit commutationis occasio ; partes inquam illæ feminis degenerant determinatae , quibus a consimili parte parentis originalem materiam habentibus decreta erat a natura certarum illarum partium procreatio in fœtu , quæ monstrosam naturam partui formaliter indunt . Non alia sane ratione in artibus ob artificis imperitiam peccata , & monstra fieri obseruabat Aristote-

Cc les :

les; i quæ contingere nouimus etiam vitio instru-^{i 2. Phyll.}
menti, quo artifex indiget, ac vtitur ad operandum:
est autem artifex imperitus a perito artifice degene-^{t. 82.}
rans; est item instrumentum ineptum a propria in-
strumenti natura degenerans.

*Quarta monstri multiformis varias animalium
species referentis origo, & caussa eruitur
ex materiali fætus principio.*

C A P. LXII.

Monstrosi eiusdem partus varias animalium species diuersis partibus referentis alia caussa itidem in parentibus sine culpa existens doctore ^a Aristotele vna est materiei mala dispositio, quam Auerroes materiæ inobedientiam appellauit: quum enim absolute actus actiuorum non fiant perfecte nisi in paciente bene disposito ^b Aristotelis obseruatione; quumque omne quod recipitur per modum recipientis recipiatur; proculdubio ubi agens validum, minimeque a natura pristina degenerans, materiam optime dispositam fortitudem fuerit; ex illa effectum sibi numeris omnibus quam simillimum efformabit secundum naturæ tum genericæ, tum specificæ, tum etiam individualis attributa omnia: si autem idem agens materiam ineptam aliqua ratione offenderit, ac speciatim susceptioni accidentium individualium; nec eam omnino subigere valeat; ex ea generabit quid sibi simile in essentia specifica, nō autem in figura exterioris individuali. Si vero maior adhuc extiterit materiæ ineptitudo; masculus ex eo feminam constituet. Ex materia vero adhuc ineptiori, non habente dispositiones exactas ad attributa <sup>a 4. de
gen. an.
ca. 3. & 4.</sup> <sup>b 2. de an.
t. 24. & 26</sup> naturæ

naturæ specificæ ; si quidem tota materiæ moles hu-
iusmodi fuerit , ea non apta recipere parentum ima-
ginem specificam, alienam induet ; sic femina ex ma-
sculo eiusdem speciei monstroso partu edere poterit
animal integrum diuersæ speciei ut mulier elephan-
tum , serpentem , simium , & id generis : si autem
aliqua tantum materiæ portio caruerit ea dispositio-
ne , qua opus est ad formam hominis subeundam ;
habuerit autem eam , quæ sufficit ad induendam spe-
ciam animalis ; prout maiorem , aut minorem eam
dispositionem nacta fuerit ; eo vel perfectioris , vel
imperfectioris animalis naturam , & speciem induet
illud membrum , quod ex ea portione materiæ deter-
minate fiet ; sic homo capite anubidis , sic infans ore
leporino enasci poterit . At si multiplices sint in ma-
teria conceptus portiones varijs membris constituen-
dis a natura destinatæ , quæ non habeant dispositio-
nem proximam ad formam speciei eiusdem cum ge-
nerante , sed tantum remotam ad naturam animalis ,
eamque multiplicem ; ex ea massa monstrum exorie-
tur multas partes habens variorum generum anima-
lium membra referentes ; vnaquaque portione ma-
teriæ pro varia sui dispositione ab eodem agente va-
rias formas in se recipiente ; quod frequentissimum
est in natura : nam simul ab eodem calore solis lutum
induratur , cera liquefit , capilli dealbantur , & car-
nes mulierum denigrantur , ob vnam materię variam
dispositionem Aristotele & doctore . Sic ortum esse
potuit Romanum monstrum superius tactum , cuius
nuperime distinctiorem habuimus historiam huius-
modi , nimirum hoc anno M DC XXX . die xxv.
Maj . hora diei xxxii . transacta , in Platea Sciarra
nuncupata , coniux proxenetæ cuiusdam , mulier non

deformis mariti bene formati, quæ pridem duos filios ediderat nunc optima sanitate fruentes, post vnius aut alterius molæ partum acerbissimis doloribus cruciata, bolis quibusdam theriacæ ac hyacinthi a Medico refecta, monstrum peperit multiformem ab humana specie referens; nimirum capite canino, cum ore, ac pedibus anterioribus bufonis; coxis, ac tibijs in vnum vnitis seu colligatis veluti quadam cauda piscis Raiæ; color totius corporis infra collum fuit veluti piscis Lingulacæ, quam Soleam vel Passerem Plinius appellat: corporis massa multum confusa terminabatur quadam diuisione, copulabaturque prædicta cauda; in cuius fine aderat oculus veluti Torpedinis: Positum hoc monstrum in Catino aqua tepenti pleno, pedibus anterioribus motitabatur, ac si saluari natando niteretur; domesticæ mulieres quibusdam bacillis acutis monstrum pungentes submergentesq; suffocarunt. Ceterum ex materia, quæ maiorem quoque prædictis obtineat ineptitudinem ad subeundam parentum speciem, semen viuidum molam efformabit, rude carnis frustum, nullius animalis effigiem referens. Ex ineptissima denique materia efficiens caussa quantumuis robusta nullum viuens procreare poterit; vnde sterilis femina coniugium reddet infecundum; materia namque fetui maxime a matre inest. Ineptitudo igitur materiei, quam agens haud potest ad libitum formare, caussa est etiam vt ab hominibus generentur infantes monstrosi, varias partes ferinis similes habentes: Sic plane idem artifex in materiam dispositam pulchre formam simillimam ei, quam mente gerit, procreabit; sed ex materia contumaci, atque inepta, vt ex porphyrite, figuræ rudes non effingere non poterit. Ad hanc

d li. 24. hanc sane causam retulisse monstra videntur etiam
ca. 1. sacræ paginæ; quandoquidem vel Paræus ^a nobis-
e li. 4. cum apud Esdras ^e Prophetam legit mulieres, quæ
ca. 5. fluentibus mensibus viro se commiscuerunt, monstra
parituras.

*Quinta monstri humani brutalem effigiem habentis ori-
go, & caussa ex virtutis alementis vitio elicitor.*

C A P. LXIII.

DVdum propositæ monstrorum humanorum fe-
rinam imaginem habentium caussæ in aliquo
parentum vitio constituunt: ceterum aliam eorun-
dem caussa ex vitio nutricionis in ipsis monstris
existente cognoscimus; quæ potis est monstrum con-
stituere non solum in utero conceptum humanum
deformans, verum etiam iam natos homines antea
perfectos in ferinam effigiem conformans. Si enim
vis aliena, cuius proprium est assimilare alimentum
concoctum, & partibus humanis iam applicatum,
suo munere hoc speciali fungi non valeat; procul du-
bio membrorum humanam formam prius habentiū
constitutionem vitiabit, inducta quomodocumque
ferina effigie: quam theoriam docuit apertissime nos
^{a 4. c. a.} Aristoteles. Et reuera quæ superius de vi forma-
gen. an. trice cōceptus ratio allata est, locum habet eundem
cap. 3. in vi assimilatrice nutrimenti, seu conciliatrice nutri-
mento formam humanam; si enim ob debilitatem vis
formatiua conceptus humanam effigiem in aliqua
materiæ parte moliri non valens, alterius animalis fi-
guram cogitur efficere; quid ni languida etiam vis in
nutricione assimilatrix alimenti, quæ figuram par-
tis præexistentis nutrimento communicare, deberet,
suum

suum munus perficere non valens, animalis alterius
vilioris in aliquibus partibus hominis enutriti effin-
gat, & hac ratione monstrum humanum ferinas par-
tes habens in esse constituat?

*Sexta hominis monstrose ferinas partes habentis origo,
& caufsa in alimentaris materiae vitio reperitur.*

C A P . L X I V .

E Idem monstrorum generi cauffam, & originem
præbet cum in vtero, tum etiam extra vterum
materiæ alimentaris ineptitudo ad humanam for-
mam alicuius partis recipiendam, nullo existente vi-
tio in facultate nutrientiæ; quippe quum omnis forma
recipi debeat in materia ^{a 2. de} & disposita, & omne quod
recipitur haud nisi per modum recipientis recipia-
tur; sane si quædam portio alimenti iam alicui parti
humanæ agglutinata dispositionem non habeat ad
subeundam naturalem illius particulæ figuram, ab
agente anima nutritiua caloris naturalis vfa mini-
sterio figuram animalis alterius, ad quam obtainuerit
maiorem propensionem, obtinebit; vnde fiet mon-
strum humanum ferina membra obtainens, in vtero
quidem, si tale quid eueniat in nutricatu embryonis:
^{an.t.24.8.} extra vterum vero, si contigerit hoc homini adulto.
Quæ duæ monstrorum cauffæ si quando concurrant
in aliquo, tunc promptius monstrum, quo de agimus,
efficient. Ac sane talium monstrorum originem re-
tulit Aristoteles in duas cauffas nouissime allatas,
nempe in debilitatem virtutis nutrientis foetum, quæ
appositum alimentum nequeat ita bene speciei, ac
naturæ humanæ assimilare; atque in materiæ alimen-
taris ineptitudinem, quæ ad amissim nequeat a vir-
tute

26.

tute nutritiua fetus in humanam effigiem conformari ; de quibus simul edisserit in hanc sententiam Ari-
 b 4. de
 gen. an.
 cap. 3.
 stoteles , b Degenerat autem quod patitur , nec supe-
 ratur , aut defectu facultatis eius , quod coquit , & mo-
 uet ; aut copia , frigiditateque eius , quod concoquitur ,
 & distinguitur : Quum enim partim superet , partim non
 superet , facit multiforme quod constituitur ; ut Athle-
 tarum nonnullis per usum cibi nimium accidit ; quum
 enim per copiam pastus natura nequeat superare , ut
 proportione augeat , formamque seruet eamdem ; diuer-
 se efficiuntur partes , & adeo interdum , ut nihil fere
 similes primis euadant . Ita ergo geniti in utero fetus
 primum parenti similis , ob nutrimenti nimiam abun-
 dantiam , vel etiam ineptitudinem , nequeunte nutri-
 toria virtute illud exacte subigere , vitiatur figura
 pristina ; unde monstrum enascitur . Quod etenim or-
 tis extra uterum degentibus , & adultis hominibus
 aliquando ab alimento euenit ; id ipsum intra uterum
 viuentibus , & recens natis multo molliorem
 substantiam habentibus , ab eodem posse contingere
 probabile est . Porro in adultis mutata nimium ra-
 tione vietus , mutari etiam effigiem faciei ex humana
 in monstrosum ferinæ similem , testatur & Aristoteles
 in Athletis , ut nuper vidimus , & Marcus Polus in se-
 ipso , patruo , & patre ; nam ex eius historiæ Scythicæ
 præfatione , a Io. Baptista & Ramusio descripta ,
 collegimus Nicolaum , Maffeum , & Marcum Polos
 nobiles Venetos diu apud Scythes commoratos , eo-
 rumque vieti assuetos , domum denique reuersos
 Tartarica facie , non multum a ferina dissimili , parum ,
 aut nihil humanæ consimili , a nemine suorum cogni-
 tos fuisse . Sed & ratio huic sententiæ adstipulatur
 euidenter ; quum enim certo experimento constet

puel-

c Nauig.
10.2. init.

puellos altos lacte bouillo , aut equino , aut canino,
mores, ac propensiones animo consimiles induere af-
fectionibus animalis nutrientis ; quumque alimen-
tū longe magis immutare valeat corpus nutriti , quā
illius animum ; quid ni ex alimenti conditione iugit-
ter in tenellum corpus embryonis agente , fœtus ali-
qua parte adeo mutetur , vt ferinam effigiem sensim
adeptus monstrosam induat imaginem ? Culpa igi-
tur alimenti seu quantitate , seu qualitate peccantis ,
monstra multiformia effici potuerunt .

*Septima caussa , & origo monstri humani ferinam
effigiem habentis ex morbo elicitor .*

C A P . L X V .

IN humano etiam genere monstrosæ figuræ vario-
rum animalium effigiem varijs partibus referentes
nulla parentum , aut nutricationis culpa , sed sola vi
morbi aliquando exoriuntur ; materia morbifica fa-
ciem , manus , pedesve infantis etiamnum in vtero de-
gentis in turpem belluæ figuram deformante . Quod
vitium adultis etiam hominibus contingere posse
nouit Aristoteles , docuit experimentum , confirma-
uit ratio ; Aristoteles quidem aperte afferentes in
proposito , *a Proximum huic est morbus , quem saty- a 4. de
riam appellamus ; etenim in eo præ abundantia fluxio- gen. an.
nis , aut flatus crudi in partes faciei decubentis , fa- cap. 3.
cies animalis diuersi , & satyri appareat .* Experimen-
tum vero , quia passim a Medicis obseruatum habe-
mus elephantiasi morbo correptis hominibus faciem
ex humana in ferinam mire deformari . Ratio de-
mum , quia manuum , pedumq; digitii tenerimi puel-
lorum in vtero degentium humore aliquo exedente
possunt

possunt excoriari, ac in vnum iungi, & contracta cicatrice in formam anserini pedis, anatinæve manus, cohærente membranula, deformari: sic in ambustis adultis aliquando videmus mentum cum pectori, membranosa substantia turpiter copulari. Quid ni ergo etiam infantis in alio materna commorantis mollissimum corpus habentis, ob morbum aliquem elephantiasi, ac satyriasi consimilem, facies in ferina deformari potuerit ob materiam præter naturam ad vultum transmissam, vel sola quantitate peccantem? huiusmodi autem figuræ semper deinde retinent infantes etiam ab eo morbo liberati, tum ea materia nutrimenti instar illis partibus agglutinata; tum quia figuræ ab ortu partibus alee defixa, sunt indelebiles: quamobrem puelli postea enascuntur facie caninæ, vitulinæ, aut equinæ consimili: sed speciatim os leporinum in fœtu effingitur fillo siue ab erodentibus humoribus, siue aliunde labro superiori, & citra vniōnem vtraque parte cicatricem induente. Poterunt autem huiuscemodi monstra sic & in vtero primum gigni, & extra vterum postremo fieri; vtrobique vrgente caussa eorum procreatrice.

Octana causa, & origo monstri humani, brutorum effigiem in membris habentis, ex imaginacione parentum desumitur.

C A P. LXVI.

VIlgata præterea est hominum, multa variorum animalium membra in suo corpore monstrose a natura referentium, caussa parentum imaginatio,

^a De Perf. non vulgato ab alijs modo, quo talis imaginatio ea hom. constituit. in vter. ca. 26.

Dd hic

hic nobis minime rescribendum , tibi vero maxime
relegendum . Profecto quemadmodum plerumque
v̄su venit, vt quæ grauida vehementius concupuerit,
vel etiam timuerit, exhorruerit, illorum signa, &
imagines apertissime in foetu conspiciantur; sic plane
fieri potest (quod Pater etiam obseruauit in suo Dia-
logo *De præstantia, & v̄su genitalium*) vt mater
vtero gerens vitulinum caput , aut pedes edere desi-
derauerit vehementi appetitu , & natura eius effi-
giem pueru latenter impresserit , qui proinde homo
nascatur capite anubidis, aut vitulinis pedibus . Ac
veluti mulier alba venerem agens sub albo viro ma-
gna sui verecundia ab æthiope procul irridente visa
foetus nigerrimum de candido coniuge sustulit ;
quemadmodum & illa, quæ cum viro candido iuncta
æthiopis imaginem intuendo æthiopem alba conce-
pisse , & peperisse dicitur ^b Hippocratis ingenio a cri-
mine adulterij liberata , cui crediderunt sola imagi-
nationis vi ex albis ortum fuisse nigrum . Nec non
vicissim sicuti mulier nigra de nigro in æthiopia con-
cipiens albam hominis imaginem sæpius intuens par-
tum candidum edere potuit : Quin etiam vt oues Ia-
cob inspectu virgarum sub aquis demersarum foetus
modo vnicolores , modo discolores pro virgarum
imagine parturiebant : Ac demum vt mulier adulte-
ro subdita, viri aduentum anxie timens, filios adulte-
rinos marito simillimos procreare solet ; quidni ob
imagines variarum ferarum, monstrosaque idola pa-
rentum phantasie quavis de caufsa siue in vigilia , si-
ue in somnis obuersantes nascantur pueri ferinis par-
tibus deformati ? quidni similiter ob imaginem hu-
manam brutorum phantasie præsertim veneris, con-
ceptusue , aut formationis tempore obuersantem ,

ani-

^b Paræns.
lib. 27.
cap. 7.

animamque seu timore, seu spe, seu odio, seu quauis
virtute imaginationis parere feræ possint etiam fœ-
tus partes animalium alterius speciei, atque hominis
etiam figuram præferentes? Porro si verum fuisset
Apuleum, & ante illum Lucianum præstigijs in asini
formam commutatos, sub ea specie cum muliere ve-
nerem exercuisse; vxoremq; Milonis Hypatini Pam-
philen in autem præstigiose itidem efformatam ad
amasios transuolasse; vt verum esse testatur acutissi-
mus c Cæsalpinus, & ex d Vincentio e Maiolus,
mulierem veneficam in quadam insula vnum e nau-
tis illuc appulsis in asinum mire deformasse; quo in-
terdiu ad vehenda onera, noctu vero ad libidinem
abuteretur; quid ni ex tali concubitu mulier conci-
piens fœtum edere posset monstrificum ex humanis,
& ferinis membris fœde consarcinatum, alterius, vel
vtriusque coeuntis phantasia spectro ferino alte de-
picta? et si vero vtriusque parentis phantasia mon-
stroso partui caussam exhibere valet; hoc tamen magis
maternæ, quam paternæ phantasie adscribendum
est, tum quia pater in actu Veneris id solum præstare
potest; femina vero etiam post congressum toto con-
ceptionis, & formationis tempore; tum quia mulie-
res vehementiores habent imaginationes; vt belle-
haud minus quam vere vulgo dici consueverit, mu-
lieres aut effictim amare, aut crudeliter odisse, me-
diocriter non affici; sed quia potest hæc imaginatio
vehemens in somno fieri nulla parentum animaduer-
sione; propterea euenit vt ab imagine obiecti nimis
phantasiæ parentis lacestante monstrum exoriatur,
nec parens sciat se vñquam huiusmodi spectrum in-
memoria habuisse: Et quia quæ in somnis phantasie
obuersantur spectra, plerumque chimerica sunt ex di-

Dd 2 uersissi-

Mulier aut
adit, aut
amat effictū,
nil medium.

uersissimorum animalium partibus turpiter conficta : proinde nullum est tam horribile , ac multiforme monstrum , cui sola imaginatio caussam suppeditare nequeat : sed monstra brutali figura horrida gignere parereque mulieres , ex euentu compertissimum esse potest , quo superioribus annis matrona Sicula quum vtero gerens mirabunda conspexisset in manu piscatoris ingentem Astacum nuper e mari captum ; tempore partus cum humano foetu simul & astacum marinum peperit marino nil prorsus dissimilem ; quam historiam testis oculatus non ita pridem mihi retulit D. Franciscus Maria Delmonaco Siculus Drepranitanus Clericus Regularis , vir spectatae doctrinæ , ac integrissimæ fidei ; qui & mulierem nouit , & ex ea natum astacum perspexit .

Non a caufa , & origo monstri varias animalium effigies habentis agnoscitur ex parentibus monstrofis .

C A P . L X V I I .

Si qui vero monstrosi homines in hoc genere plura membra brutorum partibus similia obtinentes ita conformati fuerint , ut cum muliere seu pariter monstrosa , seu non monstrosa cōgredi valeant , & eam implere : profecto ex eo congressu mulier monstrum consimile partu edere valebit ; adeo natura gestit sibi similem essentiam procreare : atque huiusmodi monstra plurima nasci , hac ratione dicuntur in Africa , & in India : talia certe sunt ea , quæ tum Beatus Odoricus se vidisse testatur plura in viridario ab Indis pasci humana facie bruta : tum ab Olyssonibus in Insula ad meridiem conspecti Cinocephali : a Aristoteles enim cōsiftetur ex diuersis speciebus

a 2.de
gen. an.
cap. 5.

bus exorta monstra posse sibi consimilem, atque adeo monstruosam procreare sobolem.

Decima cauſſa, & origo monſtri partes habentis brutorum membra, & humana referentes explicatur ex ſeminum miſtione, ac nefaria Venere.

C A P. LXVIII.

Inſuper autem quum ex historijs, & ex Aristotele ipſo habeamus mulieres bestijs nonnunquam coeuntibus ſuccumbere; masculosque homines cum belluis corpora miſcere: hinc ſane fieri potest ut a mulieribus infantes edantur ferino capite, alijsque membris belluam referentes; & bestiarum hinnuli naſcantur humanis partibus monſtrōſi, non aliunde quam a parentibus fuorum membrorum figuras adepti; & ex variæ ſpeciei ſeminum commiſtione ortum a 2.de gen. an. cap. 5. habentes. Ac ſane testimonio Aristotelis, a Coeunt animalia generis eiusdem ſecundum naturam; ſed ea etiam quorum genus diuersum quidem ſed natura non multum diſtet; ſi modo par magnitudo fit, & tempora equent grauiditatis: raro id fit, ſed tamen fieri & in canibus, & in vulpibus, & in lupis certum eſt: canes etiam Indici ex bellua quadam ſimili, & cane generantur: nec non in anibus ſalacioribus idem fieri viſum eſt, ut perdiſibus, & gallinis. Quin etiam aduncorum accipitres ſpecie diuersi coire putantur: idemq; in nonnullis alijs anibus euenire animaduerſum eſt. In marinis nihil adhuc exploratum habemus dignum memoratu; qui tamen Phinobati appellantur, gigni creduntur ex squatina, & raia. Ad hec quod de Africa in prouerbio eſt, ſemper aliquid noui Africam afferre, propriea dicitur quod diuersa etiam genera coeant:

nam

nam ob aque penuriam terræ illius, vel etiam alienigena libidine copulantur, quum in loca paucissima rigua congregentur. Sed quum cetera sic orta rursus inter se coeant, generareque possint: genus unum mulorum sterile est; quippe quod neque secum, neque cum alijs iunctum generet. Hæc Aristoteles. Qui quum statuat diuersi generis animalia coire, ac prolem suscipere; dummodo nec eorum natura multum distet, nec magnitudo sit valde dispar, nec tempus grauiditatis inæquale admodum: non de monstroso parti, sed de nouis animalium speciebus, ut de mulis edisserit: sin autem natura coeuntium animalium valde dissidat, & magnitudo sit non parum dispar, grauiditatisque tempus euidenter inæquale; raro quidem problem suscipient, sed eam frequentissime suscipient monstrosam varijs partibus diuersitatem naturæ parentum referentem: dixi frequentissime, quia non nunquam secus euenisce suspicamur ex eo quod asserit Cælius In Co insula, rarum dictu, apud veterem autorem fidei integræ se legisse de grege ouario Nicippi ouem non ritu naturæ agnum, sed leonem peperisse; nimirum antea compressam a leone, stimulis veneris velut furioso primam sibi obuiam feminam feram insiliente: si enim canes cum lupis, vulpibus, & tygride coeunt Aristotele autore, ^b Oppiani, & ^c Portæ obseruatione; ut latius in opere *De perfecta constitutione hominis in utero demonstrauimus*; cur non possit leo cum oue, turgente materia, commisceri? sed frequentissime ex tam dissimilium coitu monstra nascuntur variorum animalium partes habentia. Id quod ex ipsomet Aristotele Paradoxorum secundo ^d Plutarchus se didicisse asserit, Aristonymum scilicet Ephesium filium Demonstrati mulieres

^b 8. hist.^c cap. 28.^d 2. de gen.^e an. c. 4. 5.^f 2. mag.^g nat. ca. 6.^h cap. 17.ⁱ lib. 13.^j cap. 14.^k Parallel.^l 29.

mulieres exosum asinam iniisse ; quæ suo tempore filiam peperit formosissimam , Onoscelin nomine , quod sonat Asininis cruribus præditam¹. At ex proprio penu depromit ^e alibi Plutarchus pastorem ex

^e In Con-
uiu. 7. fa.
p. 85.

equa centaurum sustulisse in hanc sententiam , *Se-*
cundum hec famulus accedens , Iubet , inquit , Perian-
der te una cum Thalete venire visum quid rei sit quod
modo est ad eum allatum ; temere ne sit natum , an mon-
strum sit , atque prodigium ; ipse enim valde videtur
perturbatus , contaminari , ac pollui eo sacrificium cen-
sens : Hac locutus in domum quamdam nos deduxit ,
vnam ex his , quæ circa hortum erant : Ibi adolescens
quidam pastoralis , ut videbatur imberbis adhuc , forma
non contempnenda aliqui , explicato scorteo sacculo ,
monstrauit nobis infantem equa , ut aiebat , partu edi-
tum , superne ad cervices usque & manus humana
forma , reliquas partes equinas habentem ; ceterum in
morem hominum recens natorum vagientem : ac Niloxe-
nus quidem , Dij auerruncent vociferatus , oculos auer-
tit : Thales autem aliquandiu in adolescentem intuitus ,
deinde subridens , ut solebat identidem de arte mecum
iocari , Numnam , inquit , Diocles lustrationem ali-
quam molieris , negotiunque Dij's malorum profligato-
ribus faceisses , re terribili scilicet , atque magna obla-
ta ? Quidni , inquam ego ? certe enim , Thales , por-
tenditur sedatio , atque dissidium : metuoque ne malum
in ipsum penetreret matrimonium , ac posteros , quum
Dea , priore nondum expiata , alteram hanc , ut cernis
iræ significationem edat : Ad hæc nihil respondeus Tha-
les , sed ridens discessit , ac Periandro apud fores ob-
uiam facto nobis , scitatoque quid videretur de specta-
culo isto , omisso me , manum eius præhendit , & quæ ,
inquit , Diocles mandabit , ea tu per ocium perages ; ego

autem

autem tibi consulo ut equarum pastoribus non utaris,
aut eis des mulieres: visus est mihi Periander his ver-
bis auditis maiorem in modum delectari; nam & risum
rollebat, & Thaleten amplexus osculabatur. Ita ergo
Plutarcho sub persona Thaletis ortus est ille centau-
rus ex equa, cum qua pastor ille adolescens libidine
percitus, ob inopiam mulierum, corpus miscuerat.
Delrius f item, quæ in Saxonie sylvis semiuuma-
na facie capta sunt monstra anno Domini MCCXL. li. 2. q. 14.
ex nefario hominum, ac bestiarum coitu nata suspic-
atur; quam monstrorum pluriuorum originem cen-
set indubitatem. Cui tamen haud assentior sic olim
bello Marsico ex Alcippe muliere natum elephan-
tum; quia elephanti eam esse pudicitiam nouimus ex
historijs, vt cum matre coire nulla ratione adigi valeat;
& semel deceptum cum cooperta matre corpus
miscuisse, qua detecta ita exhorruit facinus, vt seip-
sum exanimarit: quin & agens venerem occultissime
latet; quomodo ergo vñquam mulierem comprimat?
quomodo tam vastum animal cum muliere rem pos-
sit habere? quomodo mulier tam immani feræ se su-
bijingere audeat? quomodo compressa pondere molis
non suffocetur? Minus illi consentiam mulierem
Heluetiam ex leone masculo leonem peperisse; qua-
fiducia mulier se leoni supponere audeat? Id ipsum
dicas de muliere Papiensi, quæ cattum edidisse dici-
tur; quomodo enim felis ex illi genitale mulie-
rem in venerem pellicere potuit? Sed horum origo
in superius allatas caussas, ac præcipue in parentum
imaginationem referenda est: Illi autem damus mu-
lieres se canibus supposuisse, & inde monstrum pa-
rere potuisse; quod Romæ contigisse testatur g Vo-
laterranus, b Langius, & i Polydorus Virgilius mu-
licri

f tom. 1.
mag. dis.

g lib. 24.
h 2. epist.
med. c. 9.
i 3. de
Prodigijs.

lieri cuidam innuptæ. In hanc sententiam faciunt, ^{Mira histria}
^{mulleris a Si-}
^{k Lemn.} quæ ^{de oc.nat.} Castanenda retulit in Annalibus Lusitaniae ^{mio com-}
^{mir. c.8.} de filijs ex muliere, ac Simio natis; mulierem nempe ^{pressæ.}
 ob quoddam crimen in Insulam desertam naui de-
 portatam, quum ibi exposita fuisset, eam Simiorum,
 quibus frequens locus erat, agmen circūstetisse freme-
 bundum; superuenisse vnum grandiorem, cui reliqui
 loco cesserint: hunc mulierem blande manu captam
 in antrum ingens abduxisse, eique cum ipsum, tum
 ceteros copiam pomorum, nucum, radicumque va-
 riarum apposuisse; & nutu ut vesceretur inuitasse;
 tandem a fera coactam ad stuprum; facinus hoc mul-
 tis diebus continuatum adeo, vt duos ex fera liberos
 pepererit: ita miseram / quanto mors optabilior! / vi-
 etitasse per annos aliquot; donec Deus misertus na-
 uim eo Lusitanam detulisset; quumque milites in
 terram aquatum ex proximo ad antrum fonte excen-
 dissent; abessetque forte fortuna Simius; feminam
 ad inuisos diu mortales accurrisse, & occidentem ad
 pedes supplicasse, vti se facinore, & calamitosissima
 seruitute irent ēreptam; adsentientibusque, & casum
 miserantibus illis, eam cum ipsis nauim adscendisse.
 Sed ecce tibi Simium superuenientem inconditis ge-
 stibus, & fremitibus conjugem non coniugem reuo-
 cantem: vt vedit vela ventis data, concito cursu de li-
 beris vnum matri ostentat, minatur, ni redeat, in ma-
 re præcipitaturum; nec segniter fecit, quod minatus:
 Tum recurrit ad antrum, & eadem velocitate ad li-
 tus rediens ostentat alterum, minatur, & demergit:
 subsequitur, donec vndæ natantem vicere. Rem to-
 tam Lusitania teste notissimam, & a Rege mulierem
 Vlyssipone addictam ignibus, quorundam precibus
 vita impetrata, letum cum clauistro perpetuo com-

E e mu-

mutasse. ^l Ælianu^s, ^m Pliniu^s, & Maiolu^s ⁿ Epi- ^{l li. 6. c. 41}
 copus asserit Homines cum feris coire, atque inde gi- ^{m lib. 7.}
 gnere monstra. Saxo etiam Grammaticu^s, & Ioan- ^{c. 2.}
 nes, atque Olaus ^o Magnus, duo fratres, ijdemque ^o lib. 18.
 deinceps Episcopi Vpfalenſes narrant in Suetia ^{n colloq.}
 puellam ab vrſo raptam, conſupratam, ferino con-
 cubitu gestaſſe vterum, & puellum infantem piloſum
 membris humanis partu edidiſſe; qui adoleſcens ex
 accepta vxore filium genuit nomine Tregellum.
 Sprachaleg; a quo Vlfo genitus est Suenonis Dano-
 rum Regis pater; quam historiam fuse ſuperius: fuit
 autem vſi filio natura humana, & figura; maxime
 ſuperante vi materni ſeminis; & imagine concupitæ
 hominis paternam animam vehementiſſime percel-
 lente. Sic etiam relatu Delrij Sacerdotis Ioannes de
 Barro Pegufianos, & Sianitas Indiae gentes originem
 trahere ſcribit a p cane, qui cum muliere corpus mi- ^{p D. Aug.}
 ſcuerat. Quod autem ipſe addit ex diuersæ ſpeciei ^{de Cinit.}
 animalibus ſemper tertia ſpecie naſci, non recipio; ^{Torque-}
 tum quia ratio dictat ſi alterius parentis ſeimen longe ^{mad.}
 præualuerit, foetus ſuæ ſpeciei generare ſimilera in ^{Horti flo-}
 eſſentia, cum accidentibus tamen alterius: ſin autem
 apta proportione citra ullius magnum excessum.
 coniungantur ſemina, tertia ſpecies enaſcitur;
 alias quidem monſtroſa, ſi parentum eſſentiæ ma-
 xime diſſideant, vt homo, & canis: alias vero non
 monſtroſa, ſi non multum ſit diſcriminis inter pa-
 rentes, vt inter equum & asinam, ex quibus enaſ-
 citur mulus; lupum, & canem, ex quibus licifca.
 Quam ſententiam apprime comprobant experimen-
 ta, & ſpeciatim narratio, quam veriſiſtam ſe Del-
 riū adiungere ſuperioribus profitetur inquiens,

Delrius no-
tatus.

Vacca ho-
minem pe-
perit.

In hoc ipſo Belgico fuit nefariuſ quidam, qui Vacca

ſe

se commisicut: post visa bos prægnans, & post aliquot menses edere masculum fætum, non vitulum, sed puerum: adfuere non unus, deque matris vacca cadentem utero adspexerunt: leuatumque de terra nutrici mulieri tradiderunt: adolescit puer, baptizatus, & institutus Christianæ vita preceptis, pietati se addixit; & pro patre serio pénitentiæ vacat operibus: homo quidem perfectus, sed qui sentiat in animo propensiones vaccinas, pascendi prata, & herbas ruminandi. Hæc ille: quibus suam sententiam destruit, statuens ex animalibus diuersæ speciei numquam digni perfectum animal tertiaæ speciei cum alterutro parentum: sed semper nouum animal tertiaæ speciei: nam vere hominem vacca ex homine peperit: quam historiam citat etiam q cap. 7. Riolanus q inquiens. Ex vacca quidam nebulo in Germania genuit filium formosum, qui viuit omnino addictus pietati ad expiationem sui ortus: verum stupet illi animus, & belluinum quiddam redolet. Quod enim ad cacodæmonis astum refert vir insignis; id voluntarium est eius assertum, nulla comprobatione munitum: sed hac de re mox. His verisimile redditur, quod vetustiores historiæ testantur, Attilam Hunnorum Regem, vulgo flagellum Dei nuncupatum, ex muliere ortum a cane constuprata: humano spermate ferinum viribus superante: secus vbi æquipolleant, monstrosa ex vtroque parente species enascetur; hac enim ratione verisimile redditur, quod vulgo fabulosum existimatur, Pasiphēn olim Cretensium Reginam insano amore percitam intra Dædaleam Vaccam tauro se supposuisse, indeque minotaui monstrum conceptum peperisse. Denique vero & pleraque monstra, quæ noua semper affert Africa, ex variæ speciei animalium congressu

riri, atque adeo nonnunquam ex hominum cum bel-
luis nefaria mistura, id mihi plane persuadet, quod ea
regio tum ob aeris calidorem constitutionem valde
prona est in Venerem; tum ob sordidæ sectæ licen-
tiam homines a nefario belluarum congressu non
abstinent; quod nobis non semel testati sunt insi-
gnes viri, qui apud illas gentes plurimos annos vi-
xerunt. r. Ælianus etiam obseruavit mulieres initia Cinocephalis, Hircis, & Canibus. Ceterum in ani-
malium genere variarum specierum commitionem
Venereum esse prolificam (quod plerique negare au-
dient absolute) præter experimenta, & Aristoteleæ
decreta superius allata, vna iam ratio e stirpibus de-
prompta plane demonstrat; quum enim vis generan-
di cōmuni insit apud Aristotelem omnibus viuen-
tibus nostratisbus, hominibus, brutis, ac stirpibus ab
vna, & eadem anima vegetali; profecto si diuersarum
specierum plantæ coire quoquopacto inuicem pos-
sunt ad nouorum fructuum propagationem; eadem
plane ratione diuersis animalibus conuenientibus in
vnum, prolem monstrofam procreari continget vel
Aristotelis t. obseruatione: At vero certo constat t. 2. phys.
insitione, quæ congressus est, ac veluti Venus arbo- t. 83.
rea, plantas vel natura steriles, alienos tamen a sua
natura fructus procreare; de qua pulchre Proper- 4. degen.
tius,

Plantarum
venus insitio.

*In sitior hic soluit pomosa vota corona,
Quum pyrus inuiso stipite mala tulit.
pulchrius Ouidius,*

Venerit insitio, fac ramum ramus adoptet,

Stetque peregrinis arbor operata cornis:

Cultus & in primis succos emendat acerbos,

Fissaque adoptiuas accipit arbor opes.

pul-

r. 7. de ani-
mal. c. 19.

t. 2. de an.

t. 34. & 35.

t. 2. phys.

t. 83.

4. degen.

an. c. 4.

u 2. Geor. pulcherrime omnium Syrenophœnix ille „Virgilius,

Et sepe alterius ramos impune videmus

Vertere in alterius, mutataisque insita mala

Ferre pyrrum, & prunis lapidosa rubescere corna.

& paullo post,

Inseritur vero ex fetu nucis arbutus horrida:

Et steriles platani malos gessere valentes,

Castaneæ fagos, ornatique incanuit albo

Flore pyri: glandemque sues fregere sub ulmis.

Si ergo ex tam diuersi generis plantarum commissione fructus enascitur; quinimmo si arbor sua natura sterilis, accepto in se fecundæ stirpis seminario principio per infisionem, fructus ex eo producit; quidni ex animalium diuersæ speciei congressu foetus edantur?

Arbor sua na-

tura sterilis

vt fructus e-

dat:

Dubitaciones propositam theoriam urgentes diluuntur,

& primo educta ex Aristotele alicubi negante

monstrum fieri ex animalibus diuersæ speciei.

C A P. LXIX.

Sed hic nos vrgent viri Clarissimi, quorum obiectiones præterire, nec vltterius differre possumus ad propositæ monstrorum causæ confirmationem; aiunt autem plerique a Aristotelem aperte negare monstrum fieri posse ex animalibus diuersæ speciei, quod vnicuique animali suum sit nascendi tempus distinctum: sed reuera hoc dubium soluit Aristoteles multo & prius asserens animalia diuersæ speciei habentia tempus grauiditatis quoquopacto æquale, coeuntia generare; licet quæ valde inæquale tempus nascendi obtinent, aut nūquam, aut raro admodum, simul congreidentia procreent. Nobis deinde hic

Animali cui-

que suum es-

te nascendi

tempus.

Animalia.

diuersæ spe-

ciei quæ co-

eant ad pro-

lem.

de

*a 4. de
gen. an.
ca. 4.*

*b 2. de
gen. an.
ca. 5.*

de monstrum natura tractantibus, quorum procreatio rara est, non officit eo loco Aristoteles ea propoenens, quæ semper eodem modo, vel ut plurimum eueniunt.

*Ex pluribus
speciebus vt
nequeat vnu
animal con-
stare.*

Deinceps autem obseruamus ibi Aristotalem negare Physiognomis duorum, aut trium animalium formas in vnum monstrum commisceri, qua-

si plura animalia seorsum concepta in vnum monstrum confunderentur; eaque potissimum, quæ diuersa nimium tempora nascendi obtinuerunt; at hoc non tollit quominus ex duorum animalium diuersæ

*Monstrum ex
coitu anima-
lum diuersæ
speciei vt
oriatur.*

*Hominis na-
tivitas vt sit
enormis.*

*Quibus vni-
cum sit gra-
uiditatis te-
pus.*

*Autor septi-
metri paru-
editus.*

*Homo æqua-
le tempus
grauiditatis
habet cum
animalibus
inæquali-
tempora vte-
ri obtinenti-
bus.*

speciei coeuntium seminibus; quorum tempora na-

scendi possint eadem esse, tertium monstrorum pro-

creetur, vt homo cinocephalus, centaurus, minotau-

rus, & id generis: quippe hominem nouit idem Ari-

stoteles ^{e 4.de} c habere tempus vterum ferendi satis enor-

me; quum enim alijs animalibus singulis vnicum sit cap. 4.
pariendi tempus; homini vni quamplura sunt; quip-

pe quum & septimo mense (quod mihi contigisse a

parentibus audiui saepius) & decimo nascatur; at-

que etiam inter septimum, & decimum positis; qui

enim mense octavo nascuntur, et si minus, tamen vi-

uere possunt: quin & sapientissimus Præceptor Co-

stæus insigni edito libello ^d De tempore partus do-

cuit homines etiam vndecimo, ac duodecimo men-

^{27. 28.} se natos: vt propterea homo cum animalibus vario-

rum generum diuersa gestationis tempora obtinen-

tibus æquale tempus grauiditatis habere

valeat; & proinde ferina venere,

abutentes homines genera-

re queant.

*Altera dubitatio Maniliiana, & Lucretiana di-
luitur, negans quid esse nobis commune
cum feris, & plantis adinuicem.*

C A P. L X X.

a lib. 5. **O**nijciunt alij nihil gigni posse ex animalibus
brutis, & homine; nihilque ex plantis diuer-
sæ speciei; quippe concurrentia animantia ad com-
munis sobolis propagationem communem aliquam
naturam obtinere debent; attamen & Manilius ne-
gat nobis esse quid commune cum feris, & a Lucre-
tius inficiatur e pluribus plantis committis tertium,
gigni,

*Propterea quia que de terris nunc quoque abundant
Herbarum genera, ac fruges, arbustaque lata;
Non tamen inter se possunt complexa creari.*

b 2. Phys.
t. 83. cui assentiri videtur apertissime alicubi b Aristote-
les inquiens non fieri vitem oleoproram, nec oleam
vitiproram. Sed hæc refellit ratio, qua primo con-
tra Manilium constat apertissime nobis cum feris es-
se communem animalis naturam, & animam sensua-
lem, ac vegetatricem, cuius munus proprium est vel

Homini cum
feris quid
commune
fit.

Aristoteleo c decreto generare sobolem. Deinde
contra Lucretium liquet factum sæpenumero fuisse
vt arbor vna ramos aleret alios ferentes pyra, nuces
alios, & alios poma: quin vt arbor eadem ex malo
citrio, aurantioque, ac limonis ramis constitueretur.

Ex pluribus
plantis com-
mittis tertiu
gigni.

Certe natura sola non efficit vitem oleoproram, nec
d 2. Phys.
t. 7. oleam vitiproram, vt ait d Aristoteles; id tamen
facit ars, vel natura arti vnita in insitione; ars ete-
nim plerumque naturam perficit Aristotelis obser-
uatione. Sed quid ni dixero sine artis auxilio a na-

Vt fiat vitis
oleoproræ &
olea vitipro-
ra.

In arboribus
nata frumen-
ta.

tura talia in plantis fieri ? legimus enim apud Pliniūm^e in arboribus nata frumenta ; quin ex eadem radice germinasse oleam, & ilicem apud Pausaniam in Arcadicis : sed hac de re fuse superius ; quæ hic nobis frustra repetenda non sunt. Immo vero si vitis, & olea sunt adeo diuersæ naturæ , vt in vnum iungi nequeant ad tertij constitutionem ; sic non omnia possunt omnibus animalia iungi promiscue ad sobolilis procreationem ; sed tamen diuersæ speciei copulari possunt in venerem , vnde sobolem suscipiant, alias monstrose utrosque parentes varijs partibus referentem in substantia , & alias citra monstri deformitatem vni parentum in substantia similem , alterius tantum nonnulla retinens accidentia .

Tertia dubitatio viri eximiij negantis ex varijs speciebus posse quid vni tantum parenti congenerum nasci : exercitatio cum acutissimo Delrio.

C A P . L X X I .

A Rdua sane tertia difficultas est , quam vir egregius obiicit , negans ex congressu hominis cum bellua aut purum hominem , aut puram belluam eiusdem cum altero tantum parente speciei exoriri , asserens citatis verbis , ^a *Nam ut verus homo ex seminis vaccini materia nascatur , & organica illa dispositio perfecta humani corporis in vacca utero , & vaccinae animæ calore , ac virtute perficiatur: id Philosophos omnes mecum arbitror inter adyata computaturos .* Ceterum ego Philosophorum minimus doctissimi viri sententiam hac in re accipere non possum ; in primis enim sensuum evidentia comprobatum est post nefariam hominis cum vacca venerem , bouis vterum intu-

Non omne animal cuique iunctum prolem procreare .

li. 18. c.
f. cap. 5.

^a Delet.
mag. dis.
lib. 2. q. 14.
pag. 331.

intumuisse, ac ex iuuencæ alio exiuisse puerum in omnibus hominem perfectum referentem, qui vacinas propensiones haberet colendi prata, & herbas ruminandi : Philosophi autem omnes in rebus naturalibus, ijsdemque sensui subiectis, a sensuum iudicio non discedunt : Quocirçā Plutarchus Philosophus minime vulgaris assentit Agesilao, cui tertio Italicorum Fulvius Stellus a mulieribus animo alieno cum equa rem habuit: quæ suo tempore filiam edidit per pulchram; cui pater Eponæ nomen indidit: atque hæc Ethnicis Dea est, equorum procurationem gerens. Deinde verum hominem ex seminis vaccini sola materia non nasci dabimus viro egregio; at si cum vaccini seminis materia permistum fuerit humanum sperma; indidem nasci posse verum hominem non diffitebimur: haud enim magis mihi distant specie homines a canibus, vrsis, equis, asinīs, ac simijs; quam platani a malis, castaneæ a fagis, orni a pyris, vlm̄i a queribus, arbuti a nucibus, & corna a prunis: si ergo ex materia redundante nutricatui platani, virtute principij seminarij malorum per insitionem platano impacti, possunt mala vera generari: si ex materia orni, virtute principij seminarij pyrorum ornis insiti, pyri flores, ac fructus enascuntur: si ex materia horridæ arbuti, vi principij seminarij nucis insiti, nuces exoriuntur: si ex materia vlm̄i per insitionem seminarij principij roboris glandes producuntur; vt supra ex Virgilio & legimus, comprobante experimento: quidni Philosophi omnes arbitrentur ex vaccino semine virtute spermatis virilis illud optime subigentis posse verum hominem physice procreari? Immo quum experimento comprobatum sit pueros ab ortu ferino lacte altos in perfectos

Philosophi
quæ in re a sé
iūum iudicio
noꝝ discedat.

Homo vt ex
vaccino se-
mine gigni
valeat.

Ornus vt py-
ra producat.

fectos homines adoleuisse : atque in Gallia speciatimi
recens natos infantes lacte vaccino pasci ; quumque
Aristotele & doctore ex ijsdem alamur ex quibus
constamus , & quæ materia est nutricationis, eadem
fit quæ prius fuit constitutionis : quidni ex vaccino ^{c. 2. de}
^{get. t. 50.} semine , ac sanguine , qui ex vtero ad mammas dela-
tus in lac transmutatur , infans humanus vi seminis
virilis effici potuerit ? Deinceps autem organicam
illam dispositionem perfectam humani corporis in-
vaccæ vtero fieri posse nil mirum : quia vaccinus
vterus aptus locus esse potest , in quo fætus humanus
conseruetur , & cuius calore tepido foueatur , & cu-
ius tegumento procul arceantur omnes iniuriaæ exte-
riores ; aliasque functiones , & vsus omnes erga se-
men , ac embryum humanum edere valeat , nihilo-
minus quam humanus ; vt patet ex ijs , quæ alibi ^{dd. Deperf.}
^{cōst. hom.} de functionibus , & vsibus vteri promulgauimus . ^{in vt. cap.}
Demum vero concedentes viro eximio verum homi-^{23.24.}
nem in vtero vaccino , ex vaccini seminis materia , so-
lo calore animæ vaccinæ , ac virtute non perfici ; ne-
gamus verum hominem in alio bouilla ex iuuencæ
materia seminali , virtute seminis humani , & caloris
in eius portione spirituosa vigentis haud posse con-
stitui ; cooperatur quidem virtus vaccinæ animæ vir-
tuti animæ in semine humano existentis ; sed tanquā
agens secundârium agenti primario : & calor , non
quidem animæ vaccinæ ; anima enim vel brutalis in-
corporea substantia est , nulli corporeæ qualitati sub-
dita ; sed calor vaccini corporis fouere potest calorem
humani seminis , & virtuti formatrixi humano semi-
ni insidenti ceu instrumentum deseruire ad organi-
zandas corporis humani partes , non secus atque ca-
lor plantæ ceu organum deseruit virtuti formatrixi
alie-

Anima incor-
porea est .

alienorum fructuum insitæ particulæ stirpis diuersæ speciei. Et sane vbi virtute humani seminis ex materia vaccina, seu verius ex mole compacta ex humano semine, ac vaccino tum semine, tum sanguine, conformatum fuerit corpus omnibus membris humanis; quidni dispositæ huic materie, conceptuique a parente vegetalem, ac sentientem animam sortito, vel Aristotelis ^e decreto, extrinsecus adueniat rationalis anima, quibus prius vegetans, deinde animal, demum efficiatur homo? Hæc ea sunt, quibus a vi-
*e 3.de
gen. an.
cap. 3.*
 ri doctissimi sententia discedere cogor in proposito.

*Distincte magis explicatur origo humani
monstri ex fera nascentis.*

CAP. LXXII.

Quem possit igitur ex hominis, & feræ nefario congressu fœtus exoriri, ut nuper ostendimus; quia non semper hic fœtus vniusmodi na- scitur, sed aliquando solam obtinet patris essentiam; aliquando solam maternam; aliquando vtramque simul in monstrosam naturam consarcinatam; & quia masculus homo cum fera femina commisceri potest, & vicissim mulier a bestia masculo subigi; ope- ræ pretium est de horum singulo distincte agere. Si quidem nefarius homo bestiam compresserit, triplex inde partus enasci potest, unus quidem homo perfe- ctus, & hoc vbi masculi semen exacte femineo domi- netur, ac illud ex toto subigat; sic puerum ex vacca genitum nuperrime vidimus: alter est brutum ex- quisite matrem referens, ac nulla ex parte patrem; atque hoc fiet dupli ratione, una est vbi materna

*Ex homine
feram subi-
gente triplex
partus edi-
potest.*

Ff 2 mate.

materia inepta sit, quæ ab humano semine humano-
rum membrorum figuram, & naturam recipiat; sem-
per enim quodcumque recipitur per modum reci-
pientis recipitur; & ab eodem agente variæ materiae
varijs decorantur formis, vilior quidem viliori, &
præstantior perfectiori; tribuit enim agens materiei
non nisi formam quam suscipere potest: ac efficiens
caussa licet formam sua præstantiorem nunquam effi-
cere valeat; & in materia disposita suæ consimilem
formam producat; impeditum tamen a materiae ine-
ptitudine formam sua viliorum in ea progignit: qua-
re semen masculi hominis ex materia brutali, quæ ad
humanos artus induendos, & ad animam vegeta-
lem, ac sentientem humanæ partem, ac rationalia as-
sociabilem subeundas inepta sit, ferina membra ma-
ternis consimilia, potissimum cooperante anima-
feræ, format; illisque indit vegetalem, ac sentientem
animam, quæ imperfectioris notæ est, quam vt
possit rationali subijci, sed specificæ brutalis subijci-
bilem.

Altera vero ratio, qua ex humano semine in
ytero ferae fera matri similis ex toto constituitur, ac
patri dissimilis, est paterni feminis imbecillitas, quæ
quum nequeat subditam sibi materiam perfecte su-
bigere, cui non indit formam humanam, illi formam
conciliat animalis, & speciatim matri similis; quia
in efformando fætu sibi maternum semen coopera-
tur, quod natura studet constituere quid ei simile, a
quo exiuit. Sed hi duo partus licet monstruosam ha-
beant generationem, vere tamen monstra non sunt;
quocirca eos appellat ^a Plato veluti monstra. Ter-
tius vero partus ex homine ac fera genitus, qui vtri-
usque parentis effigiem habet in varijs partibus, mo-
strosus est, vt centaurus ille ortus ex equa a Pastore
subacta;

Recipitur o-
ne per mo-
dum reci-
pientis.

Agens mate-
riæ quam for-
mâ tribuat.
Efficiens ^{vt}
sibi dissimile
producatur.

Vt homo ex
fera femina
bellum gi-
gnat.

Ex homine
ac fera ut
monstrum
sit.

In Cra-
tylo.

b 7. S2-
pliant.con-
vnu.

Paral' 29.

subacta ; & puella illa cruribus asinini prædicta ex asina compressa ab Aristonymo Ephesio nata, ^b Plutarchi testimonio , naturæ suæ caussam habet vtriusque seminis in varijs partibus efformandis prædominium , ac materiæ in varijs partibus variam dispositionem ; in allatis enim exemplis paternum semen partibus supernis efformandis a natura dicatum, robur habuit, & subditam materiam dispositam ad humanas partes induendas ; contra partibus inferioribus fingendis destinatum, aut materiam ineptam humanæ formæ suscipienda reperit, aut robur non habuit, quo illam exacte subigeret ; vnde animalis membra effinxit , & cooperante matre matri similia .

Sin autem mulier aut sponte se belluæ masculo supposuerit, aut vim a bellua patiatur ; trium formarum partus edere poterit, nempe vel perfectum hominem, vt virgo illa in Suevia ab Vrso compressa ; vel puram belluam pariet , vt Lusitana mulier a Simio vim passa ; vel tertio monstrum vtriusque parentis formam retinens , vt mulier cani se turpiter subijciens , quæ puerum semicanem peperit : Porro mulier ex fera feram patri similem nullo negocio concipere , ac parere poterit ; masculine semine optime femineam materiam subigente . At difficilior est mulierem ex vrso , aut cane hominem integrum parere ; id autem fieri poterit, si muliebris materia exactissimas habens ad humanam formam propensiones , & muliebris seminis pars spirituosa , in qua vis actiua residet, robustior fuerit, quam semen masculineum ; tunc enim coniuncti ex masculine , & femineo semine pars spirituosa ob prædominium virtutis humanæ hominem poterit efformare ; quod facilius adhuc efficietur , si pater concubens alta imaginatione defixam habuerit hominis

Mulier ex fe-
ra triplicem
partum ede-
re potest.

Mulier ex fe-
ra masculo
vt feram con-
cipiat.
Mulier ex fe-
ria hominem
concipiat.

hominis effigiem; ut par est feras habuisse, quæ quasi naturali feritate deposita mulierum, earumdemque formosarum amplexus expetuerunt, & exercuerunt.

Mulier ex fe-
ra vt mon-
strum virius-
que parentis
effigiem ha-
bens pariat.

At vero mulierem ex fera monstrū in se humanas, & ferinas partes obtainens concipere, ac parere ideo contingit, quia in quibusdam partibus efformandis maternum semen paterno præualeat; in alijs vicissim paternum materno prædominetur in materia subi-
genda: sic plane in semicane mulieris, & canis filio, partes supra umbilicum humanæ, inferiores caninæ fuere, quia seminis portio supernis partibus effor-
mandis dicata materiam habuit digniorem, & par-
tem spirituosam, in qua vis actiua residet, magis ro-
bustam, quæ a materno semine defluxit, patrisque
coeuntis imaginatio a subditæ feminæ vultu, ac mem-
brorum superiorum vehementius imagine commo-
uebatur: ex aduerso spermatis portio partibus infer-
nis constituendis inseruiens inepta fuit, quæ formam humanorum membrorum indueret; habuitque pa-
terni seminis substantiam spirituosam robustiori vi
præditum, quam materni. Idemque iudicium feras
de alijs in eodem genere monstris variarum specie-
rum animalia referentibus. Ceterum fieri etiam po-
test ut femina bellua ex homine puerum, & ex fera
super incubante hinnulum concipiāt; qui duo fætus
ob uteri angustiam in unum monstrum copulentur:

Mulier vt
monstrum fe-
ri num pariat.

Id ipsum statuas de muliere, quæ humanum, & feri-
num concubitum passa sit; ex homine siquidem ho-
minem concipiens, & ex fera belluam, utroque fætu
ob angustiam uteri in unum coagmentato, monstrum
denique pariat; ita profecto genitus esse potuit par-
tus ille monstruosus, quem anno Domini DCCCLIV
mulier edidit, specie videlicet hominis, & canis in-
tegerime

tegerrime corporibus coniunctis, dorso connexis, ac dorsis spina solidissime conglutinatis. Sed & hac ratione gigni etiam poterit citra gemellorum copulationem monstrum quibusdam partibus humanis ab hominis masculi semine constitutis; & quibusdam ferinis a bruti masculi spermate formatis, siue in vetero mulieris, siue in aluo belluae feminæ; quando & mulier, & bestia femina seorsum possunt deinceps hominis masculi, & bruti animalis venerem perpeti. Tot ergo modis contingit ex variæ speciei seminum commixtione monstra variorum animalium partes habentium physice procreari.

Vndecima cauſſa, & origo monſtri, variæ ſpeciei animalium partes habentis, ex Cacodæmoniſi opera elicitur.

C A P. LXXXIII.

VNDECIMAM, & postremam cauſſam originis humani monſtri varias brutorum figuras varijs partibus æmulantis in Cacodæmonem referre volui-
mus cum viris egregijs; at vero multo plures modos,
quam illi pronunciauerunt eſſe censemus, quibus vi
dæmonum monſtra contingent: in primis enim po-
tent perfectus fætus a parentibus ortus vi dæmonis il-
ludentis confſcientium ſenſus monſtroſus appare-
re; vt enim præſtigijs homo videbatur ſibi, & alijs fi-
guram ^a afini induiffe; ſic nullo negocio potest in-
fans variorum animalium membris compaginatus
apparere malo Dæmone aspicientium ſenſus illu-
dente. Deinde potest Dæmon idem malus aliunde
ſublatum monſtrum aliqua ex propositis cauſſis ena-
tum

Maiol.
colloq. 2.

Iterata vario
rum vencere
ut monſtra
fiant.

Dæmoniſa ſu
multifariam
poſſunt monſ
tra fieri.
Homo præſti
gijs in afinū
mutatus.

Monstrum
suppositum.

Monstrum ut
constitui phy-
sice queat o-
pera Dæmo-
nis.

tum parturienti clandestine supponere, vero partu ablato, aut ficta grauiditate. Deinceps potest Dæmon monstri constitutionem promouere applicando, vt dici consueuit, actiua passiuis, nempe singulas antea propositas monstrorum caussas in vterum afferendo; nam vi Dæmonis, permittente Deo, potest tum generatrix, ac efformatrix virtus in semine degens adeo in quibusdam partibus eneruari, vt similem parentibus fætum constituere nequeat: tum seminis natura aliqua ex parte in viliorem essentiam deturbari, quæ non nisi animantis imperfectioris membra constituere apta sit: tum materiæ fætus partes aliquæ ineptæ reddi formæ eiusdem speciei cum parentibus: tum virtus fætus altrix labefactari ne possit alimento partibus applicato earum figuram conciliare: tum materies alimentaris ijs dispositionibus aliqua in parte priuari, quæ necessariæ sunt ad induendam effigiē membrorum, quibus applicatur: tum in corpore fætus morbus induci, quo eius effigies in ferinam deformetur: tum imaginationi parentum eiusmodi spectrum alte infigi, quo monstruosus fætus enascatur: tum in vterum feminæ variorum animalium semen prolificum latenter infundi, quorum missionem nuper nouimus huiusmodi monstrorum caussam existere: tum etiam in alio grauidæ animantis semiformato fætui adiungi aliunde susceptum ex vtero feræ semieffictum cælulum, & humano conceptui conglutinari in monstri constitutionem. Cuius quidem monstri caussa efficiens proprie physica est; dæmon autem minister est, atque artifex apponens actiua passiuis, ingerens dispositiones, remouens,

Monstra pro-
gignit Dæmō aut adducens impedimenta, solum motu locali mō-
solo motu lo-
cali caussarū
physicarum.

ex varijs partibus diuersa dissimilium animalium in eodem genere membra referentibus origines, & caussæ physicæ.

Monstra multiformia fuisse constructa ex partibus referentibus animantia diuersi generis.

CAP. LXXIV.

Reperiri etiam in rerum natura Monstra, quæ partes habeant referentes membra animalium diuersi generis, ex ijsdem historicis manifeste constat: voco autem animalia diuersi generis, quæ non communicant eodem genere proximo: & sunt in quatuor classes distributa, Aues, pisces, terrestria perfecta, & insecta. Nam apud ^{† 12. de ar. im. cap. 38.} Aelianum legimus, Sphingem, quicumque vel picturæ vel plasticæ operam dant, fingere alatam solent: Ceterum apud Clazomenios Suem alatum exortum fuisse auditum est, qui Clazomenios agros vastaret: quod quidem ipsum in libro de Clazomeniorum finibus Artemon confirmauit; vnde illic locus decantatus, Sus alatus nominatur. Id quod si cuiquam fabula videatur, non prohibeo: ego quod de animali dictum ab alijs non ignorabam, non inuitus retuli. Sic ad verbum Aelianus. Multo post Gualtherius cum Rubea quen-
se fatetur in Thracia ex muliere natum esse puerum, qui oculis, palpebris, & supercilijs caruit; manibus insuper, & brachijs; cui ad coxendices cauda piscis innata dependeret: quod monstrum ubi Mauritius Imperator vidit, interfici iussit, gladium que statim est osculatus; mater autem monstri, quia nihil in eo gignendo peccauerat, absoluta est. Me-

Anno Dñi

601.

Gg minit

234 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis;

minit huius monstri etiam ^a Riolanus. In Germa- ^{a De-}
nia prope Lauffemburgum oppidum in finibus Hel-
uetiorum ad Rhenum fluuum situm, natus est infans

manibus, & pedibus anserinis, horrendo capite.

1274. Rauennæ, quod obseruat etiam ^b Paræus, & Ruef.
^{bli. 24. a. 1.} ^c natum est monstrum cornu in summo capite
^{cl 5. dec. 1.} gerens, duabus alis instru&tum, carens brachijs, vni-
^{ceptu c. 3.} co insistens pede rapacium avium simillimo, in ge-
nu oculum habens, dupli sexu præditum, ceteris
membris homo: huius meminere quoque Ioannes

Multiuallius, & Gaspar Hedionus.

Licet huic monstro duo fuisse capita scripsierit Mar-
cellus Palonius, & Romanus, agens de Clade Ra- ^{f. 2.}
uennæ his versiculis.

Hoc

„ Hoc fama horrendum , sed re deformius ipsa
 „ Monstrum erat , ab nimium , quod te pernicibus alis
 „ Aggreditur , cornuque solo prosternit , itemque
 „ Bina tua excidia hec ceruici imponit ; & ecce
 „ In tua supremas conuertit funera flammas .
 „ Nec generi ferro indulget , ruit omnis ab uno
 „ Sexus , & Emathios cognato sanguine campos
 „ Strata virum , pelagus transmissa cadauera complevit .
 „ More ratum , humano saturatos funere pisces
 „ Cana Thetis , nantesque horrent Nereides undis .
 „ Hec Diuum monitu fuerunt documenta raine
 „ Monstra Rauenna tua ; quam nunc tumesta dolensque
 „ Praesentem defles , quondam decorata triumphis .

Vbi in margine Libri haec leguntur .

„ Explaneatio Monstri Rauennatis , Alis , Cornu , gemino
 „ Capite , Flammis , utroque sexu , & Hominis Piscisque
 „ forma insigniti .

d li. 24. Paræi d testimonio in Bosci Regis Paroecia , in
 c. 7. Blera sylua via ad fontem Bellæ aquæ natus est puer
 faciem ranæ obtinens : Visus est Ioanni Bellange-
 riu Machinariæ Regiæ Chirurgo , coram Har-
 moi joppidi Iustitiæ custodibus , ac in pri-
 mis Ioanne Bribono eius loci pro-
 curatore regio : monstri pater
 fuit Amadæus Paruus ,
 mater Magdalena
 Sarbucata .

1517.

1544.

Sed Argentinæ nobilis Alsatiæ metropoli orta est
puella horrendo, atque in superiori parte aperto pla-
ne capite, lato ore, bouinis oculis, & naribus aqui-
linis. Stetini ortus est infans habens in vertice mas-
sam carnis referentem imaginem testudinis rufæ; in
ceruice caudam carnosam instar muris, sed albescen-
tem, qualis erat cutis sine pilis; capite fuit Thersiti-
co; eius meminit etiam Fincelius. Et prima harum
figurarum exprimitur.

e li. 24. c. Paræo e autore Antuerpiæ vxor Michaelis cuiusdam,
qui operam Chalcographo locabat, commorantis
apud Ioannem Molinū sculptorem, ad insigne pedis
aurei, monstrum peperit canis prorsum effigie, nisi
quod ceruice esset breuiore; capite vero auis, sed im-
plumi: vitæ exors fuit, quod mater ante tempus pe-
perisset. Eiusdem f relatione aliud monstrum me-
dio, intimoque in ouo compertum est, caput nempe
facie humana, sed capillitio colubris vndique hor-
rente; mentum ipsi tribus alijs colubris vibratis, ve-
luti barba germinabat: conspectum est Augustodini
in ædibus Bancheronis Caussidici, dum ancilla oua
multa

1571.

multa frangeret butyro incoquenda : oui illius albumen feli exhibitum repentinam mortem intulit : Id monstrum in manus Baronis Senecij quum venisset , ad Carolum nonum Regem , Metis agentem , perlatum est.

Ad hoc genus monstri refertur & illa mulier Ar-
retij , e cuius naso spicæ farris natæ sunt Iulij &
Obsequentis testimonio .

Dantur itaque monstra ex membris diuersi gene-
neris animalium partes æmulantibus constituta .

g De Pro-
dig. cap.
109.

Monstri humani membra viliorum animalium
habentis origo, & caussa prima in
apparentium refertur.

C A P. LXXV.

AT vero monstrum illud longe turpius, quod ex membris animalium diuersi generis, perfectorum scilicet, ac imperfectorum; siue aereorum, ac terrestrium; siue aquatilium, ac terrenorum, ab ipsisdem fere caussis exoriri posse videtur; quæ sigillatim breuiter sunt percurrendæ. Profecto ex Physiognomicis habemus plerosque homines nasci capite, ac facie, ac vnguibus autem consimiles partes referentibus; quorum meminit Aristoteles in Physiognomicis, & post eum eius disciplinæ cultor eximius Ioannes Baptista Porta: quorum sane hominum partes aliatæ aliquando adeo distant ab humana figura, & adeo ad volucrum imaginem accedunt, ut vulgo, res non ita subtiliter intuenti, monstra esse putentur, ac prædicentur: *Quin & Historici superioris ætatis hac in re vel vulgi famam secuti, vel cum vulgo non ita diligenter hominum membra dispicientes, quod primo aspectu sibi monstrum visum est, posteritati scribentes, vere monstrum esse tradiderunt: quod tamen vulgi placitum viris clarissimis de rei natura impo-*

*Monstra
vulgī.*

*Historici qui
vulgares opi-
niones hau-
serint.*

Secunda monstri diuersi generis origo, & caussa ex imbecillitate virtutis generantis colligitur.

C A P. LXXVI.

SED veri monstri diuerso genere contentorum, animalium partes habentis altera caussa est imbecil-

becillitas virtutis efficientis fætum, quæ in parte se-
minis spirituosa degit; quum autem triplex sit huius-
modi virtus; generatiua, quæ materiæ conceptus tri-
buit esse specificum; separatiua, quæ partes materiæ
conceptus varijs membris constituendis destinatas
prius absque ordine in vnum confusas segregat, &
iuis quasque locis collocat; & formatiua, quæ sin-
gulis partibus materiæ rite collocatis propriam de-
terminatorum membrorum figuram impertitur: sane
quæcumq; harum virtutum adeo imbecilla fuerit in
aliqua parte conceptus, vt perfecti animalis attributa
illi nequeat impertiri, ei conditiones partis animalis
imperfecti communicare cogitur. Ac vt speciatim
vis genera-
trix imbecil-
la ut monstru
primo loco de vi generante agamus; proculdubio
quemadmodum in quibusdam viris principibus vi
morbi adeo labefactata est virtus illa, cuium est in-
nutricatu alimento formam substantialem partis
alendæ communicare, atque adeo ex alimento car-
nem generare; vt alimentum et si suapte natura pro-
bum in vermes, ac pediculos conuertere cogatur mi-
sere hominem enecantes; quod accidisse legimus

a 5. Histo.
cap. 31.
b lib. 7.
cap. 43. &
li. 11. ca.
33.

apud ^a Aristotalem, & ^b Plinium Alcmani Poe-
tae, Pherecidi Syro, & Syllæ Dictatori; eadem ra-
tione in fætu contingere potest, vt virtus generatiua
crurum, exempli gratia, adeo langueat, vt eam ma-
teriam in humana crura conuertere non valens, in-
serpentum, aut anguillarum, aut piscium extremi-
tatem conuertere potuerit; cuiusmodi originem ha-
bere potuit monstrum Erichthonio simile, cui ortum
afferunt antiqui ex Vulcano, & Minerua; & certe
quum claudus esset Vulcanus pars seminis crurium
genitrix ab eius cruribus originem trahens, adeo im-
becillis esse potuit, vt citra figmentum Erichthoniū
procreare

Ortus cich-
thonij.

Homines in-
signes pedi-
culis enecti.

Seminis vir-
tus fæti m-
constituens
triplex.

procreare valuerit : licet non negem prisci illius Eri-
chthonii ortum esse potuisse figmentum .

*Tertia monstri diversigenei origo, & causa in
debilitate formaticis reponitur.*

CAP. LXXVII.

SIn autem ea virtus in parentum semine debilis extiterit , ad quam ex officio pertinet determinatorum membrorum configuratio ; & ita debilis , ut materiae certis membris constituendis destinatae conformatio-
ne perfecti animalis tribuere non possit ; efficiens quod potest imperfectioris animantis figura-
ram illis partibus impertitur : atque hac sane ratio-
ne mulier illa Thraciae anno Domini DC I. pue-
rum generare potuit adeo monstrosum , ut ei oculis ,
& brachijs carenti , ad coxendices cauda pisces in-
nata dependeret : quod monstrum Mauritius Imper-
ator interfici iussit , matre nullius criminis reatum
habente nihil molestata .

Vis forma-
tiva debilis
ut monstra
constituant.

*Quarta causa, & origo monstri multigenei ex imbe-
cillitate virtutis separatrixis deducitur.*

CAP. LXXVIII.

QVotiescumque vero contigerit in spirituosa parte seminis eam virtutem languidam esse , quæ discernendis portionibus materiae , va-
riorum membrorum formam accepturis , dicata est a natura ; separatrix illa vis suo munere in quibusdam partibus non functa , ut puta in digitis aut manuum , aut pedum , foetum humanum producit pedibus an-
serinis , ac manibus anatinos pedes referentibus : cu-

Vis discreti-
ua debilis ut
monstra effi-
ciat.

Hh iusmodi

iusmodi monstrum enatum scimus Anno Domini
M C C L X I V. prope Lauffemburgum. Sin au-
tem tres istæ virtutes simul imbecillitatem contraxe-
Monstri R. 2- rent ; omnes opus suum non integre obeuntes , mon-
nennatis ori- stri deformioris caussa esse poterunt : ac sane ob ha-
goexplicatur rum omnium virtutum imbecillitatem genitum esse
potuit , quod natum est Anno Domini **M D X I.**
monstrum Rauennæ , puer scilicet alas brachiorum
loco habens , oculum in genu , uno pede nixus , eo-
que auium rapacium ; & cornu habens in fronte ;

Nam vis generatrix imbecilla humani cruris , ac
pedis loco , auis pedem construxit : vis formativa de-
bilis alarum figuram brachijs dedit ; vis discretiva
& ordinativa languida materiam pedum in duos fin-
dere

dere non potuit; oculorum materiæ partem in genu delapsam ad suum locum in capite transferre nequit; & osseam materiam alteri cruri necessariam de capite ad inferiora trahere non valens, ibi in cornu concrescere sicut.

Quinta caufsa, & origo monſtri multigenij refertur ad ſeminis degenerationem.

C A P. LXXXIX.

Ceterum quacumque de cauſſa ſemen parentum aliqua ſui portione a natura priftina nimium degenerauerit; multæ ſiquidem huius rei cauſſæ afferri poſſunt; tantuſque ſit a priftino ſtatu lapsus, vt ex ſubdita ſibi materia fætum congeneum omnino conſtituere nequeat; cogitur aliquas in fætu partes, quibus conſtruendis portio ſeminis degener ſpecialiter dicata eſt, efformare in ſpeciem diuersiſſimi animalis. Sic genita eſſe poſſuit femina illa Argentinæ in Alſatia, cui os latiſſimum fuſt, & nares ad instar aquilæ.

Sexta cauſſa monſtri poligenij materie ineptitudo eſſe ostenditur.

C A P. LXXX.

A si ceteris cauſſis bene ſe habentibus, matriale principium fætus aliquas portiones ha- buerit adeo male diſpoſitas, vt ineptæ omnino ſint recipiendæ naturæ aliis congeneæ; quam poſſunt recipientes, diuersi generis monſtrum conſtituunt; hac ratione ex heterogenea, & contumaci materia gigni poſſuit monſtrum illud Stetini ortum in ſuburbio an-

Hh 2 no

no Domini M D L I V. cui , præter alia multa horribilia , pedes fuere similes vnguis curuis , & aduncis Lutræ ; & ocelli vitrei , ac residentes , splendentesque , vt oua Lucij pisces ; ac loco faciei cincinnus similis pilis felinis .

Septima caussa , & origo monstri diuersigenei desumitur ex debilitate virtutis aletis fatum .

C A P . L X X X I .

Quin etiam vbi aliqua in parte corporis embryonis vis alens adeo labefactata fuerit , vt alimentum membro agglutinatum in substantiam illius plene commutare nequeat , ex eo iam ad naturam viuentis induendam vltimas dispositio-nes adepto , præ imbecillitate imperfectissimum genus animalium procreat , vermes videlicet , ac fer-pentes , lumbricosue ; qui crescentes , & altera parte gni valeat . Puer medusæ capite vt gigni valeat. sœtui adhærentes , monstrum diuersigenium consti-tuere possunt , puerum scilicet anguibus hirtum , aut capite Medusæ instar , aut alia corporis parte : si nam-que in alio pueri iam nati vermes longiores exo-riuntur nonnumquam ex non maligna materia , nec putri , nec ortu spontaneo : quod ex eo patere potest vnicuique , quia non raro scatentes in alio vermibus homines nihil perpetiuntur , non tormina , non fe-bres , non alia symptomata , quæ vermes e putri ex-crementorum colluuie sponte genitos consequi con-suevere ; si inquam in partibus internis humani cor-poris ex benigna materia oriuntur vermes ; quia nu-trientis animæ vis assimilatrix nimium languida præ-parato alimento nequit formam perfectioris anima-lis impertiri ; sed infecti naturam indere cogitur in-noxios

noxios vermes procreans: quid ni eiusdem generis vermes producere valeat in substantia carnium ad corporis superficiem positarum? quod vbi contin-
gat, exertis capitibus ex cute serpentibus, residui cor-
poris extrema parte carnium substantiae congluti-
natis, & nutricatione aductis, monstrum diuersi-
gencum exorietur.

*Otiana causa, & origo monstri dinergenij ex
incepto partium alimento educitur.*

C A P. LXXXII.

AT vero si alimentum, quo fætus enutritur in-
vtero, siue ob permissionem tetri alicuius va-
poris, humorisue, siue ob propriam intemperiem,
ineptum sit, cui ab alente anima, quamvis robore
polleat, perfecti viuentis natura concilietur; ab ea
imperfecti animalis, ad quam solam propensum est,
naturam suscipit; quod animal si quapiam ex parte
corpori fætus adhæreat, monstrum constituet diuersi-
generis animalium membra turpiter obtinens. Non Sillorum vi-
a lib. 16. b lib. 4. alia sane ratione ^a Strabonis, ac Diodori ^b Siculi ta, & mors
miserrima. testimonio Æthiopes, qui Silli appellantur, locustis
viuentes a prauo alimento id patiuntur, ut ex eorum
corporibus erumpant vermes, a quibus iij misere de-
pascuntur, infelicem vitam infelicissima nece termi-
nantes.

*Nona causa, & origo monstri multigenij ex morbo fa-
tus adducitur. C A P. LXXXIII.*

PVellos in vtero multa morborum genera perpeti
vetus est; Si ergo aliqua portio carnosa embrij
putre-

putredine concepta occasionem det ortui serpentis,
aut ranæ, aut cuiusuis alterius animalium, quæ inter
infecta numeratur, & spontaneā generationem habe-
re possunt; quemadmodum fit ut quæ sponte nascun-
tur non raro vnam partem solam animalis absolutā
obtineant hærentem alteri materiae nondum muta-
tæ; vt de Niloticis muribus obseruat alicubi ^a Pli-^{a li. 9. c.}
nius asserens in Aegypto decrescente Nilo (quod
stato quodam tempore fit) exiguos mures reperiri,
inchoato opere genitalis aquæ, terræque, iam parte
corporis viuentes, nouissima effigie etiamnum ter-
rena : Quod suauissime describit ^b Ouidius ^{b i.meta.}

*Sic ubi deseruit madidos septemfluus agros
Nilus, & antiquo sua flamina reddidat alueo,
Aethereoque recens exar sit fidere limus,
Plurima cultores veris animalia glebis
Inueniunt; & in his quedam modo cœpta per ipsum
Nascendi spatium; quedam imperfecta, suisque
Trunca vident humeris; & eodem corpore sepe
Altera pars viuit, rudit est pars altera tellus.*

Ita profecto contingere potest ut in corpore fætus
generentur in varijs partibus capita ranarum, cau-
dæ murium, semilumbrici, cohærentes puello in-
formam horribiliter monstruosam. Hac plane ratio-
ne ortum esse potuit monstrum ex puero & serpente
compaginatum anno Domini M. CD XCIV. a
muliere Cracouiæ partu editum; ea etenim fætum
enixa est, qui affixum dorso serpentem viuum gesta-
bat, qui mortuum puerum arrodebat.

Infans cau-
datus ^{vt}
oriatur.

*Decima causa, & origo monstri multigenij ex
parentum imaginatione hauritur.*

C A P. LXXXIV.

Ceterum in hoc monstrorum, varia diuersi generis animalium membra obtinentium, ortu primas tenet parentum vehemens phantasia; si enim matre valde appetente, aut exhorrente aliquod inanimatum, fætus plerumque nascitur illius rei simulachrum euidentissimum in corpore gestans: quid ni ex parentum, ac matris potissimum affectu vehementi, ac imagine alicuius monstri, aut variorum animalium seu in vigilia, seu in somno visa, occasio tribuat virtuti formatrixi monstrum efformandi varias diuersorum animalium partes incorpore gestans? sic plane cum Paræo, & Bellangerio putamus Magda-

lenam Sarbacatam febre diuexatam, muliercu-

lae consilio rana viua manus palmae affixa,

tamdiu detinenda quamdiu im-

moraretur parti; ac eo ha-

bitu viri amplexus e-

xercentem, at-

que inde

conci-

pientem,

suo tempore pe-

perisse puerum facie ranali.

Infans ranali
facie ut ge-
nitus.

Vnde

Vndecima caussa, & origo monstri diuersi generis ad parentes monstrosoſ refertur.

CAP. LXXXV.

N Emini dubium arbitror ex traditis, si puer hic ranali facie ad ætatem adultam peruenisset, mulierisque coniugio vsus fuisset, ex ea, licet integra forma, illum confimile sibi monstrum suscipere potuisse: si quidem partes feminis a paterna facie primordialem originem habentes; quum natura semper sibi simile in omnibus procreare gestiat in matre, ex qua filoli facies constitui debet; facile consimilem ranæ imaginem delinearent: id tamen necesse.

M. D. F.

cessarium non ponimus ; quia materni seminis portio spirituosa , & prolifica deformitatem paternam corrigere poterit , si vires validas obtinuerit ; ac eo magis , quo natura , si non sit impedita , semper de possibilibus efficit quod melius est , ^a Aristotelis obseruatione .

^a de. an.
incel. c. 10
1. polit.
cap. 5.

Duodecima causa , & origo monstri polygenij habetur in seminum permissione .

CAP. LXXXVI.

Quem inter animantia , quæcumque genere proximo ab homine dissident , præter imperfetta terrestria , volucres sint , & aquatilia bruta ; ut nullum fuisse reor vñquam veneris congressum vlli hominum cum terrestribus insectis ; ita cum marinis animalibus , & pennatorurum genere coitum hominibus esse produnt historici ; nam quum Venetijs essem (inquit Gillius) quidam Dalmatae , spectata fide viri mihi religiose testati sunt se ad oppidum Dalmatiæ , Spalatrum nuncupatum , vidisse marinum hominem , qui se spectantibus summum terror iniecit , quum se in terram incitauisset ut mulierem , quæ circum littus tum versabatur , corriperet ; verum ubi eam fugere perspexisset , statim ad mare regressus imam maris sedem petiuit : eumdem mihi descripserunt hominis omnino speciem , similitudinemque gerere . Itemque magna fide homines , qui ad mare rubrum per multum temporis versati essent , sanctissima asseueratione mihi affirmarunt illic marinos homines saepè capi solere ; quorum durissimis pellibus calceamenta tam robusta confiant , ut ad quindecim annos durent . In nauigatio-

Homines cū
marinis bel-
lius coiuisse .
Marini ho-
minis histo-
ria .

Ii ne

Pisces huma-
na facie.
ne Hamburgensis cuiusdam, peracta anno Domini
M D X L I X. e Portugallia meridiem versus in

orbem nouum, legitur reperiri pisces in aquis huma-
na specie in utroque sexu; cauda tamen oblonga.
Squaniis piscium obsita, cruribus breuibus iuxta cau-
dam prominentibus, faciem ab humana parum de-
flectere. Ioan. Baptista ^{a t. r. na-} Ramusius in præfatione ^{ui. p. 114.}
ad navigationem Hannonis Cartaginensis testatur
in Africano littore a Lusitanis inuentum fuisse cada-
uer magnum ab vndis electum, manibus, pedibus,
totoque corpore homini omnino simile, nisi quod to-
tum squamis tegebatur, capilli ut filamenta subtilia
summam ob duritatem rigebant. ^b Alexander item ^{b 38. ge-}
ab Alexandro quum hominis marini, & Nereidum ^{ni. dier.}
mirabiles historias exposuisset, subdit, sed super om-
nia nostro ævo haud absimile factum comperimus in
Epiro, profecto exemplum inter pauca memorabile,
quod nonnulli prodendum posteris putarunt, &
actis quoque publicis testatum est: Ad fontem iugis
aqueæ, ad quem mulieres ex oppidulo aquatum ven-
titabant, Tritonem, seu marinum hominem e spe-
lunca, quam forte ibi nactus fuerat, obseruare soli-
tum si quando solam ad aquas accendentem, aut per
littus ambulantem mulierem videret, ipsum ex vn-
dis, & spelunca leni gressu, tacitisque vestigijs desili-
re, & a tergo accedere, ac vi compressam mulierem
ex insidijs adoriri, & ad mare concubitus caussa ar-
ripere, arreptamque sub vndis deferre consueuisse:
Quod quum apud loci incolas percrebuisse, diligen-
tius marinum hominem obseruasse; & quum diutu-
le laqueos illi intendissent, haud multo post dolo ca-
ptum, & laqueis vincatum cepisse: quumque cibo ab-
stineret, extra aquas diutius viuere nequuisse; squa-
loreque

Tritonis hi-
storia.

loreque tandem , ac tædio ad extremam tabem venisse : Tenet fama Venereos eos , & flagrantissime mulierum amasios esse : propterea oppidi incolas edicto inhibuisse ne qua deinceps ad fontem mulier nisi viris comitata accederet . Hæc nos , & huiusmodi ab his , qui diuersa maria pererrabant , & eadem monstra placidis aquis colludentia vidissent , & in occursum nautis exertis capitibus ab vndis accurrisse , & voces audisse referebant , plerumque accepimus . Baptista quoque Fulgosij relatu Eugenio I V. Pontifice apud vrbum Sebenicum in Illyrico captus est marinus homo , qui ad mare puerum trahebat : is currentibus , qui rem aspicerant , lapidibus , fustibus que vulneratus in siccum retractus est . Huius effigies pene humana , nisi quod cutis anguillæ similis erat , & in capite duo parua habebat cornua ; manus quoque duorum tantum digitorum formam exprimebant : pedes autem in duas veluti caudas finiebantur , a quibus ad brachia alæ , vt in vespertilione , extendebantur . Denique Bellonij , ^c Cardani , & aliorum relatione in lacum quemdam Pomeraniæ per inundationes maximas (post sæuas maris tempestates) delatum piscem mulierem , captumque , & ad Edam eius regionis vrbum deportatum Cornelius Amsterodamus scripsit ; cui ad muliebria munera exequenda promptitudinem quamdam fuisse recenset (mutam , & salacissimam fuisse Cardanus assert) atque aliquot post annos cum eius loci mulieribus vixisse ; sed nunquam loqui potuisse . Næ si hanc marinam feminam ab homine impleri , aut a Tritone supradicto mulierem aliquam grauidam fieri contingisset ; monstrum humanum marinas partes , piscisque membra obtinens oriri potuisset .

Hominis marini cornuti historia .

Piscis mulieris historia .

^c De varie.

Decima tercia caussa originis Medusæ capitis in ouo gallinæ. C A P. LXXXVII.

Medusæ ca-
pitis in ouo
compertige.
naturatio-

Semen reten-
tum vene-
num fieri.
E putrido se-
mine serpen-
tes fieri.

Gallinæ res
fædus & ve-
nenatas de-
norant.

Auerrois mu-
lier vt sine
coitu graui-
da fuerit.

Difficillimam explicatu fateor originē Medusæ capitis, adeoq; monstri ex humano capite vndique capillorum loco, & barbæ anguis horrente; quod in ouo gallinæ compertum legimus ex Paræo; nisi enim hominem ad eam dementiam peruenisse dicamus, qui gallinæ venere abusus fuerit; humano semine partim corruptione venenatorum animaliū naturam adepto, partim viribus integris in capitib; humani formam efformato: scimus enim venenum fieri semen retentum; & ex eo putrido, ac veneni natum quoquopacto habente serpentes fieri mirum non est: venenatam vero substantiam in ouo illo inclusam fuisse docuit experimentum, quo constat oui eius albumen feli exhibitum repentinam mortem intulisse. Dicere poterimus gallinam, quippe animans est eius conditionis, ut foeda quæque in terra comperta deuoret, nec ab anguis viuis abstineat; gallinam inquam forte alicubi teiræ nuper impactum virile semen deuorasse, menstruum sanguinem, ac serpentis oua comedisse, galloue rabido succubuisse; quo factum est ut inter cetera ouuum genuerit, in quo foeda hæc omnia contenta caussa medusæ capitis extiterint; a virili semme capite formato; a mulierbi sanguine venenato albumine; & ab ouis serpentinis anguis effectis; galli semine generacionem adiuuante, quo basiliscum fieri fama est. Ac certe tale quid contingere potuisse in gallina non negasset ^{a z. collig.} Auerroes asseuerans mulierem balneum ^{cap. 10.} ingressam, in quo masculus homo semen effuderat,

eo intra vterum attracto , sine coitu grauidam euasisse : nec alter ille Doctor inquiens filiam cum patre dormientem , illius semine nocturna pollutione latenter effuso in aluum a matrice attracto , nullo crimine grauidam fuisse : Mira sunt hæc , fateor , & rara ; sed de monstris agimus , quorum naturam , &

^b lib. I. ^b miram , & raram esse ^b dudum ostendimus . Monstra enim non essent , si facile , si frequenter , si citram admirationem exortarentur . Fieri quoque potuit id monstrum a Gallina , quæ semen humanum , menstruumque deuorauerit , & serpenti succubuerit ; nam gallinas cum viperis , & aspibus coire , testata mihi fuit Iulia famula ; quæ dum apud suos degeret , non semel obseruauit gallinam ab aspide comprimi , cuius oua fota , non pullos , sed paruos excluderent serpentes : eam diluculo egredi e domo ad radicem quercus ; ibi crocitatu maritum aspidem vocare ; totam diem cum eo commorari ; frequenter illi succumbere ; ac non nisi sero ad tugurium regredi : sequi , ac parentem huius historiæ testem profiteri . Gallinam ego domi alui quinque digitos habentem in vtroque pede , quæ post oua multa mediocria , pullum edidit , infra columbaceum , sine luteo , in cuius albumine serpens , ac veluti vermis etat ; in quem luteum mutatum fuisse suspicor ; etenim noui clarissimum virum Fabricium ab Aquapendente in oui luteo vermem satis magnum inter comedendum comperrisse ; quo mire stomachatus ouorum esum dilectissimum diutius intermisit .

Decima quarta caussa, & origo monstri multigeny ad vim mali Dæmonis refertur.

C A P. LXXXVIII.

IN his etiam monstris, membra ex distantissimo animalium genere obtainentibus, procreandis malos Dæmones, Deo summo permittente, causæ rationem habere posse probabile est; nam eorum opera possunt variorum animalium tum semina prolificæ, tum etiam fætus in vnum uterum comportari, ac turpiter inuicem copulari; tum partes variæ configurari; tum caussæ singulæ dudum a nobis propriae ad monstri generationem accommodari, non quidem e sua substantia quidpiam admiscentes; sed solum applicando naturalibus passiuis actiua physica, & procul arcendo quæcumque horum actionem, & illorum passionem impedire possent in proposito: sic fortasse ^a Iuppiter olim, qui Dæmon fuit, Cycni ^{a 2. Boc. ge. Deor. li. 11. c. 7. & 8.} formam indutus Lædam compressit; unde orta Helle guttur olorinum habuisse dicitur.

Monstri Cacodæmonis effigiem referentis existentia patefit. C A P. LXXXIX.

DEnique vero aliquando etiam extitisse monstra adeo dira, ut teterimam cacodæmonis imaginem præferrent, litterarum monumentis consignatum est a varijs autoribus; in primis enim Cornelius ^a Gemma, obseruatione quoque ^b Rio-^{a 1. Col. mo crit. 6. b cap. 4.} lani, testatur in Vrbe Brabantæ Buscunducensi monstrum ex muliere natum horribilem cacodæmonis effigiem retulisse. In Belgio, ait Gualtherius cum

cum Rubeaquense, infans natus est ex honestis, & nobilibus parentibus teter admodum, & horribilis Anno Dñi aspectu; flammeis, & radiantibus oculis; ore, naribusque bouinis, cornu figura exertis, ac prominentibus; dorso pilis caninis hispido; simiarum faciebus in pectore extantibus qua mammarum locus, oculis felium subtus vmbilicum hipogastrio affixis, tetrarum, ac minacibus canum capitibus ad utrumque cubitum, & pedis utriusque patellam antrosum spectantibus; figura pedum cycni; cauda sursum reflexa, & recurva, longitudine vlnæ dimidiæ; quatuor horas ab ortu vixit. Aliud monstrum parum

1543.

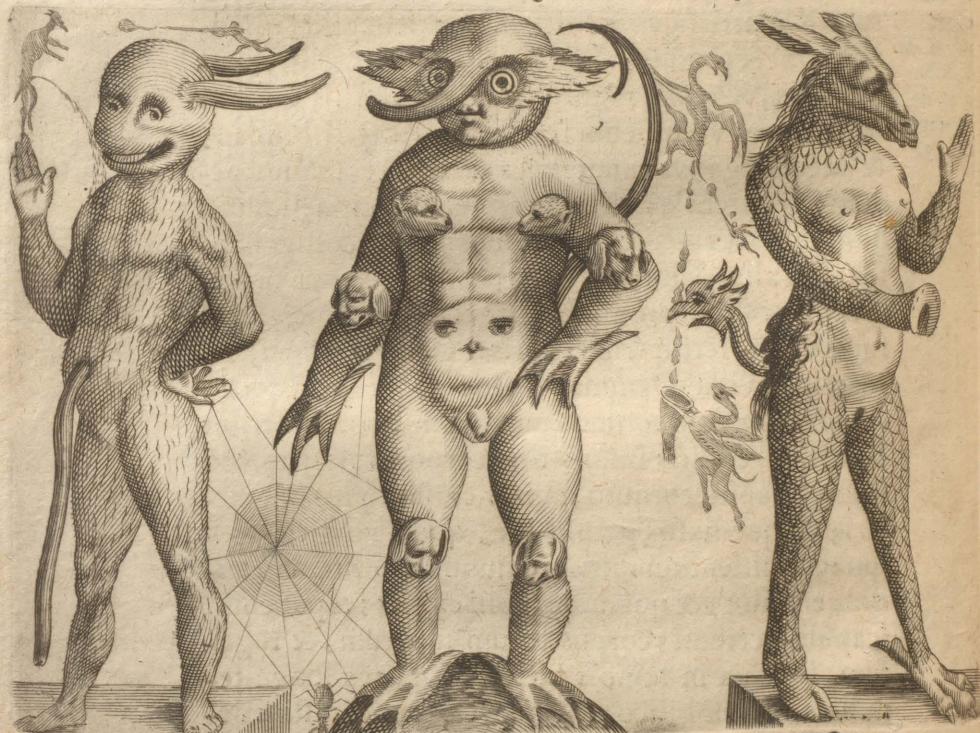
1547.

huic dissimile postea in Cracouia natum c Munsterus, d Cardanus, & e Rueffus asseuerant, infans scilicet promiscidem nasi loco gerentem; oculis subtiliter rotundis, & alatis; auribus asininiis; alijs duobus oculis supra vmbilicum; cauda muris, sed bifida, & adeo longa, ut caput super excederet; manus, pedesque quaternis digitis ad vnguem accipitris similissimis; sed tres membrana, velut anserini colligabantur: sub alis, & intra cubitos, & supra genua singula capita canum prominabant, ut essent numero sex; superuixisse fertur tribus horis. C. Lycostheni, in Marchiæ villa Dammenuualde prope Vuitstock, coloni cuiusdam coniunx monstrum quod describit Fincelius, edidit: Infans toto corpore fuit spadiceo colore, capite cornuto, oculis crassis, prominentibus, absque naso, patulo ore, quod longitudine spitamæ distentum fuit, in cuius medio lingua candida eminuit, & quadrata; colli expers; caput enim scapulis accreuit; corpus totum inflatum, & rugosum, brachia in lumbis hæserunt, pedes longe tenuissimi: ab vmbilico autem species laxi intestini dependit

c Cosmog.
d 12. de
e 5. de
conceptu
cap. 3.

256 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis,

pendit ad pedes. Cacodæmonem referens, ut harum prima figura refert, non minus quam secunda, quæ primum monstrum præfert, ac tertia, quæ designat monstrum Romæ in amne Tyberino inuentum M CD XCVI. corpore humano, capite asinino, cuius manus vna humanæ, altera vero elephantino pedi similis erat: Pedum alter aquilinos vngues, alter calceum corneum bouinum exprimebat. Ventrem habuit femineum, mammis egregie ornatum: totum corpus autem squamis erat vndique obductum, excepto ventre ac pectore; circa posteriora habens caput senile barbatum, & aliud præterea instar draconis flamas expuentis. Ita Lycosthenes.

I.

In eadem serie monstrorum poni debet aliud a.

f. ll. 24. c. f. Paræo descriptum , dum ait , Apud Subalpinos in
4. Quiero, decem a Taurino miliaribus posito oppidu-

lo, Matrona honesta fætum peperit, cornua quinque
sibi aduersa, & arietinis similia, capite gerentem; cui
præterea a summa fronte ad occiput in dorsum fere
totum prælongum carneum frustum pendebat, ca-
pitij muliebris instar habens : circum collum vero
alia caro duplex aduoluebatur , tanquam collare,
subuculæ : extrema vtriusque manus digitorum vn-
cos rapacium auium referebant ; genua tanquam in
poplitibus erant: crus dextrum , pesque item dexter
rubro colore præfulgebant ; reliquum corpus bæti-

1578.

co erat colore : Magno cum clamore in lucem

prodijse dicitur ; quo sic obstetrices con-

sternatae fuerunt , & reliquæ mulie-

res clinicæ , vt e vestigio ab

ædibus puerperæ se in-

fugam dederint.

De eo monstro

quum

Subalpinorum Princeps resciuisset , iussit

id ad se adduci; nec dici potest quam

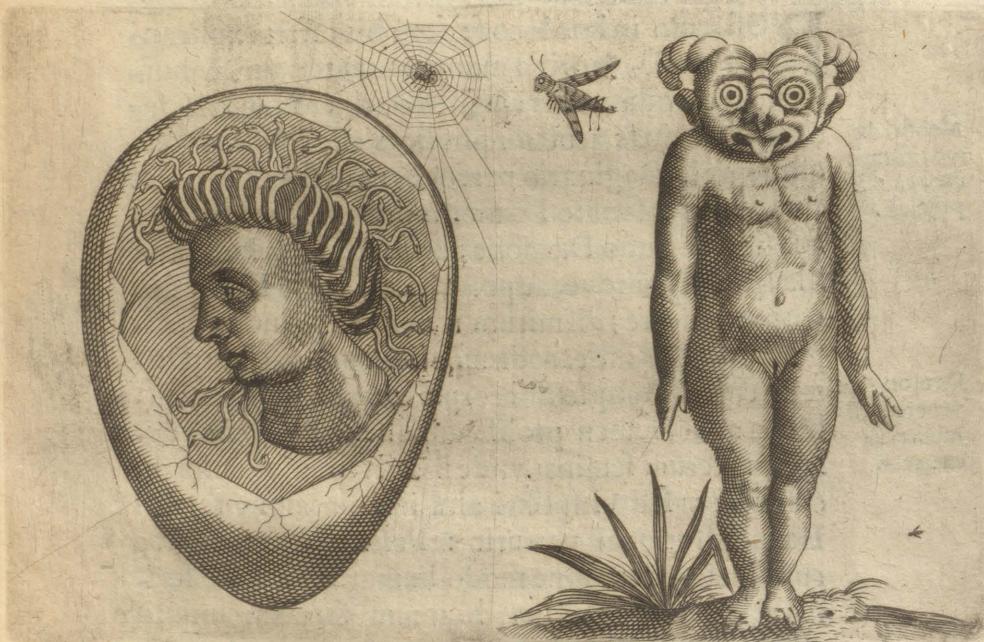
varia fuerint aulicorum de-

ipso judicia .

Ad idem genus monstri Dæmoniformis referendum
videtur illud terribile, tum quod C. Lycosthenes vi-
tulo monachum appellat, natum Anno M D XXII.
Vualtersfodorsi uno a Fribergo lapide, pago ditionis
Cellensis, villa rustici cognomento Stecheri, de
quo monstro Martinus Lutherus, damnatae memo-
riæ, libro edito, suam exposuit sententiam: tum quod
huic valde simile Paræus ait natum in Stecquer Sa-
xonię pago, quaternis pedibus bubulis, oculis, ore, &
naribus vitulinis, carneo rubro & rotundo in vertice
tuberculo, carnea præterea ex collo in dorsum velut
cuculla pendente, lacerisq; & discissis femoribus de-
forme: tum demum illud, quod corpori muliebri ca-
put horribile habuit cornibus duobus arietinis de-
forma-

formatum, vertice concauo, oculis grandioribus,
absque palpebris prominentibus, naso leonino, ore
patulo, ac largiter hiante, indeque lingua; auribus
magnis, ac sine collo, in has effigies.

Re vera igitur in natura compertæ sunt decem a no-
bis antea ex Monstri forma essentiali deductæ mon-
strorum differentiæ, quæ sunt Monstrum mutilum,
excedens, ancipitis naturæ, difforme, informe, enor-
me, multiplex in vna specie, multiformis speciei,
multigenium, & diuersigenium.

*Monstri cacodæmonis effigiem habentis origo, & caussa
prima desumitur ex parentum imaginatione.*

C A P. X C.

Monstri dæ-
moniformis
duæ caussæ
physicæ.

Dæmon
venerem cū
muliere
exerceat.

Postremo in hoc loco se se nobis offert explicanda caussa, & origo monstrorum tetram, & horribilem cacodæmonis effigiem obtainentium. Et sane illorum duas arbitror physicas esse caussas; vna quidem est imaginatio parentis; nam si mulier coeat cum viro personato Dæmonis imagine; aut si maledifica sit ab incubo Dæmone pati assueta sub horrenda illa specie; sciatque, ac putet se cum malo Dæmone corpus miscere; nil mirum si aliquando inde concipiens, monstrum cacodæmonis effigie pariat: Dæmon enim assumpto sibi corpore, quo venerem sensibilem agat, semen prolificum alicuius hominis defert in uterum feminæ, vnde illa vi feminis hominem concipit; sed vi spectri alta imaginatione repositi Dæmoniformem parturit: Posse autem mulieres cum incubo Dæmone modo humanam, modo ferinam, modo etiam horribiliorem formam induo congregi, & inde concipere, ac parere vi feminis prolifici aliunde in uterum feminæ comportati, fuisse probavit ^a Delrius, non reclamante Plato ^{a mag. disquis.} in Cratylo. Immo vero etiam huiusmodi spectrum animo mulieris insculpi potest ex solo auditu, ^{to. i. li. 2.} lectuue de natura, & deformitate Dæmonis; quin & soinnians talem imaginem concipere potest animo, qua vteri conceptus deformetur in Dæmonem. Audiui enim a disertissimo Iulio Guastauino Genuense, Torquatum Tassum, Etruscum illam Phœnicem, quo ipse familiariter utebatur, post concilium

Ium illud horrendum cacodæmonum tam belle de-
scriptum , habuisse in phantasia monstrosas dæmo-
num formas tam alte defixas, vt eas ex animo depel-
lere non posset , sed vel inuitus in earum recordatio-
nem trahebatur , vnde tristis etiam incedebat ; hinc-
que melancholia illi aut orta , aut certe adaucta est ,
qua misere torquebatur nobilis Poeta : certe si femi-
na , vt Sappho , extitisset , ea que imaginatione con-
cepisset ; vel si vir mulierem impleuisset ; monstrum
Dæmoniforme generare potuisset . Tale quid forte
a tetro somnio contigit honestæ illi matronæ , quæ
apud Subalpinos monstrum Dæmoniforme peperit ;
b li. 25. c. 2. vt supra vidimus apud ^b Paræum .

Taffus vnde
melancholi-
cus .

*Monstri Dæmoniformis altera caussa , & origo ex-
plicatur ex causis prius adductis .*

C A P . X C I .

Altera vero caussa monstri cacodæmonis effi-
giem habentis est , quia Dei permisso malus
Dæmon in alio grauidæ partes conceptus transfor-
met in horrendam imaginem , adiectis cornibus ,
cauda , rapacibus vnguis , & alijs id generis ; atque
id , vt sæpen numero diximus , applicando actiuua natu-
ralia physicis passiuis , ac remouendo cuncta impe-
dimenta , quæ intentum sibi opus prohibere vale-
rent : Qua quidem in re nihil ipse de suo ponit ;
quum sit substantia incorporea , & nullum obtineat
accidens materiale ; quum tota monstri natura sita
sit in corpore materialibus accidentibus affecto : sed
solum naturalia corpora mouet de loco ad locum ;
qui motus est illa , de qua nuper , applicatio actiuo-
rum passiuis . Et sane Intelligentijs ab omni mate-
riæ

Dæmon ut
monstra effi-
ciat .

262 Fort. Lic. de Monstrorum Caussis,

riæ nostratis commercio separatis nullam aliam vim
tribuit Aristoteles, qua immediate agant in substan-
tia corporea, nisi loco motricem.

Peroratio. C A P. X C I I.

HÆc de physica monstrosi hominis constitutio-
ne; immo vero de monstrorum caussis, natu-
ra, & differentijs dicta sint: In quibus conscriben-
dis si quid a S. R. E. improbatum effluxit e calamo,
id etiam nunc expungo, & non scriptum volo; sin-
autem quid probis, doctisque viris, ac veritati con-
sentaneum protuli, hoc summo Deo bonorum om-
nium largitori acceptum referatur: cui decus, & ho-
nor sit in perpetuum.

F I N I S.

APPROBATIONES.

Ego Doñus Alexander Maphæus Venetus Clericus Regularis I. V. Artium, ac Sacrae Theologiae Doctor, Patauij; in nostro Gymnasio SS. Simonis, & Iudee Theologiae Professor diligenter, & accurate perlegi Opus Perillus. & Excell. D. Fortunij Liceti De Monstrorum natura caussis, & differentijs; in quo nihil est, quod Fidei integritati, sanctorum Patrum Doctrinæ, & Christianis moribus egregie non consonet, sed undeque exquisitam subtilitatem, sapientiam, eruditionem, & rerum varietatem redoleat, multaque à nullo usque hac explicata miro ordine, & doctrina diligentissime, & accuratisime pertractantur. Quapropter opus dignissimum censeo, quod ad omnium Studiovorum Utilitatem quamprimum, typis excusum in lucem prodeat.

Datum Patauij in nostra Domo SS. Simonis & Iudee die 14. Decemb. 1625.

D. Alexander Maphæus Cler. Reg.

Stante fide ut sup. Fr. Paulus Sans. Inquisitor Paduæ admittit ut imprimatur.

1615. a 21. Gennaro

Hauendo io Agostino Dolce Segretario letto un libro in folio di carte ottanta, scritto à penna dell' Eccell. Sig. Fortunio Liceti Genouese intitolato De Monstrorum caussis natura, & differentijs Libri duo: *Principia* Quæcunque raro contingentia: finisce Cui decus, & honor sit in perpetuum; nel quale non hauendo trouato cosa contraria alla santa Fede, Principi, & buoni costumi: lo giudico con giuramento degno di Stampa.

Agostino Dolce Segretario.

Gli Eccellentiss. Sig. Essecutori contra la Bias tema Infrascritti: Hauendo hauta fede dalli Sig. Reformati tori dello Studio di Padoa per relatione ad'essi fatta dalli due à questo deputati, cioè dal Reverendo Inquisitor di Padoa, & dal cir. Secretario del Senato Marc' Antonio Padauin, che nelle Additioni aggionte al libro intitolato de Monstrorum Causis, stampato in Padoua, Autore Fortunio Liceto, non vi è cosa contra la Santa Fede Catolica, Principi, o buoni costumi, & è degno di stampa, concedono licenza, che possi eßer stampato in questa, & in ogn'altra Città, Terra, & Luoco del Sereniss. Dominio. Douendo nel rimanente poi eßer eßequite tutte le parti in materia di stampe.

Dat. die 8. Ianuary 1629.

D. Gerolimo Corner Cau.

Proc.

D. Pietro Bondumier.

D. Marc' Antonio Zen.

Essecutori contra la Bias
tema.

Excellentiss. Mag. Contra Blasphemiam.

Marcus Antonius Breatus.

P A T A V I I,
Apud Variscum Varisci ad Puteum Pictum.

Superiorum Permissu.

INDEX

ALPHABETICVS RERVM NOTABILIVM LOCVPLETISSIMVS:

*In quo primus numerus librum, secundus
capitulum indicat.*

- A*
Cephalii monstria origo explicata. lib. 1. cap. 33.
A cephalii qui monstra non sint. 1. 1.
A cephalos pectore oculato non esse monstra. 1. 12.
actio physica est cum motu. 2. 1.
actio physica tactu fit. 1. 2.
actus actiuorum in patiente dispositio fieri. 2. 6. 62.
actus distinguit qui, & quomodo. 1. 13.
actus est ratio cognoscendi. 1. 9.
actus qui specificas differentias constitut. 1. 13.
admirabilia que sint, que non sint. 1. 11.
admirabilia rapiunt homines ad sui meditationem. 1. Pref.
adultera cur pariat filios marito similes. 2. 66.
adulteri qui non sit, licet adulterium commiserit, sciens cum qua rem habuerit. 2. 46.
adultos homines monstrosum naturam induere. 2. 64.
agrotantes ut sibi caussa euadant figura monstrosa. 2. 29.
aethiopes vulphantasia filios albos pre-
- creare posse. 2. 46.
aethiopia feminæ qua forma sint. 2. 46.
aethiopiam veteres India nomine appellabant. 2. 46.
aethiopum more nigri filij ex candidis parentibus orti non sunt monstra. 2. 46.
africa ut semper aliquid noni afferat. 2. 68.
agens agit quatenus est actu. 2. 60.
agens imbecillum se habet ad validum ut id quod potentia est ad id quod est actu. 2. 66.
agens materiei quam formam tribuat. 2. 72.
agens omne gestit sibi simile constitutere. 2. 11.
agens ut formam sua niliorem procreat. 2. 72.
agentia pure physica, ut ex necessitate operentur. 2. 36.
agentium cunctorum naturalius finis. 1. 12.
agni equinis pedibus. 1. 4.
agnus humano capite. 2. 58.
agnus siminino capite. 1. 4.
agnus triceps. 1. 4.
albos filios Aethiopum non esse monstra.

I N D E X

- ptra. 1.46.
 alens vis ut monstra efficiat. 2.63.
 alimentum ut sit monstrorum causa. 1.64.
 alimur iisdem, ex quibus constamus. 2.71.
 amaram hi monstrum. 1.5.
 ambus i monstros. 2.65.
 analogatum primum cetera parefacit. 1.13.
 anaticula uno crure nixa. 1.4.
 anceps monstrum quodnam sit. 1.13.
 anticipis monstri causa ut sit parentum imaginatio. 2.28.
 anticipis monstri causa prima qua sit. 2.23.
 androgyni qui monstra sint. 2.53.
 androgyni utroque sexu videntes. 2.53.
 androgynum monstrum quale sit. 2.53.
 andromeda ethiops. 2.46.
 angustitia vteri ex quibus causis pendeat. 2.15.39.
 angustia vteri procreat monstra informia. 2.39.
 angustia vteri ut causa sit monstri excendentis. 2.15.
 animalia diversa speciei qua coeant ad prolem. 2.69.
 animali cuique suum esse nascendi tempus. 2.69.
 animal non omne cuique iunctum procreare sibolem. 2.70.
 animal non semper tertia speciei nasci ex parentibus diversa natura. 2.68.
 animal unum ut constare nequeat ex pluribus speciebus. 2.69.
 anima est vita causa. 1.9.
 anima incorporea est. 2.71.
 animam esse monstri formam remotam. 1.8.
 anima nulli est corporeæ qualitati subdita. 2.71.
- anima partes viiores in animalibus suis.
 a nobiliori gubernari. 2.19.
 anima ut sit una. 1.8.
 anser biceps, uno collo, quaternis pedibus, cum gemino podice. 1.4.
 anser duplice colle, quaternis aliis, & pedibus. 1.4.
 anserinis pedibus, & manibus puer enatus. 2.74.
 antonij Cianfij e dorso, et brachij flans mas erupisse crepitantes. 2.48.
 apparuitia monstra. 2.75.
 arbor una fructus diversarum specierum properens. 2.10.
 arborea venus qua sit. 2.68.
 arboreis variae ut in unum coeant. 2.20.
 arbutus ut nuces ferat. 68.71.
 aristomenis cor pilosum. 2.50.
 aristomenis fortitudo. 2.50.
 aristotelis locus illustratus. 2.12.
 arquati morbi natura mirabilis in Pythagora. 2.49.
 ars monstra efficit non sine opera naturae. 2.29.
 ars naturam perficit. 2.70.
 ars naturam iuncta facit oleam vitiporam. 2.70.
 ars non potens facere quod vellet, efficie quod potest. 1.11.
 ars non semper assequitur intentam formam. 1.6.
 ars ut efficiat monstra. 2.29.
 arte monstra effici posse. 2.29.
 artifex imperitus ut se habeat ad peritum. 2.61.
 artificiosa corpora cur sint minus substantia quam naturalia. 1.11.
 artis opera unde denominantur. 1.6.
 arris peccata ut euenerint. 2.61.
 ascanij de vertice flamma erumpens. 2.48.
 affectorum adiumentorum priuatio morbos,

R E R . N O T A B .

- bos, & mortem inducit. 2.19.
offacis partu editus a matrona Sicula. 2.66.
 athletas in monstra degenerasse. 1.13.
 attila ex muliere, et cane ut ortus. 2.68.
 cuerri mulier ut sine coiu granida
     fuerit. 2.87.
 aurea glandes ut e palma physice deflu-
     xerint. 2.49.
 aurei cruris allegoria. 2.47.
 aurei cruris Pythagora origo explicata.
     2.47. & seqq.
 aurei cur dicti sint primi homines. 2.47.
 aureum femur Pythagora. 2.45. & scqq.
 aures curtae ut insitione reficiatur. 2.29.
 auctores alij De Monstris. ut egerint.
     1. Pref.
 auctor septimestri partu editus. 2.69.
- B** Arbatii pueri ut nascantur. 2.50.
 Bartholomai Turriani laus. 2.52.
 basilea monstri historia. 2.37.
 basiliscus ut fiat. 2.87.
 bellus marina coitus cum homine. 2.86.
 bellua femina ut hominem cōcipiat mon-
     strosum. 2.72.
 belluam ut gignat homo ex fera femi-
     na. 2.72.
 bellua ut ex homine, ac bruto monstra-
     concipiat. 2.72.
 bestia qua diuersi generis coeunte gene-
     rent. 2.68.
 bestias ab hominibus nequam subactas
     monstra parere. 2.68.
 biceps homo. 1.3.
 biceps infans carē altero brachio. 2.22.
 biceps iufans tertiam manum habens in
     collo. 2.30.
 biceps puella cuius materiei excessu ge-
     nita. 2.12.
 bicipites pueri. 1.3.
 bieorporeus homo ab umbilico sursum.
- 2.10.
 bliti monstrum. 1.5.
 bonamicus notatus. 2.52.
 bos biceps. 1.4.
 bos quinque pedibus. 1.4.
 bos ex equa bouem genuit equinus pedi-
     bus. 1.4.
 brachiorum expertis origo. 2.3.
 brachiorum expers homo à natuitate.
     2.2.
 brutis vuicum est pariendi tempus. 2.69.
 brutorum monstra varia. 1.4.7.
- C** Academonis effigie monstrum mu-
     lier peperit. 2.89.
 caelio nulla deformitas inest. 1.12.
 calum non agit sine motu. 2.1.
 celum non est generabile, & corruptibi-
     le. 1.9.
 calum ut sit nostratum causa. 1.10.
 calum ut sit monstrorum causa. 2.1.
 calceamenta quindecim annos duran-
     tia. 2.86.
 caliditas regionis venerem acuit. 2.68.
 calor excedens ut lapides in corpore
     creet. 2.52.
 calor excessus, & defectus ut monstra
     pariat. 2.38.
 calor idem colliquat ceram, & indurat
     lutum. 2.62.
 calor idem dealbat capillos, denigiat car-
     nes. 2.62.
 calor maternus qui sit instrumentum vir-
     tutis formatricis. 2.19.
 caluarie deaurata sunt scy: harum pecu-
     la. 2.47.
 canes cum lupis, vulpibus, ac tygride coi-
     re. 2.68.
 canis biceps. 1.4.
 canis capite anuis. 2.74.
 canis triceps. 1.4.
 capite carens orta puella. 2.30.

INDEX

- capite Medusae puer ut gigni valeat .
 2.81.
 capitum materni violenta concussio cur
 monstrum efficiat magis quam dorsum,
 aut ventris . 2.20.
 capitum medusae compertum in ovo genera-
 tio . 2.87.
 capra cornu habens in crure . 1.4.
 caput exerens se ex umbilico hominis .
 2.10.
 caput habens puer e sinistro enatum hu-
 mero , 2.30.
 caput humanum partu editum . 2.2.
 caput insolita magnitudinis . 2.10.
 caput Medusae in ovo compertum .
 2.74.
 caput membranis inuolutum ut mulier
 parere potuerit . 2.3.
 caput qua ratione materia nimium af-
 fluat . 2.18.
 caput sine busto diu non viuit , nec in u-
 tero . 2.3.
 caput unum duobus pueris ab ortu da-
 tum . 2.10.
 cardanus notatur . 1.13. 2.19.
 carduus monstrosus . 1.5.
 carmelita monachus ut habuerit capil-
 los flammigeros . 2.48.
 castratum animal ut coire , & generare
 posset . 2.7.
 caudam e sylvestri victu homini erum-
 pere non est probabile . 1.13.
 caudatus infans ut oriatur . 2.83.
 causa dura physica monstri demonifor-
 mis . 2.90.
 causa vietur angustantes . 2.5.
 causa communes non sunt in definitione
 ponenda . 1.11.
 causa varia ineptitudinis materia fe-
 ruis . 2.6.
 causa naturales aurei femoris Pythagо-
 ra . 2.48.
 Causa efficiens formam sua digniorem
 efficere non potest . 2.72.
 causa efficiens una communis esse potest
 omnibus monstris . 2.1.
 causa finalis ob quam placentia in utero
 gignatur . 2.32.
 causa finalis omnium monstrorum non
 una . 2.1.
 causas in quam sunt effectus resoluendi .
 2.3.
 causa monstrorum ut sit ineptitudo ma-
 terie . 2.6.
 causa monstrorum rara . 2.20.
 causas monstrorum indeterminata . 2.20.
 causa monstri efficiens primaria , & pro-
 xima . 1.10.
 causa monstri formalis quotuplex , qua-
 que sit . 1.8.
 causa monstri anticipitis varia . 2.25. &
 seqq.
 causa monstrorum quatuor sunt gene-
 rum . 2.1.
 causa monstrorum effectrices remota
 quae . 1.10.
 causa proxima ac remota discrimen . 1.8.
 causa proxima quod habeat essentiale .
 1.8.
 causa qua non pariant scientiam . 2.1.
 causa qua sit suis effectibus tempore po-
 sterior . 1.2.
 causa remota quid habeat essentiale . 1.8.
 centaurus . 1.3.
 centaurus ex equa , & pastore natus .
 2.68.
 centaurus ut oriatur . 2.69.
 ceruus habens posteriores partes equi-
 nas . 1.4.
 chirurgorum imperitia ut efficiat mono-
 stra . 2.29.
 ciceronis opinio de monstri etymologia
 exploditur . 1.2.
 cinedus qui parere potuerit . 2.53.
 cinea-

R E R V M N O T A S .

- cinocephali meridianales. 2.67.
 cinocephalus non esse monstra. 1.12.
 cinocephalus homo ut nascatur. 2.69.
 claudi à natinitate monstra nō sunt. 1.1.
 colores partium fatus variare potest parentum imaginatio. 2.9.
 columbarum pulli monstrosi. 1.4.
 columbas sape parere. 1.5.
 compositorum essentias manifestant sive plūcium natura. 2.23.
 conceptui materiam non detrahit phantasia parentum. 2.9.
 conceptus secundus ut fiat sine coitu iteratio. 2.15.
 conceptus est corpus viuens. 1.9.
 conceptus quando, & quomodo fiat. 1.9.
 confusa theoria vitanda. 1.13.
 constitutionis, & nutricationis materia eadem. 2.71.
 contareni Comites Ioppe ut primū creati. 2.46.
 corde piloso qui fuerint homines. 2.50.
 corna ut prunis sint matres. 2.68.
 cornutum infantem matrona peperit. 2.89.
 exordiū e femore ut ignis exiluerit. 2.48.
 eruris aurei Pythagora secunda causa physica. 2.48.
 erus aureum Pythagora. 2.47.
 cucumeris monstrum. 1.5.
 cyclopes non esse monstra. 1.12.
- D
- D**emon ut venerem cum muliere exerceat. 2.90.
 demon assumpto corpore est viuens aquinoce. 1.13.
 demon est substantia incorporea. 2.91.
 demonis astu multifariam possunt monstrari. 2.73.
 demoniformis monstri dua causa physica. 2.90.
- demonis opera ut monstrum physice fieri valeat. 2.73.
 demoni forme monstrum ut vi phantasia oriatur. 2.90.
 demon monstra progignit applicando aetiuā passim, hoc est solo motu locali causarum physicarum. 2.73.
 demon ut monstra efficiat. 2.88. 91.
 demon monstrorum causa primaria non est, sed minister. 2.73.
 demon monstrum procreans de sua substantia nihil admisceret. 2.88. 91.
 demon ut queat monstra generare. 2.1.
 demon qua forma Adam compresserit. 2.88.
 danorum Rex ut ab urbe originem duxerit. 2.51.
 debille agens cur cedat robusto in operando. 2.60.
 debilitas formatrix, ut efficiat monstra mutila. 2.40.
 debilitatis formatrix multæ causa enumerata. 2.40.
 debilitas virtutis nutriendi ut monstrum efficiat. 2.64.
 debilis vis genetrix ut monstra constituant. 2.77.
 debilis vis formatrix ut monstra constituant. 2.77.
 deficientis monstri causa. 2.23.
 definitionis officium quid sit. 1.11.
 definitio ex quibus texi debeat. 1.11.
 definitio monstri ut sit investiganda. 1.11.
 definitio monstrorum affertur. 1.11.
 definitio non traditur per causas communes. 1.11.
 definitionis perfecta muuus. 1.12.
 definitio monstri ut exprimat causam finalē. 1.12.
 definitio monstri ex quibus texenda sit. 1.12.
- defini-

INDEX

- de finitio monstri ut explicet causam effectricem. 1.12.
 deformitas in Cælo nulla. 1.12.
 degenerare semen faciunt multa. 2.79.
 delirus notatus. 2.78.
 determinatio materia indeterminata ut sit. 2.6.
 à exoniiformia monstra nata. 2.89.
 deo ut similia fiant mortalia. 1.12.
 deum re ipsa non efficere omnia monstra proxime. 1.2.
 deum solum posse omnia monstra effice-re. 1.2.
 deus cur agat non physice, sed eminen-ter. 1.11.
 deus ubi sit Aristoteli. 2.1.
 deus ut sit monstrorum causa. 1.10. II.
 differen iamonstri specifica à forma deducta. 1.12.
 difficilis Petrarchæ locus explicatus. 1.46.
 difficilius cur sit naturam errare in plan-tis formandis, quā in animalibus. 1.5.
 difforme monstrum quod sit. 1.13. 2.
 difforme monstrum ut constituantur a placenta. 2.32.
 difforme monstrum ut à motu fiat. 2.30.
 difforme monstrum ut fiat à mola. 2.33.
 difforme monstrum ut oriatur à mate-rie visciditate. 2.36.
 difforme monstrum ut fiat à facultate discretiva seminis. 2.35.
 difformis monstri varia historie. 2.30.
 difformis monstri origines, & causa va-ria. 2.31. & seqq.
 diluvio antiquior Ioppe. 2.46.
 Discreticis virtutis in semine necessi-tas. 2.35.
 discretiu debilis ut monstra efficiat. 2.78.
 discrimen causa proxima à remota. 1.8.
 dissimile sibi ut producat efficiens. 2.72.
 dissimilia sibi que, & cur generet. 2.59.
 distortis mire manibus, ac pedibus puer ut ortus. 1.39.
 diuiso materialis monsiri secunda rej-citur. 1.13.
 diuiso monstri à materia duplex. 1.13.
 diuiso monstri mutili. 2.3.
 diuiso quarta monstri recipitur à varie-tate formæ. 1.13.
 diuiso tertia monstri que. 1.13.
 diuiso ut conforat definitioni. 1.11.
 duodecimo mense nati homines. 1.69.
 dupliciti capite natus homo. 2.10.
- E
- E**ffectio rerum mutatio est. 1.6.
 Effectrices monstri causa remota. 1.10.
 effectus quam causam sui tempore pre-cedant. 1.2.
 effectus in quam causam sint resoluendi. 2.3.
 efficiens causa una communis esse potest omnibus monstribus. 2.1.
 efficiens monstrorum secundarium. 1.10.
 efficiens monstri primariū duplex. 1.10.
 efficiens proximi varias esse species. 1.10.
 efficiens proximum eiusdem rei duplex. 1.10.
 efficiens monstrorum immediatum, & principale. 1.10.
 efficiens ut sibi dissimile producat. 2.72.
 elephāti cum muliere nulla venus. 2.68.
 elephantino capite puer. 2.61.
 elephanti pudicitia. 2.68.
 enorme monstrum quod sit. 1.13. 2.45.
 enormis monstri tres dffrentiae. 2.45.
 enormis ut sit hominis narivias. 2.69.
 enormous monstorum causa, ac origi-nes varieg pligate. 2.47. & seqq.
 epona mulier ex equa, & homine or'a. 2.71.
 equa

RERVM NOTAE.

equa pullus bos fuit equinum tantum pedibus. 1.4.
 equicerus. 1.4.
 Equi collum manu confricatum scintillat ignium emittens. 2.48.
 equuleus binis pedibus. 1.4.
 equos mire monstruosus humano pede. 2.58.
 equus humano capite. 2.58.
 equus humanis pedibus. 2.58.
 equus Tiberij ore flammigabat. 2.48.
 errores naturae varij in monstri origine. 1.7.
 error naturae monstrum generantis in quo sit. 1.7.
 erichthonij orsus. 2.76.
 esau pilosus homo. 2.45.
 excedens calor ut lapides in corpore faciat. 2.52.
 excedens monstrum quodnam sit. 2.13.
 excedens monstrum ut fiat ex morbo factus. 2.21.
 excedens monstrum ut fiat ob uteri angustiam. 2.16.
 excedens monstrum ex parente monstroso. 2.17.
 excedens monstrum ut fiat solo nutrimentu. 2.18.
 excedens monstrum & in utero, & extra uterum fieri posse. 2.18.
 excedens monstrum qua materia constitut. 2.12.13.
 excedens monstrum ex materia penuria ut oria ur. 2.13.
 excedentia monstra diuum generu. 2.10.
 excedentia monstra qua sint. 2.10.
 excedentis monstri plurima historia. 2.10.
 excedentis monstri causa plures. 2.11.
 excedentis monstri origo varia. 2.19.
 existentia rerum ut comprobetur. 1.3.
 exos infans unde genitus. 2.3.

七

Fatuum nullum carer causâ effici-
cc. 1.6.
facultas discreta seminis ut monstra
difformia producat. 2.35.
fatum constitutus virtus seminis irri-
plex. 2.76.
fatum exoriri posse ex bruti, & hominis
congressu. 2.71-72.
fatus biceps. 3.
fatus lapideus in utero. 2.45.
fatus ortus rotunda figura. 2.37.
fatus in utero à magno morbo cur raro
conualescat. 2.8.
fagi vt ferant castaneas. 2.68.
fecunditas unde insit semini. 1.10.
felem cum muliere non coiuisse. 1.68.
folium monstra varia. 1.4. & 2.58.
femineum semen à masculo gubernari
in operando. 1.55.
femina eur possit omnem defectum ma-
sculi supplere. 2.7.
femina ut in masculum mutari potue-
rit. 2.54.
femur aureum Pythagore. 2.45.
fera caput habet humano simile. 2.59.
fera mulierum amplexus expertentes, &
exercentes. 2.72.
fera quid habeant commune cum homi-
ne. 2.70.
fera ex homine triplicem partum edere
potest. 2.72.
feram ut mulier ex feram scuto conci-
piat. 2.72.
ferinam effigiem ut induant homines
extra uterum. 2.64.
ferina venere abutentes homines gene-
rare posse. 2.69.
ferinū monstrum ut mulier edat. 2.72.
ferreum genus hominum quod nam sit.
2.47.

ferro

I N D E X

- ferricandenti consumitur malignitas.* que sit. 1.8.
 2.19.
ficuum monstra. 1.5.
figura omnium monstrorum non una. 21.
figura est forma accidentalis. 1.11.
figura membrorum a qua virtute for-
meniur 2.38.
figuras partium fatus variare potest pa-
renum imaginatio. 2.9.
figura indelebiles qua. 2.65.
filij non monstrosi cur, & quando fiant
ex parentibus monstrosis. 2.7.
filios adultera cur marito similes effi-
ciant 2.66.
filios albos ex ethiopibus ortos non esse
monstra. 2.46.
filius ursi qualis fuerit ex muliere. 2.51.
finalis causa omnium monstrorum non
una. 2.1.
finalis causa monstri ut in definitione
exprimatur. 1.12.
finis animalium perfectorum proprius.
 1.7.
finis monstri proprius. 1.7.
finis monstri quo differat a fine viuentis
perfecti. 1.7.
finis monstri remotus, & communis. 1.7.
finis cunctorum agentium naturalium. 1.12.
finis cuius gratia placenta in utero gi-
gnitur. 2.32.
finis perficit. 1.2.
firmatum monstrum. 2.31.
flammea erumpentes e corporibus equo-
rum, & hominum viuentium. 2.48.
forma omnis in qua materia recipatur.
 2.64.
forma essentialis monstri qua. 2.1.
forma ut in materia sit. 1.8.
forma cum fine coincidit. 1.8.
forma monstri duplex. 1.8.
forma monstrorum remota qua. 1.8.
forma perficiens materiam remotam
- que sit.* 1.8.
forma specifica monstri. 1.8.
formatricem vim qua debilem reddat.
 2.38.
formatrix virtus imbecilla ut monstra
informia efficiat. 2.38.
formatrix virtus in semine ut operetur.
 2.19.
formatrix virtus est agens mere na-
rale. 2.36.
formatrix debilis ut monstra constitue-
 2.77.
franciscus Guidus memoria monstrum.
 2.48.
francisci Guidi brachia frictione leuiga-
ta flammas halare consueisse. 2.28.
frequenter non parunt admirationem.
 1.11.
frigore lapides ut fiant in humano cir-
pore. 2.52.
fronte commixa puelle. 2.10.
frumenta nata in arboribus. 1.5. & 2.70.
frumenta in lolium degenerare. 2.61.
frustra nihil esse. 1.6.
fulmine taciti duo viri ut monstrose un-
iuncti sint in unum. 2.19.
fungi ex lapide nati. 1.5.
fungi infirmum obtinet vegetalium ga-
dum. 1.5.
fungi in ramos diuisi. 1.6.
fungi turionis ut asparagi. 1.6.
fungorum monstra. 1.6.
fungos lapide secre. 2.49.
fur qui non sit, licet furatus sit. 2.46.
furia mala cur non sint fines monstro-
rum. 2.46.

G

- G** *Allinacei oripedes.* 1.4.
gallinaceus quadrupes. 1.4.
gallina cur ceteris animalibus sint va-
gis monstrifica. 1.5.
galli-

R E R V M N O T A B

- gallina res fadas, & uenenatas deuorat. 2.87.
 gallinarum pulli monstrifici. 1.4.
 gallus quinque pedibus. 1.4.
 gemelli postere coherentes. 2.10.
 gemelli unum caput habentes commune. 1.10.
 gemelli in utero formati ut copulentur 2.20.
 gemelli simul concepti aequalis habens
molem corporis. 2.14.
 gemella ad nates iuncta. 2.10.
 gemelli nati variis membris coniuncti. 2.10.
 gemini supra umbilicum infra unum
corpus habentes. 2.10.
 generandi vis communis plantis, &
animalibus. 2.68.
 generandi vis solis perfectis viuentibus
in est. 2.53.
 generans ut sibolema sibi simile proceret. 2.59.
 generans quam speciem intendat. 1.7.
 generantis primarium institutus quid
sit. 1.12.
 generantis virtus ex quor, & quibus con
flata sit. 2.60.
 generare sibi simile esse opus natura per
feciissimum. 2.52.
 generatio monstrorum triplex est abso
lute. 2.1.
 generatio cur dicatur natura. 1.6.
 generatio protis eius anima officium sic.
2.70.
 generatrix virtus imbecilla, ut monstra
paria. 2.77.
 generis essentialia singula species ad sunt.
1.7.
 generis monstrorum amplitudo. 1.12.
 genitale puer habuit in vertice. 2.30.
 genu in definitione substantia quid ex
plicer. 1.12.
- genus proximum monstri. 2.68.
 gibbi homines non sunt monstra. 1.1.
 gigantes non esse monstra. 1.12.
 gigantes cur monstra non sint. 2.11.
 glandes aurea de palma defluxerat. 1.5.
 glandes aurea, ut physice defluxerint e
palma. 2.49.
 glandes orta ex ulmo. 2.68.
 glandes ut fiant ab ulmo. 2.71.
 glauca marini fabula. 1.13.
 grauidatris sine coitu. 2.87.
 grauiditatis signa certissima. 2.45.
 grauiditatis tempus aequalis ut habeat
homo cum animalibus habentibus. 2.
aqualia vteri tempora. 2.69.
 grauiditatis tempus quibus sit unicum.
2.69.
- H** Elena unde guntur olorinum ha
buerit. 2.88.
 heliodorus non est historicus, sed Poeta.
2.46.
 herculea monstra, qua fuerint. 1.9.
 hermaphroditos omnes monstra non es
se. 2.53.
 hermaphroditus ex viro eoncipiens, &
mulieres grauidas efficiens. 2.53.
 hermogene cor pilosum fuisse. 2.50.
 hircus orcus absque posterioribus pedi
bus mire gradiens solis anterioribus.
1.4.
 historia canis castrati Venerem exer
centis. 2.7.
 historia mariti hominis. 2.86.
 historia tauri castrati vaccam implen
tes. 2.7.
 historia tritonis. 2.86.
 historia mira mulieris ex simo filios pa
rientis. 2.63.
 historia marini hominis cornuti. 2.86.
 historia mira vrsi puellam constupran
sis, & grauidam efficiens. 2.51.
 Ad m hispo-

I N D E X

- Historia qui vulgares opiniones auferint.* homo cui ex ventre alter propendebat
 2.75. collotcnus. 2.3.
hominem ut mulier ex fera concipiat. homo cui puer ex pectore visus exiēs pro
 2.72. pendebat. 2.10.
homines belluino capite. 2.58. homo equino capite. 2.58.
homines aut feris coire, & monstra pro-
creare. 2.68. homo ex fera feminā ut belluam gignat.
homines cū marini belluis coinisse. 2.86. 2.72.
homines duo fulmine tanti congruere
monstroso in unum. 2.29. homo habens auriculas brutales. 1.3.
homines e suo corpore ignium scintillas
excutere soliti. 2.48. homo habens caput bouis. 1.3.
homines ex cane a muliere nati. 2.68. homo lunatas habens manus, et plantas.
homines ferina Venere abutentes gene-
rare posse. 2.70. 2.37.
homines insignes pediculis enecli. 2.76. homo marinus captus in illyrio. 2.86.
hoīes optimi qui sīnt apud Sothas. 2.47. homo præstigijs in asinum mutatus. 2.3.
homines primi cur dicti sīnt aurei. 2.47. homo quadrimanus. 1.3.
homines quadrupedes quid fuerint. 1.3. homo quatuor pedes habens. 1.3.
homines undecimo mense nati. 2.69. homo qui, & quomodo in asini formam
homini caudam e virtu silvestri exoriri
non est probabile. 1.13. mutatus. 2.66.
homini cūm feris quid cōmune sit. 2.70. homo rerum omnium scientiam natura-
hominis conditio peculiaris est enormia
ceteris monstrare. 1.2. desiderat. I. Praef.
hominis cūm insectis nulla venus. 2.86. homo sine brachijs natus. 2.2.
hominis marini historia. 2.86. homo sine cruribus ortus. 1.3.
hominis nativitas, ut sit enormous. 2.69. homo vacce filius. 2.68.
hominis Venus cūm pennatis. 2.86. homo vrsi filius. 2.68.
hominū corpora in lapides mutata. 2.52. homo ut ex uaccino semine igni valeat.
hominum monstroso mutilorum historia
varie. 2.2. 2.71.
homo aequalē tempus grauiditatis ut ha-
beat cūm animalib[us] in aqua vteri
tempora obtainentibus. 2.69. homo, ut sit rerum omnium mensura.
homo canino capite. 2.58. 1.13.
homo capite a nubidis ut oriatur. 2.62. humana monstra in se habere quacunque
homo capite colloque anseris. 2.58. brualibus, & plantalibus conuenire
homo cornuagerens, carens nāsō, lingua-
quadrata, sine collo. 2.58. possunt. 2. Praef.
homo cruribus, & pedibus bouillis. 2.58. humana monstra sunt præcipuum ana-
homo cui dimidiū alterius cohærebat. 1.3. logatum. 1.13.
 2.2. & sequentibus.
humanorum monstrorum crigo genera-
tim affertur. 1.10.
 I *Anum referens infans Androgynus.*
 2.10.
icitritiamirabilis Pythagore. 2.49.
iecur.

R E R. N O T A B.

- iecur uteri quid sit.* 2.32.
ignes ex humano corpore mire profiliens.
tes. 2.48.
ignis adurendo ut monstra efficiat. 2.29.
ignis fatuus quid. 2.48.
ignis non vrens qui. 2.48.
ilex, & olea ex eaēm radice orta. 2.70.
imaginatio matris non potest augere,
nec minuere materiam fetus. 2.19.
imaginatio parentum sine eorum anima-
duresione, ut sit monstrorum causa.
2.66.
imaginatio parentum cur non sit causa
monstri mutili. 2.9.
imaginatio parentum ut efficere valeat
monstra excedentia. 2.19.
imaginatio parentum, ut efficiat mon-
strum informe. 2.42.
imaginatio parentum quando nequeat
gemellos conglutinare. 2.19.
imaginatio parentum, ut efficiat mon-
stram multiformia. 2.47. & 56.
imaginatio parentum ut sit monstrorum
causa. 2.66.
inanimata non esse vere monstra. 1.12.
indici frumenti monstrum. 1.5.
ineptitudinis materia fetus causa va-
rie. 2.6.
ineptitudo materiae ut sit causa mon-
stri. 2.6. & 62.
infans auribus oculis, et naribus carens.
2.2.
infans barbatus natus est. 2.45.
infans capite anubidis. 1.3.
infans caput habens enatum ex humero
sinistro. 2.30.
infans caudatus ut oriatur. 2.83.
infans cornutus. 2.58.
infans inferam verti non potest. 1.13.
infans natus canino capite. 2.61.
infans ortus absque capite. 2.2.
infans ortus absq; manibus, et pedib. 1.3.
- infans promiscudem loco nasi gerens.*
2.89.
infans rotundus. 1.13.
infans solo sexu masculus corpore mu-
liebri. 2.55.
infantes duo ab una capite pendentes.
2.10.
infantis pilosi origo. 2.50.
infans quadriceps. 1.3.
informe monstrum quid sit 1.13. & 2.
37. & 38.
informe monstrū ut fiat à motu. 2.40.
informe monstrum, ut fiat ob uteri an-
gustiam. 2.39.
informia monstra ut fiant ob Venerem
menstruatam. 2.44.
informitatis viuis. Parentis alter ut
consulere valeat. 2.43.
iniustus non est omnis iniuste agēs. 2.46.
instilio ut sit planarum Venus. 2.68.
instrumenti inepti ratio. 2.61.
intelligentia, ut sit monstrorum causa.
2.7.
intelligentijs vim solam loco motricem
dat Aristoteles. 2.91.
Ioppe Ciuitates due. 2.46.
ioppe que sit antiquior diluvio. 2.46.
ioppe Contarenorum comitatus ut pri-
mum facta. 2.46.
- L**
- Abia curta ut insuione reficiatur.*
2.20. & 29.
ledam compressit demon. 2.88.
lesi parentes cur interdum lesos, inter-
dum non lesos filios procreant. 2.7.
lapidescentia varia. 2.52.
lapides fungiferi. 1.5.
lapidescentis pueri origo. 2.52.
lapidescere fungos. 2.49.
lapidescere frondes. 2.49.
lapidescere fructus. 2.49.
lapides in corpore ut à calore refiat. 2.52.

I N D E X

- lapides in homine ut à frigore fiant. 2.52.
 lapidens fætus in utero. 1.13. & 2.45.
 lapidosa materia in genu mulieris. 2.52.
 larro manibus à nativitate carent. 2.2.
 lauinia de capite flama erumpens. 2.48.
 laurus sicut germinauit. 3.5.
 laurus platanum germinauit. 1.5.
 laurus palmam germinauit. 1.5.
 laurus orta in platano. 1.5.
 laurus orta in querco. 1.5.
 laurus orta in ceraso. 1.5.
 leonem cum nullere nō coiuisse, qualem peperit. 2.68.
 leo ex ovo ut nasci potuerit. 2.68.
 leonida cor pilosum. 2.50.
 leonida fortitudo. 2.50.
 leporino ore ut oriatur infans. 2.62.
 lepus ex muliere ortus. 2.61.
 lepus quatuor auribus, & octo pedibus. 1.4.
 licifca quid sit. 2.68.
 limones monstrosi. 1.5.
 lingua fissæ exerta ex ore distorro pueri. 2.30.
 linum vertitur in lolium. 2.61.
 lolium vertitur in tricicum. 2.61.
 luporum, & canum coitus. 2.68.
M
 Acrocephali monstrano sunt. 1.1.
 mala non sunt monstrorum fines. 1.2.
 mala furia cur non sint fines monstrorum. 1.2.
 malus ut pyra ferat. 2.68.
 marci Poli effigies mira. 2.64.
 manus pueri exerta ex collo. 2.30.
 marini hominis historia. 2.86.
 masculi semen gubernat feminam. 2.53.
 masculo mulier. 1.13.
 mares centaurus. 1.3.
 mater cur non possit omnem patris defensum supplere. 2.7.
 materia essential habitudinem haber ad formam. 1.9.
 materia ineptitudo ut sit causa monstri. 2.62.
 materia est potentia. 1.9.
 materia visciditas ut monstrum differ me constitut. 2.36.
 materia ex se indeterminata ut determinetur. 2.6.
 materia non una omnium monstrorum. 2.1.
 materia proxima monstri que sit. 1.9.
 materia monstri proxima non est corpus viuens quoad animam. 1.9.
 materia monstri remota que. 1.9.
 materia proxima generis remota est species. 1.8.
 materia qua immediata sibi uniri formam postulet. 1.12.
 materia sub caelatum duplex. 1.9.
 materia ut à physico noscatur proprietas. 1.9.
 materni capitum perius quam dorsi aut ventris violenta concusso cur monstrum efficiat. 2.20.
 maternus calor, qui sit instrumentum deserviens virtutis formatrix. 2.19.
 matrona cornutum monstrum peperit. 2.89.
 maximi Aquilani Medici corpus flamigare consuevit. 2.48.
 medicus ut plaga debet infigere. 2.19.
 medusæ capitum in ovo compertæ generatio. 2.87.
 membra sunt partes corporis viventis. 1.10.
 membrorum figura qua virtute formantur. 2.38.
 menstruata mulieres monstra pariunt. 2.62.
 menstrua ut monstrum producere valent.

R E R. N O T A E.

- leant . 2.44.
 monstrum alimentare quando per mi-
 stum sit seminario . 2.44.
 militis seruus ut concipere; ac parere po-
 tuerit . 2.53.
 minotauri orius . 2.68.
 moguntini monstrum mira historia . 2.19.
 mola mira forma . 2.3.
 mola in utero quid sit . 2.33.
 mola ut efficiat monstrum difforme .
 2.33.
 mollia qua in aere durescant . 2.52.
 monoculi qui monstra non sint . 1.1.
 monopodes non esse monstra . 1.12.
 monstra cur non perficiantur euentis .
 1.2.
 monstra cur sint admirabilia . 1. pref.
 monstra extra matris uterum facta .
 1.13.
 monstra fieri in solis viuentibus . 1.9.
 monstra fieri ex secundario naturae in-
 stituto . 1.11.
 monstra Hercul's domita quid fuerint .
 1.9.
 monstra horribilia . 1.3.
 monstra in brutis . 1.9.
 monstra in stirpibus . 1.9.
 monstra in quibus frequentiora . 1.5.
 monstra in quo genere sint . 1.8.
 monstra metaphorice qua sint . 1.2. & 9.
 monstra mulia qua sint . 2.3.
 monstra nil monstrant futurum . 1.2.
 monstra non esse accidentia . 1.11.
 monstra non esse causas futurorum . 1.2.
 monstra non nisi malorum signa esse va-
 lere . 1.2.
 monstra non esse pygmæo . 1.12.
 monstra non esse præter naturam . 1.11.
 monstra non fieri ex primario naturae in-
 stituto . 1.11.
 monstra non indicant futura quia sint
 futurorum effectus . 1.2.
- monstra non sunt omnia vñ'go appare-
 ncia . 2.59.
 monstra non omnia sunt uniformia . 2.1.
 monstra sunt oblationes naturæ . 1.12.
 monstra parvunt admirationem viden-
 tibus . 1.11.
 monstra sunt in utero plura quam ex-
 tra . 1.9.
 monstra proprie dieta . 1.1.
 monstra que siant in utero , & que ex-
 tra . 1.9.
 monstra que sibi similia generent . 2.67.
 monstra que non sint , licet male constru-
 etia , & parentibus dissimilia in essen-
 tia . 1.12.
 monstra quænror habere causas . 1.6.
 monstra quid sint . 2.11.
 monstra sunt absolute , non relativa . 2.46.
 monstra sunt errata naturæ . 1.2.
 monstra sunt effectus naturæ . 1.7.
 monstra sunt oriui & interitui obnoxia .
 1.9.
 monstra sunt substantia non ratione for-
 ma . 1.11.
 monstra sunt dissimilia naturæ parciunt
 & imperfecta . 1.11.
 monstra vera qua sint . 1.1.
 monstra vere non sunt inanimata .
 1.12.
 monstra ut differant ab ostentis . 1.1.
 monstra , ut differant à prodigijs . 1.1.
 monstra ut sint in genere bonorum .
 1.1.
 monstra vulgi qua sint . 1.1.
 monstra vide excedentia
 monstri causa remota qua . 1.10.
 monstri causa formalis explicata . 1.8.
 monstri communis descrip:io . 1.1.
 monstri definitio , ex quibus texenda .
 1.12.
 monstri definitio ut sit indaganda .
 1.1.

monstri

I N D E X

- monstri demoniformis due causa physi-
 cae. 2.90.
 monstri efficiens proximum. 1.10.
 monstri finis remotus, & communis. 1.5.
 monstri forma specifica. 1.8.
 monstri generatio infranaturā. qua. 2.1.
 monstri generatio supernaturalis qua.
     2.1.
 monstri materia proxima qua. 1.9.
 monstri perfecta definitio. 1.12.
 monstri prima diuisio explodiuntur. 1.13.
 monstrosi similia sunt ostenta, non vere
     monstra. 1.9.
 monstris similia sunt prodigia, non vere
     monstra. 1.9.
 monstris similia sunt portenta non vere
     monstra. 1.9.
 monstri specifica differentia à forma
     de subta. 1.12.
 monstri vera etymologia explicatur. 1.2.
 monstrorum causa coadiuvans. 1.10.
 monstrorum causa finalis explicatur. 1.7.
 monstrorum causa inde terminata. 2.20.
 monstrorum descriptio. 1.7.
 monstrorum diuisio e triplici fonte. 1.13.
 monstrorum efficiens causa quid sit. 1.10.
 monstrorum efficiens instrumentale. 1.10.
 monstrorum efficiens causa, quas habeat
     differentias. 1.10.
 monstrorum exacta cognitio qua sit. 1.
 Praef.
 monstrorum forma specifica quid sit. 1.8.
 monstrorum generis ampliudo. 1.12.
 monstrorum genus proximum. 1.12.
 monstrorum humanorum historia mira.
     1.3. & 2.2.10. 22. 30. 37. 45. 53. 58.
     74. 89.
 monstrorum mutilorum historia varia.
     2.2.
 monstrorum originem habentia, non sub-
     stantiam que sint. 1.10.
 monstrosa origo non monstri. 1.12.
 monstrorum physice descriptio. 1.1.
 monstrorum procreatio rara. 2.69.
 monstrorum quatuor causarum genera.
     1.6.
 monstrorum species omnes ad decem re-
     dacta. 1.13.
 monstrorum theoria specialis. 1.13.
 monstroso genita non monstra. 2.72.
 monstrum anceps. vide anceps.
 monstrum difforme. vide difforme
 monstrum enorme. vide enorme
 monstrum ex animalibus diversa speciei
     utriatur. 2.69.
 monstrum excedens. vide excedens
 monstrum excedens, ut ex angustia ute-
     ri prouietat. 2.16.
 monstrum informe. vide informe.
 monstrum multiforme in eadem specie.
     1.13.
 monstrum multiforme in diversa specie.
     1.13.
 monstrum multi generis. 1.13.
 monstrum mutilum. 1.13.
 monstrum mutilum vide truncum.
 monstrum suppositum. 2.73.
 monstrum non semper est id cuius origo
     est monstrosa. 2.46.
 monstrum uniforme. vide uniforme.
 morbi regis vis in femore Pythagora.
     2.49.
 morborum medicatrix natura. 2.21.
 morbus monstrorum causa. 2.65.
 morbus ut efficiat monstra excedentia.
     2.21.
 mores hominum unde coniectentur phy-
     siognomi. 2.59.
 mortalia ut aeternitatem assequantur.
     1.12.
 motor quid sit. 1.6.
 motus ut efficiat monstrum informe. 2.40.
 mulier Auerroi citra coitum granida.
     2.87.
 mulier

R E R V M N O T A E.

- mulier aut odit aut amat afflictum, nil
 medium. 2.66.
 mulier brachis à natuitate carēs. 2.2.
 mulier elephātū, ut parere valeat. 2.62.
 mulier ex fera masculo ut feram concipiāt. 2.72.
 mulier ex fera triplicem parum edere
 potest. 2.62.
 mulier ex homine, ic bruto deinde coeuntibus
 tib⁹ vi monstra pariat. 2.72.
 mulier habens crura asinina. 1.3.
 mulier in aue eftormari solita. 2.66.
 mulier menstruata concipiens monstra
 facile parit. 2.44.
 mulier sine coitu quomodo possit in ſe ipſam
 ſemen effundere. 2.15.
 mulier ut monſtrum ferinum pariat.
 2.72.
 mulierem cum elephanto non coiuiffe.
 2.68.
 mulierem cum leone non coiuiffe. 2.68.
 mulierem ex fele non peperiffe. 2.68.
 mulieres barbato capite. 2.55.
 mulieres bestijs succumbentes monſtra
 parere. 2.68.
 mulieres ex cane peperiffe. 2.68.
 mulieres ut in viros mutari poſſint.
 2.54.
 mulieres que beſtij: ſuccubuerint. 2.68.
 mulieris pifcis hiftoria. 2.86.
 mulorum genus ſterile eſt. 2.68.
 multiforme monſtrum. 1.13.
 multiformia monſtra que fint. 2.53.
 mulus tripeſ genitus. 1.4.
 mutatio nulla eſt ſine motore. 1.6.
 mures nilotici ſemiformati. 2.83.
- N
- N** Abuchodonosor ut induerit fe-
 ram. 1.13.
 nares praecipa ut in ſitione refieiantur.
 2.20. & 29.
 naſcendi tempus ſuum eſſe cuique anima-
- li. 2.69.
 naſus proboscideum referēs in dorſo puel-
 la. 2.30.
 natuitas hominis ut ſit enorūis. 2.69.
 natura cur diſſicilius erret in pangendis
 planis quam in conſtruendis anima-
 libus. 1.5.
 natura de poſſibilib. quādo efficiat quod
 melius eſt. 2.85.
 nature & monſtris generantis error in quo
 conſiſtat. 1.7.
 natura opus perfectiſſimum quod ſit.
 2.53.
 natura opera omnia formam habet. 1.6.
 natura prauaricationes cur monſtra di-
 ceniur. 1.12.
 natura inſtitutum in procreatione mon-
 ſtri. 1.12.
 natura varij errores in monſtri origi-
 ne. 1.8.
 natura generans quid primario inten-
 dat. 1.11.
 natura geſti: ſibi ſimilem eſſentiam pro-
 creare. 2.57.67. & 86.
 natura hominis geſtit quod rarum no-
 uit alieri monſtrare. 1.2.
 natura in monſtri procreatione ut ſuo
 fine fruſtreetur. 1.7.
 natura mire pertinax eſt in generanda
 ſobole quam ſimillima parenti. 2.43.
 natura morborum medicatrix. 2.8.21.
 natura nihil agit fruſtra. 1.6.
 natura non peccat in forma monſtri re-
 mora. 1.8.
 natura non potens facere quod veller,
 efficit quod poſteſt. 1.11.
 natura noſtraiſ rei cuiuſlibet ſatagit
 ſeipſam in ſpecie perpeſuare. 2.48.
 natura omnia efficit ex materia. 1.6.
 natura qua faciat ex ſecundario ſui ia-
 ſtuto. III.
 natura praecipa eſt forma. 1.6.
natura

INDEX

- natura semper agit propter finem. 1.6.
 natura semper efficit de possibilibus quod
     melius est. 2.3.
 natura semper formam consequitur. 1.
     6.7.
 natura sola non facit uicem oleo proram,
     sed artis ministerio ufa. 2.70.
 naturale agens ut ex necessitate oper-
     tur. 2.36.
 naturalia signa sunt duum generū. 1.2.
 northumbria monstrum mirabile. 2.10.
 nurserum monstorum origo explica-
     ta. 2.3.
 nutricionis, & constitutionis materia
     eadem. 2.71.
 nutricatio sola ut efficiat monstra. 2.18.
 nurrimentum ut sit monstorum causa.
     2.64.
- O**
- O**ctimester's parentis vivere posse. 2.69.
 oculi in humeris puella acephala. 1.5.
 oculus anima carens est equinoce oculus.
     1.9.
 olea, & ilex ex eadē radice germina-
     runt. 1.5. & 2.70.
 onoscelis puella ut orium duxerit ex a-
     fina. 2.68.
 opinio vulgaris de Monstri etymologia
     conuellitur. 1.1.2.
 organizatio disponit corpus ad animam.
     1.7.
 organizatio sit post conceptionem. 1.9.
 organizatio hominis fieri potest in vic-
     tro vaseino. 2.71.
 organizatio in quo subiecto sit. 1.9.
 organizatio nō est in corpore ut est quid
     ab anima contra distinctum. 1.9.
 organizatio ut fiat etiam in adulto vi-
     vēne extra uerum. 1.9.
 originea ex secundario natura instituto
     qua sint. 1.11.
- origo monstri ex animalibus diversa spe-
     cifici explicatur. 2.69.70.
 origo monstri Rauennatis. 2.78.
 origo monstorum naturalis. 2.1.
 origo monstrofae corrum, qua monstros
     sunt. 1.12. & 2.46.
 origo mulieris virile caput habentis.
     2.54.
 origo pueri ranalifacie. 2.84.
 origo pueri lapidescentis. 2.52.
 origo pueri sempiscis. 2.76.
 ornus ut pyra producat. 2.68.71.
 orta ex parentibus diversi generis quo
     secunda sint. 2.68.
 orius Erichibonij. 2.76.
 ostenta sunt in rebus inanimis. 1.9.
 ostenta ut à monstribus differant. 1.1.
 offaceti Andromeda Romanam translo-
     ca. 2.46.
 oues absque podice. 1.4.
 onis leonem ut parere potuerit. 2.68.
 onus nata capite bonis. 1.4.
     P
- P**Alma ferens aureas glandes. 1.5.
 palma ut aureas glandes physica
     sulerit. 2.49.
 parans notarius. 2.19.
 parentes lasi filios interdum lasos inter-
     dum non lasos generant. 2.17.
 parentes monstrosi cur, & quando filios
     monstroso generent. 2.7.
 parentes monstrosi cur, & quando gene-
     rent filios monstrosos. 2.17.
 parentes monstrosi ut possint procreare
     filios monstrosos. 2.17.43.
 parentum imaginatio ut efficere valeat
     monstra excedentia. 2.19.
 parentum phantasia quando nequeat ge-
     mellos conglutinare. 2.12.
 pariendi tempus unicum brutis. 2.69.
 pars a septimestri editus Author. 2.69
 parus triplex ed potest ex homine se

R E R V M N O T A B.

- ram subigente . 2.72.
 pasiphæa venus nefaria . 2.68.
 patauini monstri natura . 2.18.
 paternum semen quādo supplere nequeat
     defectum maternæ materia . 2.7.
 pater viphantasia ut monstra efficiat .
     2.66.
 peccata in arte vt fiant . 2.61.
 pescata natura cur monstra dicantur .
     I.12.
 peccatum natura monstra generantis in
     quo consistat . 1.7.
 pectoribus coniuncti gemelli . 2.10.
 pediculis enecti homines insignes . 2.76.
 peponis monstrum . 1.5.
 pes equinoce qui sit . 1.9.
 petrarcha locus difficilis . 2.46.
 phantasia materna ut sit monstri causa .
     2.84.
 phantasia non potest materiam augere .
     2.11.
Phantasia non potest materiam minue-
re . 2.11.
 phantasia parentis quid possit , & quid
     non possit in fatus constitutione . 2.9.
 phantasia parentum alborum potest fa-
     tus nigros efficere . 2.46.
 phantasia parentum cuius monstri cau-
     sa esse nequeat . 2.9.
 phantasia parentum non potest conceptui
     materiam detrahere . 2.9.
 phantasia parentum ut efficiat monstrum
     informe . 2.42.
 phantasia qua monstra parere possit .
     2.11.
 phantasia vt sit causa monstri Demo-
     niformis . 2.90.
 phantasia parentum quantum possit in-
     fatu . 2.56.
 philosophi qua in re a sensuum iudicio
     non discedant . 2.71.
 physicum qua deceat contemplari . 2.29.
- physiognomi vndo coniecentur mores
     hominum . 2.59.
 piceni monstri delineatio . 2.37.
 pilosa virgo . 2.45.
 pilosi pueri origo . 2.50.
 pilosum cor ut esse potuerit . 2.50.
 pisces humana facie . 2.86.
 pisces qui ex diversi generis parentibus
     orientur . 2.68.
 piscis mulieris historia . 2.89.
 placenta cuius finis gratia in utero gene-
     retur . 2.32.
 placenta est uteri recur . 2.32.
 placenta ubi sit in utero . 2.32.
 placenta ut constituat monstra diffor-
     mia . 2.32.
 placenta ut generetur in utero . 2.32.
 plague que maligne non sunt . 2.19.
 plague ut à Medico infligi debeant agro-
     tis . 2.19.
 planta natura steriles ut fructus edant .
     2.68.
 planta ut simpliciore naturam habeant ,
     quam animalia . 1.5.
 plantarum varia monstra . 1.5.
 plantarum monstra cur sint rariora
     quam animalium . 1.5.
 plantarum partes lapidescere . 2.49.
 plantarum venus qua sit . 2.68.
 plantis e pluribus committiis tertium fie-
     ri . 2.70.
 plantani ut ferant mala . 2.68.71.
 platonii fabula fuit familiaris . 1.13.
 porcellus à muliere partu editus . 2.2.61.
 porcus capite , onoplatis , ac pedibus an-
     terioribus humanis . 2.58.
 porcus facie , pedibus , ac manus huma-
     nis . 2.58.
 porcus ore , & capite humano . 1.3.
 porcus uno capite , qua uor auribus , dua-
     bus linguis , octo pedibus , infra umbi-
     licum geminus . 1.4.

Nn   por-

I N D E X

- porcens. vide Sus. ·
 portenta fuit in inanimis. 1.9.
 portenta ut à monstribus differant. 1.1.
 potentia noscitur habitu. 1.9.
 prater naturam orienia quot, quaque
     sunt. 1.11.
 priuatio assuetorum adumentorum in-
     ducit morbos, & mortem. 2.19.
 prodigia contingunt in rebus inanimis.
     1.9.
 prodigia ut à monstribus diffideant. 1.1.
 pruna monstrosa. 1.5.
 puella ab urso compressa ut pilosum in-
     fantem pepererit. 2.51.68.
 puella carens altera manu ab ortu. 1.3.
 puella cruribus asininis ut orta. 2.72.
 puella bicorporea usque ad umbilicum.
     2.10.
 puella naribus aquiliniis, & oculis boui-
     nis. 2.74.
 puella obtinens aures in scapulis. 2.30.
 puella semicanem peperit. 2.58.
 puella sine coxis, & cruribus orta. 2.2.
 puella villosa. 2.45.
 puella unimana orta. 1.3.
 puella ut in virū mutari potuerit. 2.54.
 puelli nutricum mores, seu propensiones
     cum laete bunt. 2.64.
 puelli vaccino laete nutriti. 2.71.
 puellus quatuor manus, pedes, aures, &
     oculos habens. 1.3.
 puellus tripes. 1.3.
 puer alatus absque brachijs. 2.74.
 puer à pectore infra unus, supra duplex.
     2.10.
 puer biceps. 1.3.
 puer candam habens in cervice. 2.74.
 puer cornu in summo capite habet. 2.74.
 puer collo, & auribus leporinis. 2.58.
 puer faciem habens ranae. 2.74.
 pueri ferinas partes habentes ut vi phan-
     tasie nascantur. 2.66.
- puer genitale habens vertici agnatum.
     2.30.
 puer habens caput arietis. 1.3.
 puer oculum habens in genu. 2.78.
 pueri duo uno capite coniuncti. 2.10.
 pueri lapidescentis origo. 1.52.
 pueri nati sine oculis, & absq; naso. 1.3.
 puer manibus, & pedib; anserinis. 2.74.
 puer meatus vesica non habens in extre-
     mitate penis, sed prope anum. 1.3.
 puer medusae capite ut gigni valeat.
     2.81.
 puer natus absque foramine vesica. 1.3.
 puer natus absque ictibus. 2.37.
 puer natus bouillo capite. 1.61.
 puer ore leonino. 2.58.
 puer ortus absque pedibus. 2.2.
 puer podicem ab origine habens in ante-
     riori parte transpositum. 1.3.let. 2.53.
 puer quatuor manus, totidemque pedes
     habens. 1.3.
 puer semipiscis, ex muliere natus. 2.74.
 puer semicanis ortus. 2.58.
 puer sine capite ortus. 2.2.
 puer sine manibus orru. 1.3.
 puer sine pedibus ortus. 1.3.
 puer umbilicum habens in tibia. 2.30.
 puer unimanus tripes. 1.3.
 puer unimanus. 1.3.
 puer unico pede auium nixus. 2.74.
 pulli gallina quatuor alis, & totidem
     pedibus. 1.4.
 putredo quid. 2.60.
 putridū semen in serpentes abre. 2.87.
 pygmai monstra non sunt. 1.12.
 pygmai cur non sint monstra. 2.3.
 pyramidalis figura homo ut fieri posne-
     rit. 2.41.
 pyra ut producantur ab orno. 2.71.
 pythagora crus aureum. 2.45. 47. & seqq.
 pythagora femoris aurei caussa natura-
     les. 2.48. & seqq.

Qua-

R E R V M N O T A E.

Q uadrupes *puella*. 1.3.
quarta monstrorum diuisio reci-
pitur à varietate forma. 1.13.
quasi monstra non monstra quæ sint. 1.1.
quatuor pedes habens puer. 2.10.
quatuor pedes, et totidem manus habens
puer. 1.3.
qui aliena manucibum porrigente come-
dir, raro nutrimenti copia suffocatur.
2.14.
quinque pedes habens equus. 1.4.

R

Adice ex eadem olea germinavit,
& *ilex.* 2.70.
rana partu edita à mulieribus. 2.60.
ranali facie puer. 2.74.
raritas sola non constituit monstrum. 2.46.
ravennæ monstrum horrendum. 2.74.
ravennatis monstri origo explicatur. 2.78.
recipitur omne, quod recipitur, per mo-
dum recipientis. 2.62.72.
relatua esse paria. 1.9.
repetitio inutilis vitanda est in sciētijs. 1.13.
rerum existentia ut comprobetur. 1.3.
rex Daniae ut ab urso puellam subigen-
te ortum traxerit. 2.51.
robur virium quid sit. 2.60.
robur omne agendi ab actu est. 2.60.
rosa monstrum. 1.5.
rotundus infans. 1.13.
rueffij monstrum ut genitum sit. 2.44.

S

Alix cerasum edidit. 1.5.
salix iuglandem edidit. 1.5.
sambuci monstrum vua ferens. 1.5.
sarzani monstri generatio explicata. 2.36.
saryria morbus. 2.65.

satyros non esse monstra. 1.12.
satyrus ex capella ortus. 2.58.
saxonæ monstrum valde informe. 2.37.
scythæ cur bibant ex caluarijs deaura-
tis. 2.47.
scytharum facies ferina simili's. 2.64.
semen corruptum quid sit. Arist. 2.60.
semen corruptum habere naturam diffi-
milem generanti. 2.60.
semen feminum in operando gubernari
à *masculo.* 2.55.
semen paucum quando supplere nequeat
defectum maternæ materiae. 2.7.
semen unde fecunditatem habeat. 2.4.
semen rezentum fieri venenum. 2.87.
semen unius parentis corrigere posse vi-
tium alterius. 2.40.
semen ut in seipsum effundere possit mu-
lier sine coitu. 2.15.
semicanis origo parefit. 2.72.
semidemon. 1.13.
semine corruptio quid oriatur. 2.60.
semine corruptio ut monstragignantur. 2.60.
seminamutari posse in alienam speciem. 2.61.
semina parentum in utero simul permis-
seri. 2.60.
semini necessaria est virtus discretiua. 2.35.
seminis determinata portio cur deficere
possit. 2.3.
seminis, aut menstrui quæcumque portio
non potest quamcumque fatus partem
constituere. 2.3.
seminis virtus fatum constituens tri-
plex. 2.76.
semimum commixtio qua monstra produ-
cat. 2.68.
sensuum indicio qua in re non relucten-
tur Philosophi. 2.71.
Septimestri pariu editus Autor. 2.69.

I N D E X

- Serpens duorum capitum. 1.4.
 Serpens homicida ex muliere cum puer
natus. 2.61.
 Serpentes fieri e putrido semine. 2.87.
 Serpentes in vtero mulieris ut gignan
tur. 2.3.
 Serpentem peperit mulier. 2.61.
 Seruilio Tullio dormienti flamma circa
verticem emicuit. 2.48.
 Seruus militis v: concipere, & parere po
tuerit. 2.54.
 Sicarius brachij ab origine carens. 2.2.
 Signa grauiditatis certissima. 2.45.
 Signa physica sunt diuum generum. 1.2.
 Siligo in frumentum mutatur. 2.61.
 Sillorum virtus, & mors miserrima. 2.82.
 Simia quadam mire hominem referunt.
1.13.
 Similitudo vulgo non discernitur ab iden
titate. 2.59.
 Simium vt valeat parere mulier. 2.62.
 Simius ex muliere ortus. 2.61.
 Simius mulierem grauidam ut fecerit.
2.68.
 Simplices natura manifestant essentiam
compositi. 2.23.
 Simplicia cur non admittant errorem in
sui ortu. 1.8.
 Somniorum spectra chimerica. 2.66.
 Species à generante intenta quotuplex.
1.7.
 Species à generante intenta qua sit. 1.7.
 Species exterior qua. 2.59.
 Species interior qua sit. 2.59.
 Species monstrorum suprema decem. 1.13.
 Sponie orta semigenita. 2.83.
 Stetini monstri origo. 2.80.
 Stetini monstrum mirabile. 2.30.
 Stirpes habere monstra. 1.5.
 Stirpium monstra ut arte efficiantur.
2.29.
 Substantia corporeæ omnes sunt compo
site. 1.11.
 Substantia pura qua sint. 1.11.
 Substantia qua sint ex parte materia so
lius, non ex parte forma. 1.11.
 Superfatatio ut monstrum efficiat. 2.14.
 Superfatatio rara. 2.14.
 Superfatatio quando fieri valeat. 2.14.
 Superfatatio quemodo fieri valeat. 2.14.
 Superfatatio non fit sine coitu iterato.
2.15.
 Sues nati sine auribus. 1.4.
 Sus alatus. 2.74.
 Sus humanas manus, & pedes habens.
1.4.
 Sus humano capite natus. 2.58.
 Sus octonis pedibus, quaternis auribus,
canino capite. 1.4.
 Sus ortus anserinis pedibus. 1.4.
 Sus. vide Porcus.
 Syrenas non esse monstra. 1.12.
 Syriaea Ioppe ciuitatum omnium antiquis
sima. 1.46.

T

- T** Aurus castratus quomodo vaccam
grauidam reddere potuerit. 2.7.
 tempus grauiditatis quibus sit unicum.
2.69.
 tempus pariendi unicum brutis. 2.69.
 terra vterus, & mater. 2.61.
 terebinthus in olea natus. 1.5.
 tergoribus coniuncti puelli. 2.10.
 trachelij monstrum. 1.5.
 ihodorici pater ex teto corpore scintil
las ignium profudit. 2.48.
 Thema Centarenii comitis Ioppe laus.
2.46.
 tiberij equus ore flamas emittebat.
2.48.
 tregellus ursi nepos. 2.51.
 trimanus puer. 1.4.
 tripes

R E R. N O T A B.

tripes homo, & ternabrachia gerens or-
 tus. 2.10.
 tripes mulus. 1.4.
 tripes unimanus puer. 1.3.
 triticum in siliginem mutari. 2.61.
 tritones non esse monstra. 1.12.
 tritones mulierum arafios esse. 2.86.
 tritonis historia. 2.86.
 truncamonstra cur non oriantur ex ima-
  ginatione parentum. 2.9.
 truncamonstra fieri ob uteri angustiam.
   2.5.
 truncamonstra quae fiant ex defectu ma-
  teria. 2.3.
 truncamonstra ut nascantur ex defectu
  materia. 2.3.
 truncamonstra quae sint. 2.3.
 truncamonstra ut vi morbi oriantur.
   2.8.
 trunci monstri diuiso. 2.3.
 trunci monstri origo ex debilitate virtu-
  tis formatricis. 2.4.
 tundorij monstrum horrendum. 2.37.
 tygridis, & canis coitus. 2.68.

V

VAcca filius pedibus vitulinis, ca-
  pite humano barbato, & pectore
  humano. 2.58.
 vacca hominem peperit. 2.68.
 vacca podieom habens in meatu vesica.
   1.4. & 2.53.
 vaccino e semine ut homo possit exoriri.
   2.71.
 vaccinus veterus aptus est, in quo fiat fa-
  tus humanus. 2.71.
 veientini monstri origo explicata.
   2.23.
 venenum fieri semen retentum. 2.87.
 venerem Damon ut exerceat cum mulie-
  re. 2.90.

venere variorum iterata vt monstra-
  fiant. 2.72.
 venus barbata. 2.53.
 venus plantarum quae sit. 2.68.
 venus varijs generis animantium pres-
  fica est. 2.68.
 ventre imo coniuncti puelli. 2.10.
 vermes quando non ex puri materia-
  fiant in alio puelli. 2.81.
 vermes in uno. 2.81.
 vermes ut ex benigna materia in alio
  puelli oriantur. 2.81.
 villosus puer natus. 2.45.
 virium robur quid sit. 2.60.
 virga aurea monstrum. 1.5.
 viromulier. 1.13.
 virtus discretiva seminis vt monstra-
  producat. 2.35.
 virtutis discretricis in semine necessitas.
   2.35.
 virtus generantis ex quot facultatibus
  conflata. 2.60.
 virtus generantis ex quibus sit faculta-
  tibus conflata. 2.60.
 virtus generantis ut varia sit. 2.60.
 virtus quae formet membrorum figuras.
   2.38.
 visciditas materia ut constituat monstra
  diformia. 2.36.
 vis discretiva debilis ut monstra efficiat.
   2.78.
 vis formativa debilis ut monstra consti-
  tuat. 2.77.
 vis formatrix membrorum est agens me-
  re naturale. 2.36.
 vitis & fias oleo prora. 2.70.
 vitulus biceps. 1.4.
 vitulus duo habuit capita canina cum
  dentibus, & septem pedes. 1.4.
 vitulus caninum caput habens ad can-
  dam. 1.4.
 vitulus habens caput queri. 1.3.
 viti-

INDEX RER. NOTAE.

- vitulus oculis, naso, auribus, cruribus,
 & digitis humanis. 2.58.
 vitulus sextipes. 1.4.
 viuentia omnia substantias esse. 1.11.
 viuentia qua generent sibi simile. 2.59.
 viuentis nostratis suprema species quo-
 sint. 1.13.
 viuentis nostratis suprema species qua-
 sint. 1.13.
 viuentis triplex confederatio. 1.9.
 viuentium forma est substantia, & ani-
 ma. 1.8.
 vltimi monstrum. 1.5.
 vltimi vt glandes edant. 2.68.71.
 umbilicus pueri exiens e tibia. 2.30.
 uniforme monstrum quod sit. 1.13.
 uniformium monstorum excedentium
     realis existentia. 2.10.
 unipedes qui monstra non sint. 1.1.
 unimanus tripes puer. 1.3.
 volucrum coitu. cum homine. 2.86.
 ursi filius homo. 2.68.
 vrfus ex muliere quem filium suscepit. 2.51.
 vterum angustantia. 2.5.
 vteri angustia ex quibus caussis pendet.
 2.16. & 39.
 vteri angustia vt sit causa monstri exce-
     dantis. 2.16.
 vteri angustia vt pariat monstra infor-
     mia. 2.39.
 vteri collum non esse peni omnino consi-
     mile. 2.54.
 vteri mala conformatio qua monstraef-
     ficiat. 2.31.
 vteri mola unde oriatur. 2.33.
 vteri iecur quid sit. 2.32.
 vua barbata. 1.5.
 vulgi monstra qua. 1.1. & 2.75.
 vulgi monstra non esse vere monstra.
     1.12.
 vulgi opinio de monstri etymologia con-
     futatur. 1.2.
 vulgares opiniones qui hauserint histori-
     ci. 2.75.
 vulpes cum canibus coire. 2.68.

F I N I S.

TYPO-

TYPOGRAPHVS LECTORI.

*Ne præsens pagella prodiret inanis, placuit in ea de-
scribere Catalogum operum hæc enus editorum
ab Autore huius voluminis.*

FORTVNII LICETI

1. **D**E Ortu animæ humanæ libri tres. Genuæ Apud Iosephum Pauonium. MDCI. in 4.
2. Peripatetica, Medicaque placita Papirio Caballetto disputanda oblata. Genuæ. Apud Iosephum Pauonium. MDCV. in 4.
3. De Vita libri tres. Genuæ. Apud Iosephum Pauonium. MDCVI. in 4.
4. De his qui diu viuunt sine alimento libri quatuor. Patauij. Apud Petrum Bertellium. MDCXII. in f.
5. De Perfecta constitutione hominis in utero liber unus. Patauij. Apud Petrum Bertellium. MDCXVI. in 4.
6. De Animarum coextensione corpori libri duo. Patauij. Apud Petrum Bertellium. MDCXVI. in 4.
7. De spontaneo Vipientium ortu libri quatuor. Vicetia. Apud Franciscum Bolzettam Bibliopolam Patauinum. MDCXVIII. in f.
8. De Lucernis antiquorum reconditis libri quatuor. Venetijs. Apud Evangelistam Deuchinum. MDCXXI. in 4.
9. De Nouis Astris, & Cometis libri sex. Venetijs. Apud Ioannem Guerrilium. MDCXXII. in 4.
10. Controversia de Cometarum attributis. Venetijs. Apud Georgium Valentini. MDCXXV. in 4.
11. De Intellectu Agente libri quinque. Patauij. Apud Gasparem Criuellarium. MDCXXVII. in f.
12. Scholium de Camelo Bulla. Patauij. Apud Gasparem Criuellarium. MDCXXVII. in f.
13. Varia nostri temporis Herorum Elogia. Patauij. Apud Gasparem Criuellarium. MDCXXVII. in f.

14. Imi-

Typographus Lectori.

14. Imitationes figurati Metri a Simmia Rhodio inuenti. Patauij. Apud Gasparem Criellarium. MDCXXVII. in 12.
15. De Immortalitate Animæ rationalis ex Aristotele libri quatuor. Patauij. Apud Gasparem Criellarium. MDCXXIX. in f.
16. Allegoriaꝝ Peripateticꝝ de Generatione, Amicitia, & Priuatione, ad antiquissimum *Elia Lelia Crispis* Epitaphium libri duo Patauij. Apud Gasparem Criellarium. MDCXXIX. in 4.
17. Encyclopædia ad Aram Nonarij Terrigenæ. Patauij. Apud Gasparem Criellarium. MDCXXX. in 4.
18. Encyclopædia ad Aram Publilij Optatiani Porphyrij. Patauij. Apud Gasparem Criellarium. MDCXXX. in 4.
19. De Anima subiecto corpori nil tribuente: Deque Seminis Vita, & efficientia primaria in formatione fætus. Patauij. Apud Variscum Variscum. MDCXXXI. in 4.
20. De ferijs Altricis animæ, Nemefeticæ Disputationes. Patauij. Apud Variscum Variscum. MDCXXXI. in 4.
21. De Monstrorum cauiss, natura, & differentijs. II. edit. cum iconibus, libri duo. Patauij. Apud Paullum Frambottum. MDCXXXIII.

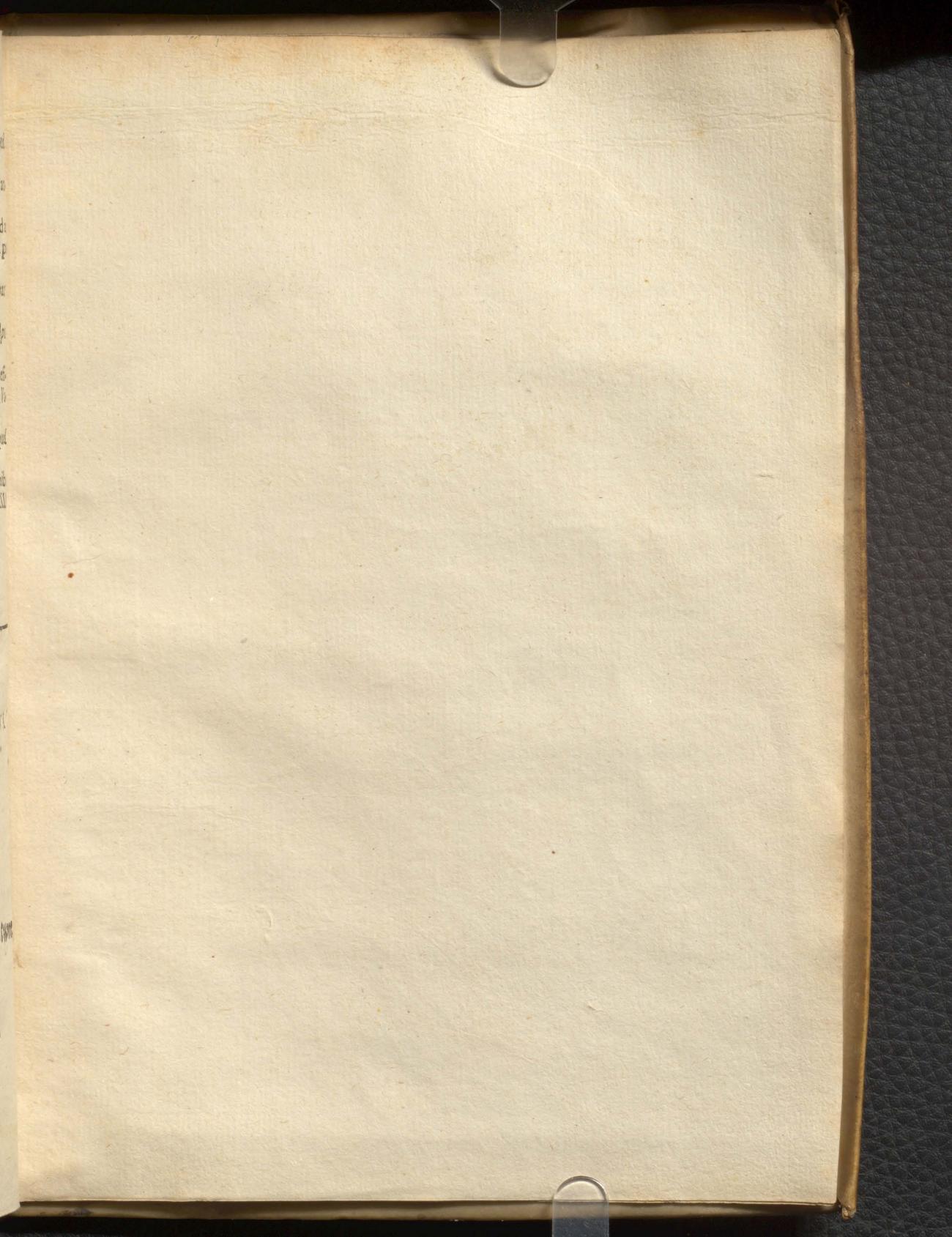

R E G I S T R V M ,

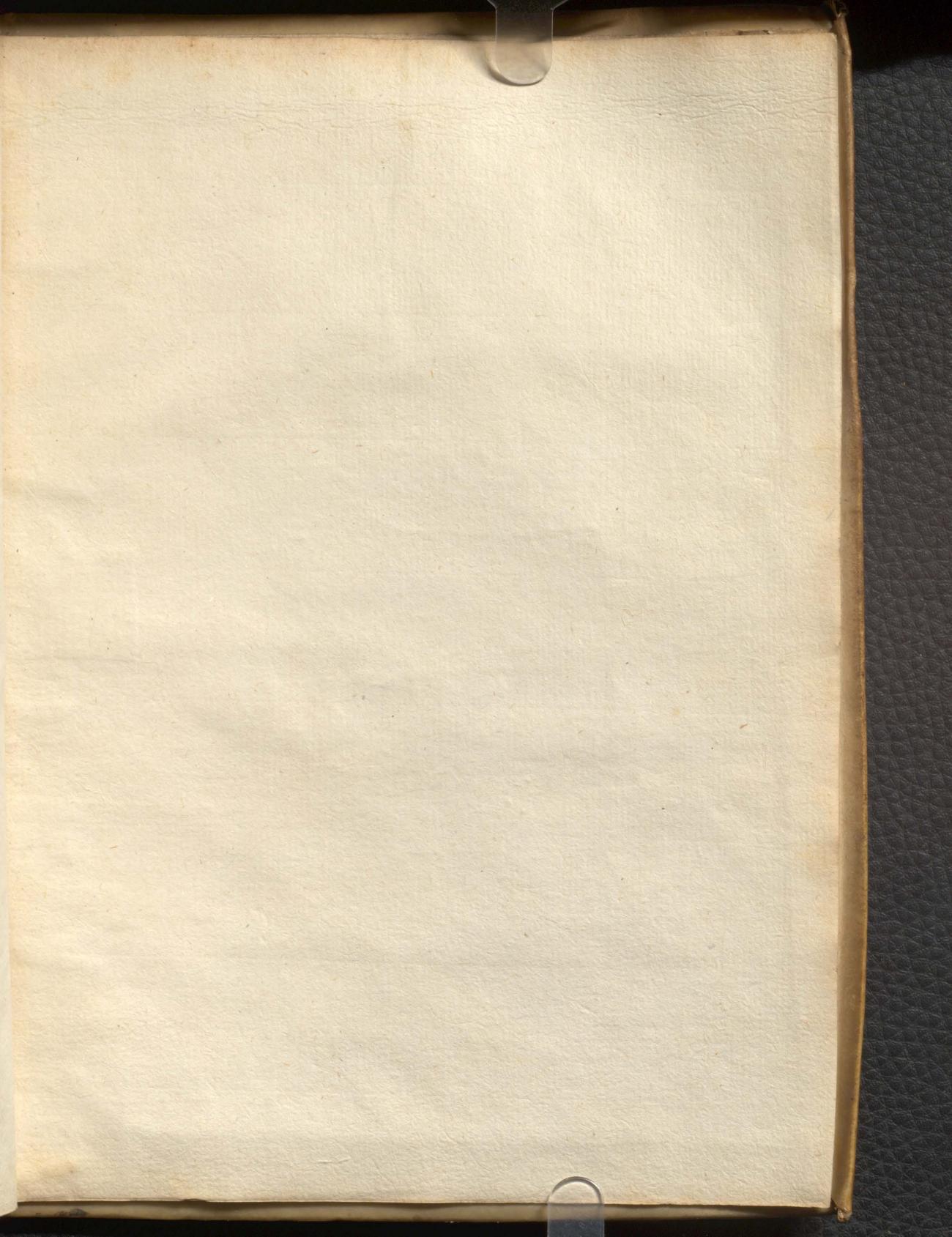
† † A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y
Z Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn.

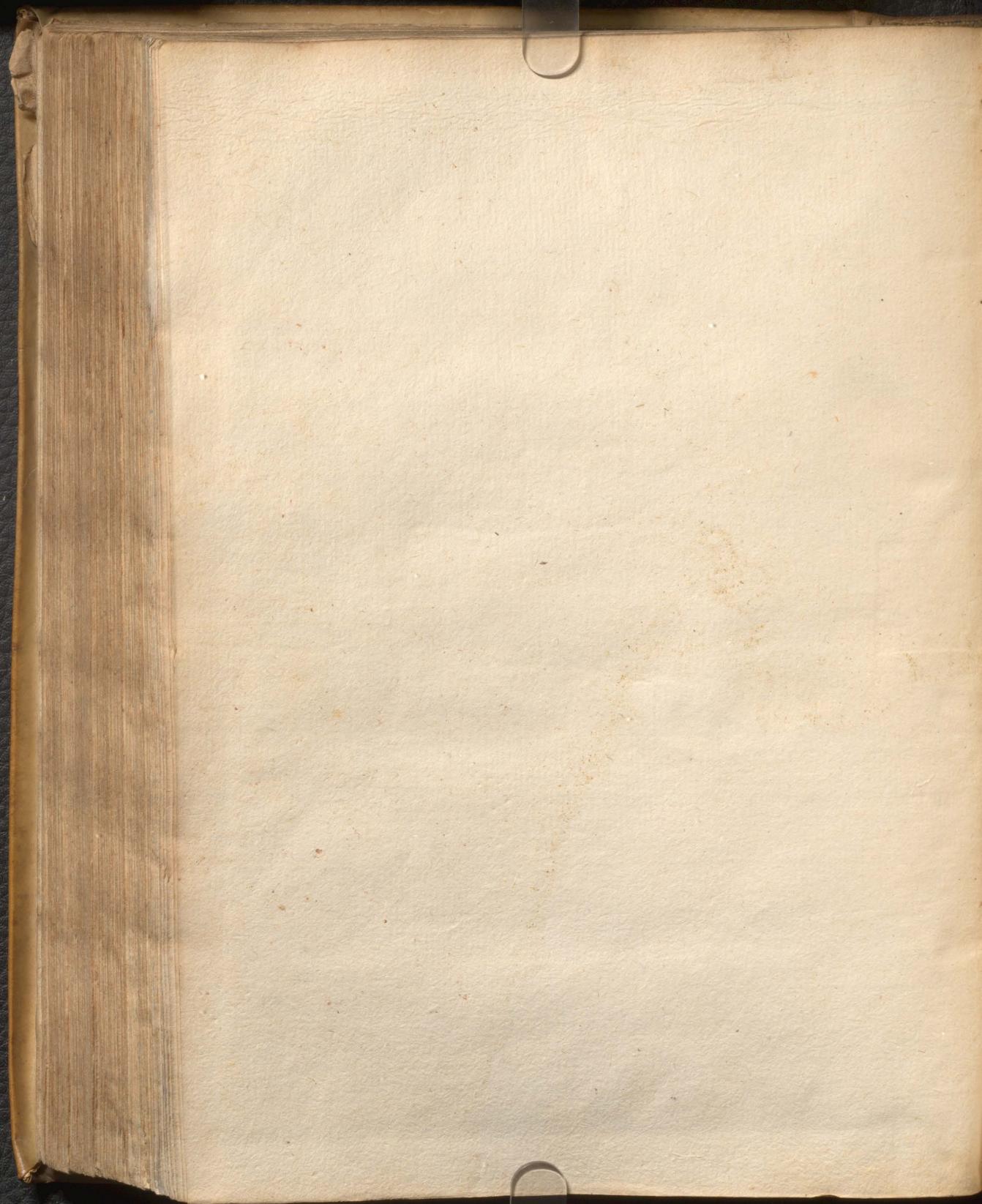
P A T A V I I , Apud Paullum Frambottum
M. D C . X X I I I .

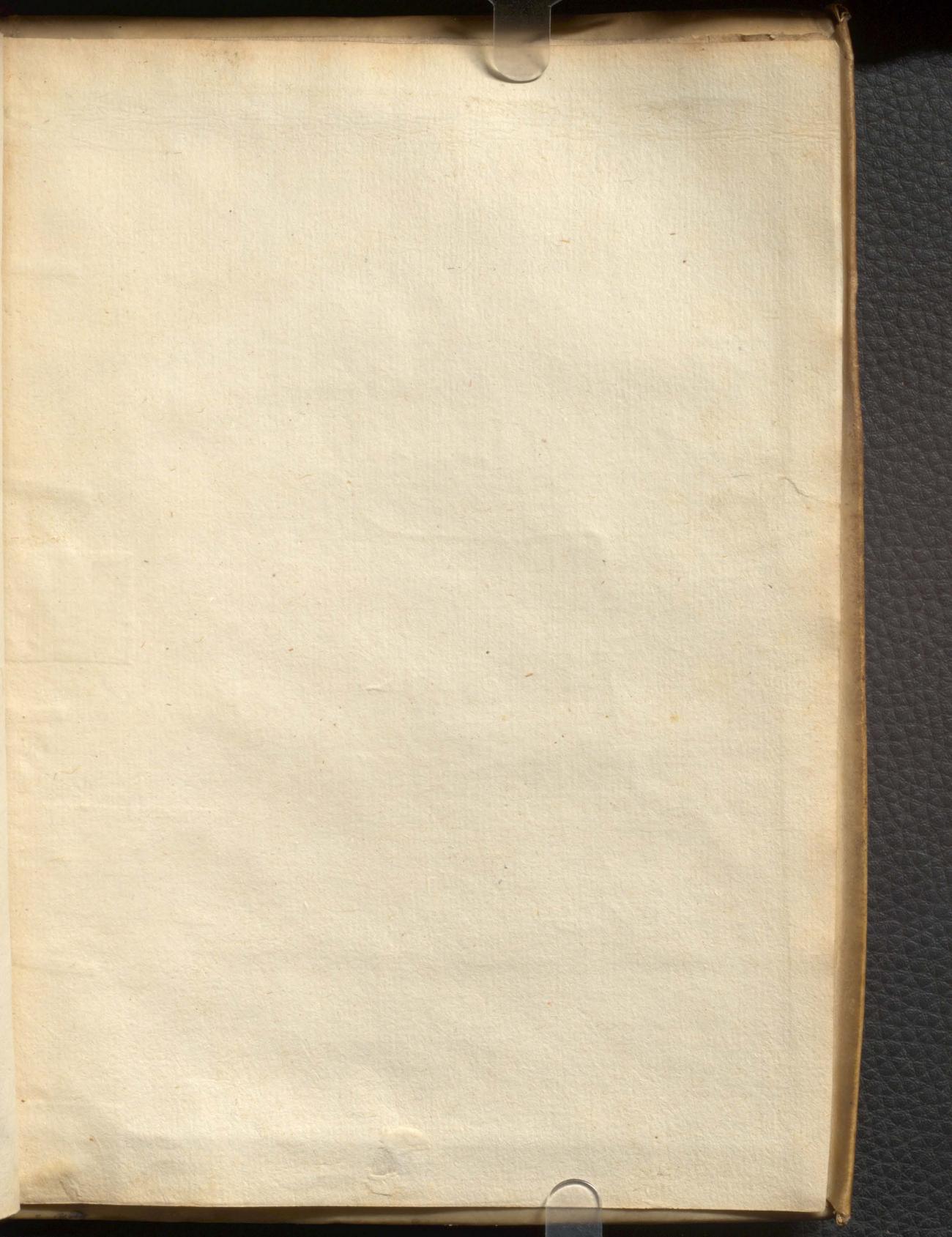
S V P E R I O R V M P E R M I S S V .

~~ol~~
~~ov~~

88

L698m

1634

